

የሥነ ምግባር ስርዓት

በአካል ስሞችና ባህሪያት ዙሪያ የሚነሱ
ሁለት የሚፈቱባቸው ሁኔታዎችን
ያዘገቡ ትምህርታዊ ማንቀሳቀሻ

- የተሳሳቱት የሚታረሙበት
- የተጠራጠሩት የሚረገቡበት
- ያረጋገጡት የሚጸኑበት

ዘገኛት

አ.ክ.የሰ አሕመድ

የመጀመሪያ እትም

1434 ዓ.ሂ / 2013 እ.ኤ.አ

ሁለተኛ እትም

1437 ዓ.ሂ / 2016 እ.ኤ.አ

© የመፅሔት አዘጋጅ ካስፈቀዱ በኋላ
አሳትም በነፃ ለማሰራጨት ካልሆነ በቀር
የማሳተምና የማባዛት መብቱ የተጠበቀ ነው።

حقوق الطبع والنشر محفوظة
إلا لمن أراد طبعه وتوزيعه مجّانا بعد مراجعة المؤلف.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

...በደፈናው የፈጣሪን ስሞችና ባህሪያት በተገቢው መልኩ መገንዘብ ወደ ሐሰት የአምልኮ መስኮች የሚያመሩ መንገዶችን ሙሉ በሙሉ የሚዘጋ ከመሆኑ ባሻገር በዚህች ምድር የመገኘታችን ምክንያት የሆነውን ክቡር አምልኳዊ ግዴታ በአግባቡ እንድንወጣ ይረዳናል!

መቼም የማንኛውም ሰው ልቦና ስለሚገዛው አምላክ ማንነት በጥቅሉም ቢሆን ለማወቅ ይጓጓል፤ ጭራሽ የማያውቁትን ማምለክና መውደድ የሚያዳግት ነውና!

ታዲያ አላህን እርሱ ራሱና መልዕክተኞቹ በገለፁት መልኩ ማወቅ ከጥራዝ-ነጠቅ ንትርኮችና ከህሊናዊ ውጥንቅጦች በማሳረፍ የእምነት እርካታን ያወርሰናል። የኢማናኝንን አድማስም በየአቅጣጫው ያሰፋልናል፤ ለርሱ ያለንን ውዴታና ፍራቻም በውስጡ-ልቦናችን በማሳደግ በአምልኮ መስክ ላይ ብርታትን ያላብሰናል! ምክንያቱም እያንዳንዱን የአላህ ስም እና ባህሪ በአግባቡ ማወቅ በዚያው ልክ ራሱን የቻለ የአምልኮ ፍሬ ያፈራልና!..

(ከመፅሀፉ የተወሰደ)

ማውጫ

ርዕስ **ገፅ**

የሁለተኛው እትም መቅደም	9
የመጀመሪያው እትም መቅደም	14
መሸጋገሪያ	20
ክፍል 1	
የጉዳዩ አንገብጋቢነት	20
ክፍል 2	
የውዝግቡ አነሳስ	25
የአንጃዎች መፈልፈል	26
ክፍል 3	
ማን ይፍረደን?	33
የአእምሮ ድርሻ	39
ምን ይጠበቅብናል?	41
ምዕራፍ አንድ	44
ሶስቱ መርሆዎች	45
ክፍል 1	
የመጀመሪያው መርሆ ማብራሪያ	46
መነሻ	46
መድረሻ	50
መቋጫ	52
አራቱ ጠንቆች.....	57
አንደኛው ጠንቅ (ተክዬፍ)	58

ታሪካዊ ምሳሌ	60
ሁለተኛው ጠንቅ (ተምሂል)	62
ሶስተኛው ጠንቅ (ተዕጢል)	65
ብዥታ	71
እርማት	73
አራተኛው ጠንቅ (ተሕሪፍ)	77
የእውነት ሚዛናዊነት	81
የሰለፎች ጎዳና	84
ጥቂት ጥቅል ጥቅሶች	85
ጥቆማ	106
ክፍል 2	
የሁለተኛው መርሆ ማብራሪያ	109
አንደኛው ነጥብ	109
ሁለተኛው ነጥብ	116
ሶስተኛው ነጥብ	118
ክፍል 3	
የሶስተኛው መርሆ ማብራሪያ	120
የቃላት ምድብ	120
የ“ጂስም” ምሳሌ.....	125
ሽብር	128
ምዕራፍ ሁለት	133
መግቢያ	
ጠርዘኞች	134
ክፍል 1	
ምድብ አንድ (መሽብ-ቢሃህ)	135

ጥፋታቸው 136
 ብዥታቸው 137
 መልሶች 137

ክፍል 2

ምድብ ሁለት (ሙዐጥ-ጢላህ) 142
 አንደኞቹ 143
 ሁለተኞቹ 144
 ሶስተኞቹ 145
 አራተኞቹ 146
 ምርመራ 147
 የበሽታው መዘዝ 150

ክፍል 3

መድሃኒት 153
 አንደኛው መሠረት (የስያሜ መመሳሰል..) 153
 ምሳሌዎች 154
 የጀነት ምሳሌ 156
 መቋጫ 160
 ቁርአናዊ ማረጋገጫ 161
 ቀላሉ መፍትሄ 177
 ሁለተኛው መሠረት (ስለ ክፊል ባህሪያት..) 178
 ምሳሌ 178
 ሶስተኛው መሠረት (ስለ ባህሪያት መናገር..) 185
 “ዛት”ና ባህሪ አይነጣጠሉም 187

ክፍል 4

ሸሪዖዊ ልባስ 194
 (لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ) ስለሚለው አምስት ጥቆማዎች 194

ክፍል 5

የበሽታው እውነተኛ መነሻ	197
“ዲልሙል-ከላም”	198
ጉዳ እንዲህ ነው!	200
ጥቆማ	203
ተውሒድን በንፅፅራዊ አመክንዮ	211
ወሳኝ ማብራሪያ	213
የሩሕ ምሳሌ	214
መቋጫ	217

ክፍል 6

ተእዊል	223
ጉልህ መልዕክት	226
የተእዊል መስፈርቶች	229
ማጣሪያዎች	231
ምሳሌ («በሁለት እጆቼ ..»)..	235
“እናንተም እንደኛው..!”	253
ምሳሌ	253
መልስ	254

ክፍል 7

የማንቂያ ደወል	264
ፅኑ ጥያቄዎች	265
ታሪካዊ ውይይት.....	270

ክፍል 8

እውነታውን ለተፃረሩት ያለን ምልክታ.....	274
ማስጠንቀቂያ.....	277

መገቢያ 281

    ሶስት ምክሮች

        1ኛ 283

        2ኛ 284

        3ኛ 284

ዋና ዋና ዋቢዎች 287

የዐረብኛ መግቢያ 289

የሁለተኛው ስትህህዳር ሙቅ ድምፅ

ይህ የ"አማኞች ጋሻ" ሁለተኛ እትም ነው። ይህ እትም በይዘቱና በአወቃቀሩ የመጀመሪያውን ቅርፁን ባይለቅም አንዳንድ ቦታዎች ላይ ተጨማሪ ጥቅሶችንና ማብራሪያዎችን እንዲሁም ጥቂት የገለጻ ማሻሻያዎችን አካትቷል።

መፅሐፉ በተለያዩ የእውቀት ደረጃ ላይ ያሉ ሙስሊሞችን እንዲያስጠቅም የተናጠቀረ ቢሆንም እንደማንኛውም ትምህርታዊ ፅሁፍ ሁሉ ይህም ሁሉም ዘንድ በእኩል ግንዛቤ የሚስተናገድ አይሆንም፤ አቀራረቡም ለአንዳንዶች ቀላል፣ ለሌሎች ደግሞ በከፊልም ቢሆን ጠጣር መሆኑ አይቀርም። ይህን አስመልክቶ ሶስት ጥቆማዎችን ለማሳለፍ እወዳለሁ፡-

አንደኛው፡-

በመሠረቱ ማንኛውንም መፅሃፍ በድጋሚ ማንበብ ቅድሚያ ያልተገነዘቡትን የሀሳብ ትስስር ለመገንዘብ፣ ወይም ያላስተዋሉትን ቁልፍ ሃሳብ ለማስተዋል ያስችላል። የዚህ ፅሁፍ ከፊል አካል ደግሞ ውይይትን መሰረት ያደረጉ የመረጃ አቀራረቦችን የሚዳስስ ከመሆኑ አንፃር ንባብ ብቻ ሳይሆን ጥናትም የሚያሻቸው ቁምነገሮችን አዝሏል። ሆኖም ጥቅል መልእክቱ ከአንባቢያን እንደማይሰወር አያጠራጥርም።

ሁለተኛው፡-

የመጀመሪያዎቹ ትውልዶች የነበሩበት ትክክለኛው ኢስላማዊ እምነት በቁርአንና በሐዲሥ ለተነገሩት እውነታዎች እጅ በመስጠት ላይ የተመሰረተ በመሆኑ በመርሆ ደረጃ ግልጥ ያለና ከመወሳሰብ የራቀ እንደሆነ ይታወቃል። ሆኖም አንዳንድ አንባቢዎች ርእሱን የተመለከቱ አንዳንድ ትምህርቶች ላይ የሚያጋጥሟቸው አቀራረብና ማብራሪያ ለግንዛቤያቸው የማይመጥን ሆኖ ይሰማቸው ይሆናል። የዚህ ዋነኛ ምክንያት በመሰል ትምህርቶች ላይ ከሚነሱት ነጥቦች መካከል ጥቂት የማይባሉት የስህተተኞችን ብዥታ በመግለጥና ምላሾቻቸውን በማብራራት ላይ ስለሚመሰረቱ ነው። ስለዚህ በዋነኛነት የሚጠናው እውነታውን የተቃረኑ ወገኖች የሚያነሱት ፍልስፍናዊ ውዥንብርና ለእሱም ዝርዝር ምላሽ የመስጠቱ ሂደት ይሆናል እንጂ እውነታው ራሱ አይደለም።

ሁለቱን አቀራረቦች ለያይቶ ለማጣጣም እንዲያግዝ የመፅሐፉ የመጀመሪያ ምዕራፍ በአመዛኙ ትክክለኛውን እምነት በማብራራት ላይ ያተኮረ እንዲሆን፣ ሁለተኛው ደግሞ መንገድ የሳቱ ቡድኖች የሚታረሙባቸው መሠረቶችን ያማከለ እንዲሆን ጥሬያለሁ።

በመሰረቱ ከትክክለኛው እምነት ጋር የሚጣረሱ ባዕድ ፈሊጦችን የሚያሰራጩ ባይኖሩ ኖሮ የሐቅ ተከታዮች አንፃራዊ ማብራሪያዎችንና ምላሾችን ለመስጠት መድከም ባላስፈለጋቸው ነበር! ሌሎች ያለአግባብ ሲዘባርቁ ግን ህዝብ ሙስሊሙን ከጥመት ለመታደግ እውነቱን ከሀሰት፣ ምራቻንም ከጥመት ለይቶ መተንተን የግድ ይላቸዋል።

➤ አል-ኢማም አሕመድ (241 ዓ.ሂ)⁽¹⁾ እንዲህ ብለዋል:-

«كُنَّا نَأْمُرُ بِالسُّكُوتِ، وَنَتْرُكُ الْخَوْضَ فِي الْكَلَامِ وَفِي الْقُرْآنِ، فَلَمَّا دُعِينَا إِلَى أَمْرِ مَا كَانَ بُدًّا لَنَا مِنْ أَنْ نَدْفَعَ ذَاكَ وَنُبَيِّنَ مِنْ أَمْرِهِ مَا يَنْبَغِي»

«ዝም እንዲባል እናዝ ነበር፤ ስለ “ከላም”-ነክ ጉዳዮችና ስለ ቁርአን ምንነት ሀተታ ውስጥ ጠልቆ መግባትንም እንተው ነበር። ወደ ባዕድ ነገር በተጠራን ጊዜ ግን ያንን ከመጋፈጥና ስለምንነቱ ተገቢውን ገለፃ ከማድረግ ውጪ ምርጫ አልነበረንም!»⁽²⁾

➤ እንዲሁም አል-ኢማም ዑሥማን ኢብኑ ሰዒድ አድ-ዳሪሚይ (280 ዓ.ሂ) እንዲህ ብለዋል:-

«وَقَدْ كَانَ مِنْ مَضَى مِنَ السَّلَفِ يَكْرَهُونَ الْخَوْضَ فِي هَذَا وَمَا أَشْبَهَهُ، وَقَدْ كَانُوا زُرُقُوا الْعَاقِبَةَ مِنْهُمْ، وَابْتُلِينَا بِهِمْ عِنْدَ دُرُوسِ الْإِسْلَامِ، وَذَهَابِ الْعُلَمَاءِ؛ فَلَمْ نَجِدْ بُدًّا مِنْ أَنْ نَرُدَّ مَا أَتَوْا بِهِ مِنَ الْبَاطِلِ بِالْحَقِّ..»

(1) በዚህ መፅሐፍ ከግለሰብ ስሞች ጎን እንዲህ አስከትዬ በቅንፍ የማሰፍራቸው አሃዞች የሚያመለክቱት ግለሰቡ እንደ ሂጅራ አቆጣጠር የሞተበትን አመት መሆኑ ይታወቅልኝ።

(2) “አስ-ሱን-ናህ” ሊጎል-ኸል-ላል (5/134) ቁጥር 1797

«ያለፉት አበው ትውልዶች በዚህና መሰል ጉዳዮች ላይ ሀተታ ውስጥ ጠልቆ መግባትን ይጠሉ ነበር። እነርሱ (ከጥመት አሰራጮች) ሰላምን ተለግሰው ነበር፤ እኛ የኢስላም ፋና በደበዘዘበትና ዑለማዎች በተመናመኑበት ጊዜ በነርሱ ተፈትነናልና ያመጡትን ሐሰት በእውነት ከመመለስ ውጭ አማራጭ አላገኘንም!..»⁽¹⁾

ሶስተኛው ጥቆማ፡-

በዚህ ፅሁፍ ላይ ከኢስላም ሊቃውንት የተወሰዱ አንዳንድ አእምሯዊ ማስረጃዎችና ትንታኔዎች እንዳሉ ግልፅ ነው። እነኚህን ትንታኔዎች ከአንዳንድ አንጃዎች ፍልስፍናዊ ሙግት ጋር ደባልቀው በአንድ አይን የሚያዩ እጅግ የተሳሳተ ፍርድ ፈፅመዋል።

የሁለቱ ልዩነት በብዙ ነጥቦች መብራራት የሚችል ከመሆኑ ጋር ሁለቱን ብቻ ላውሳ፡-

- 1- ትክክለኛ አእምሯዊ አስረጆች የሚጠቀሱት ቁርኣናዊ እውነታዎችን አስከትለው ሳይሆን ተከትለው፤ እነርሱንም ተፃርረው ሳይሆን አፅንተው መሆኑ ሊስተዋል ይገባል።

---

(1) “አር-ረድ-ዱ ዐለ’ል-ጀህሚይ-ያህ” ሊ’ድ-ዳሪሚይ ገፅ 33፤ በተጨማሪም “ነቅዱ ዑሥማን ኢብኒ ሰዒድ ዐላ ቢሸር አል-መሪሲ አል-ዐኒድ” ሊ’ድ-ዳሪሚይ (1/536 - 541) ይመልከቱ።

በአንጻሩ እነዚያ ሙግቶች ቅድሚያ ለተወጠነ መደምደሚያ እማኝ እንዲሆኑ ሲመዘዙና ቁርኣናዊ እውነታዎችን ለመጻገር ሲውሉ ይስተዋላል።

2- ትክክለኛ አእምሯዊ ማስረጃ ማንኛውም ንፁህ አእምሮ ሊያብላላቸው የሚችሉ ቀላልና ግልፅ መመዘኛዎችን የሚያማክል ነው።

ፍልስፍናዊ ሙግቶች ግን አንዳንዴ አእምሯዊ መመዘኛዎችን ሊመርኮዙ ቢችሉም በዋናነት የሚመሰረቱት ጥቂት "አዋቂዎች" በሚቀይሱት መስመርና ዘርፍ ላይ ነው። ስለሆነም ይህንን ዘርፍ ያላጠና ሰው ሊገነዘባቸው የሚያዳግቱ የሀሳብ ቀመሮችና ገለጻዎች ይስተዋሉባቸዋል።

አላህ ይበልጥ አዋቂ ነው።

በተረፈ የትኛውንም አይነት አስተያየት በሚከተለው የኢሜይል አድራሻ ቢልኩልኝ ምስጋናዬ የላቀ ነው።

ilypia@gmail.com

ሸዕባን 1437

የሕይወት ስታሪያ ስታሪያ ስታሪያ

ስንባሊ ሆይ! ይህ ፅሁፍ ከበርካታ ጥናቶች ተጨምቆ የወጣ ትምህርታዊ ጥንቅር ነው፤ በቁርአንና በትክክለኛ የሐዲሥ ዘገባዎች በተወሰኑ የአላህ መገለጫዎች ዙሪያ የሚረገቡ “ውዝግቦችን” አስመልክቶ ሁሉም ሙስሊሞች ሊጓዙበት የሚገባውን የመፍትሄ ጎዳና በግላጭ ያመለክታል።

ፅሁፉ በሁሉም የአላህ ባህሪያት ዙሪያ ዝርዝር አስተምህሮቶች እንዲሰጥ ታቅዶ የተዘጋጀ አይደለም። ሆኖም በአላህ ፈቃድ መሠረታዊና መርጓዊ በሆነ ዳሰሳ ትክክለኛውን የኢማን አድማስ አጉልቶ ለማሳየትና በርዕሱ ላይ የሚነሱ ውዥንብሮችን ከስር-መሠረታቸው ለመፈንቀል የሚያበቃውን ብቃት እንደተጎናፀፈ አስባለሁ።

በተቻለኝ አቅም በተለያዩ የእውቀት ደረጃዎች ላይ ያሉ ወንድሞችንና እህቶችን ግንዛቤ የሚመጥንና ከግልፅነት ጋር ጥልቀትን፣ ከአስተማሪነት ጋር አራሚነትን፣ ከመርሆዎች ጋር ምሳሌዎችን ያቆራኝ እንዲሆን ለማድረግ ሞክሬያለሁ። የቁርአንና የሐዲሥ ጥቅሶችን ከቀደምት ሊቃውንት የአንድነት አቋም (“ኢጅማዕ”) ጋር በማዛመድና ከትክክለኛ አእምሮዊ አስረጆች ጋር በሚዛናዊነት በማስተሳሰር ለግንዛቤና ለጥናት በሚያመች ቅደም-ተከተል በአጭሩ ከትቤዋለሁ።

የትምህርቱ አበይት አጀንዳዎች የተጠናቀሩት በሁለት ምዕራፎች ሲሆን እያንዳንዳቸው በተያያዥ ርዕሰ-ጉዳዮች የተከፋፈሉ ናቸው። የመጀመሪያው ምዕራፍ ትክክለኛው እምነት በሚብራራባቸው መርሆዎች ዙሪያ በዋነኝነት የሚያጠነጥን ሲሆን ሁለተኛው ደግሞ መንገድ የሳቱ ቡድኖች የሚታረሙባቸው መሠረቶችን ያማከለ ነው።

አላማዬ ትክክለኛውን እምነት በእውቀትና በእውነት ሚዛን አጣርቶ ለሙስሊም ወንድሞቼና እህቶቼ ማቅረብ ነው! ከአንባቢያን የሚጠበቀው ደግሞ ቅንነትና አስተውሎት ብቻ ነው፤ ሁለቱ ካሉ በአላህ ፈቃድ እውነቱ = ቀድሞውኑ የነበረ፤ ግልፅ፤ ለአእምሮ የማይከብድና ያልተወሳሰበ መሆኑን፤ በአንፃሩ ደግሞ ስህተቱ = መጤ፤ ግራ የሚያጋባ፤ የተምታታና ውስብስብ መሆኑን በቀላሉ መረዳት ይቻላል!

አዎን! ጥቂት የማይባሉ ግለሰቦች በአላህ ባህሪያት ዙሪያ የሚስተጋቡ አለመግባባቶችን በኢስላም ሊቃውንት መካከል የተከሰቱ ተራ የውዝግብ ርዕሶች አድርገው ስለሚገምቱ የትምህርቱ አንገብጋቢነት ላይታያቸው እንደሚችል አልጠፋኝም! ብዙዎቹ ይህን መሰል አደገኛ ድምዳሜ የሚያንፀባርቁት ከግንዛቤ እጥረት በመጣ የዋህነት ሲሆን ሌሎች ደግሞ በጉዳዩ ላይ ከሚነሳ እሰጥ አገባ ጭራሹኑ ለመሸሽ ነው።

ይህንን ብዥታ ለማስወገድ ባጭሩ አንድ ቁም ነገርን ማስታወስ እወዳለሁ፡-

በሽሪዓዊ ጉዳዮች ላይ ስለሚነሱ ውዝግቦች ሊኖረን የሚገባውን ምልክታ በሁለት ክፍለን ልናይ እንችላለን፡-

1- በጉዳዩ ላይ የሚሰጠው ሽሪዓዊ ፍርድ በግልጽ ቁርአናዊና ነቢያዊ አስተምህሮቶች የተቋጨና በቀደምት ዑለማዎች ሙሉ ስምምነት የፀደቀ እንደሆነ የትኛውም ዓይነት ውዝግብ የሚስተናገድበት መድረክ አይኖርም፤ ብይኑንም ያለምንም ማንገራገር ተቀብሎ ማስተናገድ የግድ ይሆናል። ይህንን እውነታ ከተረዱ በኋላ በአጀንዳው ላይ ከተመለከተው ሽሪዓዊ አስተምህሮት ጋር የሚጣረስ አቋም ማንፀባረቅ አላህ ከዘረጋልን ቀጥተኛ ጎዳና ማፈንገጥ በመሆኑ ለውግዘት ይዳርጋል!

﴿قَالَ تَعَالَى: وَمَنْ يُشَاقِقِ الرَّسُولَ مِنْ بَعْدِ مَا بَيَّنَّ لَهُ الْهُدَىٰ وَيَتَّبِعْ عَيْرَ سَبِيلِ الْمُؤْمِنِينَ نُوَلِّهِ مَا تَوَلَّىٰ وَنُصَلِّهِ ۖ جَهَنَّمَ ۖ وَسَاءَتْ مَصِيرًا﴾

[النساء: 115]

→ «(የ)ምራቻ (መንገድ) ከተገሰጠሰት በኋላ መሰረተኛውን የሚሳረርና ከሙስሚኖች መንገድ ሴሳ የሚከተል የመረጠውን (ጥሙት) ስናሸክመዋለን፤ ጃሀንምም ስናስገባለን፤ ከመመሰሻነቷ (ከኳያ)ም የከፋች ሆነች!» [አን-ኒላእ 115]

ለዚህ ክፍል ምሳሌ ሊሆኑ የሚችሉ በርካታ ድንጋጌዎች አሉ፤ ከአላህ በቀር ማንንም (የአምልኮ ጥሪ) አለመጣራት፤ የአላህ ስምችንና ባህሪያቱን መልዕክታቸውን ሳያዛቡ በተገቢው መልኩ ተቀብሎ ማስተናገድ፤ ኢማን መልካም ንግግርንና ተግባርን እንደሚያካትት ማረጋገጥ፤ በቀደር በአግባቡ ማመን ...ወዘተ።

እነኚህ ከእምነት ህልውና ጋራ ቀጥተኛ ዝምድና ያላቸው ጉዳዮች ላይ ምንም አይነት ቦታ የሚሰጠው “ኪላፍ” (ውዝግብ) የለም!

በርግጥ ከመጀመሪያዎቹ ምርጫ ትውልዶች በኋላ ከመጡት የኋለኞቹ ሊቃውንት መካከል አንዳንዶቹ እንደሌሎች ርዕሶች ሁሉ በዚህኛውም ላይ በተለያዩ ምክንያቶችና ተፅዕኖዎች የተነሳ ስህተት ላይ መውደቃቸው ይታወቃል። ይህ አቋማቸው ግን እንደ ስህተት ታይቶ በአግባቡ ይታረማል እንጂ የቀድሞዎቹን ትውልዶች (ሰለፎች) ስምምነት የሚንድ “ኪላፍ” በፍፁም አይሆንም!

አዎን! እውነትን ፍለጋ ለተሳሳቱ ዓሊሞች የሚሰጠው ማስተካከያ ክብራቸውን በሚጠብቅ ስርዓትና ሂደት እንጂ በቢድዓ አራማጅ ጎጠኞች ላይ እንደሚደርሰው ውግዘት አይደለም! ሆኖም ስህተት ማንም ይስራው ማን ሁሌም ስህተት ነው! ስህተት ሁሉ ደግሞ የመደበኛ «ኪላፍ» ሚዛን ላይ አይሰቀልም፤ አጀንዳው በግልጽ ቁርአናዊና ነብያዊ አስተምህሮቶች የተቋጨና በቀደምት ዑለማዎች ሙሉ ስምምነት የተዘጋ የአንድነት ርዕስ እንጂ የኪላፍ ርዕስ አይደለምና! አለበዚያ ማንም በዲን ስም ያሻውን አቋም ያለተቃውሞ እንዲያራምድ ሰፊ በር መክፈት ይሆንብናል!

ይህ ፅሁፍ የሚያጠነጥንበት ርዕሰ-ጉዳይ ላይ የሚነሱ አንዳንድ “ውዝግቦች”ም ከዚህኛው ጎራ እንደሚመደቡ እማኝ የሚሆኑ ማስረጃዎችንና ሰለፎችም ዘንድ በዚሁ እይታ እንደተስተናገዱ የሚያረጋግጡ አስተማማኝ ዘገባዎችን በንባብዎ ውስጥ ያገኛሉ።

እናም ይህንን መሰል መሠረታዊ ጉዳይ ከአንዳንዶች እንደምንሰማው “ተራ የኪላፍ ርዕስ” ወይም “ፍሬ-አልባ

ውዝግብ” ብሎ መስየም የቀደምት የኢስላም ምርጥ ትውልዶችንና ተተኪ መሪዎችን የክፍለ-ዘመናት ልፋት፣ ገድልና መስዋትነትን ከንቱና እርባና-ቢስ አድርጎ መቁጠርና አደራቸውንም መብላት መሆኑን ማወቅ ያሻል!

2- በርዕሶቹ ላይ የሚጠቀሱት ማስረጃዎች የሚጠቁሙትን መልዕክት በተመለከተ ቀደምት የኢስላም ሊቃውንት በግንዛቤ ልዩነት የተለያዩ አቋም ያንጸባረቁ ከሆነና ጉዳዮቹ በዑለማዎች ዘንድ ሸሪዓዊ ምልክታን (“ኢጅ-ቴሃድ”) የሚያስተናግዱ መሆናቸው የታወቀ እንደሆነ አንድ ዓሊም ከዚህ በፊት ከነበሩት የዑለማዎች አቋሞች አንዱን ቢመርጥ፣ ብሎም ቢሳሳት ፍርዱ እንደሙሉ ጥፋት ተወስዶ አይኮነንም፤ መልዕክተኛው (ﷺ) እንደዚህ ብለዋል:-

« إِذَا حَكَمَ الْحَاكِمُ فَاجْتَهَدَ ثُمَّ أَصَابَ فَلَهُ أَجْرَانِ، وَإِذَا حَكَمَ فَاجْتَهَدَ ثُمَّ أَخْطَأَ فَلَهُ أَجْرٌ »

↳ «ከንድ ፎሬጅ ሲፎሬድ (ከውነታን ሰመረዳት) ተጣጥሮ ተክክሰ ከሆነ ሁለት ምንዳ (ክጅር) ከሰው፤ ሲፎሬድ (ከውነታን ሰመረዳት) ተጣጥሮ ከተሳሳተ ደግሞ ከንድ ክጅር ከሰው!»⁽¹⁾

ሆኖም የላይኛው ሐዲሥ እንደሚያስረዳው በዚህኛውም ርዕስ ላይ ቢሆን እውነትን ለማወቅ ሁሉም እንደየአቅሙ መጣር ይጠበቅበታል።

(1) አል-ቡኻሪይ (7352) ፣ ሙስሊም (1716)

በመጨረሻም ይህ ፅሁፍ ለስህተተኞች ምራቻን፣ ለተጠራጣሪዎች እርግጠኝነትን፣ ለእርግጠኞች ደግሞ ፅናትን የሚያወርስ እንዲሆን አላህን እማፀናለሁ! በመፅሃፉ ላይ የተብራሩትን ቁም ነገሮች በአግባቡ መረዳት በአላህ ፈቃድ ከጥመት ውኝኙንብሮች መጠበቂያ እንዲሆን ተስፋ በማድረግ “የአማኞች ጋሻ” ብዬ ሰይሜዋለሁ።

ኢ.ክ.ያስ አሕመድ

መሸጋገያ

ክፍል አንድ

የጉዳዩ አንገብጋቢነት

የዕውቀት አይነቶች ብዙ ናቸው፤ የአስፈላጊነታቸውም ደረጃ እንዲሁ ይለያያል። ታዲያ የአንድ ዘርፈ-ዕውቀት ክብርና ቦታ በዋነኝነት የሚለካው በውስጡ ባካተተው ርዕስ ታላቅነት መሆኑ ይታወቃል። በዚህም መሠረት በዕውቀት ሊዳሰሱ ከሚችሉ አጀንዳዎች ሁሉ ይበልጥ ክቡርና አሳሳቢ የሆነው የጌታችን ማንነት የሚገለፅባቸውን አምላካዊ ስሞቹንና ባህሪዎቹን የተመለከተው ርዕስ-ጉዳይ ነው።

* የርዕሱን ታላቅነት ከሚያጎሉት ምክንያቶች አንዱ ከፍጥረተ-ዓለሙ መገኘትና በውስጡ ከሚስተናበሩት ሂደቶች በስተጓላ ካሉት ጥበቦች ጋር ያለው ቁርኝት ነው፡-

﴿ قَالَ تَعَالَى اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ سَبْعَ سَمَوَاتٍ وَمِنَ الْأَرْضِ مِثْلَهُنَّ يَنْزِلُ الْأَمْرُ بِبَيْنَهُنَّ لِنَعْلَمَ مَا أَنَّنَا اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَأَنَّ اللَّهَ قَدْ أَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمًا ﴾ [الطلاق: ١٢]

→ «ከሳህ ያ ሰባት ስማዎትን ከሞድርም መሰላቸውን የፈጠረ ነው፣ በመካከላቸው ትዕዛዙ ደጠርዳለሁ፡- ከሳህ በሁሉ ነገር ሳደ ቻደ መሆኑንና ሁሉን ነገር በሰውቀቱ እንዳካበበ ታውቁ ዘንድ» [አጥ-ጦላቅ

አዎን! የዚህን ግዙፍ ዓለም ረቂቅ ሂደትና ክንውን የሚቆጣጠረውና የሚያስተናብረው ፈጣሪያችን ችሎታው ያለ ልኬት የመጠቀ፣ ጥበቡ ያለ አምሳያ የረቀቀ፣ ዕውቀቱ ያለ ገደብ የጠለቀ ስለመሆኑ የፍጥረተ-ዓለሙ ትዕይንት ራሱ መስካሪ ነው። ይህን ማወቃችንም ፍጥረታት ከተገኙበት ክቡር ዓላማዎች አንዱ መሆኑን የላይኛው አንቀፅ በግልፅ ያስረዳል።

* እንደሚታወቀው ከኢማን መሰረቶች የመጀመሪያውና ዋነኛው ምስሶ በአላህ ማመን ነው፤ ይህ ደግሞ ብቸኛ ጌትነቱንና አምላክነቱን ከማረጋገጥ ጋር በመልካም ስሞቹና ባህሪያቱ ማመንን ያጠቃልላል። እንዲያውም አላህ በእነዚህ ስሞቹና መገለጫዎቹ ተጋሪ የሌለው ብቸኛ መሆኑን ማፅደቅ ሌሎቹን የተውሒድ ዘርፎች በአግባቡ ለማረጋገጥ የሚደለደል መሠረት ነው! ምክንያቱም፡-

* በቁርአንና በነብዩ (ﷺ) አስተምህሮቶች የተዘረዘሩት መልካም ስሞቹና እንከን - የለሽ ባህሪያቱ ፍፁምነቱንና ምሉዕነቱን በተለያዩ መንገዶች የሚገልፁ ናቸው። እነዚህ የጌትነት መገለጫዎቹ ደግሞ የአምልኮ ብቸኛ ባለቤትና ባለመብት እንደሆነ ስለሚያረጋገጡ ባሮች ጌታቸውን በነዚህ ያማሩ ስሞች እንዲጠሩትና እንዲለምኑት ታዘዋል።

﴿قَالَ تَعَالَى: ﴿وَلِلَّهِ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ فَادْعُوهُ بِهَا ۖ وَذَرُوا الَّذِينَ يُلْحِدُونَ فِي

أَسْمَائِهِ سَيُجْزَوْنَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ [الأعراف: ١٨٠]

→ «ስሕሳህም ከሁሉ የተሻሉ መሰከም ስሞች ስሱት፤ በነሱም ጥፋት፤ ስነዚያ ስሞቹን የሚያጣሙትንም ተወዳቸው፤ ደስረት የነበረውን (ዋጋ) ደመነዳሱ::» [አል-አሳራፍ 180]

* እንዲሁም ነብያት አላህ ያለ አንድም ተጋሪ ሊመለክ የሚገባው መሆኑን ለህዝቦቻቸው ሲያስተምሩ የዚህ ታላቅ መብት ብቸኛ ባለቤት የሚያደርጉትን ባህሪያቱንና መገለጫዎቹን እያወሱ ነበር! በአንፃሩ ደግሞ ቢያንስ እንደ ማየት፣ መስማትና መናገር ያሉ የምሉዕነት ባህሪያት የሌሉት ማንኛውም አካል ይህ ጉድለቱ ለርሱ የሚውለውን የትኛውንም የአምልኮ ዘርፍ ከመሠረቱ ፉርሽ ከሚያደርጉ አስረጆች እንደሚመደብ በማስረዳት ጥሪያቸውን ያካሂዱ ነበር! ለምሳሌ:- አላህ በቁርአኑ ታላቁ ነብይ ኢብራሂም ﷺ ለጣዖት አምላኪ አባታቸው የተናገሩትን ሲያስተላልፍልን እንዲህ ይላል:-

﴿ اِذْ قَالَ لِأَبِيهِ يَا أَبَتِ لِمَ تَعْبُدُ مَا لَا يَسْمَعُ وَلَا يُبْصِرُ وَلَا يُغْنِي عَنْكَ

شَيْئًا ﴾ [مریم: ٤٢]

→ «ስሕባቱ:- “ስባቴ ሆይ! ስምን የሚደሰጣ፣ የሚያደና ምንም የሚደጠቅምህን ታመሰክሰህ?!” ባለ ጊዜ..» [መርዮም 42]

እንደዚሁም አላህ የሙሳ (ﷺ) ህዝቦችን ሲነቅፋቸው እንዲህ ይላል:-

﴿ وَاتَّخَذَ قَوْمُ مُوسَىٰ مِنْ بَعْدِهِ مِنْ خُلِيِّهِمْ عِجْلًا جَسَدًا لَهُ خُوَارٌ أَلْمَ

يَرَوْنَ أَنَّهُ لَا يُكَلِّمُهُمْ وَلَا يَهْدِيهِمْ سَبِيلًا ﴾ [الأعراف: ١٤٨]

→ «የሙሳ ህዝቦችም ከርሱ (መሄድ) በኋላ ጩኸት ያሰው በድን ጥጂ ከጌጦቻቸው (በመስፈት) (ስምሳክ ስድርገው) ያዙ፤ እርሱ እንደማያናግራቸውና መንገድ እንደማይመራቸው ስላይም?!...»^[አል-አፊላ 148]

* በደፈናው የፈጣሪን ስሞችና ባህሪያት በተገቢው መልኩ መገንዘብ ወደ ሐሰት የአምልኮ መስኮች የሚያመሩ መንገዶችን ሙሉ በሙሉ የሚዘጋ ከመሆኑ ባሻገር በዚህች ምድር የመገናኛታችን ምክንያት የሆነውን ክቡር አምልኳዊ ግዴታ በአግባቡ እንድንወጣ ይረዳናል!

* መቼም የማንኛውም ሰው ልቦና ስለሚገዛው አምላክ ማንነት በጥቅሉም ቢሆን ለማወቅ ይጓጓል፤ ጭራሽ የማያውቁትን ማምለክና መውደድ የሚያዳግት ነውና!

ታዲያ አላህን እርሱ ራሱና መልዕክተኞቹ በገለፁት መልኩ ማወቅ ከጥራዝ-ነጠቅ ንትርኮችና ከህሊናዊ ውጥንቅጦች በማሳረፍ የእምነት እርካታን ያወርሰናል። የኢማናችንን አድማስም በየአቅጣጫው ያሰፋልናል፤ ለርሱ ያለንን ውዴታና ፍራቻም በውስጡ-ልቦናችን በማሳደግ በአምልኮ መስክ ላይ ብርታትን ያላብሰናል! ምክንያቱም እያንዳንዱን የአላህ ስም እና ባህሪ በአግባቡ ማወቅ በዚያው ልክ ራሱን የቻለ የአምልኮ ፍሬ ያፈራልና!

ለምሳሌ፡- አላህ ሰሚ፤ ተመልካች እና ሁሉን አዋቂ መሆኑን በፅኑ ያመነ ሰው አንደበቱን እና አካሉን አላህ ከማይወደው ንግግርና ተግባር ለመጠበቅ ሳይታክት ይጥራል! አላህ መልካም ሰሪ አማኞችን እንደሚወድ ያረጋገጠም የርሱን ውዴታ ለመጎናፀፍ ለመትጋት ይነሳሳል፤ በሩህሩህነቱ የሚያምንም እዝነቱን ይለምናል፤

ከቁጣውም ይጠነቀቃል!.. ለዚህ ነው “ከሰዎች አላህን ይበልጥ የሚፈሩት ይበልጥ የሚያውቁት ናቸው” የሚባለው!

ስለሆነም ሀይማኖቱን በትክክለኛ መሠረት ላይ መገንባት የሚሻ ማንኛውም ሙስሊም ይህንን የእምነት መሠረት ከሚበክሉ ወረርሽኞች ራሱን ሊያድን ይገደዳል!

ክፍል ሁለት

የ“ውዝግቡ” አነሳስ

የመጨረሻው መልዕክተኛ ﷺ የቀድሞዎቹን ነብያት ተልዕኮ የሚያረጋግጡና የሚያሟሉ ግልፅ መለኮታዊ መመሪያዎችን ይዘው ብቅ እንዳሉ በዐረቢያ ምድር አጥልቶ የነበረው የመሃይምነት ፅልመት ተገርስሶ የቅናቻ ወጋገን በየአድማሱ ተሰራጨ። የመልዕክተኛው ታታሪ ሰሐቦችም ከጌታቸው ዘንድ ለተላከው ፍፁም መመሪያ በቅን ልቦና ተገዢ መሆናቸውን በንፁህ ተግባራቸው አስመሰከሩ። አዎን! በጥራዝ ነጠቅ ፍልስፍና አእምሯቸው አልተበረዘም፤ በአጉል ፈሊጥም እይታቸው አልተሟሸም፤ የመልዕክተኛው አስተምህሮት ስብእናቸውን በቁርአናዊ ስርዓት አንጾታልና!

ከእሳቸው (ﷺ) ሕልፈተ-ሕይወት በኋላ በነበሩት ዘመናትም በተለያዩ የዓለም ማዕዘናት የኢስላም ስርጭት ሲቀጥል ሰሐቦችና ቅን ተከታዮቻቸው በጫንቃቸው ላይ የተጣለውን የእምነት ሀላፊነት በመወጣት ረገድ ለተተኪው ትውልድ መልካም አርዓያ ሆኑ። በተለያዩ የእምነት መስኮችም የቀድሞውን ነብያዊ ፋና በመከተል በወንድማማችነት መንፈስ ተዋህደው አንድነታቸውን ጠብቀው ሰነበቱ። ይህንን ድንቅ የኢማን ትስስር ሊያላሉ የሚችሉ አንዳንድ አለመግባባቶች ከተከሰቱ ወደ ቁርአንና ወደ መልዕክተኛው (ﷺ) ፈለግ በመመለስ መፍትሄን ይሹ ነበር።

ሆኖም ወደሚቀጥሉት ትውልዶች በጥራት እየተላለፈ የነበረውን የእምነት አደራ የሚያደፈርሱ አዳዲስ ፈሊጦች በሙስሊሙ ማህበረሰብ መሐል ማጎጥጎጥ የጀመሩት ገና ከረፋዱ ነበር።

ነገሩ እንዲህ ነው፡-

አንዳንዶች በጠባብ “አእምሯዊ” እይታዎች ላይ ተመርኩዘው በመለኮታዊው መመሪያ በተገለጹት እምነታዊ ጉዳዮች ላይ አዳዲስ አመለካከቶችን መሰንዘር ጀመሩ! ይህ አጋጣሚ የደላቸው ከጥንቱ የኩፍር አሻራ ያልተፈወሱ አንዳንድ አሜኬላዎች በማህበረሰቡ መሀል ተሰግስገው መርዛቸውን በማር እያላወሱ በመርጨት እገዛ አደረጉላቸው።

ይህ ሁሉ ሲሆን በዕውቀት የተካኑት የኢስላም ባለአደራ ጀግኖች እጃቸውን አጣምረው አላዩም። የሰላባዎች ትውልድ ሳይገባደድ በፊት አንዳንድ የፈጠራ ተግባራትና አመለካከቶች ቢስተዋሉም በአብዛኛው በውስን ግለሰቦች ላይ የተገደቡ ስለነበሩ እነርሱ የሚጭሩትን የቢድዓ እሳት የመልዕክተኛው (ﷺ) ምርጥ ወራሾች በዕውቀት ባህራቸው ከመቅፅበት አዳፍነው ያከስሙት ነበር።

የአንጃዎች መፈልፈል

ለመጀመሪያ ጊዜ በአዲስ ፈሊጣዊ እምነት ላይ የተገነባ አንጃ መስርተው በቡድናዊነት ራሳቸውን ከብዙሀኑ ሕዝብ-ሙስሊም ያገለሉት «አል-ኸዋሪጅ» የተባሉት ጭፍራዎች ነበሩ። እነርሱም በዐሊይ ኢብኑ አቢ ጣሊብ (رضي الله عنه) ዘመነ-መንግስት ነበር ብቅ ያሉት። «ከባባድ ኃጢያቶችን የፈፀመ ሁሉ ካፈር ነው!!» የሚል

አዲስ መፈክር አነሱ። ይህኛው አቀባት ደግሞ ወደሌሎች የቢድዓ አዘቅቶች ተንሸራተው እንዲገቡ አደረጋቸው።

ከዚያም ዐሊይ ኢብኑ አቢጣሊብን እና የረሱልን (ﷺ) ቤተሰቦች በመውደድ ሽፋን የተከለሉ ቅቤ አንጓቾች የ«ሺዓህ» እምነትን መሰረት ዘረጉ።

ቀጥሎም ከዋነኛ የኢማን መሰረቶች አንዱ የሆነውን «ቀደር»ን ያስተባበሉ ግለሰቦች ተገኙ።

ተግባርን ከእምነት በመነጠል የታወቁት የ«ሙርጂአህ» ቡድኖችም «ኢማን አይጨምርም፤ አይቀንስም!» ብለው አረፉት።

የ«ሙዕተዚላህ» ጭፍራዎችም ከተለያዩ የቢድዓ አቋሞች ጋር ራሳቸውን ለሙስሊሙ ማህበረሰብ አስተዋወቁ። ያኔ ቢድዓቸው በብዛት ያጠነጥን የነበረው ኃጢአት ለሰራ ሙስሊም በሚሰጠው ብይንና በ«ቀደር» ዙሪያ ነበር።⁽¹⁾

የባሰ ጣጣ..

የከፋው ዱብዳ የተከሰተው ግን በሁለተኛው ምዕተ-አመት የመጀመሪያ አጋማሽ ላይ ነበር። በተለያዩ የግሪክና የሮማን ሚዛን-የለሽ ፍልስፍናዎች የታነፁ ግለሰቦች አላህ በቁርአኑ፣ መልዕክተኛው

(1) መጀመሪያ ብቅ እንዳሉ ለተወሰኑ ጊዜያት ስለ አላህ ስሞችና ባህሪያት መናገር አልጀመሩም ነበር። [“ሸርሑ’ል-ዐቂደቲ’ል-አስበሃኒይ-ያህ” ሊሸይኺ’ል-ኢስላም ገፅ 111]

ደግሞ በአስተምህሮቶቻቸው ያፀደቋቸውን የጌታችንን ስሞችና ባህሪያት በተምታታ ፈሊጣቸው ማስተባበልና ትርጉማቸውን ማዛባት ጀመሩ። በዚህም ሂደት የፈጣሪን ህልውና ትርጉም በሚያሳጡ ንግግሮች መዘላበድ ቀጠሉ።

በኢስላም ታሪክ ውስጥ የዚህን እንግዳ ፈሊጥ የመሰረት ድንጋይ በማኖሩ የሚታወቀው ግለሰብ አል-ጀዕድ ኢብኑ ዲርህም ተብሎ ይጠራል።⁽¹⁾ ይህንን ጥመት ከርሱ ወርሶ ከሌሎች ፈሊጦች ጋር በመቀየጥ በተባው ልሳኑ ወደ ሕዝብ-ሙስሊሙ መርዙን የረጨው ጋሻ ጃግሬው አል-ጀህም ኢብኑ ሰፍዋን (128 ዓ.ሂ) ነበር።

በዚህም የተነሳ በሙሉም ይሁን በከፊል የአላህን ስሞችና ባህሪያት ቀጥተኛ መልዕክት ላለመቀበል ትርጉማቸውን የሚያዛቡ ሁሉ ሰለፎች ዘንድ “ጀህሚይ-ያህ” (جهميَّة) በሚል መጠሪያ ስር ይካተቱ ነበር።

(1) አንዳንድ ሊቃውንትና የታሪክ ዘጋቢዎች እንደሚያስገነዝቡት ግለሰቡ የጥመቱን ፅንሰ-ሀሳብ የወሰደው ከአባን ኢብኑ ሰምዓን ሲሆን እርሱ ደግሞ ‘ጣሉት’ ከተባለ የለቢድ ኢብኑ’ል-አዕሰም እህት ልጅ ነው የተማረው፤ ጣሉት ደግሞ ከአጎቱ ለቢድ! ለቢድ ኢብኑ’ል-አዕሰም እንደሚታወቀው በመልዕክተኛው ላይ ድግምት የተበተበው አይሁዳዊ ግለሰብ ነው! [“ታሪኹ ዲመሽቕ” ሊብኒ ዐሳኪር (72/99-100)፣ “አል-ካሚል ፊት-ታሪኽ” ሊብኒ’ል-አሚር (6/149)፣ “አል-ቢዳያህ ወን-ኒሃያህ” ሊብኒ ከሚር (13/147) ..እና ሌሎች መዛግብትን ይመልከቱ።]

ይኸኛውን የቢድዓ ጎዳና ከሌሎቹ የከፋ ከሚያደርጉት ምክንያቶች መካከል ሁለት ነገሮች አሉ፡-

አንደኛው፡- ጉዳዩ በቀጥታ ከጌታ ማንነትና ህልውና ጋር የተያያዘ መሆኑ ሲሆን፤

ሁለተኛው፡- የዚህኛው ቢድዓ አራማጆች የቁርአንና የሐዲሥ አስተምህሮትን በተለያዩ ተፃራሪ «ፍልስፍናዊ» ፈሊጦች በድፍረት መጋፈጣቸው ነው!⁽¹⁾

ይኸኛውም አባዜ እያደር ወደተለያዩ ቡድኖች መሸጋገር ያዘ።

ሁኔታውን በጣም ያባባሰው ደግሞ በመእሙን የኸሊፋነት ዘመን (198 - 218 ዓ.ሂ) የተከፈተው ሰፊ የጥመት በር ነበር! ይህ ኸሊፋ ባልተለመደ መልኩ ታላላቅ የቢድዓ አቀንቃኞችን በመወዳጀት የቅርብ አማካሪው ሲያደርጋቸው ነበር ነገር የተበላሸው!

የተለያዩ የግሪክና የህንድ ቀደምት ፈላስፋዎች መለኮታዊ የእምነት ጉዳዮችን ጨምሮ በተለያዩ ርእሶች ዙሪያ የፃፏቸውን ድርሳናት ከቤዛንታይን ግዛቶች (በተለይ ከቆጵሮስ) በማስላክ ወደ ዐረብኛ ቋንቋ እንዲተረጎሙ አደረገ! ይህ ደግሞ ለግድፈቶቹ ዋነኛ መንስኤ

---

(1) ከነሱ በፊት የነበሩት የቢድዓ አራማጆች የቁርአንና የሐዲሥን ትክክለኛ መልዕክት በማዛባት፣ በመጨመርና በመቀነስ አዳዲስ የጥመት ጎዳናዎችን ቢደለድሉም እንደነኚህ መለኮታዊ መመሪያዎችን ከመሰረቱ ገሸሽ በማድረግ ለቁንዕል አእምሯዊ ፈሊጦቻቸው ቅድሚያ ለመስጠት አልዳዱም ነበር!

የሆነው “ዲልሙል-ከላም” እንዲስፋፋ ትልቅ እገዛ አደረገ!⁽¹⁾
በዚህ ላይ ኸሊፋው የህዝቡ-ሙስሊሙን የጠራ እምነት በስልጣኑ
ሀይል ለመበከል ትዕዛዙን በሁሉም ግዛቶች በተዋረድ አስተላለፈ!
ከርሱ በኋላ የተተኩት ሁለት ኸሊፋዎችም በደመነፍስ ዱካውን
ተከተሉ! ወይ ፈተና..!

በዚህ መልኩ የጥንቱን የጧቱን ቀጥተኛ መንገድ የለቀቁ አንጃዎች
በተለያዩ ርዕሰ-ጉዳዮች ላይ ባይተዋር የእምነት ፈሊጦችን አንግበው
በየአቅጣጫው ተፈለፈሉ። የመልዕክተኛውም (ﷺ) ነብያዊ ትንቢት
በገሀዱ ዓለም ተፈፃሚ ሆነ፡-

عن معاوية بن أبي سفيان، قال: إن رسول الله -صلى الله عليه وسلم- قال: « إن
أهل الكتابين افترقوا في دينهم على ثنتين وسبعين ملة، وإن هذه الأمة ستفترق
على ثلاث وسبعين ملة - يعنى: الأهواء-، كلها في النار إلا واحدة، وهي
الجماعة، وإِنَّهُ سَيَخْرُجُ فِي أُمَّتِي أَقْوَامٌ تَجَارَى بِهِمْ تِلْكَ الْأَهْوَاءُ كَمَا يَتَجَارَى
الْكَلْبُ بِصَاحِبِهِ، لَا يَبْقَى مِنْهُ عِرْقٌ وَلَا مَفْصَلٌ إِلَّا دَخَلَهُ »

(1) “ዲልሙል-ከላም” ስለፈጣሪ መኖርና መሰል እምነታዊ ጉዳዮች
ሀይማኖታዊ ባልሆነ መንገድ የሚያጠና የተምታታ ፍልስፍናዊ አካሄድ ነው፤
ይህ መንገድ የተለያዩ አንጃዎች በአላህ ባህሪያት ዙሪያ እንዴት
ትክክለኛውን እምነት እንዲቀይሩ እንዳደረጋቸው በምዕራፍ ሁለት ላይ
ተብራርቷል።

→ ከሙዳዊየህ ኢብኑ አቢ-ሱፍያን እንደተዘገበው የአላህ መልዕክተኛ (ﷺ) እንዲህ አሉ:-

«የሁለቱ መዓህደት ባሰቤቶች በሀይማኖታቸው ወደ ሰባ ሁለት መንገዶች ተከፋፈሉ፤ ደህኛውም ህዝብ-ሙስሊም ወደ ሰባ ሶስት መንገዶች ደከፋፈላል፤ ከእነዚህ በስተቀር ሁሉም ስንሳት የተገቡ ናቸው፤ ስራም “ስራ-ጃማ” ናት። ከኔ ስሙትም ውስጥ ልክ የሰብዶ ውሻ በሽታ በታማሚው እንደሚሰርጭው ግላዊ ዝንባሌያቸው በውስጣቸው የሚሰርጩ ሰዎች ደመጣሱ፤ (በሽታው) ሳይዘሰብው የሚተው ስር ወይም መገጣጠሚያ የለም!»⁽¹⁾

እነዚህ መጫ የቢድዓ ጭፍራዎችና ግለሰቦች ያኔ.. በቀድሞዎቹ የኢስላም ትውልዶች መካከል የሚገፉት ኑሮ ውግዘትና ባይተዋርነት የተሞላበት ነበር፤ ህዝብ-ሙስሊሙ ስርጉ-ገብነታቸውን አውቆ በአብዛኛዎቹ ከተሞችና ግዛቶች ያገልገላቸውና ይጠነቀቃቸው ነበር። ሆኖም ቀስ በቀስ የተለያዩ የቢድዓ ፈሊጦቻቸው በተለያዩ ተፅዕኖዎች አጋዥነት እየተሰራጩ ሄዱ፤ ትውልድ በትውልድ በተተካ ቁጥር ውዥንብሮች አየሉ፤ ተባዙ፤ ብዙ ሰዎችም ተሸነገሉ..! አላህ ከፈተና ያውጣን!

(1) ሙስኒድጋል-ኢማሚ አህመድ (16937)፣ ሱኑኑ አቢ ዳዉድ (4597)፤ ይህ ሐዲሥ በጥቅሉ ከተለያዩ ሰሐቦች የተዘገበ ሲሆን በርካታ የሐዲሥ ሊቃውንት ትክክለኛነትን አፅድቀዋል፤ በመሠረቱ የሐዲሁ መልዕክት ከሌሎች ሐዲዎች የተለየበት እውነታ ቢኖር የአንጃዎቹ ብዛት በቁጥር መጠቀሱ እንጂ በጥቅሉ ህዝብ-ሙስሊሙ መከፋፈሉ በሌሎች መረጃዎች የተመላከተ ከመሆኑ ባሻገር በገሀዱ ዓለም የሚስተዋለው ነባራዊው ሁኔታም የሚያረጋገጠው ነው።

በርግጥ ህዝቡ-ሙስሊሙ ከላይ ለተገለጸው ክፍፍል ቢበቃም የጥንቱን ቀና ጎዳና አጥብቀው በመከተል በእውነት ላይ የፀኑና የሚፀኑ ጭፍራዎች ሁሌም አልጠፉም፤ አይጠፉምም! ከቀድሞው ፋና ያፈነገጡት ወደ ቀጥተኛው መስመር እንዲመለሱ ዘወትር ይታገላሉ፤ የሀሰት አራማጆች ለሚያነሷቸው ውዥንብሮችና ማምታቻዎች ትክክለኛ ምላሾችን ይሰጣሉ፤ እውነተኛው ዲን እንዳይበረዝ አላህ የሰየማቸው የኢስላም ዘቦች ናቸው!

عن معاوية قال: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم- يَقُولُ: «لَا تَزَالُ طَائِفَةٌ مِنْ أُمَّتِي قَائِمَةً بِأَمْرِ اللَّهِ لَا يَضُرُّهُمْ مَنْ خَدَلَهُمْ أَوْ خَالَفَهُمْ حَتَّى يَأْتِيَ أَمْرُ اللَّهِ وَهُمْ ظَاهِرُونَ عَلَى النَّاسِ».

→ ከሙዳዊያ በተላለፈው ዘገባ የአላህ መልዕክተኛ እንዲህ ሲሉ ሰማሁ ይላል:-

«ከእኔ ስመት የተወሰኑ ጭፍራዎች በከላላ ትዕዛዝ ሳይ የፀኑ ከመሆን ስደወገዱም፤ የከዳቸው ወደም የተዳረሩቸው ስደገዳቸውም - ከሰዎች (ሁሉ) የበሳደ ሆነው ስንዳሉ የከላላ ውሳኔ ስስከመጣ ድረስ!»⁽¹⁾

አላህ ከነርሱ ይበለን!

(1) አል-ቡኻሪ (7312)፣ ሙስሊም (1037)... ሀዲሁ ከተለያዩ ሰላቢዮች በተለያዩ ገለጻዎች የተዘገበ ነው።

ክፍል ሶስት

ማን ይፍረደን?!

ማንኛውንም የእምነት ጉዳይ አስመልክቶ እያንዳንዱ ሙስሊም መነሻውን፣ መድረሻውንና መመለሻውን የቁርአንና የሐዲሥ መረጃዎች ላይ ማድረግ እንዳለበት ሳይታለም የተፈታ ነው። ሊነሱ የሚችሉ ውዝግቦች ሁሉ በአላህና በመልዕክተኛው ቃል ዳኝነት ሊቋጩ ይገባል። በእንዲህ አይነት ጉዳዮች ላይ የሚነሱ ውዝግቦችን ሊፈታ የሚችለው ብቸኛው ፍርድ ከበላይ የሚመጣ አምላካዊ ብይን ብቻ ነውና! ሁሉም የራሱን አእምሯዊ ሚዛን ዳኛ አድርጎ ከሰየመ ግን የሰዎች አእምሮ እንደ መልካቸው ችግጉርጉር ስለሆነ መስማማት ላይ አይደረስም!

አላህ በታላቁ ቁርአን እንዲህ ይላል:-

﴿فَإِنْ نَزَعْنَاهُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ
 الْآخِرِ ذَلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا﴾ [النساء: ٥٩]

→ «በምንም ነገር ብትወዳገቡ በአላህና በመጨረሻው ቀን የምታምኑ ከሆናችሁ ወደ አላህና ወደ መሰላከተኛው መሰሉት፤ ይህ የተሻለና መመሰሻው (ውጤቱ) ደበሰጥ መሰካም የሆነ ነው።» [አገ-
 ጳጳስ 59]

﴿فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّىٰ يُحَكِّمُوكَ فِيمَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ لَا
 يَجِدُوا فِي أَنفُسِهِمْ حَرَجًا مِّمَّا قَضَيْتَ وَيُسَلِّمُوا تَسْلِيمًا﴾ [النساء: ٦٥]

→ «በጌታህም እምሳሰሁ! በመካከላቸው በተከራከረበት ጉዳይ እስከሚያስፈርዱህ ከዚያም በፎረድከው (ብደን) በነፍሶቻቸው ውስጥ ጥበትን (ቅፊታን) እስከሚያገኙና ፍጹም እጅ እስኪሰጡም ድረስ እሳመኑም ::» [አን-ኒሳእ 65]

አዎን! የአላህና የመልዕክተኛውን መመሪያ በምንም አይነት ፈሊጥና ፍልስፍና መጋፈጥ የኢሳይያስ ፀር ነው።

እንደዚሁም እነዚህን ቁርአናዊና ነብያዊ መልዕክቶችን አላህና መልዕክተኛው (ﷺ) በፈለጉት መልኩ ለመገንዘብ ስለቀናነታቸው በዘልዓለማዊ ቃል የተመሰከረላቸው ሰላቦችን ፋና መከተል የግድ ነው፤ የነርሱ ስብዕና የታነፀው ከታላቁ መልዕክተኛ ያለአማካይ በቀሰሙት መለኮታዊ ትምህርት ነውና።

﴿ قَالَ تَعَالَى: ﴿ وَالسَّيِّئُونَ الْأَوَّلُونَ مِنَ الْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ وَالَّذِينَ اتَّبَعُوهُمْ بِإِحْسَانٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ وَأَعَدَّ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴾ [التوبة: 100]

→ «ከሙሉጂሮችና ስንሳሮች የመጀመሪያዎቹ ቀዳሚዎች እነዚያም በበጎ ሥራ የተከተሏቸው ስሳህ ከነርሱ ወዲስ ፤ ከርሱም ወደዋሰን ፤ ከስራ ወንዞች የሚፈሱ የሆነችን ጃነትም ስነርሱ በውስጧ ዘልዓለም የሚዘወትሩ ሆነው ስዘጋጃሳቸው፤ ያም ታሳቁ እድል ነው።» [አት-ተውባህ 100]

እንዲሁም ዐብዱላህ ኢብኑ መስዑደና ሌሎች ሰላቦች በሚያስተላልፉት ዘገባ የአላህ መልዕክተኛ (ﷺ) እንዲህ ብለዋል፡-

«خَيْرُ النَّاسِ قَرْنِي، ثُمَّ الَّذِينَ يَلُونَهُمْ، ثُمَّ الَّذِينَ يَلُونَهُمْ...»

→ «ከሰዎች (ኩሱ) በሳጩ የእኔ ትውልድ ነው፤ ከዚያም የነርሱ ቀጣዮች፤ ከዚያም የነርሱ ቀጣዮች፤..»⁽¹⁾

---

* ታዲያ ስለጌታችን ማንነት ለመረዳት መለኮታዊ ምንጮቻችን (ቁርአንና ሀዲሥ) ይበቁናል? ወይስ ሰው-ሰራሽ ጥናቶችና ፈሊጦች ያስፈልጉናል?!

↳ አላህ የዘረጋልን የአምልኮ ኅዳና ሁለንተናዊ በመሆኑ በሁሉም መስኮች ላይ ስለሚያስፈልጉን ጉዳዮች በቀጥታም ይሁን በተዘዋዋሪ በቂ ገለፃዎችን እንዳደረገልን ይታወቃል።

﴿قَالَ تَعَالَى: ﴿وَنَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ تَبْيِينًا لِّكُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً

وَبُشْرَىٰ لِلْمُسْلِمِينَ﴾ [النحل: ٨٩]

(1) አል-ቡኻሪ (3651)፣ ሙስሊም (2533) እና በሌሎችም ቦታዎች ተዘግቧል።

↳ «መልህፍንም ሰቡሱ ነገር ማብራሪያ፣ እንዲሁም ሰሙስሊሞች መመሪያ፣ እዝነትና ብስራት እንዲሆን በሰንተ ሳዶ ሰወረድን፡፡» [አን-ነሐሌ 89]

﴿قَالَ تَعَالَى: ﴿الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَمَّمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمْ الْإِسْلَامَ دِينًا﴾﴾ [المائدة: 3]

↳ «ዛሬ ለደማኖታችሁን ሞሳቤሳቸሁ፤ ጸጋዬንም በናንተ ሳዶ ፎጸምኩ፤ ከሀደማኖትም ኢስላምን ወደድኩሳችሁ» [አሌ-ማአ.ዳህ 3]

عن عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو بْنِ الْعَاصِ، عَنِ النَّبِيِّ -صلى الله عليه وسلم- أنه قال: «إِنَّهُ لَمْ يَكُنْ نَبِيًّا قَبْلِي إِلَّا كَانَ حَقًّا عَلَيْهِ أَنْ يَدُلَّ أُمَّتَهُ عَلَى خَيْرٍ مَا يَعْلَمُهُ لَهُمْ، وَيُنْذِرَهُمْ شَرًّا مَا يَعْلَمُهُ لَهُمْ...»

↳ ዐብዱላህ ኢብኑ ዐምር (رضي الله عنه) እንዳስተላለፉት የአላህ ነብይ (ﷺ) እንዲህ አሉ:-

«እነሆ! ከኔ በፊት ነብይ ኖሮ ሰህዝቦቹ የሚያውቀውን መሰከም ነገር እንዲያመሳክታቸውና የሚያውቀውንም መጥፎ ነገር እንዲያስጠነቅቁቸው ግዴታ ያልሆነበት የሰም፡፡»⁽¹⁾

- እንዲሁም እንደሚከተለው አሉ:-

(1) ሙስሊም (1844)

«قَدْ تَرَكْتُكُمْ عَلَى الْبَيْضَاءِ، لَيْلُهَا كَنَهَارِهَا، لَا يَزِيدُ عَنْهَا بَعْدِي إِلَّا هَالِكٌ...»

→ «ሰቢቱ ከንደ ቀን በሆነ ፍንትው ባስ (ግሰስ ጎዳና) ሳይ በርግጥ ተቻችኋለሁ፣ ከጠፎ በስተቀር ከከኔ በኋላ ከርሱ የሚያፈነግጥ የሰሞ!...»⁽¹⁾

عن عبد الرحمن بن يزيد عن سلمان [الفارسي] قال: قيل له: قد علمكم نبيكم - صلى الله عليه وسلم - كل شيء حتى الخِزَاءِ؟ قال: فقال: أجل! لقد نهانا أن نستقبل القبلة لعائطٍ أو بولٍ، أو أن نستنجي باليمين، أو أن نستنجي بأقلٍ من ثلاثة أحجارٍ، أو أن نستنجي برجيعٍ أو بعظمٍ.

→ ዐብዱ-ረሕማን ኢብኑ የዚድ እንዳስተላለፉት ታላቁ ሰላሲ ሰልማን አል-ፋሪሲ እንዲህ ተብለው ተጠየቁ:- «ነብያችሁ ሁሉንም ነገር አስተማራችሁ፤ መፀዳዳትንም ጭምር?!»

እሳቸውም:- «እንዴታ! በሰገራና በሸንት ጊዜ ወደ ቂብላ እንዳንቅጣጭ፣ ወይም በቀኝ እጃችን እንዳንፀዳዳ፣ ወይም ከሶስት ባነስ ድንጋይ እንዳንፀዳዳ፣ አሊያም በፋንድያ ወይም በአጥንት እንዳንፀዳዳ በርግጥ ከልክለውናል።» ስቡ።⁽²⁾

(1) አሕመድ (17142) እና ሌሎች የዘገቡት ትክክለኛ ሐዲሥ ነው።
(2) ሙስሊም (262)

➤ አል-መ-ዘኒይ (264 ዓ.ሂ) ከአል-ኢማም አሽ-ሻፊዒ (204 ዓ.ሂ) አጣቅሰው እንዳስተላለፉት አል-ኢማም ማሊክ (179 ዓ.ሂ) በተውሂድ ላይ ስለሚነሳ «ከላም» ተጠይቀው እንዲህ አሉ:-

«مَحَالٌ أَنْ يُظَنَّ بِالنَّبِيِّ -صلى الله عليه وسلم- أَنَّهُ عَلِمَ أَقْتَهُ الْإِسْتِجَاءَ، وَلَمْ يُعَلِّمَهُمُ التَّوْحِيدَ...!»

«መልዕክተኛው ሕዝባቸውን ስለ መፀዳዳት ስርዓት አስተምረው ስለ 'ተውሒድ' አላስተማሩም ብሎ መገመት ዘበት ነው!..»⁽¹⁾

ታዲያ..

- እነዚህንና ከነዚህም የጠለቁ ዝርዝር ርዕሰ-ጉዳዮችን በተብራሩ መመሪያዎች ያካለለው የጌታችን ቁርአንና የመልዕክተኛው (ﷺ) አስተምህሮት ይህን ከሁሉ በላይ ክቡርና አንገብጋቢ የእምነት መሠረትና የሁሉም ነብያት ተልዕኮ መዞሪያ ዛቢያ ያልገለፀ ሊሆን ይችላል??!

- «ዲናችሁን ሞላሁላችሁ..!» እያለ “ባሮቹ ሊያመልኩት ስለሚገባው እውነተኛ አምላክ ማንነት ተገቢ አስተምህሮት አላስተላለፈም!” ተብሎ ይታመናል? !

(1) «ዘም-መጎል-ከላም ወአህሊሂ» ሊጎል-ሀረዊ (4/282-283) ቁጥር 1128፣ «አሓዲሥ ፊ ዘም-ሚጎል-ከላሚ ወአህሊህ» ሊአቢጎል-ፈድል አል-መቅሪአ

- ሰዎች ስለፈጣሪያቸው ማንነትና መገለጫ በራሳቸው ቁንጽል ግንዛቤ ላይ ተመርኩዘው እንዲዘላብዱ ሊፈቅድስ ይችላል?! ልብ ያለው ልብ ይበል!

የአእምሮ ድርሻ

አእምሮ ታላቅ ፀጋ ሲሆን በእምነት አጀንዳዎች ላይ ያለው ድርሻ እውነታን ማገናዘብና ለይቶ መምረጥ ነው! ስለሆነም በቁርአንና በነብዩ (ﷺ) አስተምህሮት አእምሮን የሚቀሰቅሱ ብዙ ጥሪዎችንና የመረጃ አቀራረቦችን እናገኛለን።

ሆኖም ከሰዎች “አእምሮ” አድማስ ውጭ ስላለ የእምነት ጉዳይ በ“አእምሮ” ላይ ብቻ ተመስርቶ መዘላበድ “አእምሮ” ራሱ የሚፈቅደው እርምጃ አይደለም! ምክንያቱም አላህ ለፈጠረው ነገር ሁሉ ወሰን አበጅቷልና! አይን የሚያየው የተወሰነ ርቀት ድረስ ብቻ ነው፤ ቅርብ ነገሮችንም ለመመልከት የግድ ብርሃን ያስፈልገዋል! እንደዚሁ አእምሮ በግንዛቤው የሚያካልለው ርቀትም የተገደበ ነው፤ ለግንዛቤውም “ብርሃን” ያስፈልገዋል፤ አዎን! የ“ወሕይ” ብርሃን!

አላህ እንዲህ ይላል፡-

﴿وَكَذَلِكَ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ رُوحًا مِّنْ أَمْرِنَا مَا كُنْتَ تَدْرِي مَا الْكِتَابُ وَلَا الْإِيمَانُ

وَلَكِن جَعَلْنَاهُ نُورًا نَّهْدِي بِهِ مَن نَّشَاءُ مِنْ عِبَادِنَا﴾ [الشورى: ٥٢]

→ «እንደዚሁም ወደ ስንተ ከትሰዛዛችን (ህይወት የሚዘራ) “ኒሕ”ን (ቁርአንን) ገሰጠናል፤ መሰላችሁም እምነቱም ምን እንደሆነ (ቅድሚያ) የምታውቁ ስለነበርክም! ግን ከባሪዎቻችን የምንሻውን የምንመራበት ብርሃን ስደረግነው..» [አሹ-ሹራ 52]

➤ በአንዳንድ መዛግብት ላይ እንደተጠቀሰው በአንድ አጋጣሚ አንድ ሰው ልጁን ታላቁ ሰላሲይ ዐብዱላህ ኢብኑ ዐብ-ባስ (رضي الله عنه) ዘንድ ይዞ ቀረበና እንዲህ አላቸው:-

“ይህ ልጄ አእምሮውን ክርክር አናውጦታል፤ ልቦናውን ንትርክ ሰልቦታል፤ ያለ አቅም መፍጨርጨር ከጌታው ጋርዶታል!”

- እርሳቸውም ለልጁ እንዲህ አሉት:- “የወንድሜ ልጅ ሆይ! እስቲ በአይንህ አርቀህ አማትር፤ ከማዶ የምታየው አካል ምንድነው?”

- ልጁም:- “እገሌ ነው!” አላቸው።

- እርሳቸውም ቀጥለው:- “ክርሱ ኋላ እንደ ሰመመን የሚታየው ብሻገታ ምንድነው?” አሉት።

- ልጁም:- “እኔ እንጃ!” አለ።

- ያኔ ዐብዱላህ ኢብኑ ዐብ-ባስ (رضي الله عنه) እንዲህ አሉት:-

« يا ابن أخي! فَكَمَا جَعَلَ اللَّهُ لِابْصَارِ الْعُيُونِ حَدًّا مَحْدُودًا مِنْ دُونِهَا حِجَابًا مَسْتُورًا؛ فَكَذَلِكَ جَعَلَ لِابْصَارِ الْقُلُوبِ غَايَةً لَا يُجَاوِزُهَا، وَحُدُودًا لَا يَتَعَدَّاهَا! »

“የወንድሜ ልጅ ሆይ! አላህ ለአይኖች እይታ የተገደበ ወሰንና ከበስተፊቱ የተሸፈነ ግርዶሽን እንዳደረገው ሁሉ ለልቦች እይታም የማይሻገሩትን ወሰንና የማይተላለፉትን ድንበሮች አድርጓል!”

ልጁም በዚህ ጊዜ የተሰለበው ህሊናውን አላህ መለሰለት፤ ስለማይመለከተው ነገር መጠየቅና ስለማይጠቅመው ጉዳይ መመራመርን ተወ..!⁽¹⁾

ምን ይጠበቅብናል?

ስለ አላህ መጠሪያዎችና መገለጫዎች ማወቅ ከላይ እንደተገለፀው ከሁሉ ይልቅ ክቡርና አስፈላጊ ዘርፍ ቢሆንም ከፈጣሪ ህልውና ጋር በቀጥታ የተዛመደ መለኮታዊ ጉዳይ መሆኑ እጅግ ከፍተኛ ጥንቃቄ የሚሻ ያደርገዋል። ስለሆነም በዚህ ላይ የሚሰጡ ትንታኔዎች ሙሉ በሙሉ በቁርአንና በሐዲሥ ማስረጃዎች ላይ የተመረከቡ መሆናቸው የሚሰጠው አፅዕኖት በሌሎች ርዕሶች ላይ ከሚሰጠው የበዛ ነው፤ የአላህ ስሞችና መገለጫዎች በሰዎች አስተያየትና አዕምሯዊ ምርምር የሚፀድቁና የሚሻሩ አይደሉምና!

---

(1) “አል-ኢባናህ” ሊብኒ በጥ-ጣህ (1/422) ላይ የተዘገበ ሲሆን የተላለፈበት ሰነድ ድክመት ቢኖርበትም ከሌሎች መረጃዎች ጋር የሚገጥም የጥበብ ንግግር በመሆኑ እንዳለ አስፍሬዋለሁ።

➤ አል-ኢማም አሐመድ (241 ዓ.ሂ) እንዲህ ብለዋል:-

«...ولا يُوصف الله - تعالى- بأكثر مما وُصف به نفسه أو وصفه به رسوله... ولا تتعدى القرآن والحديث؛ فنقول كما قال، ونصفه كما وصف نفسه، ولا نتعدى ذلك..»

«አላህ ራሱን ከገለፀበት ወይም መልዕክተኛው እርሱን ከገለፀበት ባለፈ አይገለፅም፤ ...ቁርአንና ሀዲሥን አንተላለፍም፤ እርሱ እንዳለው እንላለን፤ እራሱን እንደገለፀው እንገልፀዋለን፤ ይህንንም አንተላለፍም..»⁽¹⁾

➤ አል-ኢማም አቡ ነስር አስ-ሲጅዚ (444 ዓ.ሂ) እንዲህ ብለዋል:-

«قد اتفقت الأئمة على أن الصفات لا تؤخذ إلا بتوقيفا، وكذلك شرحها لا يجوز إلا بتوقيف..»

«የአላህ ባህሪያት ከ“ተውቂፍ” (ቀጥተኛ የቁርአንና የሐዲሥ ማሰረጃ) በስተቀር እንደማይወሰዱ የኢስላም መሪዎች

(1) “አል-ኢባናህ” ሊብኒ በጥ-ጠህ (3/326)፤ “ዘምሙት-ተአዊል” ሊብኒ ቁዳማህ፤ ገፅ 22

ተስማምተዋል፤ እንዲሁም በ“ተውቂኛ” ካልሆነ እነሱን ማብራራትም አይፈቀድም..!»⁽¹⁾

(1) “ሪሳላህ ኢላ አህሊ ዘቢድ” ሊጎስ-ሲጅዚ፤ ገፅ 139

ሦስተኛው ክፍል

- ስህተት ማስተካከልና ማብራሪያዎቻችን
- ስህተት ማስተካከል
- የቀዳሚያዎች ስህተት ማስተካከል

ሶስቱ መርሆዎች

ቧ ህን እጅግ አሳሳቢ ጉዳይ አስመልክቶ አላህ በመለኮታዊ መፃህፍቱ ያወረደው፣ ነብያት ለተከታዮቻቸው ያወረሱት፣ ሰሐቦችና ተተኪ ትውልዶች በአደራ ያቆዩት ትክክለኛ የእምነት አቋም ምን ይመስላል? ይህ በማንኛውም ሐቅ ፈላጊ ሙስሊም አእምሮ ውስጥ ሊፀነስ የሚችል ጥያቄ ነው። መልሱ ጠቅለል ባለ መልኩ በሚከተሉት ሶስት ዋና ዋና ነጥቦች ውስጥ ሊካተት ይችላል፡-

- 1- አካህ በቁርአኑ ራሱን የገከፀባቸውን ወይም መከሰኑት (፳፮) በተረጋገጡ ዘገባዎች ካይ ያፀደቋቸውን የጌታችንን ስሞችና ባህሪያት በሙኩ እንዳኩ ተቀብኬ ማዕደቅ፤
- 2- በቁርአንና በሐዲሥ በቀጥታ ወይም በተዘዋዋሪ ውድቅ የተደረጉ ጉድከቶችን ሁኩ ውድቅ ማድረግ፤
- 3- በርዕሱ ካይ በቁርአንና በሐዲሥ ያከተወሱ ቃላትንና ገዛዎችን መከሰኑታቸውን ሳያጣሩ አከመቀበኩ።

ክፍል አንድ

የመጀመሪያው መርህ ማብራሪያ

እካህ በቁርአኑ ራሱን የገከፀባቸውን ወይም መከራከተኛው (ﷺ) በተረጋገጡ ዘገባዎች ካይ ያፀደቋቸውን የጌታችንን ስሞችና ባህሪያት በሙኩ እንዳኩ ተቀብኮ ማፅደቅ፤

መነሻ

ይህንን መርህ በጥልቀት ለመረዳት በቅድሚያ የሚከተሉትን ሶስት መሠረታዊ ነጥቦች አብረን እናጢን፡-

1ኛ፡- አላህ ስለራሱም ይሁን ስለሌሎች ከማንም ይበልጥ አዋቂና እውነተኛ በመሆኑ በቁርአንም ይሁን በመልዕክተኛው አንደበት ለራሱ ያፀደቀውን ማንኛውንም እውነታ በክፍት ልቦና ተቀብሎ ማረጋገጥ የሁሉም ሙስሊም ግዴታ ነው። ለእርሱ ልቅና ተገቢ የሚሆኑትንና የማይሆኑትን መለኮታዊ ባህሪያት ከርሱ ከራሱና ከመልዕክተኞቹ ይበልጥ ለይቼ አውቃለሁ ብሎ ማን ይሞግታል?

﴿قَالَ تَعَالَى: ﴿قُلْ أَعْلَمُ أَمِ اللَّهُ﴾ [البقرة: ١٤٠]

→ «ከኛንተ ደበልጥ ታውቃላቸዉ ወደስ ከላህ?!” በሰ፡።» [አል-ቀራህ 140]

﴿قَالَ تَعَالَى: ﴿وَمَنْ أَصْدَقُ مِنَ اللَّهِ حَدِيثًا﴾ [النساء: ٨٧]

→ «በንግግር ከሐሳብ የበሰጠ ስውነተኛ ማን ነው?!» [አገ-ኒሳአ 87]

﴿قَالَ تَعَالَى: ﴿وَمَنْ أَصْدَقُ مِنَ اللَّهِ قِيلًا﴾﴾ [النساء: 122]

→ «በንግግር ከሐሳብ የበሰጠ ስውነተኛ ማን ነው?!» [አገ-ኒሳአ 122]

2ኛ:- ጌታችን አላህ ቁርአንን ያወረደው ለሰዎች መመሪያ እንዲሆን ነውና ግልፅና የማያሻማ ንግግር አድርጎታል፤ እንዲህም ብሏል:-

﴿إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ قُرْءَانًا عَرَبِيًّا لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ﴾ [يوسف: 2]

→ «እኛ ስናንተ እንድታገናዝቡ ዐረብኛ ቁርአን ስድርገን ስወረድላችኋል» [ዮሴፍ 2]

﴿كُنْتُ بَصِيْرًا فَفَصَّلْتُ آيَاتِهِ قُرْءَانًا عَرَبِيًّا لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ﴾ [فصلت: 3]

→ «ስሚያውቀ ሕዝቦች ዐረብኛ ቁርአን ሆኖ ስንቀደድ የተብራሩ መዘኩኩ ነው::» [ፉሰ-ሲላት 3]

﴿وَإِنَّهُ لَنَنْزِيلُ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٩٢﴾ نَزَلَ بِهِ الرُّوحُ الْأَمِينُ ﴿١٩٣﴾ عَلَى قَلْبِكَ لِتَكُونَ مِنَ

الْمُنذِرِينَ ﴿١٩٤﴾ بِلِسَانٍ عَرَبِيٍّ مُبِينٍ ﴿١٩٥﴾﴾ [الشعراء: 192-195]

→ «ስሱም (ቁርአን) ከስሚያቱ ጌታ የተወረደ ነው፤ ታማኝ መንፈስ (ጂብሪል) ስወረደው፤ ከስሰጠንቀቁዎቹ ስንድታሆን በሰብሀ ሳዶ (ስወረደው)፤ በግሰሐ የዐረብኛ ቋንቋ» [አሽ-ሹዐራአ 192-195]

﴿ شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِي أُنزِلَ فِيهِ الْقُرْآنُ هُدًى لِّلنَّاسِ وَبَيِّنَاتٍ مِّنَ الْهُدَى وَالْفُرْقَانِ ﴾ [البقرة: ١٨٥]

↳ «ያ ሰሰዎች ቅን መመሪያ፣ እንዲሁም በመመሪያነታቸውና (እውነትን ከሁሽት) የሚሰዩ በመሆናቸው ግልፅ የሆኑ ማስረጃዎችን ያዘሰ ደሆን ዘንድ ቁርካኑ የተወረደበት የረመዳን ወር ነው።» [አል-በቀራህ 185]

ከዚህም በተጨማሪ የቁርካን መልዕክት ቁርካን በወረደባቸው ነብይ (ﷺ) አስተምህሮት አማካይነት ተብራርቷል።

﴿ قَالَ تَعَالَى: ﴿ وَمَا أَرْسَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ إِلَّا لِتُبَيِّنَ لَهُمُ الَّذِي اخْتَلَفُوا فِيهِ وَهُدًى وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴾ [النحل: ٦٤]

↳ «መልሀፍንም እነርሱ የተሰያዩበትን (ጉዳይ) እንድትገልጽባቸውና፣ ሰሚያምኑ ህዝቦች ምራቻና እውነት እንዲሆን እንጂ (ሰብሳቢ) ባንተ ሳይ ስሳወረድነውም።» [አን-ነሕል 64]

↳ እንዲሁም ፈጣሪ የሚልካቸው ነብያት በሙሉ ግልፅ መልዕክትን ያስተላልፉ ዘንድ በህዝቦቻቸው ቋንቋ እንዲናገሩ አድርጓቸዋል። አላህ እንዲህ ብሏል፡-

﴿ وَمَا أَرْسَلْنَا مِن رَّسُولٍ إِلَّا بِلِسَانٍ قَوْمِهِ لِيُبَيِّنَ لَهُمُ ﴾ [إبراهيم: ٤]

→ «ማንንም መሰሰከተኛ በህዝቦቹ ቋንቋ (የሚናገር ስድርገን) ስንጂ ስሰሳክንም = ሰነርሱ ስንዲገሰሰሳችሁ!» [ኢ.ብራሂም 4]

«በህዝቦቹ ቋንቋ» የሚለው ሀረግ የነብያት ትምህርት ህዝቦቻቸው ከተላመዱት የቋንቋ ስርዓትና የገለፃ ሂደት ያፈነገጠ እንግዳ ዘይቤና እንቆቅልሽ እንደማይሆን በተጨማሪ ይጠቁማል።

ታዲያ ከዚህ የገለፃ ችሎታ ታላቁን ድርሻ የተጎናፀፉት የመልዕክተኞች መደምደሚያ የኛው ነብይ (ﷺ) መሆናቸው የታወቀ ነው።

3ኛ፡- ሩህሩሁና አዛኙ አላህ እኛን ወደ ቀጥተኛው መንገድ ሊመራን እንጂ ሊያጠመን አይወድም፤ እውነትን ሊገልፅልን እንጂ ሊያዳፍንብን አይሻም፤

﴿قَالَ تَعَالَىٰ ۖ يُرِيدُ اللَّهُ لِيُبينَ لَكُمْ وَيَهْدِيَكُمْ سُنَنَ الَّذِينَ مِن قَبْلِكُمْ وَيَتُوبَ عَلَيْكُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ﴾ [النساء: ٢٦]

→ «ስሳህ ሰናንተ ሲገሰሰሳችሁ፣ ከበጩታችሁ የነበሩትንም (ቀና ህዝቦች) ፍና ሲመሩችሁና ደቅር ሲሳችሁ ደፈሰጋሰ፤ ስሳህም ስጠቁሁና ሞበበኛሁ ነው።» [አን-ኒሳእ 26]

↳ እንዲሁም ነብያችን ለህዝባቸው መድሀንና ቅናቻ እጅግ የሚጓጉና የሚቆረቆሩ መሆናቸው ይታወቃል፡-

﴿لَقَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِّنْ أَنفُسِكُمْ عَزِيزٌ عَلَيْهِ مَا عَنِتُّمْ حَرِيصٌ عَلَيْكُمْ بِالْمُؤْمِنِينَ رَءُوفٌ رَّحِيمٌ﴾ [التوبة: 128]

↳ «ከራሳችሁ የሆነ፣ ችግራችሁ ልኩ የሚሆንበት፣ በስናገተ (መቻላህን) ሳይ የሚገባ፣ ሰላማዎችም በጣም ፈላጊና ስላላ የሆነ መሰልከተኛ በርግጥ መጥቶሳችኋል!» [አት-ተውባህ 128]

መድረሻ

↳ የሶስቱ ነጥቦች ማጠቃለያ = አላህ ስለራሱና ስለሌሎች ከሁሉ በላይ የሚያውቅ ከመሆኑ ባሻገር ንግግሩ ባሮቹ ተገንዝበውት እንዲመሩበት የወረደ በመሆኑ በዚህም ይሁን በሌሎች ጉዳዮች ላይ ከሁሉ በላይ እውነትን ገልጾ በማብራራት ወደ ቅን ጎዳና የሚመራ ቃል ነው።

﴿قَالَ تَعَالَى: ﴿وَاللَّهُ يَقُولُ الْحَقَّ وَهُوَ يَهْدِي السَّبِيلَ﴾﴾ [الأحزاب: 4]

↳ «ስሳህም ስውነታውን ደናገራል፤ ስርሱም (ተክክሰኛውን) መንገድ ደመራል።» [አል-አሕዛብ 4]

﴿إِنَّ هَذَا الْقُرْآنَ يَهْدِي لِلَّتِي هِيَ أَقْوَمُ﴾ [الإسراء: 9]

↳ «ደህ ቁርአን ደበሰጥ ወደ ተቃናችዋ (መንገድ) ደመራል» [አል-አሕዛብ 9]

እንዲሁም የአላህ መልዕኛ (ፎ) ከማንኛውም ሰው የበለጠ ስለጌታቸው ማንነት የሚያውቁና ቁርአንን በንግግራቸውና በተግባራቸው አብራርተው የሚገልጹ፤ እንዲሁም ለህዝብ-ሙስሊሙ የሚቆረቆሩ ቅን ነበሩ።

ር ይህ ከመሆኑ ጋር ኢስላምን ለመማር አዋቂውም አላዋቂውም፣ ከተሜውም አገሬውም፣ ትልቁም ትንሹም ሁሉም ከተለያዩ የግንዛቤ ደረጃቸው ጋር ወደርሳቸው ሲመጡ አንዱን ከሌላው ሳይለዩ የአላህን ባህሪያት ያዘሉትን ቁርአናዊ አንቀጾችና ነብያዊ አስተምህሮቶች ያለ “ማስጠንቀቂያ” በገሀድ ያስተላልፉ ነበር። ግልፅ መልዕክቶቻቸው የተፈለጉ ባይሆን ኖሮ የግድ የ“ተእዊል”⁽¹⁾ ማብራሪያዎችን በማክል ተከታዮቻቸውን ከውዥንብር ያድኑ ነበር! → እናስ? እናማ እነዚህ ቁርአናዊ አንቀጾችና ነብያዊ አስተምህሮቶች በንፁህ ልቦና ለተገነዘባቸው አማኝ ግልጥ ያለና የማያሻማ መልዕክት ያዘሉ ናቸዋ!

ይህንን ድምዳሜ መፃረር ከላይ ያየናቸውን መንደርደሪያ ነጥቦች መፃረርና የአላህንና የመልዕክተኛውን አስተምህሮት በተዘዋዋሪ ማጣጣል ይሆናል! ምክንያቱም፡-

* እንደሚታውቀው የአንድ ተናጋሪ ንግግር በተወሰኑ ርዕሶች ላይ ሁል ጊዜ አሻሚና የተድበሰበሰ የሚሆነው፡-

(1) ወይ ስለ ጉዳዩ ካለው እውቀት ማነስ ነው፤

(1) የ“ተእዊል” ትክክለኛ ምንነት ወደፊት ተብራርቷል።

- (2) ወይ ደግሞ ካለው የአገላለፅ ችሎታ ማነስ ነው፤
- (3) አሊያም እውነታውን የመግለፅ ፍላጎት (ቅንነት) ካለመኖር ነው!

ከእነኚህ ሶስት እንከኖች አንዱም በአላህና በመልዕክተኛው ንግግር ወስጥ ፍፁም ሊኖር እንደማይችል ደግሞ የማይታበል እውነታ ነው። ከላይ ያየናቸው ሶስት ነጥቦችም ይህንኑ የሚያረጋግጡ ናቸው።

መቋጫ

↳ ከነዚህ መሠረቶች ተነስተን የምንደርስበት መቋጫ = የሩህሩሁ ፈጣሪያችን ንግግር፡ እንኳን በእንዲህ ያለ መሠረታዊና ከባድ አጀንዳ ላይ ቀርቶ በሌሎችም ርዕሰ-ጉዳዮች ላይ ከተደብሰበሰ ትዕዛዝም ሆነ ዜና የጠራና የላቀ መሆኑን ነው። በግልፅ ከሚስተዋለው መልዕክት ጋራ የሚፃረሩ ድብቅ ጥቆማዎችንም አያስተላልፍም። ለሰው ዘር መመሪያነት ያወረደው ቃሉም በእንቅፅልሽ የተሞላ የትንግርት መፅሀፍ አይደለም፤ ሰምና ወርቁ የሚያደናግር የቅኔ ፈተናም የለበትም፤ አል-ሐምዱ ሊላህ!

↳ ስለዚህም የተለያዩ የአላህ ስሞችና ባህሪያት የተወሰዱባቸው የቁርአንና የሱን-ናህ ማስረጃዎች በዐረብኛው ቋንቋዊ ስልትና አገባብ መሠረት ግልፅ መልዕክቶችን ያዘሉ ስለሆኑ ቃላቱንም መልዕክታቸውንም ምንም ሳይጨምሩና ሳይቀንሱ በቀጥታ ተቀብሎ በእምነት ማስተናገድ የግድ ነው።

➤ አል-ኢማም ኢብኑ ቁተይባህ (276 ዓ.ሂ) እንዲህ ብለዋል፡-

«الواجب علينا أن ننتهي في صفات الله حيث انتهى في صفته أو حيث انتهى رسوله - صلى الله عليه وسلم-، ولا نزيل اللفظ عما تعرفه العرب وتضعه عليه، ونمسك عما سوى ذلك.»

«ግዴታችን በአላህ ባህሪያት ላይ እርሱ በገለጸው ወይም መልዕክተኛው በገለጹት ልክ መገደባችን ነው፤ ቃሉን ዐረቦች ከሚያውቁትና ከሚጠቀሙበት መልዕክት አናስወግደውም፤ ከዚያ ውጭ ስላለው ደግሞ እንቆጠባለን»⁽¹⁾

➤ አል-ኢማም አቡ ነስር አስ-ሲጅዚ (444 ዓ.ሂ) እንዲህ ይላሉ:-

«الواجب أن يُعلم أن الله تعالى إذا وصف نفسه بصفة هي معقولة عند العرب، والخطابُ ورد بما عليهم بما يتعارفون بينهم، ولم يبين سبحانه أنها بخلاف ما يعقلونه، ولا فسّرها النبيُّ - صلى الله عليه وسلم- بتفسيرٍ يخالف الظاهر = فهي على ما يعقلونه ويتعارفونه!»

«አላህ ዐረቦች ዘንድ በሚታወቅ መገለጫ ራሱን ገልፆ፣ ንግግሩም እነሱ በተላመዱት ሰልጥ መጥቶ፣ እነርሱ ከሚገነዘቡት በተለየ መልኩ መሆኑን ካልገለጸ፣ መልዕክተኛውም ከጉልህ መልዕክቱ

(1) “አሊ-ኸቲላፍ ፊል-ለፍዝ..” ሊጎብኒ ቁተይባህ ገፅ 44

በሚለይ መልኩ ካላብራሩት = እነርሱ (ዐረቦች) በሚገነዘቡትና በሚገባቡበት (ትርጓሜ) ላይ መሆኑን ማወቅ የግድ ነው።»⁽¹⁾

አዎን! ነገሩ ግልፅ ነው!

ር ስለሆነም በቁርአንና በነብዩ (ﷺ) አንደበት በፀደቁት በሁሉም የአላህ ስሞችና ባህሪያት ያለምንም ማመንታት ማመን የግድ ነው። በአገላለፅ ደረጃም በተቻለ አቅም በማስረጃዎቹ ላይ የተጠቀሱበትን ሂደትና አገባብ መከተል ያስፈልጋል።

በዚህም መሠረት የአላህ መጠሪያ ሆነው የተወሱት ስሞቹን በስምነታቸው እናፀድቃለን! እርሱም እንዳዘዘን በነርሱ እንጠራዋለን፤ እንለምነዋለን! በውስጣቸው ያዘሉትንም መገለጫ ባህሪያት ተቀብለን እናረጋግጣለን!

﴿قَالَ تَعَالَى: ﴿وَلِلَّهِ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ فَادْعُوهُ بِهَا ۖ وَذَرُوا الَّذِينَ يُلْحِدُونَ فِي

أَسْمَائِهِ ۚ سَيُجْزَوْنَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ [الأعراف: ١٨٠]

→ «ስሐባህም ከሁሉ የተሻሉ መሰከም ስሞች ስሱት፤ በነሱም ጥቂት፤ ስነዚያ ስሞቹን የሚያጣሙትንም ተወዋቸው፤ ደሰቂት የነበረውን (ዋጋ) ደመነዳሱ።» [አል-አዕራፍ 180]

(1) “ሪሳላህ ኢላ አህሊ ዘቢድ” ሊጎሱ-ሲጅዚ ገፅ 183

ለምሳሌ:- الرَّحْمَنُ (አር-ረሕማን) (በጣም ሩህሩሁ/ አዛኙ) የሚለውን ስሙን በተመለከተ:-

- ከአላህ መጠሪያ ስሞች አንዱ መሆኑን እናምናለን፤

- በውስጡ ያዘለውን መልዕክትም ለልቅናው በሚገባ መልኩ በማፅደቅ አላህ የእዝነት (رحمة) ባለቤት መሆኑን አያይዘን እናፀናለን!

- በዚህ ባህሪውም የተነሳ ለባሮቹ እንደሚያዝን ከወዲሁ አረጋግጠን:- “አር-ረሕማን ሆይ! እዘንልኝ..” እያልን እንማፀነዋለን።

- ይህን ስሙን ወይም ስሙ ያዘለውን ባህሪውን መልዕክት ከማዛባት እንቆጠባለን፤ አንዳንድ የፍልስፍና ሰለባዎች እንደሚሉት:- «መራራት ለጌታነቱ ስለማይገባ ትርጓሜውን:- “ፀጋውን ለመስጠት መፈለግ..» እንለዋለን..!» በማለት የምሉዕነት መገለጫውን አናጓድልም!

እንደዚሁም ሌሎች ባህሪያቱንም በተጠቀሱበት መልኩ አረጋግጠን እናልፋለን። ሆኖም ባህሪያቱ ለአላህ መጠሪያ ስም ሆነው የተወሰቡበትን አገባብ ካላገኘን በስተቀር ቃላቱን ወደ ስያሜ በመቀየር አዳዲስ ስሞች አናበጅም!

ለምሳሌ:- አላህ በፈለገው ሁኔታ እንደሚናገርና የፈለገውንም እንደሚያናገር ለመቁጠር በሚያዳግቱ ማስረጃዎች የተረጋገጠ ነው። ቁርአንም የርሱ ቃል መሆኑ እሙን ነው! ታዲያ ይህንን ባህሪ

ለአላህ ያለ አምሳያ እናፀድቃለን እንጂ እንደ አንዳንድ ጭፍራዎች “የአላህ ንግግር ቃልና ፊደል አይደለም፤ ..ወዘተርፈ..” እያልን በእጅ አዙር ባህሪውን አናስተባብልም!

በሌላም በኩል ይህንን ባህሪ ወደ መጠሪያ ስም በማሳደግ “አል-ሙተካል-ሊም” (ተናጋሪው)፣ ወይም “አል-ሙካል-ሊም” (አናጋሪው) የሚል ስም አናወጣለትም።

አራቱ ጠንቆች!

የነብያት ተከታዮች እነዚህን ባህሪያት ለፈጣሪ ታላቅነትና ልቅና በሚገባ መልኩ የሚያረጋግጡ ሲሆኑ በዚህ እምነታቸው ላይ አጥብቀው የሚጠነቀቋቸው አራት አፍራሽ ጠንቆች አሉ፤ እነርሱም፡-

- 1- የባህሪያቱን ሁኔታ ወይም ውስጣዊ ይዘት መገመት (تَكْئِيف)
- 2- ከፍጡራት ጋር ማመሳሰል (تَمْثِيل)
- 3- ባህሪያቱ የተጠቀሱባቸውን መረጃዎች ጉልህ መልዕክት ባለመቀበል ትርጉም ማሳጣት (تَعْطِيل)
- 4- ባህሪያቱ የተጠቀሱባቸውን መረጃዎች ቃላት ወይም ትክክለኛ ትርጉም አዛብቶ መቀየር (تَحْرِيف)

* ከነዚህ ጠንቆች አንዱንም መፈፀም በቀጥታም ይሁን በተዘዋዋሪ ለሚከተለው አምላካዊ ዛቻ የሚዳርግ ነው፡-

﴿قَالَ تَعَالَى: ﴿وَذُرُوا الَّذِينَ يُلْحِدُونَ فِي أَسْمَائِهِ سَبِيحًا مَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ [الأعراف: ١٨٠]

↳ «ከነዚያ ስሞቹን የሚያጣምሙትንም ተዉዋቸው፤ ይሰሩት የነበረውን (ዋጋ) ይመነዳሱ፡፡» [አል-አዕራፍ 180]

ማብራሪያ

እነዚህ አራት ጠንቆችን መጠንቀቅ የግድ የሚሆንበት ምክንያት በአጭሩ እንደሚከተለው ይብራራል፡-

1ኛው ጠንቅ የባህሪያቱን ሁኔታ ወይም ውስጣዊ ይዘት መገመት

የአንድን ነገር ሁኔታና ይዘት ማወቅ የሚቻልባቸው አማራጮች ሶስት ብቻ ናቸው፡-

- እርሱን ማየት፤
- አምሳያውን ማየት፤
- ምንነቱን በተመለከተ እውነተኛ የሆነ ገለጻ ማግኘት።

↳ አላህ ግን በዚህኛው ህይወት ለማንም አይታይም፤ በወዲያኛው ዓለም አማኞች ሲያዩትም በእይታ አያካልሉትም፤ አምሳያም ፍፁም የለውም፤ ስለዚህ ስለእርሱ ማወቅ የምንችልበት ብቸኛ መንገድ ሶስተኛው ነው፤ እውነተኛ ገለፃ! ይህ ገለፃ ደግሞ ከአላህ ከራሱና ከመልዕክተኛው (ﷺ) ንግግር ውጭ ሊሆን እንደማይችል አውቀናል፤

↳ ታዲያ ስለባህሪያቱ ሁኔታና ዝርዝር ይዘት በቁርአንም ይሁን በሐዲሥ አልተነገረንም፤ የባህሪያቱ ምጥቀትም በሰዎች ግምት የሚለካ ስላልሆነ ዝርዝር ይዘታቸውን አስመልክቶ የሚነገር ወሬ ሁሉ ያለ እውቀት የሚሰነዘር መላምት ነው! ይህ ደግሞ በጣም የተወገዘ የእምነት ፀር ነው! ስለዚህ የእኛ ድርሻ የተነገረንን

ተቀብለን ቃሉንም ጥቅል መልዕክቱንም ማፅደቅ እንጂ ስላልተነገረን የ«ገይብ»⁽¹⁾ ጉዳይ በውስን አእምሮዎችን መገመት አይደለም፤ አላህ እንዲህ ይላል፡-

﴿وَلَا يُحِيطُونَ بِهِ عِلْمًا﴾ [طه: 110]

↳ «በኸውቀት ከርሱን ከያካብቡትሙ» [ጡሃ 110]

አዎን! ፍጡራን ስለፈጣሪ የሚያውቁት ነገር ቢኖርም ሙሉ ማንነቱን በእውቀታቸው ሊያዳርሱ አይቻላቸውም።

* ታዲያ ስለ ፈጣሪ ባህሪያት ሁኔታና ዝርዝር ይዘት መናገርና ማሰብ የተከለከለው አላህ በባህሪያቱ የራሱ ሁኔታ የሌለው ሆኖ አይደለም፤ ማንኛውም ነገር የራሱ ሁኔታ እንዳለው ግልፅ ነው፤ የፈጣሪ ሁኔታ ግን በሰው አእምሮ የሚደረስበት አይደለም። አላህ እንዴት እንዳልለ ከእርሱ በቀር የሚያውቅ የለም!

ሆኖም አላህ ለራሱ ያፀደቃቸውን ባህሪያት የተላበሰው ለታላቅነቱ በሚገባ ልዩ መልኩ መሆኑን ማመንና ሁሌም ማስታወስ ተገቢ ነው። ከዚህ አኳያ የባህሪያቱን ጥቅል መልዕክት ማረጋገጥ ሁኔታቸውን ከመግለፅ አይመደብም፤ ያ ሌላ ይሄ ሌላ! ያስተውሉ!

(1) «ገይብ» (غَيْب) የሚባለው ከህዋስ የራቀና በአእምሮ ምርምር ሊደረስበት የማይችል ጉዳይ ነው።

ታሪካዊ ምሳሌ

አንድ ግለሰብ በአንድ አጋጣሚ ወደ አል-ኢማም ማሊክ (179 ዓ.ሂ) መጣና የሚከተለውን ቁርአናዊ አንቀፅ አንብቦ አንድ ጥያቄ አቀረበላቸው፡-

﴿قَالَ تَعَالَى: ﴿الرَّحْمَنُ عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوَى﴾﴾ [طه: 5]

→ «ስር-ረ.ሐማን በዐርሹ ላይ ሆነ፡፡» [ጥ.ሃ 5]

“አላህ በዐርሹ ላይ የሆነው እንዴት ነው?” አላቸው!

ይህንን ሲሰሙ ፊታቸውን ደፉ፤ ላብም አጠመቃቸው፤ ከዚያም እንዲህ ብለው መለሱ፡-

«الِاسْتِوَاءُ غَيْرُ مَجْهُولٍ، وَالْكَيْفُ غَيْرُ مَعْقُولٍ، وَالْإِيْمَانُ بِهِ وَاجِبٌ، وَالسُّؤَالُ عَنْهُ بِدَعَاءٍ.»

➤ «የአላህ ክዐርሽ በላይ መሆን (“ኢስቲዋእ”) የማይታወቅ አይደለም (መልዕክቱ ግልጽ ነው)። ‘እንዴት?’ (የሚለው ጥያቄ መልስ) በአዕምሮ የሚደረስበት አይደለም፤ በዚህ (በተጠቀሰው ባህሪ) ማመንም ግዴታ ነው፤ ስለዚህ መጠየቅም (በዲን ዉስጥ የመጣ) ፈጠራ “ቢድዓ” ነው!» ከዚያም (ጠያቂውን)፡-

«የቢድዓህ ሰው (ሙብተዲዕ) ትመስለኛለህ!» ካሉት በኋላ

ከመስጊዱ እንዲወጣ ትዕዛዝ አስተላለፉ!⁽¹⁾

↳ ይህን መሰል ጥያቄ ለርሳቸው መምህር አል-ኢማም ረቢዓህ ኢብን አቢ ዑብዲኑር-ረህማን (136 ዓ.ሂ) ቀርቦላቸውም በተመሳሳይ መልኩ እንዲህ ብለው ነበር፡-

« الإِسْتِوَاءُ غَيْرُ مَجْهُولٍ، وَالْكَيْفُ غَيْرُ مَعْقُولٍ، وَمِنَ اللَّهِ الرَّسَالَةُ، وَعَلَى الرَّسُولِ الْبَلَاغُ، وَعَلَيْنَا التَّسْلِيمُ. »

➤ «የአላህ ክባርሽ በላይ መሆን (“ኢስቲዋእ”) የማይታወቅ አይደለም (መልዕክቱ ግልጽ ነው)። ‘እንዴት?’ (የሚለው ጥያቄ መልስ) በአዕምሮ የሚደረስበት አይደለም፤ መልዕክቱ ከአላህ ዘንድ

---

(1) “አል-አስማኡ ወስ-ሲፋት” ሊዳ-በይሀቂይ (2/150-151)፣ “አሊዕድታዳ” ሊዳ-በይሀቂይ ገፅ 56፣ “አር-ረድ-ዱ ዐለዳ-ጀህሚያህ” ሊዳ-ዳሪሚይ ገፅ 33፣ “አት-ተምሂድ” ሊዳ-ብኒ ዑብዲኑር-በር (7/151)፣ “ሒልየቱዳ-አውሊያእ” ሊአቢ ኑዐይም (6/325-326)፣ “ሸርሑ ኡሱሊዕቲቃዲ አህሊዕ-ሱን-ነቲ ወል-ጀማዐህ” ሊዳ-ላለካኢይ (2/398)፣ ..በሌሎችም በርካታ መዛግብት ሰፍሯል። ይህ በተለያዩ ሰነዶች የተረጋገጠ ዘገባ ሲሆን የተለያዩ ሊቃውንት ትክክለኛ ስለመሆኑ መስክረዋል፤ አንድም ታዋቂ ዓሊም በዚህ እውነታ ላይ የሚያጠራጥር ቃል አልተናገረም!

ነው፤ በመልዕክተኛው ላይ ያለው (ሀላፊነት) ማድረስ ነው፤ በእኛ ላይ ያለው (ግዴታ) መቀበል ነው።»(1)

ይህ ከሁለቱ ድንቅ ኢማሞች የተሰጠው ድንቅ ምላሽ በየትኞቹም የአላህ ባህሪያት ላይ ለሚነሳ የ“እንዴት?” ጥያቄ አጥጋቢ መልስ ያዘለ መርሆ ነው።

2ኛው ጠንቅ ከፍጡራኑ ጋር ማመሳሰል

መቼም በፈጣሪና በፍጡር መካከል መመሳሰልና አንድነት ሊኖር እንደማይችል ማንኛውም ንፁህ አዕምሮ ያረጋግጣል።

ለዚህ ማስረጃነት ከሚጠቀሱት አንቀጾች መካከል፡-

﴿لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ﴾ [الشورى: ١١]

→ «ስንደርሱ ያስ (ስምሳያ) ምንም የስም፤ ስርሱም ሰሚውና ተመሳካቹ ነው።» [አሹ-ሹራ 11]

﴿وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ﴾ [الإخلاص: ٤]

(1) “አል-አስማኡ ወስ-ሲፋት” ሊጎል-በይሀቂይ (2/151)፣ “ሸርሑ ኡሱሊጎቲቃዲ አህሊጎስ-ሱን-ነቲ ወል-ጀማሀህ” ሊጎል-ላለካኢይ (2/398)፣ “ታሪኸጎሥ-ህሊቃት” ሊል-ዲጅሊ ገፅ 158 ቁጥር 431፣ “አል-ዑሉዉ ሊል-ዐሊይ-ዩጎል-ገፍ-ፋር” ሊጎዝ-ዘሀቢይ ገፅ 98

↳ «ሰስርሱም ስንድም ብጤ የሰውም::» [አል-ኢኸላስ 4]

[مریم: 70] ﴿هَلْ تَعْلَمُ لَهُ سَمِيًّا﴾

↳ «ሰርሱ በስሙ ወደር ታውቀህን?» [መርየም 65]

➤ ታላቁ ሰላቢይ ኢብኑ ግብ-ባስ (رضي الله عنه) ይህን አንቀፅ ሲያብራሩ እንዲህ ይላሉ:

« هل تعلم للرب مثلاً أو شبيهاً!؟ »

“ለጌታ አምሳያ ወይም ቢጤን ታውቃለህን?”⁽¹⁾

ስለዚህ የጌታ መጠሪያዎችና መገለጫዎች አንዳንዴ ከፍጡራን ስያሜዎችና ባህሪያት ጋር በቃላት ደረጃ ቢገጥሙ እንኳ በይዘት ግን ፍፁም አይመሳሰሉም፤ ጌታ በጌታነቱ ከፍጡራን መለያዎች የጠራና በስሞቹም ይሁን በባህሪያቱ ተጋሪ የሌለው ብቸኛ ነውና!

ታዲያ “ማመሳሰል” የሚባለው ባህሪያቱን ከፍጡራን ጋር በሁኔታ ማዛመድ እንጂ አላህና መልዕክተኛው ያፀደቁትን መቀበል እንዳልሆነ ሊታወቅ ይገባል⁽²⁾፤

(1) “ተፍሲሩግጥ-ጦበሪ” (18/226)

(2) ማብራሪያውን ክፍል ሁለት ላይ ይደርሱበታል፤ ኢን-ሻአላህ!

➤ አል-ኢማም አት-ቲርሚዚይ (279 ዓ.ሂ) እንደሚያስተላልፉት ታዋቂው አል-ኢማም ኢስሐጻቅ ኢብኑ ራሀወይህ⁽¹⁾ እንዲህ ብለዋል፡-

«إِنَّمَا يَكُونُ التَّشْبِيهُ إِذَا قَالَ: يَدٌ كَيْدٌ أَوْ مِثْلُ يَدٍ، أَوْ سَمْعٌ كَسَمْعٍ أَوْ مِثْلُ سَمْعٍ. فَإِذَا قَالَ: سَمْعٌ كَسَمْعٍ أَوْ مِثْلُ سَمْعٍ فَهَذَا التَّشْبِيهُ، وَأَمَّا إِذَا قَالَ - كَمَا قَالَ اللَّهُ تَعَالَى -: يَدٌ، وَسَمْعٌ وَبَصَرٌ، وَلَا يَقُولُ: كَيْفَ، وَلَا يَقُولُ: مِثْلُ سَمْعٍ وَلَا كَسَمْعٍ، فَهَذَا لَا يَكُونُ تَشْبِيهًا. »

«ማመሳሰል የሚሆነው “እንዲህ ያልለ ወይም ይሄ አይነት እጅ”፣ “እንዲህ ያልለ ወይም ይሄ አይነት መስማት” ሲባል ነው።...ነገር ግን አላህ እንደተናገረው “እጅ፣ መስማት፣ ማየት” ብሎ “እንዴት” ካላለ፣ “እንዲህ አይነት፣ እንዲያ ያለ መስማት..” ካላለ ማመሳሰል አይሆንም!»⁽²⁾

አዎን! የቁርአን ገለፃን የተከተለን ሰው ማውገዝ በተዘዋዋሪ ቁርአንን ራሱን ማውገዝ እንደሆነ ማስታወስ ያሻል!

(1) ኢስሐጻቅ ኢብኑ ኢብራሂም (ኢብኑ ራሀወይህ) (161 - 238 ዓ.ሂ)፤ ታላቁ የሙስሊሞች ኢማም፤ በዘመናቸው የነበሩት አል-ኢማም አህመድ “በዱንያ ላይ ለኢስሐጻቅ ወደር አላውቅለትም!” ብለዋል።

(2) “ሱነት-ቲርሚዚይ”፤ ኪታቡንዝ-ዘካህ፤ ከሐዲሥ ቁጥር (662) ቀጥሎ

3ኛው ጠንቅ ባህሪያቱ የተጠቀሱባቸውን መረጃዎች ጉልህ መልዕክት ባለመቀበል ትርጉም ማሳጣት

ከላይ እንደተመለከተው የአላህ ስሞችና ባህሪያት የተወሰዱባቸው የቁርአንና የሱን-ናህ ማስረጃዎች በዐረብኛው ቋንቋዊ ስልትና አገባብ መሠረት ግልፅ መልዕክቶችን ያዘሉ ስለሆኑ ቃላቱንም መልዕክታቸውንም በቀጥታ ተቀብሎ በእምነት ማስተናገድ የግድ ነው።

ከዚህ አንጻር አንዳንዶች እንደሚሉት “የነዚህ አንቀጾችና ነብያዊ ንግግሮች መልዕክት አይታወቅም፣ ወይም አሻሚ ነው! ሰላቦችና ተከታይ ትውልዶችም የእነኚህን አንቀጾች መልዕክት አያውቁም ነበር!” ብሎ መሞገት ስህተት ብቻ ሳይሆን ትንግርትም ነው! እንዲያው ለመሆኑ፡-

- ከጌታችን ማንነት ጋር የተያያዘውን ይህን ታላቅና አንገብጋቢ ርዕስ ለሁሉም መስክ መመሪያ የሆነው ቁርአን ያለ በቂ ማብራሪያ አለባብሶ ያልፈዋልን?!

- ናህሩሁ ፈጣሪያችን በእንዲህ ያለ መሠረታዊና ከባድ አጀንዳ ላይ መልዕክታቸው የማይታወቅ አሻሚ ቃላትን አውርዶ ባሮቹን ያምታታል ተብሎ ይታሰባልን?!

- ወይስ እነዚህ ግልፅ ቋንቋዊ ይዘትና አገባብ ያላቸው አንቀጾች በአንዳንድ ምዕራፎች መግቢያ ላይ እንዳሉት (እንደ ﴿الآ﴾፣ ﴿آل﴾፣ ﴿حَم﴾ እና የመሳሰሉት) ያልተለመዱ ተዓምራዊ የፊደል ክሽኖች ናቸው?!

- አላህ የቁርአንን መልዕክት የማይረዱ ሰዎችን በተለያዩ አንቀጾች ኮንኖ ሳለና ይህንንም ከከሃዲያን መገለጫዎች መካከል እየቆጠረው በዚህ ወሳኝ ጉዳይ ላይ ያሉ አንቀጾችን ትርጓሜ ማወቅ አይቻልም ማለት ግራ አያጋባምን?! (1)

- የአላህ ባህሪያት የተወሰዱባቸው አንቀጾች እጅግ ብዙ ከመሆናቸው ጋር አላህ ቁርአንን ከፊሉን ከከፊሉ ሳይለይ ሁሉንም ለመገንዘብ መጣጣርና ማስተንተን እንዳለብን ከመንገሩ ባሻገር ቃሉን የማያስተውሉትን አላወገዘምን?! (2)

(1) አላህ እንዲህ ብሏል:-

﴿وَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ جَعَلْنَا بَيْنَكَ وَبَيْنَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ حِجَابًا مَسْتُورًا ﴿٤٥﴾
[الإسراء: ٤٥ - ٤٦] وَجَعَلْنَا عَلَى قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَنْ يَفْقَهُوهُ وَفِي آذَانِهِمْ وَقْرًا ﴿٤٦﴾

→ «ቁርአንን ባነበብክም ጊዜ ባንተና በመጨረሻው ዓለም በማያምኑት መካከል የሚሸገገ ግርዶሽ ስድርገናል፤ ስንዳደገነዘቡትም በሰባቸው ሳይሸፍን፤ በጃሮዎቻቸውም ሳይድንቁርናን ስደረግን» [አል-ኢስራአ 45-46] እንዲሁም:-

﴿فَالَهُمْ هَؤُلَاءِ الْقَوْمُ لَا يَكَادُونَ يَفْقَهُونَ حَدِيثًا﴾ [النساء: ٧٨]

→ «ስንዚህ ህዝቦች ምን ሆነው ነው ንግግርን ሳስመረዱት የደረሱት?!» [አን-ኒሳአ 78]

(2) አላህ እንዲህ ብሏል:-

﴿أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ الْقُرْآنَ أَمْ عَلَى قُلُوبٍ أَقْفَالُهَا﴾ [محمد: ٢٤]

→ «ቁርአንንም ስዎስተነትኑምን? በሰባቸው ሳይ ቁልፎቻ ስሰቡባትን?» [ሙሐመድ 24]

- ታላቁ መልዕክተኛና ባልደረቦቻቸው በዚህ ታላቅ ርእስ ላይ እንደ መሀይማን መልዕክታቸውን የማያውቋቸውን አንቀጾችን ያነበገቡ ነበር ተብሎስ ይገመታል??!

- ነብያችን ካለባቸው እውነትን የማድረስ ሀላፊነትና ካላቸው ቅንነት አንፃር እንዴት አንድም ቀን “የነዚህ አናቅፅ ትክክለኛ ትርጓሜ ስለማይታወቅ ግልፅ መልዕክታቸውን አትቀበሉ!” ሳይሉ ቀሩ?!

- ሰሐቦችስ ከታላቁ መልዕክተኛ በተማሩት መሠረት ለተከታዩ ትውልድ ቁርአንን በሙሉ ሲያብራሩ “የነዚህን አንቅጾች ትርጉም አናውቅም!” ለምን አላሉም?!(1)

(1) ለአብነት ያህል:-

- عن ابن مسعود، قال: كَانَ الرَّجُلُ مِمَّنَا إِذَا تَعَلَّمَ عَشْرَ آيَاتٍ لَمْ يَجَاوِزْهُنَّ حَتَّى يَعْرِفَ مَعَانِيَهُنَّ، وَالْعَمَلَ بِهِنَّ.

➤ ዐብዱላህ ኢብኑ መስዑድ እንዲህ አሉ:- «ከኛ መካከል አንዳችን አስር አንቅጾችን ሲማር መልዕክታቸውንና አተገባበራቸውን እስኪያውቅ ወደ ሌላ አያልፍም ነበር!» [“ተፍሲር ኢብኒ ጀሪር” (1/80)]

- عَنْ أَبِي عَبْدِ الرَّحْمَنِ قَالَ: «خَدَّئْنَا مَنْ كَانَ يُقْرِئُنَا مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - أَنَّهُمْ كَانُوا يَقْرَأُونَ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - عَشْرَ آيَاتٍ، فَلَا يَأْخُذُونَ فِي الْعَشْرِ الْأُخْرَى حَتَّى يَعْلَمُوا مَا فِي هَذِهِ مِنَ الْعِلْمِ وَالْعَمَلِ، قَالُوا: فَعَلِمْنَا الْعِلْمَ وَالْعَمَلَ.»

➤ አቡ ዐብዲሮ-ረሕማን [አስ-ሱለሚይ] እንዲህ አሉ:- «ከነብዩ ሰሃቦች መካከል ቁርአን ያስተምሩን የነበሩት ከመልዕክተኛው አስር አንቀጾችን ማንበብ እንደተማሩ በእነኚህ ውስጥ ያለውን እውቀትና ተግባር =>

- በየትኛውም ጊዜና ቦታ፣ በየትኛውም ተራ የህይወት መስክ ላይ የሚያተኩር የፅሁፍ መመሪያ የደረሰው ትውልድ የመመሪያውን መልዕክት ያልተረዳ ሆኖና ለመረዳትም ምንም አይነት ፍላጎትና ጉጉት ሳይኖረው፣ ስለ ጉዳዩም ጭራሽ ጥያቄ ሳያነሳ ያከትማል ተብሎ ይጠረጠራልን?! ታዲያ እንዴት ያ ከሁሉም የተሻለው ብርቅዬው የሰላቦችና የታቢዲዮች ትውልድ ከጌታቸው ዘንድ የመጣላቸው ታላቅ መለኮታዊ መመሪያ፣ በተለይ ደግሞ ስለተወዳጁ ፈጣሪያቸው ማንነት የተመለከተው ወሳኝ ርዕስ በበቂ ሁኔታ ያልተገለፀ ቢሆን ኖሮ ስለጉዳዩ ለማወቅ ሳይጓጉና ጥያቄን ሳያነሱ ያልፋሉ?!

=> እስኪማሩ ድረስ ሌሎች አስሮችን የማይቀበሉ እንደነበሩ ነግረውናል፤ “እውቀትንና ተግባርን (በአንድ ላይ) ተማርን” አሉ!” [አሕመድ (23482)፣ ኢብኑ አቢ ሸይበህ (10/460-461)፣ አል-ሓኪም (1/557)፣ አል-በይሀቂይ (3/119-120) እና ሌሎችም ዘግበውታል።]

- عن مجاهد، قال: «عرضتُ المصحفَ على ابن عباس ثلاث عَرَضَاتٍ، من فاتحته إلى خاتمته، أوقفه عند كلِّ آيةٍ منه وأسأله عنها.»

➤ መጃሂድ እንዲህ ይላሉ፡- «ቁርአንን ሶስት ጊዜ ከመጀመሪያው እስከ መጨረሻው ወደ ኢብኑ ዐብ-ባስ (ለትምህርት) አቀረብኩኝ፤ እያንዳንዱ አንቀፅ ላይ እያሰቆምኩ ስለ እርሱ እየጠየቅኩት!» [“ተፍሲር ኢብኒ ጀሪር” (1/90)]

- ከላይ እንደተጠቀሰው ሁለቱ ታላላቅ ኢማሞች «“ኢስቲዋእ” የማይታወቅ አይደለም» ብለው ግልፅነቱን ጠቀሱ እንጂ «የማይታወቅ አይደለም!» ለምን አላሉም?!

(1) አል-ኢማም ማሊክ እና አል-ኢማም ረቢዐህ “ኢስቲዋእ” የታወቀ መሆኑን ሲናገሩ የፈለጉት መልዕክት = ቃሉ በዚህ መሰል አገባብ የሚያስተላልፈው ቋንቋዊ መልዕክት ግልፅ በመሆኑ ማብራሪያ እንደማይሻ መሆኑን ለመረዳት ብዙ ማስተዋል አይጠበቅም! የማሊኪያው ዓሊም አቡ በክር ኢብኑ’ል-ዐረቢ «የማሊክ አካሄድ (መዝሀብ) የሁሉም መሰል ሀዲዎች መልዕክት የታወቀ መሆኑ ነው፤ ስለዚህም ነው ለጠየቃቸው ሰው “ኢስቲዋእ የታወቀ ነው፤ አካሄድ የማይታወቅ ነው...” ያሉት..» ብለዋል! [“ዓሪዶቱ’ል-አሕወዚይ” (3/166)] ሌላኛው የማሊኪያ ሊቅ አል-ቁርጡቢ ይህን ሲገልፁ፡- «“የታወቀ ነው” ሲሉ በቋንቋ ደረጃ ማለታቸው ነው» ብለዋል። [“ተፍሲሩ’ል-ቁርጡቢ” (7/219)] በተጨማሪም የአል-ኢማም አዝ-ሀሀቢን [“አል-ዑሉው” ገጽ 251]፣ የኢብኑ’ል-ቀይ-ዩምን [“መዳሪጁ’ስ-ሳሊኪን” (2/84)]፣ እና የአል-አሉሲን [“ገራኢቡ’ሊ’ግቲራብ” ገፅ 387] ንግግር በዋቢነት ይመልከቱ!

ሆኖም አንዳንዶች «ኢማሙ (ኢስቲዋእ) የታወቀ እንደሆነ ሲናገሩ ማለት የፈለጉት “በቁርአን ውስጥ በቃል ደረጃ መጠቀሱ የታወቀ ነው» ለማለት ነው!» ብለው በከንቱ ለመሞገት ይጥራሉ!

↳ ይህን የሚሉ ሰዎች «ኢማሙ እንዲህ ያለ መልስ የሰጡት ጠያቂው ያነሳው ጥያቄ ይህንን የተመለከተ ስለሆነ ነው!» ማለታቸው ከሆነ እንዲያው ለመሆኑ፡-

- ጠያቂው ራሱ የቁርአን አንቀፁን አንብቦላቸው ሳለ ይህ ቃል ቁርአን ውስጥ ስለመኖሩ ይጠይቃል ተብሎ ይጠረጠራል??!

=>

=> - በሁሉም ዘገባዎች ላይ እንደሚስተዋለው “ኢስቲዋእ”ን አስመልክቶ “እንዴት ነው?” ብሎ ጠየቃቸው እንጂ “ቁርአን ላይ ተጠቅሷል ወይ?” አላቸው??!

- ጥያቄው እንዲያ ቢሆን ኖሮ ለምን ላብ አጠመቃቸው?! “ሙብተዲዕ” ሳትሆን አትቀርም ብለውስ ለምን ገሰጹት?! ለምንስ ከመስጊድ እንዲወጣ አደረጉት?!

- ለምንስ ስለ አኳኋኑ (كيفية) መልስ መስጠት አስፈለጋቸው?!

↳ “አይ! እሳቸው በራሳቸው አነሳኝነት የተናገሩት ማብራሪያ ነው!” ከተባለ ደግሞ:-

- ሁለቱም ኢማሞች በግልፅ ቋንቋ “(ኢስቲዋእ) ተጠቅሷል (مَنْكُور)!” ወይም መሰል ግልፅና የማያሻማ ገለፃ መጠቀም ይሳናቸዋል?! [በዚህ አጋጣሚ “አድ-ደሊሉጋል-ቀዊም” በተሰኘው የዐብዱላህ አል-ሀረሪ መፅሐፍ ገፅ 36 (የቀድሞው ህትመት) ላይ «(ኢስቲዋእ) ተጠቅሷል (مَنْكُور)!» በሚል ቃል አል-ላለካኢይ ዘንድ የተወራ ዘገባ እንዳለ ለማስመሰል የተደረገው ሙከራ ግልፅ ቅጥፈት መሆኑ ሊታወቅ ይገባል!]

- “የታወቀ ነው!” ያሉት ቃሉን (ኢስቲዋእ) እንጂ የአንቀፁን ሙሉ አረፍተ-ነገር አለመሆኑ የቃሉ መልዕክት ግልፅ እንደሆነ ማመላከታቸውን አያሳይምን?!

- በየትኛውስ አተረጓጎም ነው ስለአንድ ነገር አኳኋን ተጠይቆ “ቃሉ የታወቀ ነው” ሲባል “መጠቀሱ የታወቀ ነው” ማለት የሚሆነው?!

- ሌላው ቢቀር አኳኋኑን (كيفية) ማወቅ እንደሚይቻል መናገራቸው በአንፃሩ መሠረታዊ መልዕክቱን መረዳት እንደሚቻል አያሳይምን?! መሠረታዊ መልዕክቱን ጭራሽ የማያውቅ ሰው ከዚያ በላይ ስላለው ዝርዝር ምን አስወራው?!

ልብ ይበሉ!

ስለሆነም አንዳንዶች እንደሚሞግቱት የአላህ ባህሪያት የተወሰባቸው አንቀጾችን መልዕክት የሚያውቀው አላህ ብቻ እንደሆነና ትርጓሜያቸው ጭራሽ የማይታወቅ ወይም አሻሚ መሆኑን መናገር ፍፁም የስህተት ኅዳና እና በመረጃ ላይ ያልተገነባ ፈሊጥ መሆኑን ማወቅ ያስፈልጋል!⁽¹⁾ አዎን! አላህ እነዚህን ባህሪያት የተላበሰበትን ሁኔታ ከርሱ በቀር ማንም አያውቅም፤ የአንቀጾቹ መሠረታዊ መልዕክት ግን ግልፅ መሆኑን ከላይ ተረድተናል።

ብዥታ

ሆኖም በርዕሱ ላይ እንደ መረጃ የሚጠቅሱት አንድ የቁርአን አንቀፅ አለ። እርሱም፡-

هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَيْكَ الْكِتَابَ مِنْهُ آيَاتٌ مُحْكَمَاتٌ هُنَّ أُمُّ الْكِتَابِ وَأُخْرُ
 مُتَشَابِهَاتٌ فَأَمَّا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ زَيْغٌ فَيَتَّبِعُونَ مَا تَشَبَهَ مِنْهُ ابْتِغَاءَ الْفِتْنَةِ وَابْتِغَاءَ

(1) ይህ አካሄድ «ተፍዊድ» (تفويض) በመባል የሚታወቅ ሲሆን የዚህኛው ጠንቅ (ተዕጢል) አንድ ገፅታ ነው። የሚደንቀው የዚህ አቋም ባለቤቶች “የማያውቁት” “ውስጣዊ” ትርጓሜውን እንጂ - እንደነሱ አባባል ማስረጃዎቹ የሚያስተላልፉትን ቀጥተኛ መልዕክት ማፅደቅ “ማመሳሰል” በመሆኑ ጉልህ መልዕክቱ ተፈላጊ አለመሆኑን በእርግጠኝነት “ያውቃሉ”! ይህ አካሄዳቸውም የሰለፎች መንገድ እንደሆነ ይሞግታሉ፤ ይህ ቅጥፈት መሆኑን የሚያረጋግጥ ጥቆማ ወደ ፊት ይመጣል፤ ኢን-ሻአ’ላህ።

تَأْوِيلُهُ وَمَا يَعْلَمُ تَأْوِيلَهُ إِلَّا اللَّهُ وَالرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ يَقُولُونَ ءَأَمَّنَّا بِهِ كُلٌّ مِّنْ عِنْدِ رَبِّنَا ﴿٧﴾ [آل عمران: ٧]

→ «ከርሱ ባንተ ሳይ መልከፍን ያወረደው ነው፤ ከርሱ ፍጹም የሆኑ (ግበሬ) ስንቀዳች ስሱ፤ ስነሱም የመልከፍ 'ስናት' (መሠረተና ዋነኛ መገሰጫ) ናቸው፤ ሴቶች (ደግሞ) "መተሻቢህ" (በአንጻሩ ስሻሚ ገልታ ያላቸው) ናቸው፤ ስነዚያ በሰባቸው ሞተ ያለበ ፈተናን በመፈለግና "ተስዊሱን" በመፈለግ የተመሳሰለውን (ስሻሚውን) ደክታተሳሱ፤ "ተስዊሱን" ከሰላላ በቀር ማንም ስያውቅም፤ በስውቀት ውስጥ የከረጹትም "በርሱ ስምንናሰ፤ ሁሉም ከገታችን ዘንድ ነው" ደሳሱ፤..» [አሊ. ሩም. 7]

ይህንን እንደመረጃ በማቅረብ ከላይ የተጠቀሰው ድምዳሜ ላይ የሚደርሱት ሁለት የተዛነፉ መንደርደሪያ ሀሳቦችን በማለፍ ነው፤

አንደኛው:- “መተሻቢህን” የተባሉት አንቀጾች የአላህ ባህሪያት የተወሰባቸው መሆናቸው፤

ሁለተኛው:- “ተስዊህ” ማለት ከንግግሩ ግልፅ መልዕክት የሚለይ ውስጣዊ መልዕክት ወይም ትርጓሜ ማለት መሆኑ!

ከዚያም እነዚህን ቅድመ-ሀሳቦች አንድ ላይ በመቀመር:- “የነዚህን አንቀጾች መልዕክት ወይም ትርጓሜ (ከላይ በተጠቀሰው አንቀጽ መሠረት) ከአላህ በቀር ማንም አያውቅም!” የሚል አደገኛ መደምደሚያ ላይ ደረሱ!

↳ የሚደንቀው ሁለቱም የመንደርደሪያ ሀሳቦች ፍፁም ስህተት መሆናቸው ነው!⁽¹⁾

እርማት

የመጀመሪያው መንደርደሪያ መሠረት የሌለው መሆኑን ለመረዳት ቀደምት የኢስላም ሊቃውንት ይህንን አንቀፅ ሲያብራሩ በጉዳዩ ላይ የተሰነዘሩትን ሁሉንም የዑለማዎች አስተያየቶች ከመጥቀሳቸው ጋራ አንዳቸውም የአላህ ባህሪያት በደፈናው “ሙተሻቢህ” እንደሆኑ አለመናገራቸውንና ከሰሐቦችም ይሁን ከተከታዮቻቸው መሰል አባባሎችን አለመዘገባቸውን ማወቁ ብቻ በቂ ነው!⁽²⁾

➤ ታላቁ የኢስላም ጠቢብና ሊቅ ኢብኑ ተይሚይ-ያህ (728 ዓ.ሂ) ይህንን ሲያረጋግጡ እንዲህ ብለዋል:-

«...فَإِنِّي مَا أَعْلَمُ عَنْ أَحَدٍ مِنْ سَلَفِ الْأُمَّةِ وَلَا مِنَ الْأُمَّةِ، لَا أَحْمَدُ بْنُ حَنْبَلٍ وَلَا عَيْرِهِ؛ أَنَّهُ جَعَلَ ذَلِكَ مِنَ الْمُتَشَابِهِ الدَّاخِلِ فِي هَذِهِ الْآيَةِ وَنَفَى أَنْ يَغْلَمَ أَحَدٌ مَعْنَاهُ..»

(1) ማንኛውም የሀሳብ ድምዳሜ ትክክል የሚሆነው የተገነባባቸው ሁሉም መንደርደሪያዎች በእውነት ሚዛን ተለክተው ሲያልፉ እንደሆነ የታወቀ ነው፤ አንዱ እንኳ ከወደቀ ድምዳሜው ሙሉ በሙሉ ይፋረሳል!

(2) ለአብነት ያህል የአል-ኢማም ኢብኑጀሪር ተፍሲርን (3/172-175)፣ “መቃላቱ’ል-ኢስላሚይ-ዩን” የተባለውን የአቡ’ል-ሐሰን አል-አሽዐሪይ መፅሐፍን (1/293)፣ እንዲሁም “ዛዱ’ል-መሲር” የተባለውን የኢብኑ’ል-ጀውዚ ተፍሲር (1/351) እና ሌሎችንም ይመልከቱ!

«እኔ ከዚህ ህዝብ-ሙስሊም ቀደምት ትውልዶችም፣ ከኢማሞችም - አሕመድ ኢብኑ ሐንበልም ይሁኑ ሌሎች - ይህንን (የአላህን ባህሪያት) በዚህ አንቀፅ ውስጥ የሚካተት «ሙተሻቢህ» ያደረገና ትርጓሜውንም ማንም እንደማያውቀው የሞገተ አንድንም አላውቅም!»⁽¹⁾

በተጨማሪም አላህ ራሱን የገለፀባቸው ባህሪያት በግልፅ ቋንቋዊ ሂደትና አገባብ መጠቀሳቸውን ከላይ ባሳለፍናቸው ማብራሪያዎች ላይ አይተናል፤ ስለሆነም የአንቀጾቹ ጥቅል መልዕክት «ሙተሻቢህ» የሚለው ስያሜ ውስጥ ሊካተት አይችልም! አዎን! ስለ ሁኔታቸውና ዝርዝር ይዘታቸው ግን ከአላህ በቀር ማንም በትክክል ማወቅ እንደማይችል እንሰማማለን።

ሁለተኛውን መንደርደሪያ በተመለከተ ደግሞ ብዙዎች እንደሚሰሩት በዚህም ይሁን በሌሎች የቁርአን አንቀጾች ላይ «ተእዊል» የሚለው ቃል አንድም ጊዜ «የአንድን ቃል ትርጓሜ ከጉልህ መልዕክቱ ወደ ሌላ ንፅፅራዊ መልዕክት ማዞር» የሚል ትርጉም ይዞ አልመጣም። ምክንያቱም ይህ እንደ «ኡሱሉ'ል-ፊቅህ» ያሉ በስተኋላ የተዋቀሩ ዘርፎች እያደር ሲስፋፉ ጥቅም ላይ የዋለ «ቴክኒካዊ» ፍቺ እንጂ በመጀመሪያዎቹ ዘመናት የሚታወቅ አልነበረምና!

(1) «መጀመሪያ-ፊታዋ» (13/294-295)

ነገር ግን ቃሉ በቁርአናዊ አገባቡ መሠረት የሚያስተላልፈው፡-
“የአንድ ንግግር ገሃዳዊ ይዘት ወይም ውጫዊ ፍፃሜ” የሚለውን መልዕክት ሲሆን ይህንን ገሃዳዊ ይዘት ወይም ፍፃሜ በቃል ደረጃ መግለፅም እንዲሁ “ተአዊል” ይባላል።⁽¹⁾ ለዚህም አገባቦቹን ማጤኑ ብቻ በቂ ነው።

ለምሳሌ ያህል፡-

﴿ هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا تَأْوِيلَهُ يَوْمَ يَأْتِي تَأْوِيلَهُ يَقُولُ الَّذِينَ كَذَبُوا مِنْ قَبْلُ قَدْ

جَاءَتْ رُسُلُنَا بِالْحَقِّ ﴿الأعراف: ٥٣﴾

↳ «“ተአዊል”ን (ገሃዳዊ ፍፃሜውን) እንጂ (ሴሳን) ይጠባበቃሉን? “ተአዊል” የሚመጣ ቀን እንዲያ ከዚያ በፊት የዘነጉት “በርግጥ የጌታችን መሰጠት ተቃራኒ በእውነት መጠ” ይሳሉ።» [አል-አሳራፍ 53]

﴿ وَقَالَ يَتَأْتِبِ هَذَا تَأْوِيلُ رءْيَايَ مِنْ قَبْلُ قَدْ جَعَلَهَا رَبِّي حَقًّا ﴿يوسف: ١٠٠﴾

↳ «እርሱም (ዮሴፍ) ስለ፡- ስባቴ ሆይ! ይህ የበፊት ህልሜ “ተአዊል” (ውጫዊ ፍፃሜ/ክስተት) ነው፤ ጌታዬ በርግጥ እውን ስደረጋት!» [ዮሴፍ፣ 100]

(1) ስርወ-ቃሉ በግስም ይሁን በስም መልኩ የሚያስጨብጠው መልዕክት በዚህ ዙሪያ ያለ ነው። ስለሆነም አንዳንድ ጊዜ ከቁርአን ውጭ ሰፊ ባለ አገባቡ በጥቅሉ “ተፍሲር” (መግለፅ፣ ማብራራት) የሚል መልዕክት ይኖረዋል። ሆኖም በ“ግልፅ”ም ይሁን በ“ድብቅ” ፣ በ“ውጫዊ”ም ይሁን በ“ውስጣዊ” ትርጓሜ አይገደብም!

﴿فَإِن نُّنَزَعْنَهُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ إِن كُنتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ
الْآخِرِ ذَلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا﴾ [النساء: ٥٩]

→ «የሥራዎን ነገር ብትወዳገቡ በሰላምና በመጨረሻው ቀን የሥራዎን ከሆናችሁ ወደ ሰላምና ወደ መሰላለሳችሁ መሰሉት፤ ደህ የተሻሰና "ተእዊል" (ውጤቱ) ደበሰጥ መሰካም የሆነ ነው!» [አገ-ኒሳአ 59]

በዚህ መሠረት ስለ ታላቁ የፍርድ እለት ወይም ከዚያ በኋላ ስለሚኖረው ክስተት የሚነገር ዜና ወይም ትንቢት እና ነገሩ በገሀድ ተከስቶ እውን መሆኑ ለየቅል ናቸው፤ ህልም እና የህልሙ ፍቺ በገሀድ መከሰቱ አንድ አይደሉም። የዚህ ውጫዊ ፍፃሜ ገሀዳዊ ይዘት ነው “ተእዊል” የሚባለው። ታዲያ ይህን “ተእዊል” በተሟላ መልኩ ለማወቅ ዝርዝር አኳኋኑንና አፈፃፀሙን ማወቅ የግድ ይላል። ይህንን ደግሞ ከክስተቱ በፊት የሚያውቀው የ“ገይብ” እውቀት ባለቤት የሆነው አላህ ብቻ ነው! ለዚህም ነው ከላይ በተመለከተው የቁርአን አንቀፅ ከአላህ በቀር “ተእዊልን” የሚያውቅ እንደሌለ የተነገረው።

በዚህ ማብራሪያ መሠረት አላህ ብቻ የሚያውቀው የባህሪያቱ “ተእዊል” የሚወክለው ባህሪያቱ ያሉበትን ሁኔታና ውስጣዊ ይዘት እንጂ በቋንቋዊ አገባባቸው የሚያስገነዝቡትን መሠረታዊ መልዕክት አይደለም! ስለ ትንሳኤና መሰል ርዕሶች የተነገሩንን ትንቢቶች ቋንቋዊ መልዕክት በጥቅሉ እንደምንረዳው ሁሉ ስለአምላካችን ባህሪያት የሚያውሱትን ገለፃዎችንም መልእክት በጥቅሉ እንረዳለንና! ያስተውሉ!

4ኛው ጠንቅ ባህሪያቱ የተጠቀሱባቸውን መረጃዎች ቃላት ወይም ትክክለኛ ትርጉም አላብቶ መቀየር (1)

ቃላትንና ጉልህ መልዕክታቸውን ሆን ብሎ መቆልመም በብርቱ የተኮነነ የአይሁዳውያን መገለጫ ነው! አላህ እንዲህ ይላል፡-

﴿أَفَنظَمُونَ أَنْ يُؤْمِنُوا لَكُمْ وَقَدْ كَانَ فَرِيقٌ مِنْهُمْ يَسْمَعُونَ كَلِمَ اللَّهِ ثُمَّ

يُحَرِّفُونَهُ مِنْ بَعْدِ مَا عَقَلُوهُ وَهُمْ يَعْلَمُونَ﴾ [البقرة: 75]

↳ «(ስደቱዶች) እንዲያምኑባቸው ትንቅታቸውን? - በርግጥ ከነሱ ከፊሎች የአሳሊነ ቃል የሚሰጡና ከዚያም ከተረዱት በኋላ እያወቁ የሚቀደሩት የነበሩ ሆነው ሳሉ!» [አል-በቀራህ 75]

(1) ይኸኛው ጠንቅ (“ተሕሪፍ”) ከሶስተኛው (“ተዕጢል”) የሚለየው ይህ ማስረጃዎች የሚያጸኑትን ትክክለኛ ትርጉም አብሮ በማይሄድ ሌላ ትርጉም መቀየር ሲሆን “ተዕጢል” ደግሞ ተለዋጭ ትርጉም ቢሰጡም ባይሰጡም በጥቅሉ ቀጥተኛውን መልዕክት ውድቅ ማድረግ ነው። ስለዚህ ማንኛውም “ተሕሪፍ” ከ“ተዕጢል” ሊነጠል አይችልም፤ “ተዕጢል” ግን የግድ “ተሕሪፍ” ላይከተለው ይችላል። “ተሕሪፍ” በሁሉም ቁርአናዊ አገባቡ በውግዘት የተወሳ ሲሆን የቢድዓህ አቀንቃኞች “ተእዊል” በሚል ስያሜ የሚያራምዱት የቃል ጥምዛዛ ይኸኛው ጠንቅ ውስጥ የሚካተት ነው፤ በዋነኝነት ትክክለኛ መልዕክቱን በመቀየር ላይ የሚያተኩሩ ቢሆንም በጥቂት አጋጣሚዎች (በተለይ የሐዲሥ ማስረጃዎች ላይ) ፊደላትን ወይም ቃላትን በመጨመር፣ በመቀነስ ወይም አነባበቡን በመለወጥ የማደናገር ስልት ይጠቀማሉ!

﴿مَنْ الَّذِينَ هَادُوا يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ عَنْ مَوَاضِعِهِ﴾ [النساء: ٤٦]

↳ «ከእነዚያ ስደቡዳውያን ከሆኑት (መካከል) ቋቋትን ከሰቀመጣቸው ደቀደቡ...!» [አገ-ኒሳ 46]

↳ ከላይ እንደተረጋገጠው ፈጣሪያችን ከማንም በላይ አዋቂ፣ እውነተኛና ለባሮቹ አዛኝ በመሆኑ፣ እንኳን በእንዲህ ያለ መሠረታዊና ከባድ አጀንዳ ላይ ቀርቶ በሌሎችም ርዕሰ-ጉዳዮች ላይ በቁርአኑ በግልፅ ከሚስተዋለው መልዕክት ጋራ የሚጻጸሩ ጥቆማዎችን በማስተላለፍ ሀይማኖታችንን አያወሳሰብብንም። መቼም ቁርአን ግልፅ የዐረብኛ ንግግር መሆኑን ነግሮን ሲያበቃ እንደ ቅኔ “ሰምና ወርቁን ለዩ!” ብሎ አይፈትነንም!

እናም የዚህ ጠንቅ ተጠቂዎች እንደሚያስተጋቡት እነዚህ ቁርአናዊ አንቀጾች በቀጥታ የሚያስተላልፉት መልዕክት “አላህን ከፍጡራኑ ጋር የሚያመሳስል” እንደሆነ በማሰብ የተለየ ዘይቤያዊ ትርጓሜ እንደሚያስፈልጋቸው መናገር ቋንቋዊ አግባቡን ራሱ ያልተከተለ ሙግት ከመሆኑ ባሻገር ለሌሎች በርካታ መዘዞች ያጋልጣል፤ ለምሳሌ ያህል፡-

- የአላህና የመልዕክተኛው (ﷺ) ንግግር የሚያንፀባርቀው መልዕክት ጉድለትን ያስገነዝባል ብሎ በክፉ መጠርጠር፤
- አላህ ለራሱ ያፀደቀውን ባህሪ አለመቀበል፤
- ትክክለኛውን ቁርአናዊ መልዕክት ማስተባበል፤
- በቦታው ስህተተኛ ትርጓሜን መተካት፤

- የአላህና የመልዕክተኛው (ﷺ) ቃል በሙስሊሞች ዘንድ ያለውን ከበሬታ በመቀነስ ሁሉም ያሻውን ትርጓሜ እንዲሰጥ መንገድ መጥረግ፤
- የነቢያትን መንገድ መፃረር፤
- በጥብቅ የተኮነነውን የአይሁዳውያን መገለጫ መተግበር፤
- ስለአላህ የማያውቁትን በመናገር የሰይጣንን መንገድ መከተል⁽¹⁾፤ እና የመሳሰሉት ይገኛሉ።

ለዚህ ምሳሌ ከሚሆኑ የተለመዱ የትርጉም ጥምዘዎች መካከል፡-

- × የአላህን መስማትና ማየት : “ማወቅ”!
- × መውደዱን፣ መደሰቱንና እዝነቱን (ርህራሄውን) : “በጥሩ መመንዳት መፈለግ”!
- × መቆጣቱን : “ቅጣቱ”!
- × ሁለት እጆቹን : “ችሎታው ወይም ፀጋው”!
- × ከዐርሹ በላይ መሆኑን : “ሰልጣኑን መቆጣጠሩ”!

(1) አላህ የሰይጣንን ወጥመዶች ሲያመላክት እንዲህ ይላል፡-

﴿ إِنَّمَا يَأْمُرُكُمْ بِالسُّوءِ وَالْفَحْشَاءِ وَأَنْ تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ مَا لَا نَعْلَمُونَ ﴾ [البقرة: 179]

↳ «ከርሱም የሚያዛቸው በመጥፎና በስጦታ ወንጀል፤ እንዲሁም በአላህ ሳይ የማታውቁትን እንድትናገሩ ነው» [አል-ቀራህ 169]

* በፍርድ ቀን መምጣቱን : “የትዕዛዙ መምጣት”! ..ወዘተ እያሉ የታወቀውን ቀጥተኛ መልዕክት ማዛባት ይገኝበታል።⁽¹⁾

---

(1) ለዚህ ብሻታ ዋነኛ መነሻዎች በቂ ምላሾችን ያካተተውን ማብራሪያ ምዕራፍ ሁለት ላይ ይደርሱበታል.. ኢን-ሻአ'ላህ!

የእውነት ሚዛናዊነት

በጥቅሉ በቀጥተኛው መንገድ ላይ የፀኑት አማኞች በዚህ ረገድ ከቁርአንና ከሀዲስ አስተምህሮት ፍንክች አይሉም፤ በአንድ በኩል አላህ ራሱን የገለፀባቸውን ስያሜዎችና ባህሪያትን በሙሉ ለታላቅነቱና ለልጅልናው በሚገባው መልኩ ቢያፀድቁም በአንፃሩ በባህሪያቱ ይዘት ፍፁም አምሳያና ወደር የሌለው መሆኑን አስረግጠው ያምናሉ። ይህንን ቁርአናዊ አቋማቸውን ሲያራምዱ መርሃቸው የሚከተለው የአላህ ቃል ነው፡-

﴿لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ﴾ [الشورى: 11]

→ «ስንደርሱ ያስ (ስምሳያ) ምንም የስም፤ ስርሱም ስሚውና ተመሳካቹ ነው፡፡» [አሹ-ሹራ 11]

«ስንደርሱ ያስ (ስምሳያ) ምንም የስም» የሚለው የአንቀፁ የመጀመሪያ ክፍል ፈጣሪን ከፍጡር ጋር በምንም መልኩ ማመሳሰል ጭራሽ ውድቅና መሰረተ-ቢስ መሆኑን የሚያስገነዝብ ሲሆን፤ «ስርሱም ስሚውና ተመሳካቹ ነው» የሚለው መቋጫ ደግሞ መስማትና ማየትን ጨምሮ ለአላህ በመረጃ የተረጋገጡትን ስሞችና ባህሪያት ተቀብሎ ማፅደቅ የግድ መሆኑን ይጠቁማል።

* በዚህም መሠረት የሐቅ ባለቤቶች የሚጓዙበት ጎዳና የአላህን ባህሪያት ከፍጡራን ባህሪያት ጋር ከሚያመሳሰሉና ስለ ዝርዝር ሁኔታቸው ያለ እውቀት ከሚዘላብዱ ቡድኖች የጥመት ጎዳና የራቀ እንደሆነው ሁሉ በአንፃሩ ‘ከፍጡራን ጋር ላለማመሳሰል’ በሚል አባዜ ባህሪያቱ የተጠቀሱባቸውን ግልፅ ማስረጃዎች መልዕክት

ከሚቆለምሙና መገለጫዎቹንም ትርጉም ከሚያሳጡ ቡድኖች የጥመት መንገድ ፍፁም የራቀ ነው! ሐቁ ያለው ባፈነገጡት ሁለቱ ጠርዘኛ ጎራዎች መካከል ነውና።

ስለሆነም ለአላህ የተረጋገጡትን መገለጫዎች ሲያፀድቁ ባህሪያቱን ከፍጡራን ባህሪያት ጋር በማመሳሰል አይደለም፤ ፈጣሪያቸው ፍጡራንን ከመምሰልና ከሌሎች የጉድለት መገለጫዎች የጠራና የላቀ መሆኑን ሲያምኑም የትክክለኛ ባህሪያቱን መልዕክት እያስተባበሉና እያዛቡ አይደለም፤ አላህ ራሱን የገለፀባቸው ስያሜዎችና ባህሪያት ምንጊዜም ምሉዕነትንና ፍፁምነትን እንጂ ጉድለትንና እንክንን የሚያስተላልፉ አይደሉምና።

➤ ታላቁ የኢስላም ምሁር ኑሳይም ኢብኑ ሐም-ማድ⁽¹⁾ ይህን ሚዛናዊ አቋም ሲጠቁሙ እንዲህ ብለዋል፡-

«من شبه الله بخلقه فقد كفر، ومن أنكر ما وصف به نفسه فقد كفر، وليس ما وصف الله به نفسه ولا رسوله تشبيها»

(1) ኑሳይም ኢብኑ ሐም-ማድ አል-ኸዳዲይ፤ ታላቁ ኢማም፤ ከዐብዱላህ ኢብኑ-ል-መ-ባሪክና ከሌሎች እውቀትን የቀሰሙ ሲሆን እንደ አል-ኢማም አል-ቡኻሪ ያሉ ታላላቅ የሐዲሥ ሊቆች መምህር ነበሩ። “መጀመሪያ ላይ የጀህሚይ-ያህ ተከታይ ነበርኩ፤ ለዚህ ነው ንግግራቸውን በደንብ ያወቅኩት፤ ሐዲሥን ማጥናት ስጀምር አቋማቸው የፈጣሪን ህልውና ወደ መግፈፍ እንደሚመለስ ተረዳሁ!” ማለታቸው ተዘግቧል። አል-ኢማም አሕመድ “ኑሳይም ከታማኞች ነበር!” ብለዋል። በ 229 ዓ.ሂ አረፉ።

«አላህን ከፍጡራት ጋር ያመሳሰለ በእርግጥ ክህደትን ፈፅሟል፤ (አላህ) ራሱን የገለፀበትን ያስተባበለም በእርግጥ ክህደትን ፈፅሟል፤ አላህ ራሱን የገለፀበትም ሆነ መልዕክተኛው (እርሱን የገለፁበትን ማፅደቅ) ማመሳሰል አይደለም!»⁽¹⁾

አዎን! ፍጡራንን እንደማይመስል የነገረን ጌታ እራሱ እነኚህን ባህሪያት ለራሱ ማፅደቁ ግልፅ መልዕክታቸውን በጥቅሉ መቀበል ማመሳሰል እንዳልሆነ ያረጋግጣል።

(1) “ሸርሁኩሱሊ’ዕቲቃዲ አህሊ’ስ-ሱን-ነቲ ወል-ጀማዐህ” ሊ’ል-ላለካኢይ (3/532)፣ “ዘም-ሙ’ል-ከላሚ ወአህሊሂ” ሊ’ል-ሀረዊይ (4/263)፣ አል-ኢማም አዝ-ዘሀቢይ በጣም ትክክለኛ በሆነ ሰነድ እንደደረሳቸው መስክረዋል። [“ሲየሩ አዕላሚ’ን-ኑበላእ” (13/299)]
ማስታወሻ፡- አንድ ሙስሊም የክህደት ተግባርን ቢፈፅም እንኳ ከኢስላም መውጣቱ የሚፈረደው እንደ ማወቅ ያሉ መስፈርቶች ሲሟሉና ብይኑን የሚከለክሉ ምክንያቶች መወገዳቸው ሲረጋገጥ እንደሆነ ይታወቃል!

የሰለፎች ጎዳና

የላይኛው ማብራሪያ የሕዝቡ-ሙስሊሙ አበው ትውልዶች (ሰለፎች) እና የኢስላም ስሙ-ጥር ሊቃውንት የተራመዱበትን መካከለኛ ጎዳና የሚገልፅ ነው! በተለያዩ የአላህ ባህሪያት ዙሪያ የተዘገቡትን ዝርዝር አስተምህሮቶቻቸውን ሳናነሳ በርዕሱ ላይ ከተዘገቡት ጥቅል ንግግሮቻቸው መካከል ጥቂቱን ብቻ ለአብነት ያህል በተጨማሪነት እናያለን።⁽¹⁾

በቅድሚያ ግን ለዚህ እንደ መንደርደሪያ የሚሆነንን አንድ ታላቅ መርህ እንጥቀስ፡- አንድ የእምነት ጉዳይ የሰለፎች አቋም መሆኑ የሚረጋገጠው ከሁለት መንገዶች በአንዱ ነው፡-

- 1- ይህንን አቋም በቀጥታ የሚያሳዩ ያለአንድም ዓሊም ተቃውሞ የተሰራጩ ንግግሮቻቸውን በማጣቀስ፤
- 2- ይህ የነሱ የአንድነት አቋም መሆኑን የሚጠቅስ የታማኝና ጥናተ-ሰፊ ዓሊም ምስክርነት በማጣቀስ!

ቀጥለን የምናያቸው ጥቅሶች በሁለቱም መንገዶች የቀደምት ሊቃውንትን የአንድነት አቋም የሚያረጋግጡ ናቸው!⁽²⁾

(1) አስፈላጊ ሲሆን አጠር ያሉ ማብራሪያዎችን እያከልኩና አንዳንድ አንባቢያን ዘንድ ላይታወቁ የሚችሉትን ዑለማዎች ማንነት በግርጌ በአጭሩ እየጠቆምኩ አስፍሬያቸዋለሁ። አብዛኛዎቹ ከአራተኛው ክፍለ-ዘመን በፊት የኖሩ ናቸው። ከላይ ያለፉ ጥቅሶችን ደግሜ አልጠቅስም።

(2) ብዙ ስህተተኞች ግን እውነት ብለው የሚያራምዱትን አቋም ሁሉ ያለ ተጨባጭ ዘገባ በድፍረት ወደ ሰለፎች በማስጠጋት በባዶ ሙግት =>

ጥቂት ጥቅል ጥቅሶች

በተለያዩ ጊዜያትና ከተሞች የኖሩትና ከተለያዩ የ“ፊቅህ” መዝሀቦች የተውጣጡት እነዚህ ብርቅ የኢስላም ዘቦች በአብዛኛው የራሳቸውን አቋም ብቻ ሳይሆን የሌሎች ሰለፎችን ስምምነትም እንዳሰፈሩ ልብ ይበሉ! እነሆ...

1- ታዋቂዎቹ ታቢዒዮች መክሐል (1) እና አዝ-ዙሀሪ (2) የአላህ ባህሪያት ስለተወሳባቸው ሐዲሃች ተጠይቀው:-

«أمرؤها كما جاءت»

ብለው መለሱ። ትርጉሙም፡- «እንደመጡት (ተቀብላችሁ) አስኪዷቸው!»(3)

=> ስህተታቸውን ሊያቃኑ መሞከራቸው የተለመደ “ብልህት” ነው! “መጅሙዑል-ፈታዋ” (4/151) ይመልከቱ።

(1) መክሐል = አቡ ዐብዲላህ አድ-ዲመሸቂይ፤ በእውቀታቸው ከመጠቀት ታዋቂ ታቢዒዮች አንዱ ናቸው። አንዳንዶች እንዲያውም ከአል-ኢማም አዝ-ዙሀሪ ያስበልጧቸዋል! የሞቱት በ 116 ዓ.ሂ አካባቢ ነው።

(2) ታዋቂው ታቢዒይ ሙሐመድ ኢብኑ ሙስሊም ኢብኑ ሺሃብ አዝ-ዙሀሪይ (50 - 124) ዓ.ሂ፤ በጊዜያቸው የነበሩ ዑለማዎች አል-ኢማም አዝ-ዙሀሪይ ተወዳዳሪ እንደሌላቸው ይመሰክሩ ነበር።

(3) አል-አስማእ ወስ-ሲፋት ሊ’ል-በይህቂይ (2/377) እና ሌሎችም..

2- እንደዚሁም አል-ወሊድ ኢብኑ ሙሰሊም⁽¹⁾ እንዲህ አሉ:-

«ማሊክ ኢብን አነስን፣ ሱፍያን አሥ-ሠውሪይ⁽²⁾፣ አል-ላይሥ ኢብን ሰዕድን⁽³⁾ ና አል-አውዛዲይን በሲፋት (በአላህ ባህሪያት) ዙሪያ ስለተወሩት ዘገባዎች ጠየኳቸው፤ እነሱም:-

«أمرؤها كما جاءت بلا كيف!»

«ያለ “እንዴት” (ስለ አኳኋኑ ሳታወሱ) እንደመጡት (ተቀብላችሁ) አስኪዷቸው!» ብለው መለሱ።⁽⁴⁾

- (1) አል-ወሊድ ኢብኑ ሙሰሊም፤ የሻም ታላቅ ዓሊም፤ አል-ኢማም አሕመድ ስለርሳቸው ሲያወሱ “ከሻም ሰዎች እንደሱ ያለ ብልህ ሰው አላየሁም!” ብለዋል። በ 195 ዓ.ሂ ሞቱ።
- (2) ታዋቂው ሱፍያን ኢብኑ ሰዒድ አሥ-ሠውሪይ (97 - 161) ዓ.ሂ፤ ከዱንያ ብርቅዬ ኢማሞች አንዱ ናቸው፤ በዲልማቸውና በዲባዳቸው ወደር አልነበራቸውም፤ በርካታ ታላላቅ ኢማሞች “የሐዲሥ አሚሩል-ሙአሚኒን” ብለው ይሰይሟቸው ነበር።
- (3) አል-ላይሥ ኢብን ሰዕድ (94 - 175) ዓ.ሂ፤ ታላቁ የግብፅ ኢማም፤ አል-ኢማም አሽ-ሻፊዲይ በፊቅህ ከአል-ኢማም ማሊክ ያስበልጧቸው ነበር!
- (4) “አስ-ሱን-ናህ” ሊጎል-ኸል-ላል ገፅ 159፣ “አስ-ሲፋት” ሊጎል-ዳሪቁጥኒይ ገፅ 57፣ “አት-ተውሒድ” ሊጎብኒ መንዳህ (3/110)፣ “አሽ-ሽሪዓህ” ሊጎል-አጁር-ሪይ ገፅ 310፣ “አል-ኢባናህ” ሊጎብኒ በጥ-ጠህ (3/241)፣ “ሸርሐ ኡሱሊጎቲቃዲ አህሊጎስ-ሱን-ናህ” ሊጎል-ላለካኢይ (3/527) ..እና ሌሎች መዛግብት ላይ በትክክለኛ ሰነድ ሰፍሯል።

3- አል-ኢማም አሕመድም ለሚቀርበላቸው ተመሳሳይ ጥያቄ እንደዚሁ ዓይነት ምላሽ ይሰጡ ነበር።⁽¹⁾

4- ሱፍያን ኢብኑ ዑባይዳህ⁽²⁾ በአላህ ባህሪያት ዙሪያ ስለተነገሩ የሀዲሥ ዘገባዎች ተጠይቀው እንዲህ ሲሉ መልሰዋል፡-

«هِيَ كَمَا جَاءَتْ، نُقِرُّ بِهَا، وَنُحَدِّثُ بِهَا، بَلَا كَيْفَ!»

«እነርሱ እንደመጡት ናቸው፤ ያለ “እንዴት” (ስለአኳኋት ሳናወሳ) እናፀድቃቸዋለን፤ (ዘገባዎቹንም) እናስተላልፋቸዋለን!»
(3)

5- ታዋቂው አል-ኢማም አት-ቲርሚዚ በታዋቂው የሃዲስ ጥራዛቸው ስለ መሰል ርዕሶች በርካታ የኢስላም ምሁራን የተናገሩትን እንዲህ ሲሉ ያስተላልፋሉ፡-

(1) “አል-ኢባናህ” ሊጎብኒ በጥ-ጠህ” (3/327፣331) ፣ “አሽ-ሸሪዓህ” ሊጎል-አጁር-ሪይ ገፅ 329

(2) ሱፍያን ኢብኑ ዑባይዳህ (107 – 198) ዓ.ሂ፤ ታላቁ ኢማም፤ አል-ኢማም አሽ-ሻፊዲይ “እንደ ሱፍያን ኢብኑ ዑባይዳህ የዕውቀት ብቃት ያለው አላየሁም!” ብለዋል።

(3) “አስ-ሲፋት” ሊጎድ-ዳረቁጥኒይ (ገፅ 72)፣ “አት-ተምሂድ” ሊጎብኒ ዐብዲጎል-በር (7/148)

«..قَالُوا: قَدْ ثَبَتَ الرَّوَايَاتُ فِي هَذَا، وَتُؤَمَّنُ بِهَا، وَلَا يُتَوَهَّمُ، وَلَا يُقَالُ: كَيْفَ. هَكَذَا رُويَ عَنْ مَالِكٍ وَسُفْيَانَ بْنِ عُيَيْنَةَ وَعَبْدِ اللَّهِ بْنِ الْمُبَارَكِ؛ أَنَّهُمْ قَالُوا فِي هَذِهِ الْأَحَادِيثِ: أَمْرُهَا بِلَا كَيْفَ. وَهَكَذَا قَوْلُ أَهْلِ الْعِلْمِ مِنْ أَهْلِ السُّنَّةِ وَالْجَمَاعَةِ، وَأَمَّا الْجُهْمِيَّةُ فَأُنْكَرَتْ هَذِهِ الرَّوَايَاتِ وَقَالُوا: هَذَا تَشْبِيهٌ...»

«“በዚህ ላይ ያሉ ዘገባዎች የተረጋገጡ ናቸው፤ ይታመንባቸዋል፤ በሀሳብ አይገመትም፤ እንዴትም አይባልም” ብለዋል፤ እንደዚሁ ከማሊክ፣ ከሱፍያን ኢብን ዑየይና እና ከዑብዱላህ ኢብኑል-መ-ባረክ እንኚህን ሐዲዎች አስመልክቶ “ያለ እንዴት (ስለ አኳኋኑ ሳታወሱ) (ተቀብላችሁ) አስኪዷቸው!” ማለታቸው ተዘግቧል። (የተቀሩት) የአህሉስሱና ወል-ጀማዓ ሊቃውንት አቋምም እንዲሁ ነው። ጀህሚይ-ያዎች ግን እነዚህን ዘገባዎች አስተባበሉ፤ “ይህ ማመሳሰል ነው!” አሉም!..»(1)

ከነዚህ አባባሎች ምን ተረዳን?

↳ እነዚህ ቀደምት ሊቃውንት በነዚህ ዘገባዎች ላይ «እንደመጡት (ተቀብላችሁ) አስኪዷቸው..!» ማለታቸው በእነዚህ አንቀጾችና ሐዲዎች የተወሱት የጌታ ባህሪያት በግልፅ ቋንቋዊ አገባብና የንግግር ሂደት በመጠቀሳቸው የተነሳ የተለየ ማብራሪያና ተጨማሪ

(1) “ሱነኑት-ቲርሚዲይ” ኪታቡንዝ-ዘካህ፤ ከሐዲሥ ቁጥር (662) ቀጥሎ

ገለፃ እንደማይሹ ያስተምራል፤ ይህ ደግሞ ግልፅ መልዕክታቸውን ይቀበሉ እንደነበረና በ“ተእዊል” አባዜ ቀጥተኛ ትርጓሜያቸውን በፍፁም እንደማያዛቡ በቀላሉ ያስገነዝባል!

አንዳንድ ሰዎች ያለ እውቀት እንደሚገምቱት ሰለፎች ይህንን ያሉት እነዚህ አንቀጾችና ሐዲሦች መልዕክታቸው ጭራሽ የማይታወቅ ወይም ትርጉም-አልባ እንደሆኑ አምነው አይደለም! እንዲያውም ነገሩ በተቃራኒው ነው! ምክንያቱም «እንደመጡት (ተቀብላችሁ) አስኪዷቸው..!»፣ «..ይታመንባቸዋል..»፤ ከሚለው ንግግራቸው በግልፅ የምንረዳው ባህሪያቱ የተጠቀሱበትን ቃልም ይሁን መልዕክት ሳይቀይሩ እንዳሉ መቀበልና ማፅደቅ የግድ መሆኑን ነው።

በተጨማሪም ነገሩ እንዲያ ቢሆን ኖሮ «ያለ እንዴት (ስለ አኳኋኑ ሳታወሱ)» ማለት ባላስፈለጋቸው ነበር፤ ምክንያቱም አንድ ሰው ቃላዊ ትርጓሜውን ጭራሽ ስለማያውቀው ወይም ስለማያፀድቀው መልዕክት አፍራሽ ንግግር ሲናገር «ያለ እንዴት (ስለ አኳኋኑ ሳታወሱ)» የሚል ጭማሪ ማከሉ ትርጉም አይኖረውም፤ ስለ አኳኋኑ ማወቅ እንደማይቻል መናገር በተዘዋዋሪ መሠረታዊ መልዕክቱን መረዳትንና መቀበልን ያሳያልና!

በሌላ አነጋገር የአንድን ገለፃ ቀጥተኛ መልዕክት ስለመቀበል ምንም አይነት ተቃውሞ ሳያንፀባርቁ ከዚያ ስላለፈው አኳኋንና ይዘት

የሚደረግ ግምታዊ ገለፃን ነጥሎ ማውገዝ መሠረታዊ መልዕክቱን መቀበልን ያስገነዝባል።⁽¹⁾

ስለሆነም «እንደመጡት (ተቀብላችሁ) አስኪዷቸው..!» የሚለው ገለፃቸው ቀጥተኛ መልዕክታቸውን ላለመቀበል ትርጉማቸውን ማዛባትን የሚከለክል ሲሆን፤ «ያለ እንዴት (ስለ አኳኋት ሳታወሱ)» የሚለው ደግሞ አኳኋትንና ይዘቱን መግለፅን ወይም ከፍጡር ጋር ማመሳሰልን ይከለክላል። ልብ ያለው ልብ ይበል!

ወደ ጥቅሶቹ እንመለስ:-

6- ታላቁ የኢስላም ሊቅ አል-ኢማም አል-አውዛዲይ⁽²⁾ እንዲህ ይላሉ:-

«كُنَّا وَالتَّابِعُونَ مُتَوَافِرُونَ نَقُولُ: إِنَّ اللَّهَ -تَعَالَى ذِكْرُهُ- فَوْقَ عَرْشِهِ، وَنُؤْمِنُ بِمَا وَرَدَتْ السُّنَّةُ بِهِ مِنْ صِفَاتِهِ»

« ታቢዒዮች በብዛት (በህይወት) እያሉ: “አላህ ከዐርሹ በላይ ነው!” እንልና በሐዲሥ በተጠቀሱት ባህሪያቱም እናምን ነበር!”⁽¹⁾

(1) ለበለጠ ግንዛቤ “የ3ኛውን ጠንቅ” ማብራሪያ ደግመው ይመልከቱ።
(2) አል-አውዛዲይ = ዐብዱጊር-ረሕማን ኢብኑ ዐምር (97 - 157) ዓ.ሂ ፤ በጊዜያቸው ከነበሩት ታላላቅ ኢማሞች አንዱ ናቸው፤ በዘመናቸው የነበሩት አል-ኢማም ማሊክ ስለርሳቸው ሲያወሱ “አል-አውዛዲይ በአርዓያነቱ የሚከተሉት ኢማም ነው!” ብለዋል።

7- አል-አማም አቡ ሐኒፋ (150 ዓ.ሂ) እንዲህ ማለታቸው ተዘግቧል፡-

« لا يُوصف الله -تعالى- بصفات المخلوقين، وغضبه ورضاه صفتان من صفاته بلا كيف، وهو قول أهل السنة والجماعة، وهو يَغضب وَيَرْضَى، ولا يقال: غضبه عقوبته! ورضاه ثوابه! ونصفه كما وصف نفسه... »

«አላህ በፍጡራን ባህሪያት አይገለፅም፤ ቁጣውና ውዴታው ያለ “እንዴት” ከባህሪያቱ ሁለቱ ናቸው፤ ይህ የ“አህሉን-ሱን-ና ወንል-ጀማዓህ” አቋም ነው! እርሱም (አላህ) ይቆጣል፤ ይወዳል፤ “ቁጣው ቅጣቱ ነው! ውዴታው መልካም ምንዳው ነው!” አይባልም! እራሱን እንደገለፀው እንገልፀዋለን..»⁽²⁾

በሌላም ቦታ እንደሚከተለው ይላሉ፡-

(1) “አል-አማሉ ወስ-ሲፋት” ሊ’ል-በይሀቂይ (2/150)፣ አዝ-ዘሀቢይ በትክክለኛ ሰነድ መዘገቡን መስክረዋል። [“ተዝኪረቱ’ል-ሑፍ-ፋዝ” (1/181-182)]፤ ኢብኑ ሐጀሮም ጠንካራ ሰነድ ብለውታል። [“ፈትሑ’ል-ባሪ” (13/406)]

(2) “አል-ፊቅሁ’ል-አብሰጥ” ገፅ 56፣ “አል-ፊቅሁ’ል-አክበር” (ከዶ/ር አል-ኸመይስ ማብራሪያ ጋር የታተመው) ገፅ 159

«..فَمَا ذَكَرَهُ اللَّهُ تَعَالَى فِي الْقُرْآنِ مِنْ ذِكْرِ الْوَجْهِ وَالْيَدِ وَالنَّفْسِ فَهُوَ لَهُ صِفَاتٌ بِلَا كَيْفٍ، وَلَا يُقَالُ إِنَّ يَدَهُ قَدْرَتْهُ أَوْ نَعَمَتْهُ؛ لِأَنَّ فِيهِ إِبْطَالُ الصَّنْفَةِ»

«እንደ ፊት፣ እጅና ነፍስ ያልለ አላህ በቁርአን ያወሳው ሁሉ ያለ “እንዴት” የርሱ ባህሪያት ናቸው! እጁ “ችሎታው ወይም ፀጋው ነው” አይባልም፤ ምክንያቱም ይህን ማለት ባህሪውን ማፋረስ ነውና!»⁽¹⁾

8- አል-ኢማም ዐብዱል-ዐዚዝ ኢብኑል-ማጅቸን⁽²⁾ የአላህን ባህሪያት ስለሚያስተባብሉት ጀህሚይ-ያዎች ተጠይቀው በፃፉት ምላሽ ላይ እንደሚከተለው ብለዋል:-

«..فَمَا وَصَفَ اللَّهُ مِنْ نَفْسِهِ وَسَمَاءَهُ عَلَى لِسَانِ رَسُولِهِ سَمِيئَةً كَمَا سَمَّاهُ، وَمَلَمْ تَتَكَلَّفْ مِنْهُ عِلْمَ مَا سِوَاهُ، - لَا هَذَا، وَلَا هَذَا؛ لَا نَجْحَدُ مَا وَصَفَ، وَلَا نَتَكَلَّفُ مَعْرِفَةَ مَا لَمْ يَصِفْ.»

«..አላህ ስለራሱ የገለፀበትንና በመልዕክተኛው አንደበት የተሰየመበትን (አስመልክቶ) እኛም እንደዚያው እንሰይመዋለን፤

(1) “አል-ፊቅሁል-አክበር” (ከዶ/ር አል-ኸመይስ ማብራሪያ ጋር የታተመው) ገፅ 27

(2) አል-ኢማም ዐብዱል-ዐዚዝ ኢብኑል-ማጅቸን፤ ታላቁ የመዲና ዓሊም፤ አንድ ጊዜ ከርሳቸውና ከአል-ኢማም ማሊክ ውጪ በመዲና ማንም ፈትዋ እንዳይሰጥ ጥሪ ተደርጎ ነበር፤ በ 164 ዓ.ሂ አረፉ።

ከዚያ ወዲያ ያለውን ለማወቅ አንፍጨረጨርም፤ ይህንንም ያንንም (አናደርግም)፡- (ራሱን) የገለፀበትን አናስተባብልም፤ ራሱን ስላልገለፀበት ለማወቅም አንፍጨረጨርም!»⁽¹⁾

9- አል-ኢማም ሙሐመድ ኢብኑል-ሐሰን አሽ-ሸይሻ⁽²⁾ እንዲህ ብለዋል፡-

«اتَّفَقَ الْفُقَهَاءُ كُلُّهُمْ مِنَ الْمَشْرِقِ إِلَى الْمَغْرِبِ عَلَى الْإِيمَانِ بِالْقُرْآنِ وَالْأَحَادِيثِ الَّتِي جَاءَ بِهَا النَّبِيُّ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ -صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ- فِي صِفَةِ الرَّبِّ -عَزَّ وَجَلَّ- مِنْ غَيْرِ تَفْسِيرٍ وَلَا وَصْفٍ وَلَا تَشْبِيهِ، فَمَنْ فَسَّرَ الْيَوْمَ شَيْئًا مِنْ ذَلِكَ، فَقَدْ خَرَجَ مِمَّا كَانَ عَلَيْهِ النَّبِيُّ -صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ-، وَفَارَقَ الْجَمَاعَةَ؛ فَإِنَّهُمْ لَمْ يَصِفُوا وَلَمْ يَفْسِرُوا، وَلَكِنْ أَفْتَوْا بِمَا فِي الْكِتَابِ وَالسُّنَّةِ ثُمَّ سَكَتُوا، فَمَنْ قَالَ يَقُولُ جَهْمٌ فَقَدْ فَارَقَ الْجَمَاعَةَ؛ لِأَنَّهُ قَدْ وَصَفَهُ بِصِفَةٍ لَا شَيْءَ!»

«ከምስራቅ እስከ ምእራብ ያሉት ሁሉም ሊቃውንት በጌታ ባህሪያት ዙሪያ በቁርአን የመጡትንና ታማኞች ያስተላለፏቸውን

(1) “አል-ኢባኒህ” ሊግብኒ በጥ-ጠህ (3/63)፤ “ሲዮሩ አዕላሚን-ኑበላእ” ሊግብ-ዘሀቢይ (7/312)፤ “አል-ዑሉው” ሊግብ-ዘሀቢይ ገፅ 141
(2) ሙሐመድ ኢብኑል-ሀሰን አሽ-ሸይሻ (189 ዓ.ሂ)፤ የዲራቁ ዓሊም፤ የአቡ-ሐዲፋ ቅርብ ተማሪ፤ አል-ኢማም አህመድ “እነዚህን ረቂቅ የፊቅህ ዝርዝሮች ከየት አመጡ?” ሲባሉ “ከሙሐመድ ኢብኑል-ሐሰን መፃህፍት!” አሉ።

ሐዲዎች ያለ “ተፍሲር” (“ተእዊል”)፤ ያለ (ተጨማሪ) ገለጻና፤ ያለ ማመሳሰል በማመን ላይ ተስማምተዋል፤ ዛሬ ከዚህ ውስጥ አንዱንም (በራሱ ገለጻ) ያብራራ መልዕክተኛው ከነበሩበት (መንገድ) ወጥቷል፤ ከ“ጀማሳህ”ም ተነጥሏል፤ እነርሱ (ስለይዘቱ) ገለጻ አላደረጉምና፤ አላብራሩምም፤ ነገር ግን ቁርአንና ሐዲሥ ውስጥ ባለው (ገለጻ) መልስ ሰጡና ከዚያም ዝም አሉ፤ የጀህምን ንግግር የተናገረ ከሙስሊሞች ስብስብ አፈንግጧል! ምክንያቱም ጭራሽ በሌለ ነገር መገለጫ ገልጾታልና!»⁽¹⁾

ማስታወሻ

እኚህ ታላቅ ኢማም በዚህ ንግግራቸው ሁሉም ቀደምት ዑለማዎች በርዕሱ ላይ አንድ አይነት አቋም እንዳላቸው ያስገነዘቡ ሲሆን እንደ “ጀህሚይ-ያህ” ያሉ የጥመት ጭፍራዎች በ“ተፍሲር” ስም የሚያዘወትሩትን የተዛባ ትርጓሜ አውግዘዋል⁽²⁾፤ ምክንያቱም

(1) “ሸርሐ ኡሱሊ’ዕቲቃዲ አህሊ’ስ-ሱን-ነቲ ወል-ጀማዐህ” ሊ’ል-ላለካኢይ (2/432)

(2) ጀህሚይ-ያዎች የሚተገብሩትን የትርጉም ማጣመም ስልት “ተፍሲር” ብለው ይሰይሙ እንደነበር ከሚያሳዩ ዘገባዎች መካከል፡-
አል-ኢማም አሕመድ አንድ ግለሰብ “..አላህ ጀህም ላይ እግሩን ያስቀምጥባታል” የሚለውን ሐዲሥ ሲሰማ “ይሄ ‘ተፍሲር’ አለው!” ብሎ እንደተናገረ ሲሰሙ እንዲህ አሉ፡-

"انظُرْ إليه! كَمَا تَقُولُ الْجَهْمِيَّةُ سَوَاءًا!"

➤ “ተመልከት! ልክ ጀህሚያዎች እንደሚሉት!” አሉ። ➤

ብዙሃኑ ሙስሊሞች ከማመሳሰል በፀዳ ግንዛቤያቸው ከሚረዱት ቀጥተኛ መልዕክት ያፈነገጠ ትንታኔ በመሆኑ ነው! በእነዚህ አንቀጾችና ሐዲሃች የተወሰኑት የጌታ ባህሪያት በግልፅ ቋንቋዊ አገባብና የንግግር ሂደት በመጠቀሳቸው የተነሳ የተለየ ማብራሪያና ተጨማሪ ገለፃ አይሹምና! ለዚህ ነው በርካታ የአበው ሊቃውንት ከላይ እንደተጠቀሰው “እንደመጡት አስኪዷቸው!” ይሉ የነበረው ስለዚህም ነው፡-

10- አል-ኢማም ሱፍያን ኢብኑ ዑየይኑ እንዲህ ያሉት፡-

«كُلُّ شَيْءٍ وَصَفَ اللَّهُ بِهِ نَفْسَهُ فِي الْقُرْآنِ فَقِرَاءَتُهُ تَفْسِيرُهُ، لَا كَيْفَ وَلَا مِثْلَ!»

«ማንኛውም አላህ በቁርአን ራሱን የገለፀበት ነገር ንባቡ (ራሱ) ማብራሪያው ነው፤ “እንዴት”ም ሆነ ማመሳሰል የለም!»⁽¹⁾

=> [“አል-ኢባናህ” ሊጎብኒ በጥ-ጠህ (3/330) ቁጥር 259] አንዳንድ ቀደምት ሊቃውንት በጉዳዩ ላይ “ተፍሲር” (ማብራሪያ) ማከል በዋነኝነት የሚከለክሉት ከዚህ አኳያ ሲሆን አንዳንዴም ወደ ዝርዝር ይዘት (“ክይፊይ-ያህ”) የሚያመራን የትንታኔ በር ከነአካቴው ለመዝጋት ነው!

(1) “አል-ኢባናህ ሊጎብኒ በጥ-ጠህ” (3/166)፣ “አስ-ሲፋት” ሊጎድ-ዳረቁጥኒይ (ገፅ 70)፣ “ሸርሐ ኡሱሊጎዕቲቃዲ አህሊጎስ-ሱን-ነህ” ሊጎል-ላለካኢይ (3/431)፣ “አል-አስማኡ ወስ-ሲፋት” ሊጎል-በይሀቂይ (397)፣ “አሊጎዕቲቃድ” ሊጎል-በይሀቂይ ገፅ 123 እና ሌሎችም ዘግበውታል።

☛ አል-ኢማም አዝ-ዘሀቢይ (748 ዓ.ሂ) ይህንንና መስል ዘገባዎችን ሲያብራሩ እንዲህ ይላሉ:-

«..وكما قال سفيانٌ وغيره: قراءتها تفسيرها، يعني: أنها بيّنة واضحة في اللغة، لا

يُنغى بها مضائق التأويل والتحريف، وهذا هو مذهبُ السلف..»

«ሱፍያንና ሌሎችም እንዳሉት:- ንባባቸው ማብራሪያቸው ነው! ማለትም:- (መልዕክታቸው) በቋንቋ ደረጃ ፍንትው ያለ ግልፅ ነው፤ በእነሱም ላይ የ“ተእዊል” እና ትርጉም የማዛባት (ተሕሪፍ) ጠባብ መንገዶች ሊፈለግባቸው አይገባም፤ ይህ ነው የቀደምት (ደጋግ) ትውልዶች (ሰለፎች) መንገድ..!»⁽¹⁾

አሁንም ወደ ጥቅሶቹ እንመለስ:-

11- አል-ኢማም ዐብዱ'ር-ረህማን ኢብኑል-ቃሲም⁽²⁾ እንዲህ ብለዋል:-

(1) “አል-ዑሉው” ገፅ 251

(2) ዐብዱ'ር-ረህማን ኢብኑል-ቃሲም (132 - 191 ዓ.ሂ)፤ ታላቁ የግብፅ ኢማም፤ አል-ኢማም ማሊክ ካወደሷቸው የቅርብ ተማሪዎቻቸውና የእውቀታቸው አስተላላፊዎች አንዱ ነበሩ።

«لَا يَنْبَغِي لِأَحَدٍ أَنْ يَصِفَ اللَّهَ إِلَّا بِمَا وَصَفَ بِهِ نَفْسَهُ فِي الْقُرْآنِ، وَلَا يُشَبِّهَ يَدَيْهِ بِشَيْءٍ، وَلَا وَجْهَهُ بِشَيْءٍ، وَلَكِنْ يَقُولُ: لَهُ يَدَانِ كَمَا وَصَفَ نَفْسَهُ فِي الْقُرْآنِ، وَلَهُ وَجْهٌ كَمَا وَصَفَ نَفْسَهُ، يَقِفُ عِنْدَمَا وَصَفَ بِهِ نَفْسَهُ فِي الْكِتَابِ..»

« አንድም ሰው አላህ ራሱን በቁርአን በገለጸበት ባህሪ ካልሆነ በቀር እርሱን መግለፅ አይገባውም፤ ሁለት እጆቹንም ከምንም ጋር ማመሳሰል፤ ፊቱንም ከምንም ጋር ማመሳሰል የለበትም! ነገር ግን ራሱን በቁርአን እንደገለጸው: “ሁለት እጆች አሉት፤ ፊትም አለው..” ብሎ አላህ በመፅሀፉ ራሱን የገለጸበት ላይ ሊቆም ይገባዋል..»⁽¹⁾

12- አል-አማም አሽ-ሻፊሂይ (204 ዓ.ሂ) እንዲህ ብለዋል:-

«الله -تبارك وتعالى- أسماءٌ وصفاتٌ، جاء بها كتابه وخبرٌ بها نبيه -صلى الله عليه وسلم- أُمَّتَهُ، لَا يَسَعُ أَحَدًا مِنْ خَلْقِ اللَّهِ -عزَّ وجلَّ- قامت لديه الحجةُ أنّ القرآنَ نزلَ به، وصحَّ عنده قولُ النبي -صلى الله عليه وسلم- فيما روى عنه العدلُ؛ خلافةً، فإنَّ خالف ذلك بعد ثبوت الحجةِ عليه؛ فهو كافر بالله -عزَّ وجلَّ-. فأما قبل ثبوت الحجةِ عليه من جهة الخبر؛ فمعدور بالجهل؛ لأنَّ علمَ ذلك لا يُدرك بالعقل، ولا بالرؤية والفكر، نحو إخبار الله سبحانه وتعالى إيانا أنه سميع وأن له يدين بقوله: "بَلِّ

(1) “አ-ሱ-ሱ-ሱ-ሱ-ሱ-ሱ” ሊ-ሱ-ሱ አቢ ዘመኒን፤ ገፅ 75

يَدَاهُ مَبْسُوطَتَانِ " وَأَنْ لَهُ عِيْنَا بِقَوْلِهِ: "وَالسَّمَوَاتُ مَطْوِيَّاتٌ بِيَمِينِهِ" وَأَنْ لَهُ وَجْهًا...»

«ለአላህ በመፅሐፉ ውስጥ የመጡና ኑብዩም (ﷺ) ለህዝባቸው የተናገሯቸው ስሞችና ባህሪዎች አሉት፤ ከአላህ ፍጡራን ማንም ቢሆን በቁርአን እንደተወሱ ግልፅ መረጃ ከደረሰውና የኑብዩም ንግግር ታማኝ አስተላላፊ ባወራው ትክክለኛ ዘገባ እርሱ ዘንድ ከተረጋገጠ በኋላ የተለየ አቋም የመያዝ ምርጫ አይኖረውም፤ መረጃው (በግልፅ ሁኔታ ፀንቶ) ከደረሰው በኋላ ከተፃረረው በአላህ የካደ ይሆናል፤ መረጃው በዘገባ በኩል (ግልፅ ሆኖ) ሳይደርሰው በፊት ከሆነ ግን ባለማወቁ ምክንያት ይታለፋል (ከሀዲ አይሆንም)፤ ምክንያቱም ይህ በአፅምሮ (ምርምር)፣ ወይም በእርጋታ በማሰብና በማሰላሰል የሚደረስበት አይደለምና! አላህ ሰሚ እንደሆነ፣ እንዲሁም “ሁለቱ ስጃቸው የተዘረገ ናቸው” [አል-ማሊዩ 64] በሚለው ቃሉ ሁለት እጆች እንዳሉት፣ “ሰማያት በቀኝ የሚጠቀሱ ሲሆኑ” [አህ-ዙመር 67] በሚለው ቃሉ ቀኝ እጅ እንዳለው፣ ፊት እንዳለው.... እንደነገረን ማለት ነው።»

አሽ-ሻፊዲይ ሌሎች ምሳሌዎችን ካጣቀሱ በኋላ ንግግራቸውን እንዲህ ብለው ቋጩ:-

«لكن نُثِبْتُ هَذِهِ الصِّفَاتِ، وَنَنفِي التَّشْبِيهَ كَمَا نَفَى عَنْ نَفْسِهِ - تعالی دِكْرُهُ - فَقَالَ: ﴿لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ﴾»

«..ግን እነኚህን ባህሪያት እናፀድቃለን፤ ማመሳሰልንም (አላህ) እራሱ «ስንደርሱ ያስ (ሰምሳያ) ምንም የለም»^[አሹ-ሹራ 11] ብሎ ውድቅ እንዳደረገው ውድቅ እናደርጋለን።»⁽¹⁾

13- የአማኞች ኢማም በመባል የሚታወቁት ኢብኑ ሹዘይማህ⁽²⁾ አላህ ለራሱ ስላፀደቀው ፊት (وَجْه) ሲናገሩ እንዲህ ብለዋል፡-

«فَنَحْنُ وَجَمِيعُ عُلَمَائِنَا مِنْ أَهْلِ الْحِجَازِ وَتِهَامَةَ وَالْيَمَنِ وَالْعِرَاقِ وَالشَّامِ وَمِصْرَ مَذْهَبِنَا: أَمَا تُثَبِّتُ اللَّهُ مَا أَثْبَتَهُ اللَّهُ لِنَفْسِهِ، نَقَرَّ بِذَلِكَ بِأَلْسِنَتِنَا، وَنُصَدِّقُ ذَلِكَ بِقُلُوبِنَا، مِنْ غَيْرِ أَنْ نَشِيَّةَ وَجْهَ خَالِقِنَا بِوَجْهِ أَحَدٍ مِنَ الْمَخْلُوقِينَ، عَزَّ رُبُّنَا عَنْ أَنْ يُشْبِهَ الْمَخْلُوقِينَ، وَجَلَّ رُبُّنَا عَنْ مَقَالَةِ الْمُعْطَلِّينَ..»

«እኛና ሁሉም ዑለማዎቻችን- ሒጃዝ፣ ቲሃማ፣ የመን፣ ዲራቅ፣ ሻም፣ ሚስር (ግብፅ) ያሉት- መንገዳችን ለአላህ ራሱ ያፀደቀውን ማፅደቃችን ነው፣ ይህንን በአንደበታችን ስናረጋግጥና በልቦናችን

(1) “ጃዝኡን ፊዕቲቃዲ’ል-ኢማም አሽ-ሻፊዲይ” (የአቡ ጣሊብ አል-ዑሻሪ ዘገባ የእጅ ፅሁፍ መዝገብ) ገፅ 3፣ “ኢዕቲቃዲ’ል-ኢማም አቢ ዑብዲ’ል-ላህ ሙሐመድ ኢብኒ ኢድሪስ አሽ-ሻፊዲይ” ሊ’ል-ሀካሪይ ገጽ 20፣ “መናቂቡሽ-ሻፊኢይ” ሊ’ብኒ አቢ ሃቲም [ኢብኑ ሐጅር በ“ፊትሁ’ል-ባሪ” (13/407) እንዳመላከቱት]፣ “ጠበቃቱ’ል-ሀናቢላ” ሊ’ብኒ አቢ የዕላ (1/283)፣ “ዘምሙት-ተእዊል” ሊ’ብኒ ቁዳማ ገፅ 23

(2) ሙሐመድ ኢብኑ ኢስላቅ ኢብኒ ሹዘይማህ (223 - 311 ዓ.ሂ)፣ አድ-ዳረቁጥኒይ “አቻ የሌለው ፅኑ ኢማም!” ብለው አወድሰዋቸዋል።

ስናምን የፈጣሪያችንን ፊት ከፍጡራን መካከል ከአንዱም ፊት ጋር ሳናመሳስል ነው፤ ጌታችን ፍጡራንን ከመምሰል የላቀ ነው፤ ባህሪያቱን ከሚያስተባብሉት ንግግርም የከበረ ነው..!»⁽¹⁾

14- አል-ኢማም አል-አጁር-ሪይ⁽²⁾ እንዲህ ብለዋል:-

«اعْلَمُوا - وَفَقْنَا اللَّهَ وَإِيَّاكُمْ لِلرَّشَادِ مِنَ الْقَوْلِ وَالْعَمَلِ - أَنَّ أَهْلَ الْحَقِّ يَصِفُونَ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ بِمَا وَصَفَ بِهِ نَفْسَهُ عَزَّ وَجَلَّ، وَبِمَا وَصَفَهُ بِهِ رَسُولُهُ ﷺ، وَبِمَا وَصَفَهُ بِهِ الصَّحَابَةُ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ، وَهَذَا مَذْهَبُ الْعُلَمَاءِ مِمَّنِ اتَّبَعَ وَلَمْ يَبْتَدِعْ، وَلَا يُقَالُ فِيهِ: كَيْفَ؟»

«አላህ እኛንና እናንተን ለቀናው ንግግርና ተግባር ያጋጥመንና የሐቅ ባለቤቶች አላህን ራሱን በገለጸበት እንዲሁም መልዕክተኛውና ሰላጋች እርሱን በገለጸበት ባህሪይ እንደሚገልጹት እወቁ! ይህም (የቀድሞውን ፋና) የተከተሉትና (አዲስ ፈሊጥ) ያልፈጠሩት ዑለማዎች መንገድ ነው! “እንዴት” አይባልም!..»⁽³⁾

---

(1) “አት-ተውሂድ” ሊጋብኒ ኸ-ዘይማህ (1/26)
(2) አል-ኢማም ሙሐመድ ኢብኑ’ል-ሐሰይን አል-አጁር-ሪይ፤ ታላቁ የመካህ ዓሊም፤ በርካታ ዑለማዎች አወድሰዋቸዋል፤ በ 360 ዓ.ሂ አረፉ።
(3) “አሽ-ሸሪዓህ” ሊጋል-አጁር-ሪይ ገፅ 277

15- አል-አማም ኢብኑ መንዳህ⁽¹⁾ እንዲህ ብለዋል፡-

«إن الأخبار في صفات الله عزّ وجلّ جاءت متواترةً عن نبيّ الله ﷺ موافقةً لكتاب الله عزّ وجلّ، نقلها الخلف عن السلف، قرنا بعد قرن؛ من لدن الصحابة والتابعين إلى عصرنا هذا، على سبيل إثبات الصفات لله عزّ وجلّ والمعرفة والإيمان به، والتسليم لما أخبر الله عزّ وجلّ به في تنزيله، وبيّنه الرسول-صلى الله عليه وسلم- عن كتابه، مع اجتناب التأويل والجحود، وترك التمثيل والتكليف..»

«በአላህ ባህሪያት ዙሪያ የተወሩ ዘገባዎች ከአላህ ነብይ (ﷺ) በብዙ ሰነዶች የተዘገቡና የአላህንም መፅሐፍ (ቁርአንን) የሚገጥሙ ሆነው መጥተዋል፤ የኋለኞቹ ከቀድሞዎቹ ተቀብለው ከሰላቦችና ተከታዮቻቸው (ታቢዲዮች) ጀምሮ እስከ ዘመናችን ድረስ ከትውልድ ትውልድ ባህሪያቱን ለአላህ በማፅደቅ፣ በማወቅና በማመን፣ አላህ ላወረደው (ቁርአን)ና መልዕክተኛውም ከርሱ መፅህፍ ለገለፁት እጅ በመስጠት፣ እንዲሁም ግልፅ መልዕክቱን በሌላ መተርጎምን (ተእዊል) እና ማስተባበልን ከመራቅና ማመሳሰልንም፣ ዝርዝር ይዘቱን መገመትንም ከመተው ጋራ አስተላልፈዋቸዋል።»⁽²⁾

(1) አል-አማም ሙሐመድ ኢብኑ ኢስሐቅ ኢብኑ መንደህ (310 - 395 ዓ.ሂ)፤ ታላቁ የሐዲሥ ሊቅ፤ አቡ-ኢስማዒል አል-አንጎሪ “የዘመናቸው አለቃ” ብለዋቸዋል።

(2) “አት-ተውሒድ” ሊብኑ መንዳህ (3/7)

16- ታዋቂው አቡጊዳ-ሐሰን አል-አሽዐሪይ⁽¹⁾ የአህሉስ-ሱን-ናህ የአንድነት አቋምን እንዲህ ሲሉ ይጠቅሳሉ:-

«وأجمعوا على وصفِ الله تعالى بجميع ما وصف به نفسه، ووصفه به نبيه، من غير اعتراض فيه ولا تكيف له، وأنَّ الإيمانَ به واجبٌ، وتركُ التكيفِ له لازمٌ.»

«አላህን ራሱን በገለፀበትና ነብዩም እርሱን በገለፀበት (ባህሪይ) በሙሉ ያለ ቅራኔና ስለአኳኋኑ ሳይመራመሩ በመግለፅ ላይ፤ እንዲሁም በዚህ ማመን ግዴታ በመሆኑና ስለ ሁኔታው ይዘት መመራመርን መተው የግድ በመሆኑ ላይ ተስማምተዋል።»⁽²⁾

17- ታዋቂው የኢስላም ሊቅ አል-ኢማም ኢብኑ ዑብዲዳ-በር⁽³⁾ እንዲህ ይላሉ:-

(1) አቡጊዳ-ሐሰን ዐሊይ ኢብኑ ኢስማዒል አል-አሽዐሪይ፤ ለ 40 አመታት በሙዕተዚላዎች እምነት ውስጥ ከቆዩ በኋላ ያንን በግልፅ በመተው የሰለፎች መንገድ ወደመሰላቸው አካሄድ ፊታቸውን አዞሩ፤ ከዚያም የተለያዩ የቢድዓ መንገዶችን የሚያጋልጡባቸውን መፃህፍት አዘጋጁ፤ ነገር ግን ራሳቸውን ከአህሉስ-ሱን-ናህ የሚቆጥሩት የ“ኢብኑ ኩል-ላብ” ተከታዮች አካሄድ ተፅዕኖ ስር ወድቀው ነበር፤ በጥቅሉ በተለይ በስተመጭረሻ ወደ ሰለፎች አቋም ተመልሰዋል!

(2) “ሪሳላህ ኢላ አህሊዮ-ሠቫር” ሊኢቢዳ-ሐሰን አል-አሽዐሪይ፤ ገፅ 133

(3) አል-ኢማም ዩሱፍ ኢብኑ ዑብዲላህ ኢብኑ ዑብዲዳ-በር (368 – 463 ዓ.ሂ)፤ የዘመናቸው ግንባር-ቀደም ሊቅ፤ አል-ኢማሙ አዝ-ዘሃቢይ “ሸይኸጊል-ኢስላም” ብለው ሰይመዋቸዋል!

«أهل السنة مُجمِعون على الإقرار بالصفات الواردة كَليها في القرآن والسنة، والإيمان بها، وحمليها على الحقيقة؛ لا على المجاز، إلا أنهم لا يكتيفون شيئاً من ذلك، ولا يُحدّون فيه صفةً محصورة..»

«የሱና ባለቤቶች (አህሉ-ስ-ሱን-ናህ) በቁርአንና በሱን-ና የተወሰኑትን (የአላህ) ባህሪያት በሙሉ በማረጋገጥ፤ በነርሱም በማመን፤ እንዲሁም በዘይቤያዊ ትርጓሜ (መጃዝ) ሳይሆን በቀጥተኛ መልዕክታቸው በመቀበል በአንድ አቋም ላይ ተሰባስበዋል፤ ሆኖም ስለየትኛውም (ባህሪይ) አኳኋን አይገምቱም፤ ይህንንም በተገደበ ገለፃ (ስለአኳኋኑ) አይመጥኑም..!»⁽¹⁾

18- ታዋቂው ዓሊም አቡ ሱለይማን አል-ኸጥ-ጣቢ⁽²⁾ እና ስሙ-ጥሩ የሐዲሥ ጠቢብ አል-ኸጢብ አል-በኻዳዲ⁽¹⁾ እንዲህ ይላሉ:-

(1) “አት-ተምሂድ” ሊብኒ ዐብዲ’ል-በር (7/145)
(2) ሐምድ ኢብኑ ሙሐመድ ኢብኒ’ል-ኸጥ-ጣቢ፤ የሐዲሥና የፈቅህ እውቀቶችን ያጣመሩ ሊቅ፤ በ 388 ዓ.ሂ አርፈዋል። “አል-ኾንያህ ዐኒ’ል-ከላሚ ወአህሊሂ” ስለተሰኘው መፅሀፋቸው አል-ኢማም ኢብኑ ረጀብ አውስተው “ይህ ከአብዛኛው መፃህፍታቸው ላይ የሚወሰደውን ከዚህ የተለየና የ“አህሉ’ል-ከላም”ን መንገድ የሚገጥም ንግግራቸውን ትተው እንደተመለሱ ያመላክታል።” ብለዋል። [“ፈትሐ’ል-ባሪ” ሊብኒ ረጀብ (7/237)]

«أما الكلام في الصفات، فإنّ ما رُوي منها في السنن والصحاح؛ مذهبُ السلف- رضوان الله عليهم-. إثباتُها، وإجراؤها على ظواهرها، ونفي الكيفية والتشبيه عنها. وقد نفاها قوم، فأبطلوا ما أثبتته الله سبحانه، وحققها من المثبتين قوم، فخرجوا في ذلك إلى ضرب من التشبيه والتكييف. والقصد إنّما هو سلوك الطريقة المتوسطة بين الأمور، ودين الله بين الغالي فيه والمقصر عنه.»

«(የአላህን) ባህሪያት በተመለከተ በ“ሱነን” እና በ“ሲሓሕ” ጥራዞች በተላለፉት እነዚህ ዘገባዎች ዙሪያ የሰለፎች አካሄድ፡- ባህሪያቱን ማፅደቅና ጉልህ መልዕክታቸውን (ተቀብሎ) ማስኬድ፡ እንዲሁም (ዝርዝር ይዘታቸውንና ሁኔታቸውን አስመልክቶ የሚነሳ) የ“እንዴት” ጥያቄንና ማመሳሰልን ውድቅ ማድረግ ነው። አንዳንዶች ጭራሽ መልዕክታቸውን አስተባብለው አላህ ለራሱ ያረጋገጠውን አፋርሰዋል፤ ሌሎች መልዕክታቸውን የተቀበሉ ደግሞ በዚህ ላይ ድንበር በማለፍ ወደ ማመሳሰልና ስለሁኔታቸው ወደ መዘላበድ ወጥተዋል! ሚዛናዊው አካሄድ መካከለኛው ጎዳና ላይ

(1) አሕመድ ኢብኑ ዐሊይ ኢብኒ ማቢት፤ ታላቁ የሐዲሥ ጠቢብ፤ ኢብኑ-ሰ-ሰምዓኒይ “ያለ ምንም እስጥ-አገባ የጊዜያቸው ኢማምና ሓፊዝ ነበሩ!” ብለው አወድሰዋቸዋል። በ 463 ዓ.ሂ አረፉ።

መንዝ ነው፤ የአላህ ዲን በፅንፈኛ እና በልግምተኛ መካከል ነው!»⁽¹⁾

በጥቅሉ ስለጉዳዩ ሌሎች እልፍ አላፍ ትውፊቶችን ለማየት በርካታ የቀደምት ዑለማዎችን መዛግብት ማመሳከር የሚመከር ነው።⁽²⁾

- (1) “መስከላህ ፊስ-ሲፋት” ሊ’ል-ኸጢብ አል-በኻዳዲ ገፅ 8፤ “ተዝኪረቱ’ል-ሑፍ-ፋዝ” ሊዝ-ዘሀቢይ (3/1142)፤ “ሲየሩ አዕላሚን-ኑበላእ” (18/283)፤ “አል-ዑሉው” ገፅ 172፤ 185
- (2) ለአብነት ያህል፡- “ኸልቁ አፍግሊ’ል-ዲባድ” ሊ’ል-ቡኻሪይ፤ “አስ-ሱጉ-ናህ” ሊዑብዲ’ላህ ኢብኒ አሕመድ፤ “አስ-ሱጉ-ናህ” ሊ’ል-ኸል-ላል፤ “አት-ተውሒድ” ሊ’ብኒ ኸ-ዘይማህ፤ “አት-ተውሒድ” ሊ’ብኒ መንዳህ፤ “አሽ-ሸሪዳህ” ሊ’ል-አጁር-ሪይ፤ “አል-ኢባነህ” ሊ’ብኒ በጥ-ጠህ፤ “አስ-ሲፋት” ሊ’ድ-ዳሪቁጥኒይ፤ “ሸርሑ ኡሱሊ’ዕቲቃዲ አህሊ’ስ-ሱጉ-ነህ” ሊ’ል-ላለካኢይ፤ “አል-አሰማኡ ወ’ስ-ሲፋት” ሊ’ል-በይሀቂይ.. እና ሌሎችን መጥቀስ ይቻላል።

ጥቆማ

ያሳለፍናቸውን ጥቅሶች አስመልክቶ ሁለት ነገሮችን ማለት እወዳለሁ፡-

1- እነዚህና ሌሎች የማይሰፈሩ ጥቅሶች የህዝብ-ሙስሊሙ ምርጥ ትውልዶች የአላህ ባህሪያትን ከምንም ነገር ጋር ሳያመሳስሉና ስለሁኔታቸውም ሳይዘባርቁ፡ እንዲሁም ትርጉም-አልባ ሳያደርጉና ቀጥተኛ መልዕክታቸውንም ሳያዛቡ በተገቢው መልኩ ተቀብለው ያፀድቁ እንደነበር በቀጥታ ያረጋግጣሉ!⁽¹⁾

ይህ እውነታ አንዳንድ ቡድኖች ሰለፎች የአላህ ባህሪያት የተወሰባቸው አንቀጾችን ቀጥተኛ መልዕክት የማይቀበሉ ወይም የማያውቁ እንደነበሩ የሚነዙት ባዶ ሙግት ግልፅ ቅጥፈት መሆኑን ያሳያል!

(1) ባሳለፍናቸው ዘገባዎች ላይ የተፈለገው የሰለፎች ጥቅል አካሄድ ምን ይመስል እንደነበር በጥቅል መርጓዊ ምሳሌዎች በአጭሩ ማመላከት እንጂ በተለያዩ የአላህ ዝርዝር ባህሪያት ላይ የተናገሩትን ማረጋገጫ ዘገባዎች መሰብሰብ አይደለም (ይህ አጭር ፅሑፍ ነውና!)፤ ዝርዝሩ በተለያዩ የቀድሞ የዐቂዳና የሐዲሥ መዛግብት ላይ በሰነድ የሰፈረና እጅግ የተሠራጨ ነው! በነገራችን ላይ ሰሐቦች በዚህ ርዕስ ላይ የተናገሩት አስተምህሮት ከነርሱ ትውልድ በኋላ ከመጡት ሊቃውንት ንግግሮች ጋር ሲነፃፀር በቁጥር አናሳ የሆነበት ምክንያት በዘመናቸው ይህን ጉዳይ የተመለከቱ ቢድዓዎች ባለመከሰታቸው እርማት ስላላስፈለገ ነው! ያኔም ሁሉም በንፁህ ልቦና በቁርአንና በሐዲሥ የተጠቀሱትን የጌታ መገለጫዎች ያለምንም አባዜና አጉል ፈሊጥ ያስተናግዱና ያስተላልፉ ነበር!

→ ይህንን ከሚያጎሉ የታሪክ እውነታዎች መካከል ለዘመናት እንደ ጀህሚይ-ያህ እና ሙዕተዚላህ ካሉ የ“ተዕጢል” ጎራዎች ጋር ያካሄዱት የተፋፋመ የትግል ምዕራፍ ነው።- ባንድ በኩል እነዚህ ቡድኖችን “ሙዕጥ-ጢላህ” (የአላህን ስሞችና ባህሪያት ከትክክለኛ ትርጓሜያቸው የሚያራቁቱ) ብለው ሲጠሯቸው በሌላ በኩል ደግሞ እነዚያ የጥመት አንጃዎች ዛሬ ወራሾቻቸው እንደሚያደርጉት ስለፎችን “ሙሸ-ብ-ቢሃህ” (አላህን ከፍጡራን ጋር የሚያመሳስሉ) እያሉ ይወርፏቸው ነበር!

↳ ታዲያ ስለፎች ባህሪያቱን እንዳሉ የማይቀበሉ ወይም መልዕክታቸውን በጥቅሉም ቢሆን ጭራሽ እንደማያውቁ የሚናገሩ ቢሆኑ ኖሮ ይህን ሁሉ የጦዘ ፍልሚያ ምን አመጣው?! ለምንስ በተቃራኒው ጎራ “አመሳሳዮች” ተብለው ተዘለፉ?! ልብ ይበሉ!⁽¹⁾

2- ይህንን የቀድሞዎቹ የሙስሊሙ አርዓያዎችን የአንድነት አቋም በጥቅሉም ይሁን በዝርዝር የሚያፋርስ አንድም ትክክለኛና ግልፅ ዘገባ ከጥንት ጀምሮ አልተገኘም፤ ወደፊትም አይገኝም! ብዙ የጥመት ተጣሪዎች የሚያጣቅሷቸው ተቃራኒ ዘገባዎች = ወይ ትክክለኛ የሰነድ ቅብብሎሽ የሚጎድላቸው ደካማ ወሬዎች፤ ወይ ደግሞ ጭራሽ የሰነድ ልጓም የሌላቸው ልቅ ቅጥፈቶች ናቸው! ይህ

---

(1) ለተጨማሪ ማብራሪያ ሶስተኛውን ጠንቅ አስመልክቶ ያሳለፍነውን ገለፃ ተመልሰው ይመልከቱ!

ካልሆነ ዘገባዎቹ አስተውሎት ይሹ ይሆናል እንጂ ካመላከትነው መርሆ የወጡ አይደሉም!

ልብ ይበሉ! በመፃህፍት ላይ ተፅፎ የተገኘ ሁሉ የተረጋገጠ ዘገባ አይደለም!

➤ ታላቁ የኢስላም ሊቅ ዑባዱ'ላህ ኢብኑል-ሙባረክ (181 ዓ.ሂ) እንዲህ ይላሉ:-

«الإِسْنَادُ مِنَ الدِّينِ، وَلَوْلَا الإِسْنَادُ لَقَالَ مَنْ شَاءَ مَا شَاءَ»

➤ «"ኢስናድ" (ሐዲሥ ወይም ሌላ ዘገባ ከአንድ ሰው ወደሌላ የሚተላለፍበት የቅብብሎሽ ሠንሠለት) የዲን አካል ነው፤ "ኢስናድ" ባይኖር ኖሮ ማለት የፈለገ ሁሉ ያሻውን ባለ ነበር!» በተጨማሪም እንዲህ ብለዋል:-

«بَيْنَنَا وَبَيْنَ الْقَوْمِ الْقَوَائِمُ» - يَعْنِي: الإِسْنَادُ-

➤ «በኛና በሌሎቹ መካከል (የሚዳኝ) "ኢስናድ" አለ!»⁽¹⁾

በመሆኑም ከላይ የተጠቀሱት ሁሉም ጥቅሶች በግርጌ እንደተመላከተው ወይ ከባለቤቶቹ ከራሳቸው መፃህፍት የተወሰዱ ናቸው፤ ወይ ደግሞ በ“ኢስናድ” ከተዘገቡባቸው ትክክለኛ ምንጮች!

(1) ሁለቱም በሶሐኒ ሙስሊም መግቢያ ላይ (1/15) የሰፈሩ ትክክለኛ ዘገባዎች ናቸው!

ክፍል ሁለት

የሁለተኛው መርህ ማብራሪያ

በቁርአንና በሀዲሥ በቀጥታ ወይም በተዘዋዋሪ ውድቅ የተደረጉ ጉድከቶችን ሁኑ ውድቅ ማድረግ

ከእውነተኛ አምላክ መገለጫዎች አንዱ ከየትኛውም ዓይነት እንክንና ጉድለት የጠራ ፍፁም መሆኑ ነው። የአላህ ስሞችም መቼም ቢሆን ምሉዕነቱን የሚያንፀባርቁ ሲሆኑ ባህሪያቱም በተለያዩ መንገዶች የበላይነቱን ያረጋግጣሉ።

እንዲሁም መለኮታዊ ታላቅነቱን የሚጻረሩ የጉድለት መገለጫዎች ሁሉ ውድቅ መሆናቸውን አሳውቆናል። ፍጡራንን መምሰልን ጨምሮ ከተለያዩ የጉድለት ባህሪያት ፍፁም የጠራና የላቀ መሆኑን በተለያዩ የቁርአን አንቀጾች ነግሮናል።

* ታዲያ እዚህ ላይ ማስተዋል የሚሹ ሶስት ነጥቦች አሉ፡-

አንደኛ፡- በአብዛኛዎቹ የቁርአን አንቀጾች የምናስተውለው እውነታ አላህ ለልቅናው የተገቡ ባህሪያቱን በዝርዝር ገለጻዎች ማፅደቁን ሲሆን ለርሱ የማይገቡ የጉድለት ባህሪያትን ግን በደፈናው ወድቅ ማድረጉን ነው።

ከዚህ በስተኋላ ያለው ጥበብ በአዎንታዊ ገለጻዎች መልካም ባህሪያትን መዘርዘር ፍፁምነትንና ምሉዕነትን በማጠናከር ውዳሴን የሚያነባብርና አዳማጩ ላያውቃቸው የሚችሉ የታላቅነት መገለጫዎችንም በተለያዩ መንገዶች የሚያስረዳ መሆኑ ነው።

በአንጻሩም ጭራሽ የሌሉ ዝርዝር እንከኖችን ያለ ምክንያት በመደርደር በየተራ ከማፋረስ ይልቅ በጥቅል ገለፃ መጠቀም ይበልጥ ክብርን ያገኛል። እስቲ የሚከተለውን ምሳሌ እናስተውል፡-

አንድ ዓለማዊ ንጉስን በአርኪ ገለፃ ለማሞካሸት የፈለገ ተናጋሪ የንጉሱን መልካም ባህሪያት በመዘርዘር «ንጉሳችን አዋቂ፣ አስተዋይ፣ ጀግና፣ ፍላጎት፣ ፍትህዊ፣ ታጋሽ፣ ችር፣ መልካም መልካም ..ወዘተ ነው!» ቢል ውዳሴው ያማረ ይሆናል።

እንዲሁም በጥቅሉ «ከዘመናችን ነገሰታት እንደርሱ ያለ አይገኝም፣ ስብዕናው ከጉድለት የፀዳ ነው..» ቢባል ገለፃው የተዋበ ይሆናል።

በአንጻሩ የተለያዩ እንከኖችን በዝርዝር ገለፃ በመደርደር «ንጉሳችን መሀይም አይደለም፣ እንደ እገሌም ቁል አይደለም፣ አረመኔም አይደለም፣ ሽፍታም አይደለም፣ ኪስ አያወልቅም፣ ሰካራምም አይደለም፣ ቆሻሻም አይደለም፣ መናጢም አይደለም፣ ዱርዬም አይደለም፣ ለልመናም ደጅ አይጠናም፣ በየቤቱም አይልከሰከስም፣ ከለምፅና ከቁምጥና ነፃ ነው፣ እንስሳም አይመስልም፣ ሰይጣንም አይመስልም..» ቢባል ነገሩ እውነት ቢሆን እንኳ ከማላቅ ወደ ማሳቅ የሚያደላ የአሽሙር ሀተታ ይሆናል።⁽¹⁾

(1) የኢስላም ስሙጥር ሊቃውንትንና ታላላቅ መሪዎችን ገድልና የእምነት ጥንካሬ የሚያወሱ መዛግብትን ስናገላብጥ አንድም ቦታ ላይ «እገሌ አስካሪ መጠጥን አይጠጣም ነበር፣ አይሰርቅም ነበር፣ አያመነዝርም ነበር..!» የሚል ሀተታ አናገኝም! ይህ ከግለሰቡ ታላቅነት አንጻር ቀድሞውኑ ሊወሳ =>

ስለሆነም አላህ በቁርአን ውስጥ በአፍራሽ ገለጻዎች ውድቅ ካደረጋቸው ባህሪያት ይልቅ ለራሱ በአዎንታዊ ገለጻዎች ያረጋገጣቸው መልካም ባህሪያቱ በቁጥር እጅግ የበዙ ናቸው። ይህንን መርህ ለማረጋገጥ ሁለት ቁርአናዊ ምሳሌዎችን በመግቢያነት እንውሰድ፡-

አንደኛው፡-

﴿قَالَ تَعَالَى هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلِيمٌ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ ﴿٢٢﴾ هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْمَلِكُ الْقُدُّوسُ السَّلَامُ الْمُؤْمِنُ الْمُهَيْمِنُ الْعَزِيزُ الْجَبَّارُ الْمُتَكَبِّرُ سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٢٣﴾ هُوَ اللَّهُ الْخَلِيقُ الْبَارِئُ الْمُصَوِّرُ لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ يُسَبِّحُ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٢٤﴾﴾ [الحشر: ٢٢ - ٢٤]

↳ «ከርሱ ስላህ ነው፤ ያ ከርሱ በቀር ሌላ ስምሳክ የሌለ ፣ ድብቁንና ግልፁን ስዋቁ፣ ከርሱ በጣም ሩህሩሁና ስዓኝ ነው።

ከርሱ ስላህ ነው፤ ያ ከርሱ በቀር ሌላ ስምሳክ የሌለ ፤ ንጉሱ፣ ከጉድሰት ሁሉ የጠፈው፣ የሰላም ባለቤት፣ ደህንነትን ሰጠው፣

=> የማይገባ በመሆኑ ያለምክንያት መነገሩ ጭራሽ ጥርጣሬን የሚያጭር ሊሆን ይችላል። ሆኖም በደፈናው «የአላህን ክልከላዎች በፅኑ ይጠነቀቅ ነበር!» ከተባለ ከክብሩ ጋር የሚሄድ ሙገሳ ይሆናል።

(ባርዶን) ጠባቂው፣ ስሸናፊው፣ ኅያቡ፣ ኩሩው! ስላህ ከሚያጋሩት (ሁሉ) ጥሩት የተገባው ነው።

እርሱ ስላህ ነው፤ ያ ፈጣሪው፣ (ካስሦንም) ስስገኚው፣ ቀርቶን ስላማረው! ስእርሱ ከሁሉ የተሻሉ መሰከሩም ስሞቶ ስሉት፤ በሰማያትና በምድርም ያሰው ሁሉ እርሱን ያወድሳል። እርሱም ስሸናፊው ጥበበኛው ነው።» [አል-ሐሽር 22-24]

↳ በነዚህ አናቅፅ አላህ ራሱን በተለያዩ የምልዐት ባህሪያትና መጠሪያዎች በዝርዝር የገለፀ ሲሆን ከማንኛውም እንክንና ግድፈት የጠራ መሆኑን የገለፀው ግን በጥቅሉ «ከሚያጋሩት ሁሉ ጥሩት የተገባው ነው!» በማለት ነው።

ሁለተኛው፡-

﴿قَالَ تَعَالَى: ﴿لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ﴾﴾ [الشورى: 11]

↳ «እንደርሱ ያስ (ስምሳዩ) ምንም የስም፤ እርሱም ስሚውና ተመሳሳይ ነው።» [አሽ-ሹራ 11]

↳ በዚህ አንቀፅ ላይ አላህ ፍጡራንን እንደማይመስል ሲነግረን “ይህንን ወይም ያንን አይመስልም!” የሚል ዝርዝር አላሰፈረም፤ ሆኖም በጥቅል ቃል አምሳያ እንደሌለው ተናግሯል። በአንፃሩ ደግሞ ለማንነቱ መገለጫ የሆኑ የምሉእነት ባህሪያቱን ያፀደቀው የልቅና ባህሪያትን ያዘሉ ሁለት ዝርዝር ስሞቹን በማውሳት ነው።

በቁርአን ይህን መሰል ጥቅል አፍራሽ ገለፃዎችን በበርካታ ቦታዎች ላይ እናገኛለን፤ ለአብነት ያህልም፡-

﴿قَالَ تَعَالَى: ﴿سُبْحَانَ رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ﴾﴾ [الصفات: 180]

→ «ጌታህ - የሕሸናፊነት ጌታ- ከሚገልፁት (ሁሉ) ጥራት የተገባው ነው!» [አሰ-ሳፍ-ፋት 180]

﴿قَالَ تَعَالَى: ﴿سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُصِفُونَ﴾﴾ [المؤمنون: 91 - 92]

﴿فَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾﴾ [المؤمنون: 91 - 92]

→ «ሕሳህ ከሚገልፁት (ሁሉ) ጥራት የተገባው ነው! የጅብቁም የግልፁ ስዋቂ፤ ከሚያገሩት(ሁሉ) የሳቀ ነው!» [አል-ሙ-አሚኑን 91-92]

﴿قَالَ تَعَالَى: ﴿هَلْ تَعْلَمُ لَهُ سَمِيًّا﴾﴾ [مریم: 65]

→ «ስርሱ በስሙ ወደር ታውቀሰህ?» [መርየም 65]

﴿وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ﴾﴾ [الإخلاص: 4]

→ «ስስርሱም ስንድም ብጤ የሰውም::» [አል-ኢ-ኸላስ 4]

እነኚህ ሁሉ ቁርአናዊ ገለፃዎች አላህ ፍጡራንን ከመምሰልና ከሌሎች ጉድለቶችና ግድፈቶች ሁሉ የጠራና የላቀ መሆኑን በጥቅሉ ይገልጻሉ።

ብዙ የጥመት ሰለባዎች ግን ስለአላህ የሚያሰፍሩት ገለፃ የሚያጠነጥንበት መዘውር ይህን ቁርአናዊ ስልት የተቃረነ ነው፤ «አላህ እንዲህ አይደለም፣ እንዲያም አይደለም፤ ይህንን

አይመስልም፤ ያንንም አይመስልም፤ ከዚህ የጠራ ነው፤ ከዚያም የጠራ ነው...» የሚሉ የራሳቸውን አሉታዊ ሀተታዎች ያዘወትራሉ፤ ከዚህም ጋር ትክክለኛ ባህሪያቱን የሚያፋርሱባቸውን አሻሚ ገለጻዎችን አያይዘው ይዘረዝራሉ!⁽¹⁾ በአንፃሩ የሚዘረዝሯቸው የምሉዕነት መገለጫዎች ካሉ ግን በጣም ጥቂት ናቸው!

በመሠረቱ አላህ ቀድሞውኑ ከፍጡራኑ ጋር በፍፁም የማይነፃፀር በመሆኑ ከግድፈት መገለጫዎች ለማጥራትና ለማላቅ ታስቦ ቢሆን እንኳ ይህ አይነቱን ገለጻ መደርደር ከልዕልናውና ከግርማው ጋር የሚስማማ ስርዓት አይደለም!

* ታዲያ አንዳንድ ዝርዝር የጉድለት መገለጫዎች ከላይ እንደተጠቀመው ለአላህ እንደማይገቡ በምሳሌነት የተጠቀሱባቸው አንቀጾች መኖራቸው ይህንን አመዛኝ ቁርአናዊ አካሄድ አያፋልስም፤ ምክንያቱም፡-

1- እነዚህ አፍራሽ ገለጻዎች የተውሱት ከላይ እንዳየነው ምሳሌ በአንድ ቦታ ላይ የተደረደሩ የጉድለት ባህሪያትን በየተራ በሚያስተናግድ ሀተታ አይደለም፤ በተለያዩ ቦታዎች ላይ በተለያዩ አገባቦች የሚገኙ ናቸው።

---

(1) ለምሳሌ፡- አቡ'ል-ሐሰን አል-አሽዐሪይ «መቃላቱ'ል-ኢስላሚይ-ዩን» በተባለው መፅሃፋቸው (1/235) ሙዕተዚላዎች ስለጌታቸው የሚሉትን አስመልክቶ ያስተላለፉትን የሚቀፍ ዘገባ ማየት ይችላሉ! በዚሁ መልኩ አንድ የ“አሕባሽ” አስተምህሮት ሰባኪ ፈጣሪን አስመልክቶ ሽታና ጣዕም.. የሌለው መሆኑን በአማርኛ ሲያትት በሺዲዮ ተመልክቻለሁ!

2- እነዚህ ዝርዝር ገለጻዎች የተጠቀሱት ለተገቢ ምክንያቶች ሲሆን በጥበባዊ ሂደትና አገባብ የታጀቡ ናቸው፤ ለአብነት ሁለት ምክንያቶችን እንጥቀስ:-

2.1- አንዳንድ ከሀዲያን ስለ አላህ የተናገሩትን ቅጥፈት ለማረም:-

ለምሳሌ:- ልጅ እንደሌለው አጥብቆ ተናግሯል፤ ምክንያቱም የተለያዩ የኩፍር አራማጆች አላህ ልጅ እንዳለው ሞግተዋልና:-

﴿ قَالَ تَعَالَى ۖ ﴿۸۸﴾ وَقَالُوا اتَّخَذَ الرَّحْمَنُ وَلَدًا ﴿۸۹﴾ لَقَدْ جِئْتُمْ شَيْئًا إِدًّا ﴿۹۰﴾ تَكَادُ السَّمَوَاتُ يَنْفَطَرْنَ مِنْهُ وَتَنْشَقُّ الْأَرْضُ وَتَخِرُّ الْجِبَالُ هَدًّا ﴿۹۱﴾ أَنْ دَعَوْا لِلرَّحْمَنِ وَلَدًا ﴿۹۲﴾ وَمَا يَنْبَغِي لِلرَّحْمَنِ أَنْ يَتَّخِذَ وَلَدًا ﴿۹۳﴾ ﴾ [مريم: ۸۸ - ۹۲]

↳ «“ከር-ረሕማን ልጅን ያዘ” ስሉም፤ (ወደ) ከባድ ስደጋ በርግጥ መጣችሁ፤ በዚህ የተነሳ ሰማዎት ሲሰነጠቁ፣ ምድርም ስትቀደድ፣ ተራሮችም ተንደው ሲወድቁ ደደርሳሉ፤ - ስከር-ረሕማን ልጅን ስሰሰዩው! ስከር-ረሕማንም ልጅ መያዝ ስደገባውም!» [መርዮም 88-92]

2.2- በቁርአን የተወሱ የአላህ ምሉዕ ባህሪያትንና ድርጊቶችን በተመለከተ በአንዳንድ ሰዎች ሊታሰብ የሚችልን እንከን ከአዕምሮ አስቀድሞ በማስወገድ ፍፁምነቱን ማፅናት:-

ለምሳሌ:- ግዙፎቹን ሰማያትና ምድርን መጠበቅ እንደማይከብደው ተናግሯል:-

﴿ قَالَ تَعَالَى: ﴿ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا ﴾ [البقرة: 255]

[200]

→ «ኩርሲዩ ከሰማያትና ከምድር የሰፋ ነው፤ ጥበቃቸውም ስደድከብደውም» [አል-ብቀራህ 255]

ፍጡራን አንድን ድርጊት መፈፀም ከቻሉ የሚችሉት በልፋትና በችግር ሊሆን ይችላል፤ ፈጣሪ ግን ከዚህ ሁሉ እንከን የጠራና የላቀ ነው።

3- እነዚህ የግድፈት ባህሪያት ውድቅ ሲደረጉ በተዘዋዋሪ ተቃራኒ ይዘታቸው የሚፀድቅ ስለሚሆን ምሉዕነትን ያመላክታሉ። ይህን መልዕክት ይበልጥ የሚያብራራው ሁለተኛው ነጥብ ነው፡-

ሁለተኛ፡- አላህ ከተለያዩ የጉድለት መገለጫዎች የጠራ መሆኑን ሲነግረን ሁለት ቁም-ነገሮችን በቀጥታ እና በተዘዋዋሪ እንገነዘባለን፡-

በቀጥታ፡- ይህ ባህሪ ለአላህ ስለማይገባ ውድቅ መሆኑን፤

በተዘዋዋሪ ደግሞ፡- የዚህ ጉድለት ተቃራኒ የሆነው የልቅና ባህሪ ለአላህ እንደሚፀድቅ። ከእንዲህ አይነቱ ገለጻ በዋነኝነት የሚፈለገው መልዕክትም ይኸኛው ነው! “እንዴት?” ማለት ጥሩ!

↳ የአፍራሽ ገለጻ አላማና ይዘት በቀጥተኛ መልዕክቱ ላይ ብቻ የተገደበ ከሆነ እንደ ውዳሴ አይቆጠርም። ምክንያቱም ንግግሩ

እንዲያመለክት የተፈለገው የባህሪውን አለመኖር ብቻ ከሆነ ኢምንትነትን (አለመኖርን) የሚጠቁም ይሆናል፤ ኢምንትነት ደግሞ ባዶነት እንጂ ምሉዕነት አይደለም!

- በዚህም የተነሳ አንዳንዴ እነኚህ የጉድለት ባህሪያትን ጭራሽ ሊቀበሉ የማይችሉ ግዑዝ አካላትም በዚህ መሰል አፍራሽ አረፍተ-ነገር ሊገለጹ ይችላሉ።⁽¹⁾

ለምሳሌ:- “ይህ ግድግዳ ሰውን አይበድልም!” ቢባል ቃሉ እውነት ከመሆኑ ጋር ገለፃው ውዳሴን አያመለክትም! ምክንያቱም ግድግዳው በመሠረቱ ይህንን ባህሪይ የማስተናገድ ተፈጥሮ ስለሌለው ነው እንጂ የበደል ተፃራሪ የሆነውን ፍትህ የተላበሰ ሆኖ አይደለምና! “ድንጋዩ አያንቀላፋም!” ቢባልም “ንቁ ነው!” ማለት ስላልሆነ እንደዚሁ ልቅናውን አይጠቁምም።

- በተመሳሳይ መልኩም አንድን ጥፋት ለመፈፀም አቅም የሌለው አካል “ክፉ አይሰራም!” ማለቱ ብቻ ውዳሴን አያስጨብጥም፤ ምክንያቱም የዚህን እኩይ ድርጊት ተቃራኒ (በጎነት) እንዲያስገነዝብ ታልሞ የተነገረ ስላልሆነ ነው።

---

(1) ይህንን መርህ ካመለከቱት ሊቃውንት መካከል ታዋቂው የአል-ኢማም አሽ-ሻሬዲይ ቅርብ ተማሪ የነበሩት አል-ኢማም ዐብዱ'ል-ዐዚዝ ኢብኑ የሕያ አል-ኪናኒ (240 ዓ.ሂ) አንዱ ናቸው፤ “አል-ሐይዳህ ወሊ'ዕቲዛር” የተሰኘውን መፅሀፋቸውን ገፅ 46 ይመልከቱ።

ለምሳሌ፡- “ሌባው የቤተ-መንግስትን ንብረት አይሰርቅም!” ማለት ጨዋነቱን የሚያስረዳ ባለመሆኑ እንደ ውዳሴ አይቆጠርም!

ስለዚህ አላህ ከተለያዩ እንክፍኞችና የጉድለት መገለጫዎች የጠራ መሆኑን የሚያሳውቅበት ንግግሩ በተዘዋዋሪ የእነዚህ ተፃራሪ የሆኑትን የምሉዕነት ባህሪያቱን የሚያመላክት የውዳሴ ገለፃ ነው። በዚህም መሠረት የድክመት ባህሪን ውድቅ ሲያደርግ የብርታቱን ሃያልነት የሚያፀና ይሆናል፤ ከበደል የጠራ መሆኑን ሲናገርም ፍትሀዊነቱን ያረጋግጣል፤ እንቅልፍም ሆነ ማንገላጀት እንደማይዘው ሲነግረንም የህይወቱን ምሉዕነትና የቁጥጥሩን ብርቱነት ያስገነዝባል፤ እንደማይረሳ ሲነግረንም የእውቀቱን ፍፁምነት ያስታውሳል...!

ይህንን ለመረዳት እነኚህ እውነታዎች የተገለፁባቸውን ቁርኣናዊ አንቀጾች አገባብና የአገላለፅ ሂደት ማስተዋል በቂ ነው።

ይህንን እውነታ ያልተረዱ ብዙ ስህተተኞች ግን ከላይ እንደተጠቆመው አላህ የዘረዘራቸውን አብዛኛዎቹን አዎንታዊ መገለጫዎች በመተው የራሳቸውን አፍራሽ ገለፃዎችን በባዶ ይዘት በመደርደራቸው አላህን ያወደሱ ይመስላቸዋል!

ሶስተኛ፡- አላህ ከጉድለት መገለጫዎች ሁሉ የጠራ ነው ሲባል በቁርኣንና በመልዕክተኛው አስተምህሮት በዝርዝር ገለጻ ውድቅ የሆኑትን ብቻ ሳይሆን ከዚያ ውጭ ያሉትንም ለርሱ ልቅና የማይገቡ የትኞቹንም የእንከን ባህሪያት እንደሚያካትት ማስተዋል

ያሻል። ምክንያቱም በጥቅሉ ለአላህ የተረጋገጡትን የምልዓት ባህሪያት ማፅደቅ ተቃራኒ የጉድለት መገለጫዎችን ውድቅ ማድረግ ነውና!

ለምሳሌ፡- አለማወቅ ገደብ-የለሽ እውቀቱን እንደሚፃረር፣ ስህተት ፍፁምነቱን እንደሚሸር፣ የበታችነት የበላይነቱን እንደሚቃረን፣ ለቅሶ (የድክመት መገለጫ በመሆኑ) የጌትነት መገለጫውን እንደሚያፋርስ፣ ለመረዳት ብዙ አስተውሎት አይጠይቅም፣ ምክንያቱም ለአላህ የፀደቁትን የምልዓት ባህሪያት የሚፃረር እንከን ሁሉ ለልዕልናው እንደማይገባ ለማወቅ የግድ ዝርዝር መረጃዎች መጠቀስ አያስፈልጋቸውም፤ በዚህ ረገድ የተወረዱት አብዛኛዎቹ አንቀጾች ከላይ እንዳየነው ጥቅል ገለፃዎችን ያዘሉ የመሆናቸው አንደኛው ጥበብ ይህ ነው! ይህ ቁርአናዊ ስልት በቂ በመሆኑ አስፈላጊ ባልሆነበት ሂደት ላይ የጉድለት ባህሪያትን እየደረደሩ በየተራ ውድቅ ማድረጉ ተገቢ ስርዓት አለመሆኑን ከላይ ተረድተናል!

ክፍል ሶስት

የሶስተኛው መርህ ማብራሪያ

በርዕሱ ካይ በቁርኣንና በሐዲሥ ያክተወሱ ቃላትንና ገለፃዎችን መክከታቸውን ሳያጣሩ እከመቀበክ

በቁርኣንና በትክክለኛ ሐዲሥ የፀደቁ ቃላትንና ገለፃዎችን እንዳሉ መቀበል የግድ መሆኑ ከላይ ተብራርቷል። እነዚህ ቃላትና ገለፃዎች ምንጊዜም ከእንከን የጠሩ ናቸውና ትርጉማቸውን ወይም መልዕክታቸውን የማያውቅም ሰው ቢሆን አማኝ እስከሆነ ድረስ ያለ ቅድመ-ሁኔታ በመለኮታዊነታቸው ሊቀበላቸው ይገባል!

ይህ ርዕስ ከላይ እንደተወሳው ክፍተኛ ጥንቃቄ የሚሻ በመሆኑ የነብያት እውነተኛ ተከታዮች በተቻላቸው አቅም ስለ አላህ የሚናገሩትን ገለፃ ከቁርኣንና ከሐዲሥ በተወሰዱ ቃላት ላይ ብቻ ለመገደብ ይጥራሉ።

የቃላት ምድብ

* ስለ አላህ የሚነገሩ ገለፃዎችን በተመለከተ በቁርኣንና በሐዲሥ ያልተወሱ ቃላትን በሶስት ደረጃዎች ከፍለን ማየት እንችላለን፡-

ሀ- የማያሻማ መልዕክት ያላቸው ትክክለኛ ቃላት፡-

እነኚህ ቃላት በቁርኣንና በሐዲስ የተነገሩትን እውነታዎች የሚገጥሙ እንጂ የሚያፋርሱ ስላልሆኑ አስፈላጊ በሚሆንበት አጋጣሚ በጥቅም ላይ ማዋል ይፈቀዳል! ሆኖም ቃላቱን

የምንጠቀመው ለማብራሪያነት እንጂ ከአላህ መልካም ስሞችና የላቁ መገለጫዎች በመቁጠር ሂደት አይደለም።

ለምሳሌ፡- የአበው ሊቃውንት (ሰለፎች) በዘመናቸው የነበሩት የመጀመሪያዎቹ ጀህሚይ-ያዎች “አላህ ሁሉም ቦታ ነው!” የሚል ፈሊጥ ሲያናፍሱ ፈጣሪ ከፍጥረተ-ዓለሙ ውጭ መሆኑን ለመጠቆም “አላህ ከዐርሹ በላይ ነው፤ ከፍጡራኑም ጭራሽ የተነጠለ ነው!” (بَائِنٌ مِنْ خَلْقِهِ) በማለት ማረሚያ ያስተላልፉ ነበር።

ለአብነት ያህል፡-

➤ ታላቁ ኢማም ዐብዱላህ ኢብኑል-መባረክ (181 ዓ.ሂ) እንዲህ ይላሉ፡-

«نَعْرِفُ رَبَّنَا - عَزَّ وَجَلَّ - [بِأَنَّهُ] فَوْقَ سَبْعِ سَمَوَاتٍ عَلَى الْعَرْشِ، بَائِنٌ مِنْ خَلْقِهِ بِحَدِّ، وَلَا نَقُولُ كَمَا قَالَتِ الْجُهَمِيَّةُ: هَهُنَا» - وَأَشَارَ بِيَدِهِ إِلَى الْأَرْضِ!

«ጌታችን ከሰባት ሰማያት በላይ በዐርሹ ላይ ሆኖ ከፍጡራኑ በገደብ ጭራሽ የተነጠለ (የተለየ) በመሆኑ እናውቀዋለን፤ “ጀህሚይ-ያዎች” እንደሚሉት እዚህ [ነው] አንልም!» (በእጃቸው ወደ መሬት እየጠቆሙ)⁽¹⁾

(1) “አስ-ሱን-ነህ” ሊዐብዱላህ ኢብኑል-ኢማም አሕመድ (1/111፣ 175፣ 307)፣ “አር-ረድ-ዱ ዐለል-ጀህሚይ-ያህ” ሊድ-ዳሪሚይ ገፅ 47 ፣

- እንዲሁም የቢድዐህ አራማጆች አላህ ከዐርሹ በላይ መሆኑን የሚያረጋግጡ ግልፅ ማስርጃዎችን ማጣመምና መልዕክታቸውን ማዛባት ሲጀምሩ አንዳንድ ታላላቅ ዑለማዎች “አላህ በዛቱ ከዐርሹ በላይ ነው!” በማለት እውነታውን መግለፅ ጀመሩ! (1)

* ልብ ልንለው የሚገባው እነዚያ ታላላቅ የሰለፍ ሊቃውንት በነዚህ ቃላት የሚያስተላልፉት መልዕክት ግልፅና የታወቀ ከመሆኑ ባሻገር የቁርአንን ፅኑ መልዕክት ከጥፋተኞች ጥምዘዛ የሚከላከል መሆኑን ነው። ቃላቱ የቀድሞውን ቁርአናዊ እውነታ ለማፅናት የሚወሱ እንጂ አዲስ መልዕክትን የሚያፀድቁ ባለመሆናቸው በጊዜያቸው ያለአንድም ተቃውሞ ይነገሩ ነበር።

ለ- ለአላህ የማይገባ መልዕክት የሚያስተላልፉ ቃላት፡-

ከዚህ በፊት እንደተገለፀው እነደነዚህ አይነት ስለፈጣሪ የግድፈት መልዕክትን በቀጥታም ይሁን በተዘዋዋሪ የሚያስተጋቡ ቃላትን በፍፁም መጠቀም እንደማይቻል ጥርጥር የለም።

“አል-አስማኡ ወስ-ሲፋት” ሊጎል-በይሀቂይ (2/169) እና በሌሎችም መዛግብት ላይ በትክክለኛ ሰነድ ተላልፏል።

(1) ለአንዳንድ ምሳሌዎች “አል-ዑሉው” ሊጎዝ-ዘሀቢይ ገፅ (235-236) ይመልከቱ። “ዛት” (ذات) የሚለው ቃል በመሰል አገባቦቹ የሚወክለው መልዕክት የአንድ ነገር ህልውና በተጨማሪም የሚረጋገጥበት ገሀዳዊ መለያ ነው! ብዙዎች እንደሚያደርጉት “ዛት”ን በ“አካል” መተርጎም መልዕክቱን ማጥበብ ይሆናል!

ሐ- እውነትም ስህተትም ሊተላለፍባቸው የሚችሉ አሻሚና መጤ ቃላት፡-

የላይኛው መርሆ ማብራሪያ የሚያጠነጥነውም እነዚህን ቃላት አስመልክቶ ሙስሊሞች ሊኖራቸው በሚገባው ትክክለኛ አቋም ዙሪያ ነው።

አብዛኛዎቹ የ“ተዕጢል” ጎራዎች ብዙሃኑ ሙስሊሞች የአላህ ባህሪያትን በትክክል እንዳያረጋግጡ ለማገድ የሚነዟቸው አሻሚ ቃላት ያሉ ሲሆን ከነሱም መካከል፡- “ጂስም” (جسم)፣ “ጂሃ” (جَهْد) “ጀውሀር” (جَوْهَر)፣ “ዐረድ” (عَرَض).. እና ሌሎችም ይገኛሉ።⁽¹⁾

እዚህ ላይ ሊያስተውሉት የሚገባው ለነኚህ ቃላት ከቋንቋዊ መልዕክቶቻቸው ባሻገር የሚሰጧቸው ፍልስፍናዊ ትርጓሜዎች መኖራቸውን ነው! በዚህም መሠረት እነርሱን ውድቅ በማድረግ ሊያፋርሱ የሚፈልጉት አንዳንድ የዋሆች እንደሚያስቡት ለአላህ የማይገቡ ጉድለቶችን ሳይሆን ራሱን የገለጸባቸውን ባህሪያቱን ነው።

ታዲያ ገለፃዎቹን አስመልክቶ ጥቅል ቁርአናዊና ሐዲሣዊ ማስረጃዎች የሚጠቁሙትና የህዝብ-ሙስሊሙ አርዳያ የሆኑት ቀደምት የኢስላም ትውልዶችና ምሁራን የተጓዙበት የሐቅ ጎዳና የሚከተለው ነው፡-

---

(1) ከነዚህ ስያሜዎች ጋር የተያያዘ ትንታኔ በምዕራፍ ሁለት ላይ ይመጣል!

1- ስለአላህ ይህን መሰል ቃላትን በአዎንታዊም ይሁን በአፍራሽ ገለፃ ከመጠቀም ፍፁም መቆጠብ

2- እነኚህን ቃላት በአዎንታዊ ወይም በአፍራሽ ገለፃ የሚያወሳ ተናጋሪ ሲያጋጥመን የተፈለገበትን መልዕክት ማጣራት፡-

- ትክክለኛና ተገቢ መልዕክትን አስቦ ከሆነ ትክክለኛውን መልዕክት ተቀብለን (በሌላ ሸሪዓዊ ገለፃ) ማፅደቅ፤
- የታሰበው መልዕክት ስህተት ከሆነ ደግሞ ውድቅ ማድረግ!
- ሀሳቡ ትክክለኛና ትክክለኛ ያልሆነ መልዕክትን የቀላቀለ ከሆነ ደግሞ ሁለቱን ለይቶ ትክክለኛውን መልዕክት (በሌላ ሸሪዓዊ ገለፃ) ማፅደቅና ትክክለኛ ያልሆነውን መልዕክት ውድቅ ማድረግ! (1)

አዎን! በዚህ አደገኛ ርዕስ ላይ ይህን መሰል መጬ ቃላትን በደፈናው መቀበል ወይም መቃወም የማንም ግዴታም መብትም አይደለም!

(1) ታዲያ አንድ ሰው ይህንን ዝርዝር በአግባቡ የሚተገብርበት በቂ እውቀት የሌለው፣ ወይም ያለበት ጊዜና ሁኔታ የማይፈቅድለት፣ አሊያም ዝርዝር ውስጥ መግባቱ ከጥቅሙ ጉዳቱ የሚያመዝን ከሆነ ይህንን ቃል ለማፅደቅም ይሁን ለመቃወም መረጃ ባለመኖሩ እንደሚቆጠብ አሳውቆ የእሰጥ-አገባውን በር መዝጋት አለበት።

በአንጻሩ በእንዲህ አይነት ቃላትና ገለጻዎች እውነታን ለመመዘንና ሙስሊሞችንም ለመፈተን መሞከር ሁሌም ውዥንብርና ክርክር የሚያስከትል አዲስ የፈጠራ ስልት ነው፤ የሙስሊም ጥሪ ወደ ቁርአናዊና ሀዲሳዊ መለኮታዊ እውነታዎች እንጂ ወደሚያምታቱ ፍልስፍናዊ ገለጻዎች መሆን የለበትም፤ በእምነት ጉዳይ ላይ የሚነሱ ውዝግቦች የሚቋጩት ሁሉም በሚያምንበት የበላይ ፍርድ ብቻ ነውና!

ሰለፎች እነኚህን መሰል ቃላት በዚህ ረገድ የሚጠቀሙ ሰዎችን ያወግዙና በዚህ ተግባራቸው ብቻ ከሱን-ናህ ጎራ የወጡ የቢድዓ ሰዎች እንደሆኑ ይፈርዱ ነበር።⁽¹⁾

ነገር በምሳሌ

በዚህም መሠረት አላህን በተመለከተ “ጂስም”⁽²⁾ «ነው!» ወይም «አይደለም!» ብሎ መናገሩ የተከለከለ ነው። ምክንያቱም

(1) “ደርኡ ተዓሩዲ’ል-ዐቅሊ ወን-ነቅል” (1/254)
(2) “ጂስም” (جِسْم) በተለመደው የዐረብኛ ልሳን “ሰውነት” ማለት ሲሆን ብዙ ቀደምት የቋንቋ ሊቆች በመዝገበ-ቃላት ላይ የሚያስተላልፉትም ይህንኑ መልዕክት ነው። ሆኖም “አላህ ጂስም አይደለም” የሚል ፈሊጥ የሚያናፍሱት የፍልስፍና ባለቤቶች ይህንን ቃል በዚህ መልኩ አይደለም የሚተረጉሙት! እንዲያውም ቃሉ የሚሰጠውን ፍልስፍናዊ ትርጓሜ በተመልከተ እርስ በርሳቸው ይወዛገባሉ! አቡ’ል-ሐሰን አል-አሽዐሪይ “መቃላቱ’ል-ኢስላሚይ-ዩን” በተሰኘው መፅሀፋቸው (2/4-8) አስራ ሁለት የተለያዩ አቋሞችን ጠቅሰዋል! አብዛኛዎቹ በዚህ ስያሜ ስር ተጨባጭ ቁስ አካላትን ብቻ ሳይሆን መገለጫ ባህሪያትን የሚያስተናግዱ እንደ =>

በየትኛውም የቁርአን አንቀጽና የነብዩ አስተምህሮት ላይ እንዲሁም በመጀመሪያዎቹ ቀና ትውልዶች አንደበት ይህ ቃል በአዎንታዊም ሆነ በአፍራሽ ገለፃ ለአላህ መገለጫ ሆኖ ከቶም አልተወሳምና!

ስለሆነም «“ጂስም” ነው!» የሚል ተናጋሪ ከቃሉ ኋላ ያሰበው መልዕክት፡-

- እንደፍጡራን አይነት የአካል ግንባታ ከሆነ ለአላህ የማይገባ በመሆኑ ውድቅ ይሆናል! በተለያዩ የቁርአንና የሐዲሥ አስረጃች የተረጋገጡትን የአላህን ባህሪያት ማፅደቅ ግን በፍፁም ይህንን መልዕክት አያስገነዝብም፤ ወደዚህም አያመራም፤ የአላህ ባህሪያትና መገለጫዎች ለርሱ ተገቢ የሆኑት ከፍጡራን ፍፁም በተለየና ለርሱ ልቅና በሚገባ ሁኔታ ብቻ ነውና!

- (ያሰበው) የአላህ ህልውና የሚረጋገጥበትንና የሚለይበትን “ዛት” ከሆነ ደግሞ (መልዕክቱ) ተቀባይነት ያገኛል! መቼም አላህ “ዛት” እንዳለው ሁሉም ይስማማል!

ምንም ቢሆን ግን ገለፃው ስህተት ነው!

=> ውሃ፣ አየር፣ ብርሃን እና እሳት ያሉ ሊታዩ የሚችሉም ይሁኑ የማይችሉ ገሀዳዊ ግኝት ያላቸውን ነገሮችን ሁሉ ያካትታሉ! ስለሆነም “አላህ ጂስም አይደለም!” በሚለው መፈክር ሽፋን የሚያራምዱት አቋም የአላህን ገሀዳዊ ህልውና መግፈፍ ነው! ተጨማሪ ማብራሪያ ወደ ፊት ይመጣል!

በዚሁ ዝርዝር መሠረት «“ጂስም” አይደለም!» የሚል ተናጋሪን እናስተናግዳለን! ገለጻው ግን አሁንም ስህተት ነው! በፍልስፍና የታነፁ ተናጋሪዎች የሚያራቡት የውዥንብር ቃል!

➤ አል-ኢማም አሕመድ በእስር ላይ እያሉ የተከራከሯቸውን “ጀህሚይ-ያዎች” አስመልክቶ እንዲህ ይላሉ:-

«ولقد احتجُّوا بشيء ما يَفْوَى قلبي ولا ينطق لساني أن أحكيه، وأنكروا الرواية والآثار، وما ظننتهم على هذا حتى سمعتُ مقالتهم، ولقد جعل برغوث يقول لي: الجسم كذا وكذا، وكلاما هو الكفر بالله العظيم، فجعلت أقول: ما أدري ما هذا، إلا أني أعلم أنه أحدٌ صمد، لا شبه له ولا عدل، وهو كما وصف نفسه، فسكت عني!»

«(ከአስከፊነቱ የተነሳ) ላስተላልፈው ልቤ በማያስችለውና ምላሴም በማይታዘዝልኝ (የፍልስፍና) መረጃ ሞገቱኝ! ሐዲሦችንና ዘገባዎችን አስተባበሉ፤ ንግግራቸውን እስክሰማ ድረስ በዚህ መልኩ አልገምታቸውም ነበር! ‘በርኝሥ’ (የተባለው) “ጂስም፣ እንቶ ፈንቶ..” እያለኝ በታላቁ አላህ እንደመካድ የሚቆጠር ንግግር መናገር ጀመረ! እኔም “ይህ ምን እንደሆነ አላውቅልህም፣ ነገር ግን እርሱ (አላህ) አንድዬና "ሰመድ" (የሁሉ መጠጊያ)፣ አምሳያም ሆነ አቻ የሌለው መሆኑን አውቃለሁ፤ እርሱም ራሱን እንደገለጸው ነው..” ማለት ያዝኩኝ! ከዚያም ዝም አለኝ»⁽¹⁾

(1) “ዚክሩ ሚሕነቲ’ል-ኢማሚ አሕመድ” ሊሐንበል ኢብኒ ኢስሓቅ ገፅ 52፣ “አል-ኢባናህ” ሊብኒ በጥ-ጠህ” (2/253)፣ “አል-ቢዳያህ ወን-ኒሃያህ” ሊብኒ ከሚር (14/201)

በጥቅሉ የሀቅ ባለቤቶች በቁርአንና በሐዲሥ መረጃዎች የተረጋገጡ ባህሪያትን ያፀድቃሉ፤ በቁርአንና በሐዲሥ በቀጥታም ይሁን በተዘዋዋሪ ውድቅ የተደረጉትን ውድቅ ያደርጋሉ፤ በዝምታ የታለፉትን ደግሞ በዝምታ ያልፋሉ፤ ሲያፀድቁም በእውቀት፤ ሲያስተባብሩም በእውቀት! የእውነተኛ አማኝነትና ተከታይነት ምልክት ይሄ አይደለምን?!

ሽብር!

እዚህ ላይ ልብ ሊሉት የሚገባ ነጥብ አለ:- በቁርአንና በሀዲሥ የተረጋገጡትን የጌታ ባህሪያት በሚያጠራጥር ወይም በሚያሳቅቅ ቃል መግለፅ እውነታውን አይቀይረውም!

➤ አል-ኢማም አሕመድ እንዲህ ብለው ነበር:-

«...وَلَا نُزِيلُ عَنْهُ صِفَةً مِنْ صِفَاتِهِ لِشِنَاعَةٍ شُبِّعَتْ...»

“የሚፀየፍ ተፀይፎ ሰላወገዝ (ብለን) ከባህሪያቱ አንዱንም አናስወግድም!”⁽¹⁾

በ"ተዕጢል" አቀንቃኞች ንግግር ላይ “አላህ ለራሱ ያፀደቃቸውን ባህሪያት አንቀበልም!” የሚል ቀጥተኛ የማስተባበያ ገለጻ ላይገኝ ይችላል! ሆኖም አብዛኛውን ጊዜ ለዚህ ዓላማ መንገዱን

(1) “አል-ኢባና” ሊብኒ በጥ-ጠህ (3/326)፤ “ዘም-መጎት-ተእዊል” ሊብኒ ቁዳማህ፤ ገፅ 22

የሚደለድሉት ባህሪያቱን ያለ አደብ በተለያዩ ቅፅላዎች እየጠሩ እውነታውን በማድበስበስ ነው⁽¹⁾:-

እንደመስማትና ማየት ያሉትን ባህሪያቱን «አፊራድ» (أَغْرَاض) ይሏቸዋል፤ እንደ ፊትና እጅ ያሉትን «አፊዲእ» (أَعْضَاء) ወይም «ጀዋሪሕ» (جَوَارِح) ብለው ይሰይሟቸዋል፤ እንደ ንግግር ያሉ ሲፈልግ የሚፈፀሟቸውን አድራጎቶች ደግሞ «ሐዋዲሥ» (حَوَادِث) ሲሉ ይጠሯቸዋል፤ “አስቲዋእ”ን (በዐርቩ ላይ መሆኑን)ና ከፍጥረተ ዓለሙ በላይ መሆኑን «ተሐይ-ዩዝ» (تَحْيِيز) ይሉታል፤ ከውሳኔውና ድርጊቱ ኋላ ያሉትን ጥበቦችና ዓላማዎች «አግራድ» (أَغْرَاض) ናቸው ይላሉ...!

በዚህ ላይ ደግሞ እነዚህን ቃላትና መሰሎቻቸውን በተምታታ ፍልስፍናዊ ይዘታቸው እንጂ በመሠረታዊው ቋንቋዊ መልዕክታቸው አይተረጉሟቸውም፤ እንደዚያም ሆኖ የአላህ ባህሪያትን ከማመሳሰል በፀዳ ግንዛቤ በቁርአንና በሐዲሥ እንደተገለፁት የሚቀበሉትን የሐቅ ባለቤቶችን “አላህን በነዚህ አሸማቃቂ መገለጫዎች ይገልፃሉ!” እያሉ በቅጥፈት ይወርፋሉ!

---

(1) «ሊበሏት ያሰቧትን አሞራ ‘ጅግራ’ ይሏታል»!

➤ አል-ኢማም ዑሥማን አብነ ሰዒድ አድ-ዳሪሚይ⁽¹⁾ ይህንን ውኅሩንብር ያስፋፋ ለነበረ አንድ የጀህሚይ-ያህ አቀንቃኝ ምላሽ ሲሰጡ እንዲህ ይላሉ:-

«..وَأَمَّا دَعْوَاكَ أَنَّهُمْ يَقُولُونَ: جَارِحٌ مُرَكَّبٌ؛ فَهَذَا كُفْرٌ، لَا يَقُولُهُ أَحَدٌ مِنَ الْمُسْلِمِينَ! وَلَكِنَّا نُنَبِّئُ لَهُ السَّمْعَ وَالْبَصَرَ وَالْعَيْنَ بِلَا تَكْثِيفٍ، كَمَا أَثْبَتَهُ لِنَفْسِهِ فِيمَا أَنْزَلَ مِنْ كِتَابِهِ، وَأَثْبَتَهُ لَهُ الرَّسُولُ، وَهَذَا الَّذِي تُكْرِرُهُ مَرَّةً بَعْدَ مَرَّةٍ: "جَارِحٌ، وَعَضْوٌ.." وَمَا أَشْبَهَهُ؛ حَشْوٌ وَحِرَافَاتٌ، وَتَشْنِيعٌ لَا يَقُولُهُ أَحَدٌ مِنَ الْعَالَمِينَ! وَقَدْ رَوَيْنَا رَوَايَاتِ السَّمْعِ وَالْبَصَرِ وَالْعَيْنِ فِي صَدْرِ هَذَا الْكِتَابِ بِأَسَانِيدِهَا وَأَلْفَاظِهَا عَنْ رَسُولِ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ-، فَنَقُولُ كَمَا قَالَ، وَنَعْنِي بِهَا كَمَا عَنَى، وَالتَّكْثِيفُ عَنَّا مَرْفُوعٌ، وَذِكْرُ "الجَوَارِحِ وَالْأَعْضَاءِ" تَكْلُفٌ مِنْكَ، وَتَشْنِيعٌ!»

«..(አህሉጎሱን-ናህ ስለአላህ ባህሪያት) “የተገጣጠመ አካል..” እንደሚሉ መሞገትህን በተመለከተ ደግሞ ይሄ ስሙስሊሞች መካከል አንዱም የማይናገረው ኩፍር (ክህደት) ነው! ነገር ግን መስማትን፣ ማየትን፣ አይንን.. እርሱ ራሱ ባወረደው መፅሀፍ ለራሱ እንዳረጋገጠውና መልዕክተኛውም (ﷺ) እንዳፀደቁለት ስለ

(1) ዑሥማን አብነ ሰዒድ አድ-ዳሪሚይ፣ ታላቁ የሱን-ናህ ኢማም፣ ከአል-ኢማም አህመድና ከሌሎች ታላላቅ ኢማሞች የሀዲስን ዘርፈ-እውቀት የቀሰሙ የዘመናቸው ተቀዳሚ ዓለም ነበሩ። አቡጎል-ፊድል አል-ጃሩዲ “በህይወትም እያለ ከሞተም በኋላ በአርዓያነቱ የሚከተሉት ተምሳሌት ነው!” ብለው አወድሰዋቸዋል! ያረፉት በ 280 ዓ.ሂ ነው።

ሁኔታው ሳናነሳ እናፀድቅለታለን! ይህ በየጊዜው የምትደጋግመው “ጃሪሕ፣ ኡድው..” እና የመሳሰለው ገለፃ በዓለም ማንም የማይናገረው ፍሬ-ቢስ ሀተታ፣ የማይመስል ተረትና (ስም ለማጥፋት የምታጋንንበት) ማሸማቀቂያ ነው! በዚህ መፅሀፍ መጀመሪያ ላይ መስማት፣ ማየትና አይንን (ለአላህ) የሚያረጋግጡ ዘገባዎችን ከነሰነዳቸውና ከነቃላታቸው ከአላህ መልዕክተኛ አስተላልፈናል! እናም እርሳቸው እንዳሉት እንላለን፤ በገለፃዎቹ የፈለጉትንም መልዕክት እንፈልጋለን! ስለሁኔታው ማንሳት ከኛ የማይጠበቅ ነው! “ጃዋሪሕ” እና “አዕዲእ”ን ማውሳት ደግሞ ያንተ ፀጉር ስንጠቃና ማሸማቀቂያ ነው!»⁽¹⁾

አዎን! ጉዳዩን በጥልቅ የማይረዱ ሙስሊሞችን ለማደናገርና የአላህን ባህሪያት እንዳያፀድቁ ለማስበርገግ የሚጠቀሙባቸው የሽብር ስያሜዎች!

﴿ إِنَّ هِيَ إِلَّا أَسْمَاءٌ سَمِيَّتُوهَا أَنْتُمْ وَعَابَاؤُكُمْ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ إِنْ يَنْبَعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَمَا تَهْوَى الْأَنْفُسُ ۗ وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مِنَ رَبِّهِمْ الْهُدَىٰ ﴾ (النجم: ٢٣ - ٢٤) ...﴿ مَا تَمَعَّى ﴾

(1) “ነቅዱ ዑሥማን ኢብኒ ሰዒድ ዐላ ቢሽር አል-መሪሲ አል-ዐኒድ” ሊዳ-ዳሪሚይ (2/679)

↳ «እነኚህ እናንተና አባቶቻችሁ የሰየማችኋቸው ስድሳዎቻችን እንጂ (ሴባ) አይደሉም፤ እሳህ በነርሱ (ተጨባጭነት ሳይ) ምንም ማስረጃ አሳወረደም! ከጌታቸውም በርግጥ ምራቻ ሙጥቶሳቸው ሳስ ጥርጣሬንና ነፍሶች የሚዘነበሱበትን እንጂ ሴባ አይከተሉም፤ ወደስ ስሰው የተመኘው (ሁሉ) አሰው?!...»^[አገ-ነጅም 23-23]

ምሳሌዬ ሁለት

- እውነቱን የሳቱት ቡድኖች
- ውሸንብሮችና እርማቶች
- የጥሙቱ እውነተኛ ሠነሻዎች
- ማስተካከያ ሠርዞዎችና ምሳሌዎች

መግቢያ

ጠርዘኞቹ!

ከ ላይ የተብራራው ፍንትው ያለ የሐቅ ጎዳና አንዱ መገለጫ ሚዛናዊነቱና መካከለኝነቱ መሆኑን አውቀናል። ከዚህ ነብያዊ ፋና ያፈነገጡ በርካታ አንጃዎች ያሉ ሲሆን በዋነኝነት ሁለት ዓይነት ጠርዘኛ ምድቦች ውስጥ ይካተታሉ፡-

ምድብ አንድ፡- አላህን ከፍጡራን ጋር የሚያመሳስሉ፤

ምድብ ሁለት፡- የአላህን ባህሪያት በከፊል ወይም በሙሉ የሚያፋርሱ።

የነዚህ ጠርዘኛ ምድቦች ዋነኛ መገለጫ በመጀመሪያው መርህ ማብራሪያ ላይ እንደተዘረዘረው የሀቅ ባለቤቶች አበክረው የሚጠነቀቋቸውን አራት አፍራሽ ጠንቆች በተለያዩ መፈክሮች በመከለል ማራመዳቸው ነው! የመጀመሪያዎቹ ጥመት በጥቅሉ የሚዞረው በመጀመሪያዎቹ ሁለት ጠንቆች (“ተክዬፍ”ና “ተምሢል”) ዛቢያ ላይ ሲሆን የሌሎቹ ደግሞ በተቀሩት ሁለቱ (“ተዕጢል”ና “ተሕሪፍ”) ላይ ነው።

ሁለቱም ተቃራኒ ምድቦችን ለዚህ አስከፊ መዘዝ የዳረጓቸው መነሻዎችና ብዥታዎች አሉ፤ እያንዳንዱን ከመሠረቱ ፈንቅለው የሚጥሉ በርካታ አጥጋቢ ምላሾችም አሉ፤ ዋና ዋናዎቹን እንደሚከተለው እናያቸዋለን።

ክፍል አንድ

ምድብ አንድ

አላህን ከፍጡራን ጋር የሚያመሳስሉ

ፈጣሪን በአንዳንድ ባህሪያት ከፍጡር ጋር የሚያመሳስሉ ጭፍራዎች በኢስላም ታሪክ ብቅ ብለው ነበር። የኢስላም ሊቃውንት “ሙሸብ-ቢሀ” (مُشَبِّهًا) ወይም “ሙመሥ-ሢላህ” (مُثَلِّيًا) በሚል ስያሜ ስር ያጠቃልሏቸዋል።⁽¹⁾

(1) ከነርሱም መካከል የሚከተሉት ይገኙበታል፡-

አል-ጀዋሪቢይ-ያሁ- የዳዉድ አል-ጀዋሪቢይ ተከታዮች ናቸው። “ጌታ በሰው ቅርፅ ያለ ነው! ከሁለት ነገሮች በስተቀር ሁሉም የሰው አካላት አሉት..”! እያለ በሚዘገንን መልኩ ይዘረዝር ነበር! አላህ የስራውን ይስጠው!

አል-ከራሚይ-ያሁ- የሙሐመድ ኢብኑ ከር-ራም አስ-ሰጅስታኒ ተከታዮች ሲሆኑ አስራ ሁለት የሚሆኑ የተለያዩ አንጃዎች ናቸው። “አላህ ከዐርሹ በላይ ያልለበት ሁኔታ እንዲህ ነው፤ እንዲያ ነው..” እያሉ በመዘላበድ ይታወቃሉ!

አል-ሂሻሚያሁ- የሂሻም ኢብኑ’ል-ሐከም ተከታዮች ናቸው። ስለ-አላህ የተለያዩ የኩፍር ንግግሮችን በመቀባዣር የታወቀ ነበር፤ “ርዝመቱ፣ ጎኑና ጥልቀቱ እኩል ነው..!” ይል ነበር!

ሌሎች ተመሳሳይ ቡድኖችም በታሪክ አልፏል። ንግግሮቻቸውም በተለያዩ የታሪክ ማህደራት ሰፍረዋል።

የእነዚህ ጭፍራዎችና የመሰሎቻቸው ጥፋት በአብዛኛው ከሚከተሉት ሶስት ነጥቦች አይወጣም፡-

1- ባህሪያቱን ከፍጡራን ባህሪያት ጋር ማመሳሰል፡-

↳ በዚህም አቋማቸው ከላይ ከተወገዙት አፍራሽ ጠንቆች ሁለተኛውን (ተምሢል) ይተገብራሉ!

➤ አል-ኢማሙ አሕመድ እንዲህ ብለዋል፡-

«المُشَبَّهَةُ تَقُولُ: بَصْرٌ كَبَصْرِي، وَيَدٌ كِيَدِي، وَقَدَمٌ كَقَدَمِي، وَمَنْ قَالَ ذَلِكَ فَقَدْ شَبَّهَ اللَّهَ بِخَلْقِهِ»

«ሙሽብ-ቢሃዎች “እንደኔ አይነት ማየት፣ እንደኔ አይነት እጅ፣ እንደኔ አይነት እግር..” ይላሉ! እንደዚያ ያለ ሰው አላህን ከፍጡራት ጋር አመሳሰሏል!»⁽¹⁾

2- የአላህን ባህሪያት ሲያፀድቁ ወሰን በመተላለፍ የባህሪያቱን ሁኔታና ዝርዝር ይዘት አስመልክቶ እንደመሰላቸው መዘላበድ፡-

↳ በዚህ ተግባራቸው የመጀመሪያውን ጠንቅ (ተክዬፍ) በቀጥታ ይፈፅማሉ!

3- በቁርአንና በሐዲስ ጭራሽ ያልተወሱ ባህሪያትንና መገለጫዎችን ለአላህ መስጠት፡-

(1) “ኢብጣሎት-ተእዊላት ሊኦክባሪ’ስ-ሲፋት” ሊ’ል-ቃዲ ኦቢ የዕላ (1/43)፣ “አል-ኢባናህ” ሊ’ብኒ በጥ-ሮህ (3/326)

ር በዚህም ሂደታቸው የሶስቱን መሰረታዊ መርሆዎች መልዕክት ይገረራሉ!

እነዚህ አንጃዎች ግኝታቸው እየተመናመነ ከመሄዱም በላይ ጥመታቸው ግልፅ በመሆኑ አብዛኛው የሙስሊም ህብረተሰብ በአባዜያቸው የመለከፉ እድል አናሳ ነው። ማንኛውም የንፁህ አእምሮ ባለቤት በዓለማቱ ፈጣሪ ሀያሉ አምላክና በፍጡራት መካከል ምንም አይነት የባህሪይ አንድነት ሊኖር እንደማይችል ያለአስተማሪ ይረዳል! ስለዚህ ስህተታቸውን ለማስረዳት ብዙ ማብራሪያዎች መደርደሩ እምብዛም አስፈላጊ ላይሆን ይችላል። ሆኖም ለብዥታቸው መነሻዎች ከሆኑት ምክንያቶች ዋነኛውን ጠቅሰን ማረሚያውን እናስከትል።

ብዥታ

- «የአላህ ቁርአን ሰዎች በሚገነዘቡት ቋንቋ የወረደ በመሆኑ ስለራሱ የነገረንን ሁሉ በገሀዱ ዓለም በምናየው (በፍጡራን) ይዘት መተርጎም አለብን።» አሉ!!

መልሶች

ይህ ሙግት በበርካታ መንገዶች አጥጋቢ ምላሽ ይሰጠዋል፤ ሆኖም ሶስት ምላሾችን ብቻ ባጭሩ እንመልከት፡-

አንደኛ፡- አላህ በቁርአኑ ሰዎች በሚገነዘቡት ቋንቋ ራሱን እንደገለፀው ሁሉ በዚያው ቁርአኑና በዚያው ግልፅ ቋንቋ ጭራሽ አምሳያ እንደሌለውም ነግሮናል!

﴿لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ﴾ [الشورى: ١١]

↳ «ከንደርሱ ያስ (ከምሳያ) ምንም የሰም፤ ከርሱም ሰማውና ተመሳካቹ ነው።» [አሻ-ሹራ 11]

﴿وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ﴾ [الإخلاص: ٤]

↳ «ስከርሱም ከንድም ብጤ የሰውም።» [አል-ኢቫስ 4]

﴿هَلْ تَعْلَمُ لَهُ سَمِيًّا﴾ [مریم: ٦٥]

↳ «ስርሱ በስሙ ወደር ታውቀሰህን?» [መርየም 65]

➤ ኢብኑ ሙሳ-ባስ (رَضِيَ اللهُ عَنْهُ) ይህን አንቀፅ ሲያብራሩ እንዲህ ይላሉ:

«هل تعلم للرب مثلاً أو شبيهاً!؟»

“(1) “ለጌታ አምሳያ ወይም ቢጤን ታውቃለህን?”

ሁለተኛ:- በገሀዱ ዓለም ከምናያቸው ተጨባጭ እውነታዎች አንዱ ፍጡራን ራሳቸው በብዙ ጥቅል መጠሪያዎች በስም ደረጃ ሊጋጠሙ ቢችሉም በይዘትና በአኳኋን መለያየታቸው ነው። ታዲያ የባህሪያት ጥቅል ስያሜ መገጣጠም በፍጡራን መካከል እንኳ የይዘትንና

(1) “ተፍሲሩጥ-ጦበሪ” (18/226)

የሁኔታን አንድነት ወይም መመሳሰል የሚያመለክት ካልሆነ እንዴት የፈጣሪና የፍጡር መመሳሰልን ያመለክታል?!⁽¹⁾

ሶስተኛ:- ፈጣሪ በፈጣሪነቱ ከፍጡራን ጭራሽ የሚለይ ስለሆነ ባህሪያቱም ከፍጡራን ባህሪያት ጭራሽ ይለያሉ! የባህሪያቱ ምጥቀትም በሰዎች ግምት የሚለካ ስላልሆነ ዝርዝር ይዘታቸውን አስመልክቶ የሚነገር ወሬ ሁሉ ያለ እውቀት የሚሰነዘር መላምት ነው! ይህ ደግሞ በጣም የተወገዘ የሰይጣን ኅዳና ነው!⁽²⁾ ውስን አእምሮችን፡ እንኳን ስለፈጣሪ ስለ ፍጡር ባህሪያትና ሁኔታ እንኳ መሉ ግንዛቤ የለውምና!

በዚህ ጉዳይ አንድ ጊዜ ታላቁ ኢጣም *ዐብዱ'ር-ረሕማን ኢብኑ መህዲ* (197 ዓ.ሂ) ከአንድ ወጣት ጋር ያደረጉትን ውይይት እነሆ:-

(1) የዚህ ታላቅ መርህ ማብራሪያ ከበርካታ ምሳሌዎች ጋር አለፍ ብሎ ይመጣል፤ ኢን-ሻአ'ላህ!

(2) አላህ የሰይጣንን ወጥመዶች ሲያመለክት እንዲህ ይላል:-

﴿ إِنَّمَا يَأْمُرُكُمْ بِالسُّوءِ وَالْفَحْشَاءِ وَأَنْ تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ مَا لَا نَعْلَمُونَ ﴾ [البقرة: 179]

↳ «ከርሱም የሚያዛቸው በመጥፎና በሕይወት ወንጀል፤ ስንዲሁም በአላህ ሳይ የማታውቁትን ስንድትናገሩ ነው»^[አል-ብቀራህ 169]

- [አል-ኢማም ኢብኑ መሀዲ:-] “ስለ ጌታ እንደምትናገር፤ (ሁኔታውን) እንደምትገልፅና እንደምታመሳስለው ወሬ ደርሶኛል!”
- [ወጣቱም:-] “አዎን..!” በማለት ስለአላህ ባህሪያት ይዘት መናገር ጀመረ!
- [አል-ኢማም ኢብኑ መሀዲ:-] “ልጄ ሆይ! ቆይ ረጋ በል! እስቲ መጀመሪያ ስለ ፍጡር እናውራ፤ ስለ ፍጡር (ይዘት ማወቅ) ከተሳነን ስለ ፈጣሪ ደግሞ እጅግ በበለጠ መልኩ የሚሳነን መሆኑን እናረጋግጣለን! ጂብሪል ስድስት መቶ ክንፎች ያሉት ሆኖ ነብያችን (ﷺ) እንዳዩት ከዐብዱላህ ኢብን መስዑድ (رضي الله عنه) ስለተላለፈልን ሐዲሥ ንገረኝ!”⁽¹⁾
- (ወጣቱም ሐዲሁን አወቀው።)
- [አል-ኢማም ኢብኑ መሀዲ:-] “ስድስት መቶ ክንፎች ስላሉት ፍጡር ይዘት ንገረኝ!”
- (ወጣቱም የሚለው ጠፍቶት ይመለከታቸው ጀመር!)
- [አል-ኢማም ኢብኑ መሀዲ:-] “ልጄ ሆይ! (እንዲያውም) ጥያቄውን ላቅልልህ፤ አምስት መቶ ዘጠና ሰባት ክንፎችን እተውልሀለሁ! ስለ ባለ ሶስት ክንፎች ፍጡር ሁኔታ ንገረኝ! እስቲ ሶስተኛውን ክንፍ ሁለቱን አላህ ካኖረበት (የተለመደ) ቦታ የተለየ ቦታ ላይ ግጠመው!”

---

(1) ሐዲሁ አል-ቡኻሪ (3232) እና ሙስሊም (174) ዘንድ የተዘገበ ሲሆን በውይይቱ ላይ የጠቀሱትን የዘገባ ሰነድ ለማሳጠር ስል ትቸዋለሁ!

- [ወጣቱም:-] “ስለ ፍጡር ባህሪ ይዘት ማወቅ በርግጥ አቅቶናል፤ ስለ ፈጣሪ ደግሞ በበለጠ መልኩ እጅግ የሚያቅተን ነን! እናገር የነበረውን ትቼ መመለሴን አስመሰክሮታለሁ፤ አላህንም መሃርታ እጠይቃለሁ!”⁽¹⁾

---

(1) “ሸርሑ ኡሱሊ’ዕቲቃዲ አህሊ’ሰ-ሱን-ናህ” ሊ’ል-ላለካኢይ (3/585)፤ “ሒልየቱ’ል-አውሊያእ” ሊ.አቢ. ኑዐይም (9/8)

ክፍል ሁለት

ምድብ ሁለት

የአላህን ባህሪያት በከፊል ወይም በሙሉ የሚያፋርሱ

እነዚህ ቡድኖች በኢስላም ሊቃውንት ዘንድ “ሙዐጥ-ጢላህ” (مُعْطَلَةٌ) በሚል ስያሜ የሚታወቁት ናቸው። አላህ በቁርአኑና በመልዕክተኛው (ﷺ) አንደበት ለራሱ ያፀደቃቸውን ባህሪያት በሙሉ ወይም በከፊል ይነፍጋሉ! ከአገባቡ ሂደት ጋር በማይስማማ መልኩ ቢሆን እንኳ ትርጓሜያቸውን ይቆለምማሉ! ይህን ጥመታቸውን ሲያራምዱ ፈጣሪን በማላቅ ግርዶሽ ስለሚከለሉ ከላይኞቹ በተለየ መልኩ ብዙ ሰዎች ላይ የበዛ ወይም ያነሰ ተፅእኖ ማሳደር ችለዋል!

ስለሆነም ለጥመታቸው መነሻ የሆኗቸውን ዋና ዋና ብኻታዎች በአላህ ፈቃድ ጠራርጎ የሚያፀዱ (በአንፃሩ) ሰፊ ያለ ማብራሪያ እናስከትላለን! በቅድሚያ ስለማንነታቸው አጭር ጥቆማ እናስተላልፍ!

እነኚህ ቡድኖችን (ሙዐጥ-ጢላህ) በዋነኝነት ለአራት ክፍሎች ልናያቸው እንችላለን⁽¹⁾ :-

(1) ለግንዛቤ እንዲያመች የጥመታቸው አስከፊነት እየጨመረ በሚሄድበት ቅደም-ተከተል አስቀምጫቸዋለሁ።

1ኛ- የአላህን ስሞችና አንዳንድ መገለጫዎች በጥቅሉ እያፀደቁ ከፊል ባህሪያቱን የማይቀበሉ

ይኸኛው ጎራ የአሽዐሪይ-ያህ የማቱሪዲይ-ያህ እና የመሳሰሉት ቡድኖችን ያካትታል።⁽¹⁾ በጥቅሉ ከሚቀበሏቸው ጥቂት ባህሪያት ውጪ ያሉትን እንዳሉ ማፅደቅ “አላህን ከፍጡራን ጋር ማመሳሰል

(1) የአሽዐሪይ-ያህ ቡድኖች የአቡ’ል-ሐሰን አል-አሽዐሪይ ተከታዮች እንደሆኑ ይናገራሉ፤ በመሠረቱ በእምነት አጀንዳዎች ላይ የአንድን ግለሰብ መንገድ በጭፍን መከተል በሽሪዓው የተወገዘ ነው፤ በዚህ ላይ አቡ’ል-ሐሰን በስተመጨረሻ ወደ አህሉ’ስ-ሱን-ናህ መንገድ በጥቅሉ ተመልሰዋል፤ ለዚህም እማኝ ከሚሆኑ ድርሳናቸው መካከል “አል-ኢባናህ ዐን ኡሱሊ’ድ-ዲያናህ”፤ “መቃላቱ’ል-ኢስላሚይ-ዪን ወ’ኸቲላፋ’ል-ሙሶል-ሊን”፤ “ሪሳላህ ኢላ አህሊ’ሥ-ሠቫር” እና ሌሎች መፅሀፎች ይገኛሉ። የአሽዐሪይ-ያዎችን የዘመናት የእምነት ጉዞ ያስተዋለ ቡድኑ ከጊዜ ወደ ጊዜ የመጀመሪያውን ፈር እየለቀቀና ይበልጥ በፍልስፍና ጥመት ውስጥ እየሰመጠ እንደሄደ ማስተዋል ይችላል! በመሆኑም የቀድሞዎቹ መሪዎቻቸው የሚያፀድቋቸውን በርካታ ባህሪያት የኋለኞቹ በማስተባበል ከሙዕተዚላዎች አቋም ጋር እጅግ የሚቀራረብ አካሄድ መስርተዋል! ከበርካታ ምእተ-አመታት በፊት ጀምሮ የአሽዐሪይ-ያህ ቡድን በቁርአንና በሐዲሥ ከፀደቁት የአላህ ባህሪያት መካከል ሰባቱን ብቻ በመቀበል ላይ ተወስነዋል! እነሱንም በተገቢው መልኩ አያፀድቁም!! ከዚህም ባሻገር በኢማን፣ በቀደርና በሌሎች በርካታ የእምነት አጀንዳዎች ላይም በጀህሚይ-ያዎች ተፅዕኖ ሰር በማደራቸው ከትክክለኛው ነብያዊ ፋና በጣም ርቀዋል! (የ“አሕባሽ” ቡድን በነዚህ ጉዳዮች ላይ የሚያስተጋባው አቋም ትክክለኛ ገፅታ ከዚህ የወጣ አይደለም! አብዛኞቹ ማቱሪዲያዎች ደግሞ ከበፊቱም ስምንት ባህሪያትን ብቻ በ“ማፅደቅ” ላይ ተገድበዋል!)

ነው!” በሚል አባዜ ቀጥተኛ መልዕክታቸውን በሌላ ይተረጉማሉ!⁽¹⁾ የሚፀድቁና የማይፀድቁ ባህሪያትን ለመለየት የሚመረከቱበት ሚዛን “አእምሯዊ” እንጂ የቁርአንና የሐዲሥ “ቃላዊ” መረጃ እንዳልሆነ በርካታ መሪዎቻቸው ይናዘዛሉ!!

2ኛ- ስሞቹን በመጠሪያነት ብቻ እያፀቀደቁ ሁሉንም ባህሪያቱን የማይቀበሉ

ይኸኛው ጎራ ደግሞ በዋነኝነት የሙዕተዚላዎችን⁽²⁾ ቡድን ያቀፈ ነው፤ “በምንም አይነት ባህሪ አላህን መግለፅ እርሱን ከፍጡራን

(1) ታዲያ የቁርአንና የሀዲስ መረጃዎችን ቀጥተኛ መልዕክት የሚያዛቡባቸው ስልቶችና የሚሰጧቸው ትርጓሜዎች ስለፎች በአንድ ድምፅ ካወገዟቸው ከጥንቶቹ ጀህሚያዎች በቀጥታ የተኮረጁ እንደሆኑ ለማወቅ አንዳንድ (ከአሽዐሪይ-ያዎች መፈልፈል በፊት የነበሩ) ቀደምት ሊቃውንት ለጀህሚያዎች ውዥን-በር ምላሽ ለመስጠት ያዘጋጁቸውን መፃህፍት ማየት ይቻላል! ለዚህ ጥሩ ምሳሌ የሚሆነው አል-ኢማም ዑሥማን ኢብኑ ሰዲድ አድ-ዳሪሚይ (በ 280 ዓ.ሂ ያረፉ) ቢሽር አል-መሪሲ (218 ዓ.ሂ) በተባለው አንድ የጀህሚይ-ያህ አቀንቃኝ ላይ የፃፉት ምላሽ ነው!

(2) ሙዕተዚላዎች የአእምሮን ድርሻ ከተገቢው በላይ በማግዘፍ የእምነት ጉዳዮች ዋነኛ መሠረት ስላደረጉት ከፍልስፍናቸው ጋር ያልገጠሙትን የቁርአንና የሐዲሥ መረጃዎች ሁሉ ከቻሉ እያስተባበሉ ካልቻሉ አጣምመው እየተረጎሙ ኖረዋል! እምነታቸውን የሚመሰርቱባቸው አምስት መለያ ምሳሌዎች አሏቸው! በጥቅሉ እንደ አንጃ ያላቸው ግኝት ቢመናመንም አብዛኛዎቹ እምነቶቻቸው በሌሎች አማካይነት ተላልፈዋል! በአሁኑ ጊዜ ሺዓዎች (ዘይዲያዎችን ጨምሮ)፤ ኢባዲይ-ያዎችና ሌሎች ቡድኖች =>

ጋር ማመሳሰል ነው!” በሚል አጉል ፈሊጥ የአላህን መልካም ስሞች ከመልካም ትርጓሜያቸው ነጥለው ያራቁታሉ! “ባህሪያትን የሚያስተናግድ ነገር ሁሉ ‘ጂስም’ ነው፤ ሁሉም ጂስሞች ደግሞ አንድ አይነት ናቸው!”⁽¹⁾ ይላሉ!

3ኛ- ስሞቹንና ባህሪያቱን ባጠቃላይ የማይቀበሉ

የዚህ አባባል ባለቤቶች የመጀመሪያዎቹ ፅንፈኛ ጀህሚያዎችና መስሎቻቸው ሲሆኑ ለአላህ ምንም አይነት ስሞችንም ሆነ ባህሪዎችን አያረጋግጡም፤ “ያልለ ነው (موجود)፤ ግን በምንም አይነት አዎንታዊ መገለጫዎች አይጠራም!” ይላሉ! “ይህን

=> በአላህ ስሞችና ባህሪያት ዙሪያ የሚያስተጋቡት የሙዕተዚላዎችን አቋም ነው! አሽዐሪያዎችና ማቱሪዲያዎችም በዚህ ርዕስ ላይ ከነርሱ ብዙ የራቁ አይደሉም!

(1) ይህንን ትንግርታቸውን ሲያብራሩ «ማንኛውም «ጂስም» የተገጣጠመው ሊከፋፈሉ ከማይችሉ ትናንሽ ተመሳሳይ የ«ጀውሃር» ንጥረ-ነገሮች ስለሆነ አንዱ ከሌላው በቅርፅ ቢለያይም በመሠረቱ «ጂስሞች» ሁሉ ተመሳሳይ ናቸው..!» ይላሉ! ይህንን ፍልስፍና እንኳን ሸሪዓህ ተራ አእምሮ እንኳ አንቅሮ እንደሚተፋው ግልፅ ነው! የሳይንስ ግኝቶችም የሚያረጋግጡት ጭራሽ ውድቅ መሆኑን ነው! ለማንኛውም ስለ እንዲህ ያሉ ቃላት («ጂስም»፣ «ጀውሀር»..ወዘተ) ሊኖረን የሚገባንን አቋም በምዕራፍ አንድ በሶስተኛው መርህ ማብራሪያ ላይ አሳልፈናል።

ካደረግን (በዓለም ላይ) ካሉ ነገሮች ጋር ይመሳሰልብናል!” በማለት በአፍራሽ ገለጻዎች ብቻ ይገልፁታል!⁽¹⁾

4ኛ- ስለአላህ በምንም አይነት አዎንታዊም ይሁን አፍራሽ መልኩ “ነው” ወይም “አይደለም” ማለትን ውድቅ የሚያደርጉ

አብዛኛዎቹ የዚህ ድንበር-ዘለል አቋም ባለቤቶች የአላህን ስሞችና ባህሪያት ብቻ ሳይሆን ከተለያዩ ሽሪዓዊ ህግጋትና ከእምነት ጉዳዮች ጋር የተያያዙ እውነታዎችን ሁሉ የሚያስተባብሉ ፈላጎቶቻችን የባጢኒይ-ያህ አንጃዎች ናቸው!⁽²⁾

(1) አንዳንድ የኢስላም ሊቃውንት ጀህም ኢብኑ ሰፍዋን አላህን ፈጣሪ (خالق) እና ቻይ (قادر) ከሚሉት መጠሪያዎች በስተቀር በምንም እንደማይገልፅ አስተላለፈዋል። [“ደርኡ ተዓሩዲ’ል-ዐቅሊ ወንን-ነቅል” (5/187)]

(2) እነርሱ ዘንድ ስለ አላህ ባህሪያት፣ ስለመጨረሻው ቀንና፣ ስለተለያዩ የአምልኮ (የዒባዳ) ዘርፎች የተነገሩ እውነታዎች በሙሉ የብዙሀኑን ልብ ለመግዛትና ህይወታቸውን ስርዓት ለማስያዝ ተብሎ የተነገሩ ማስመሰያዎች እንጂ ትክክለኛ ገፅታ የላቸውም!! ይህንን ሚስጥር የሚያውቁት ግን ጥቂቶች እንደሆኑ ይናገራሉ። ለምሳሌ:- ስለጀነት ፀጋዎችና ስለጀህነም ስቃዮች የተነገረን “የምስኪኑን ህዝብ ስብዕና ለመግራት እንጂ እውነት ሆኖ አይደለም” ይላሉ! አንዳንዶቹ እንደሚሉት የሰላት ትርጓሜ = ሚስጥሮቻቸውን ማወቅ፣ የያም ትርጓሜ ደግሞ = ሚስጥሮቻቸውን መደበቅ፣ የሐጅ ደግሞ = ሸይኾቻቸውን መጎብኘት.. ወዘተ ነው። የዚህ አቋም ባለቤቶች ሙሉ በሙሉ ከኢስላም የወጡ ከሀዲያን እንደሆኑ ሁሉም ሙስሊሞች ይስማማሉ።

“አላህን በምንም ዓይነት አዎንታዊም ሆነ አፍራሽ ገለፃ አንገልፅም!” በማለት አእምሮ ሊቀበለው በማይችል መልኩ ሁለት ተፃራሪ ባህሪዎችን ውድቅ ያደርጋሉ! “ያልለ አይደለም (لا يوجد)፣ የሌለም አይደለም (ولا غير موجود)፣ ህያውም አይደለም፣ ሟችም አይደል፣ አዋቂም አይደል፣ አላዋቂም አይደል..ወዘተ” እያሉ ይቀላምዳሉ! አንዳንዶቹ “ነውም አንልም! አይደለምም አንልም!” ይላሉ!!

ምክንያታቸውንም ሲናገሩ:- “በአዎንታዊ መልኩ ከገለፅነው (በዓለም ላይ) ከሚገኙ ነገሮች ጋር ይመሳሰልብናል፤ በተቃራኒው ከገለፅነው ደግሞ ከሌሉ ነገሮች ጋር ይመሳሰልብናል” ይላሉ!!

ምርመራ⁽¹⁾

የነዚህን አራት ጎራዎች ንግግሮች ያስተዋለ አንድ ቁም ነገር ይገነዘባል። ሁሉም የሚዘምሩት አላህን ከፍጡራን መገለጫዎች የማጥራትና የማላቅ አዝማች ቢሆንም እውነታው ግን በተቃራኒው አላህን ከፍጡራኑ ጋር የማመሳሰል አዘቅት ውስጥ መውደቃቸው ነው!

---

(1) የበሽታው መነሻ ትክክለኛ መንስኤ ወደ ፊት ይጠቀሳል፤ ምንነቱን ለመረዳት ምርመራ ይቀድማል!

* በዚህ ረገድ የኢስላም ሊቃውንት ዘንድ ከታወቁ መርሆዎች መካከል የሚከተለው አባባላቸው አንዱ ነው፡-

«كُلُّ مُعْطَلٍ مُمْتَلٍ»

«ሁሉም “መ-ዐጥ-ጢል” (የአላህን ባህሪያት ከቀጥተኛ መልዕክታቸው የሚያራቁት) = “መ-መሥ-ሢል” (አላህን የሚያመሳስል) ነው!»

↳ “እንዴት?” ማለት ጥሩ!

ይህን መርሆ በሁለት መንገዶች ማብራራት ይቻላል፡-

1ኛው- መ-ዐጥ-ጢልዎች በቁርዓንና በሱን-ናህ የተረጋገጡትን የጌታ ባህሪያት መልዕክት እንዲቆለምሙ ያደረጋቸው ቀድሞውኑ የመረጃዎቹን መልዕክት የተረዱት የፍጡራን ባህሪያትን በሚረዱበት ይዘት መሆኑ ነው!

ለምሳሌ፡- አላህ በዐርሹ ላይ መሆኑን የሚያረጋግጡ ማስረጃዎችን ሲሰሙ የሚገነዘቡት መልዕክት አንድ ፍጡር በሌላ ነገር ላይ መሆኑን በሚገነዘቡበት ይዘት ስለሆነ “አላህ ከዐርሽ በላይ ከሆነ ለርሱ ዐርሽ ያሰፈራገዋል ማለት ነው! ዐርሽ ይሸከመዋል ማለት ነው! ..ወዘተ” በሚል ፈሊጥ የበላይነት ባህሪውን ወደማፋረስ አመሩ! ቀድሞውኑ ይህን የፍጡር መገለጫ ከማስረጃዎቹ የሚረዳው ህሊናው በማመሳሰል አባዜ የተበከለ ብቻ ነው!

* ይህም የነዚህና የተቃራኒዎቹ ቡድኖች (መ-ሽብ-ቢሀህ) ብሻታ መነሻ ተመሳሳይ መሆኑን ያሳያል! እነዚያ በሽታቸውን ስላላወቁት

ፈውስ አልፈለጉም! እነዚህ ደግሞ ምናባቸው ውስጥ ከተፀነሰው የማመሳሰል በሽታ ለመፈወስ የማስረጃዎችን መልዕክት በማዛባት ወደ ሌላ በሽታ ሸሹ፤- ህፃናት ከሰው ለመደበቅ አይናቸውን እንደሚጨፍኑት!!

እይታቸው በዚህ ብዥታ ያልተጋረደው አብዛኛዎቹ ሙስሊሞች ግን ቀድሞውኑ ከማመሳሰል በፀዳ ሚዛናዊ ግንዛቤያቸው ባህሪያቱን ለርሱ ብቻ በሚገባ መልኩ ስለሚያፀድቁ መረጃዎችን ለመቆልመም መንደፋደፍ አላስፈለጋቸውም!

2ኛው- እነዚህ ቡድኖች “ከማመሳሰል ለማምለጥ” በሚያደርጉት ጉዞ ላይ ሁሉ የፈሩት አይቀርላቸውም!

ብዙዎች አላህን ህያው ከሆኑ ነገሮች ጋር ላለማመሳሰል በሚል ፈሊጥ የተለያዩ መገለጫዎቹን በማስተባበል ለሙታንና ለግዑዛን ብቻ በሚገቡ ባህሪያት ይገልፁታል!

ሌሎች ደግሞ ከዚህ ተነስተው በህይወት ካሉም ከሌሎም የዓለም ፍጡራን ጋር ከማመሳሰል ሰመመን ለመዳን ህልውናውን በሚገፍ መልኩ ጭራሽ የሌሉ ነግሮች በሚገለፁበት መገለጫዎች ያወሱታል!

ሌሎች የጠናባቸው ደግሞ፡ ካልሉም ከሌሎም ነገሮች ጋር ከማመሳሰል ለመገላገል ብለው ሁሉንም ወድቅ በማድረግ ፍፁም ሊኖሩ በማይችሉ ነገሮች አፍራሽ መገለጫዎች ይገልፁታል!

ከላይ ያሳለፍናቸው አራት ጎራዎች ይህን ምናባዊ ሽሽት እንደየግንዛቤያቸው እያከናወኑ በመገስገስ አሁን ያሉበት የተዕጢል

አዘቅት ውስጥ መነከራቸው ግልፅ ነው! የሚደንቀው ከሚሸሹት “ችግር” ይልቅ የሚገቡበት “መፍትሄ” የባሰ መሆኑ ነው! ከድጡ ወደ ማጡ!

የበሽታው መዘዝ

↳ ይህ የሚያሳየው ማንኛውም በተዕጢል የተበከለ ልቦና በዚህ ረገድ አራት ዋና ዋና የጥፋት መዘዞችን በአንድ ላይ እንደሚያስተናግድ ነው፤ ሁለት የ“ተሸቢህ” (ማመሳሰል) እና ሁለት የ“ተዕጢል” መራራ ፍሬዎች! በቅደም ተከተል እንደሚከተለው ይገለጻሉ፡-

1. ከላይ እንዳየነው የአላህ ባህሪያትን የተመለከቱ መረጃዎች ያዘሉት ግልፅ መልዕክት አላህን ከፍጡራን ጋር የሚያመሳሰል መሆኑን ማሰባቸው፤ (“ተሸቢህ”)
2. በመቀጠል የእነዚህን መለኮታዊ መረጃዎች መልዕክት በማዛባት ትክክለኛ ትርጓሜያቸውን መግፈፍ፤ (“ተዕጢል”)
3. ከዚያም ለአላህ የተገቡትን ትክክለኛ ባህሪያት በመንፈግ መገለጫዎቹን ማራቆት፤ (“ተዕጢል”)
4. በመጨረሻም ከላይ እንደተብራራው ጉድለትን በሚያንፀባርቁ ባዶ ገለጻዎች በማውሳት ከግሑዛንና ግኝት ከሌላቸው ነገሮች ጋር በተዘዋዋሪ ማመሳሰል! (“ተሸቢህ”)

ከዚህ ሁሉ አስከሬ ጠንቆች ለመዳን ቀላሉ መፍትሄ የህዝቡ ሙስሊሙ ምርጥ ትውልዶች እንዳደረጉት የአላህን ባህሪያት

ከምንም ነገር ጋር ሳያመሳስሉና ስለሁኔታቸውም ሳይዘባርቁ፡ እንዲሁም ትርጉም-አልባ ሳያደርጉና ቀጥተኛ መልዕክታቸውንም ሳያዛቡ ለጌትነቱ በሚገባ መልኩ አረጋግጦ ማለፍ ነበር!

ሆኖም እነዚያ የተዕጢል አንጃዎች ይህንን ሚዛናዊና ንፁህ መንገድ እንደ “ማመሳሰል” በመቁጠር ከጥንት ጀምሮ የሐቅ ተከታዮችን “ሙሽብ-ቢሃህ” (አላህን ከፍጡራን ጋር የሚያመሳስሉ) እያሉ በሀሰት ሲያጥላሉና በከሃዲነት ሲፈርጁ ኖረዋል!! የላይኛው ማብራሪያ በእውነት አመሳሳዮቹ እነርሱ ራሳቸው እንደሆኑ በግልፅ ያስረዳል!

➤ አል-ኢማም አሕመድ እንዲህ ብለዋል፡-

«وَقَدْ رَأَيْتُ لِأَهْلِ الْأَهْوَاءِ وَالْبِدَعِ وَالْخِلَافِ أَسْمَاءَ شَنِيعَةً قَبِيحَةً يُسْمُونَ بِهَا أَهْلَ السُّنَّةِ، يُرِيدُونَ بِذَلِكَ عَيْبَهُمْ وَالطَّعْنَ عَلَيْهِمْ، وَالْوَقِيعَةَ فِيهِمْ، وَالْإِزْرَاءَ بِهِمْ عِنْدَ السُّفَهَاءِ وَالْجُهَّالِ، أَمَّا الْجُهْمِيَّةُ فَإِنَّهُمْ يُسْمُونَ أَهْلَ السُّنَّةِ: "الْمُشَبَّهَةَ"، وَكَذَبَ الْجُهْمِيَّةُ أَعْدَاءَ اللَّهِ! بَلْ هُمْ أَوْلَى بِالتَّشْبِيهِ..»

«የግላዊ ዝንባሌ፣ የቢድዓህ፣ እና የውዝግብ አራማጆች አህሉስ-ሱን-ናህን የሚሰይሙባቸውን አፀያፊና አስጠሊታ ስሞችን አይቻለሁ! በዚህም የሚፈልጉት እነርሱን ማነወር፣ መተቸትና መዝለፍ እንዲሁም እነሱን ሞኞችና መሀይማን ዘንድ ማጣጣል ነው! ጀህሚይ-ያዎችማ እህሉስ-ሱን-ናህን “ሙሽብ-ቢሃህ” ብለው ይጠሯቸዋል፤ እነዚህ የአላህ ጠላት የሆኑት ጀህሚይ-ያዎች

ዋሽተዋል! እንዲያውም እነርሱ (ራሳቸው) ለ“ተሸቢህ” (ማመሳሰል) ይበልጥ የተገቡ ናቸው..!»⁽¹⁾

➤ እንደዚሁም አል-አማም አል-ቡኸሪይ (256 ዓ.ሂ) እንደሚከተለው ይላሉ:

«وَقَالَ بَعْضُ أَهْلِ الْعِلْمِ: "إِنَّ الْجُهْمِيَّةَ هُمْ الْمُشَبَّهَةُ؛ لأنهم شبهوا ربهم بالصنم والأصم والأبكم الذي لا يسمع ولا يُبصر ولا يتكلم ولا يخلق!"»

«አንዳንድ የእውቀት ባለቤቶች እንዲህ አሉ:- “ጀህሚይ-ያዎች ናቸው አመሳሳዮቹ! ምክንያቱም ጌታቸውን ከማይሰማ፣ ከማይይ፣ ከማይናገርና ከማይፈጥር ጣኦት፣ ደንቆሮና ዲዳ ጋር አመሳሰለውታልና!”»⁽²⁾

(1) “ኢብጣሎት-ተአዊላት ሊአኸባሪስ-ሲፋት” ሊ’ል-ቃዲ አቢ የዕላ (1/46)

(2) “ኸልቁ አፍዓሊ’ል-ዲባድ” ሊ’ል-ቡኸሪይ (2/59)

ክፍል ሶስት

መድሃኒት

በዚህ ላይ ያሉትን የግንዛቤ ግድፈቶች የሚያስተካክሉና የስህተተኞችን የብዥታ መነሻ ጠራርገው የሚያስወግዱ ሶስት ቁልፍ መሠረቶችን እናስከትላለን፡-

አንደኛው መሠረት

የስያሜ አንድነት የይዘትን መመሳሰቤ አያመካክትም!

ማብራሪያ

የሁለት ነገሮች ስያሜ በቃል ደረጃ መጋጠሙ የግድ አንድ አይነት ባህሪ የሚያወርሳቸው እንዳልሆነ ግልፅ ነው!

አዎን! በነባራዊው ዓለም ከምናያቸው ተጨባጭ እውነታዎች አንዱ ፍጡራን ራሳቸው በብዙ ጥቅል መጠሪያዎች በስያሜ ደረጃ ሊጋጠሙ ቢችሉም በይዘትና በአኳኋን በሰፊው መለያየታቸው ነው።

ይህንን ይበልጥ የሚያስረዳን የሚከተለው ነጥብ ነው፡-

* የአንድን ባህሪ ስያሜ ለብቻው ስንሰማ በአእምሯችን የሚጫር ጥቅል መልዕክት አለ። ይህ ጥቅል መልዕክት ግን በዚህ ጥቅልነቱ የሚገኘው በህሊናችን እንጂ በገሃዱ ዓለም ላይ አይደለም፤ በገሀዱ ዓለም የሚገኙት ባህሪያት ሁሌም የተገደቡና ባህሪያቱን ከተላበሱት ነገሮች ማንነትና መገለጫ ጋር የተሳሰሩ ናቸውና!

በመሆኑም የባህሪውን ባለቤት ማንነት በሚያስረዳ አገባብ ቃሉን ስንሰማው የመጀመሪያውን ልቅ መልዕክት የሚገድብ መለያ እንገነዘባለን።

ለምሳሌ፡- **“መኖር/ግኝነት”** (existence / وجود) የሚለውን ነጠላ ቃል ስንሰማ የሆነ ጥቅል መልዕክት በአእምሯችን ይፀነሳል፤ ለጊዜው የምናስበው ውስን የ“መኖር” ዓይነት ላይኖር ይችላል።

ሆኖም፡- “የትንኝ መኖር፣ የሰው መኖር፣ የመላኢካዎች መኖር፣ የአጋንንት መኖር፣ የአየር መኖር፣ የምድር መኖር፣ የሰማይ መኖር፣ የዐርሽ መኖር..” እየተባለ ሲዘረዘር መልዕክቱ ከባህሪው ባለቤቶች ማንነት ጋር በሚሄድ ይዘት ስለሚተረጎም የተለያዩ ግንዛቤዎችን እንጨብጣለን! ሁሉም “መኖር” የተባለውን ጥቅል ገለፃ በጥቅሉ የሚጋሩ ቢሆንም በገሀዱ ዓለም ያላቸው የ“መኖር” ይዘት ግን እጅግ ይለያያል! እንዲያውም ባህሪውን በተላበሱት ማንነት መካከል ያለው ልዩነት እየሰፋ በሄደ ቁጥር ባንዱ “መኖር”ና በሌላኛው “መኖር” መካከል ያለውም ልዩነት እንዲሁ ይገባል።

ሌሎች ምሳሌዎች

- **“ሀይል”** የሚለውን ቃል በነጠላ ስንሰማ የምንገነዘበው ጥቅል መልዕክት አለ።

“የሰው ሀይል፣ የጉንዳን ሀይል፣ የማሸን ሀይል፣ የኒውክሌር ሀይል፣ የመላኢካ ሀይል ..” ሲባል ግን የመልዕክቱ ይዘት

በባለቤቱ ማንነት ላይ ይወስናል! ሁሉም ሀይል አላቸው፤ ግን ሀይላቸው በአይነትም በብርታትም ይለያያል!

- “ብርሃን” ሲባልም እንደዚሁ!

“የሻማ ብርሃን፣ የአምፖል ብርሃን፣ የፀሃይ ብርሃን፣ መላኢካዎች የተፈጠሩበት ብርሃን...” ሁሉም ብርሃን ከመሆናቸው ጋር በመካከላቸው ያለው ልዩነት የትየለሌ ነው!

- “ክንፍ” የሚለውን ነጠላ ስያሜ ስንሰማ ከመብረር ጋር የተያያዘ ጥቅል መልዕክት እንገነዘባለን።

ታዲያ ወፎች ክንፍ አላቸው፤ ትንኝም እንዲሁ! አውሮፕላንም እንዲሁ! መላኢካዎችም እንደዚያው!

የክንፋቸው ይዘት ግን በጣም ይለያያል፤ “ክንፍ” በሚለው ባህሪ ጥቅል ስያሜ በመጋጠማቸው ተመሳሳሉ አይባልም!

መቼም የአላህ ክቡር ባለሟል የሆኑት መላኢካዎች ከትንኝ፣ ከአእዋፍና ከግዑዙ አውሮፕላን ጋር እንዳይመሳሰሉ ሰግተን አላህ ያጎናፀፋቸውን ክንፍ አንሰልባቸውም!

አላህ እንዲህ ይላል፡-

.. جَاعِلِ الْمَلَكَةِ رُسُلًا أُولَىٰ أَبْجِذَةٍ مَّتَشَىٰ وَثَلْثَ وَرُبْعَ زَيْدٍ فِي الْخَلْقِ مَا

﴿فاطر: ١﴾
يَشَاءُ

→ «..መሰባሰብኩትን ባስ ሁስት፣ ባስ ሶስትና ባስ ስቴት ክንፎች መሰባሰብተኞች ስድራጊ፤ ከፍጥረትም የፈሰገውን ደጠምራሰ..»^[ፋ.ጠ.ር 1]

↳ ስለዚህ መላኪካዎችን ባናያቸውም አላህ የነገረንን ተመርኩዘን ከነርሱ ማንነት ጋር የሚሄድ ልዩ ክንፍ እንዳላቸው እናምናለን እንጂ “ክንፍ ማለት የእንቅስቃሴያቸውን ፍጥነት ለማሳየት የሚውል ዘይቤያዊ ቃል ነው..! ኪናዊ ገለፃ ነው..! ምንትሴ..!” እያልን የማይመስል ሀተታ አንዘባርቅም! በተቃራኒውም “ክንፋቸው የላባ ነው! እንዲህ ይመስላል፤ እንዲያ ይመስላል!..” እያልን ያላየነውን ካየነው ጋር በማነፃፀር ያለ እውቀት አንፈላፈልም!⁽¹⁾

ያሳለፍናቸውን ሌሎች ምሳሌዎች በተመለከተም እንደዚሁ ተመሳሳይ መርሆ እንከተላለን!

የጀነት ምሳሌ

አላህ ለመልካም ባሮቹ በዘልዓለማዊው የጀነት አገር ውስጥ ካዘጋጃቸው የተለያዩ ሽልማቶችና መስተንግዶዎች መካከል

(1) እንዲህ ዓይነት ሙግት በመላኪካዎች የማመን ግዴታን የሚያጓድል መሆኑ የታወቀ ከሆነ በተመሳሳይ ፈሊጥ የአላህን ትክክለኛ ባህሪያት ማስተባበል በአላህ የማመን ግዴታን ይበልጥ እንደሚያጓድል ጥርጥር የለም! ያስተውሉ!

የተወሰኑትን እንደዘረዘረልን የታወቀ ነው! እዚያ ስላሉ ልዩ ልዩ አርኪ መጠጦችና መብሎች፣ ፍራፍሬዎች፣ ወንዞች፣ ጌጣጌጦችና የሀር አልባሳት፣ ከፍ ያሉ አልጋዎች፣ የተሽቆጠቆጡ ህንፃዎችና ሰገነቶች፣ አገልጋዮች፣ ቆነጃጂት ሚስቶች እና ስለ ሌሎችም ፀጋዎች አሳውቆናል! (1)

ታዲያ በአንድ በኩል የእነዚህን ቃላትና ገለፃዎች ጥቅል መልዕክት የምንገነዘብ ቢሆንም በሌላ በኩል የፀጋዎቹን ውስጣዊ ይዘት ግን እንደማናውቅ ግልፅ ነው! አላህም እነዚህንና መሰል ፀጋዎችን ከመዘርዘሩ ጋራ ባሮቹን ስለሚጠብቋቸው ልዩ ሽልማቶች ማንም እንደማያውቅ መግለፁ ይህንን ያረጋግጣል፤ አላህ እንዲህ ብሏል፡-

﴿فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ مَّا أُخْفِيَ لَهُم مِّن قُرَّةِ أَعْيُنٍ جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾

[السجدة: ١٧]

→ «(ሙስሚኖች) ደስቷት በነበረው ምክንያት ከሰደኖች መርገያ (የፀጋ ዓደነቶች) ስምንዳነት የተደበቀሳቸውንም (ማንኛደቱም) ነፍስ ስታውቅም!» [አስ-ሰጅደህ 17]

እንደዚሁም ነብያችን (ﷺ) እንዲህ ብለዋል፡-

(1) ከጀነት ባለ ፀጌች ሁሉ ይበልጥ አናሳ የሆነውን ደረጃ የሚያገኘው ግለሰብ በጀሀም ተቀጥተው ከሚወጡት ሰዎች የመጨረሻው ሲሆን ሽልማቱም የዱንያ አገር ሙሉ ፀጋ እና አስር እጥፍ ጭማሪ እንደሆነ በሐዲሥ ተረጋግጧል። [አል-ቡኻሪ (806)፣(6571)፣ ሙስሊም (182)፣(186)፣ (191) እና ሌሎችም ዘግበውታል።]

« قَالَ اللَّهُ - عَزَّ وَجَلَّ - : أَعَدَدْتُ لِعِبَادِي الصَّالِحِينَ، مَا لَا عَيْنٌ رَأَتْ، وَلَا أُذُنٌ سَمِعَتْ، وَلَا خَطَرَ عَلَى قَلْبِ بَشَرٍ..»

→ «ከሳህ ከንዲህ ብሏል፦ “ሰደጋግ ባሮቹ ስደን ስደቶት የማያውቅ፣ ጃሮም ስምቶት የማያውቅና በሰው ሰቦና ውስጥ ብሱ የማያውቅ (ፀጋን) ስዘጋጅቻለሁ!”..»⁽¹⁾

ነገር ግን ባለንበት የዱንያ አገርም ከጀነት ፀጋዎች ጋር በመጠሪያ አንድ የሆኑ ፀጋዎችን እናያለን! እንዲያውም በደፈናው ስለ ወዲያኛው ዓለም የተነገሩንን ምሳሌዎች የምንረዳው በዚህኛው ዓለማችን ከምናውቃቸው ተመሳሳይ ስያሜዎች ጥቅል ቋንቋዊ ትርጓሜ በመነሳት ነው! ይህ የስም መመሳሰል ግን ሃሳብን ለመረዳት ከማገልገሉ ያለፈ ተፅእኖ ሊኖረው አይገባም።

ስለሆነም በጀነትና በዱንያ ፀጋዎች መካከል የስያሜ እንጂ የይዘትና የሁኔታ መመሳሰል እንደሌለ ሁላችንም እናውቃለን!

➤ ታላቁ ሰላሲይ ዐብዱላህ ኢብኑ ዐብ-ባሰ (رضي الله عنه) እንዲህ ይላሉ፦

«ليس في الدنيا مما في الجنة إلا الأسماء.»

«በጀነት ውስጥ ካሉ ነገሮች ዱንያ ውስጥ ምንም የለም - ከስሞች በስተቀር!»⁽¹⁾

(1) አል-ቡኻሪይ (3244)፣ (4779)...፣ ሙስሊም (2824)

ስለሆነም የጀነትን ፀጋ በአይናችን ባናይም በቁርአንና በትክክለኛ ሐዲሥ አስተምህሮት ላይ ተመርኩዘን መልዕክቱን እናፀድቃልን እንጂ መቼም ዘልዓለማዊውን የጀነት ፀጋ ከጠፊው የዱንያ ፀጋ ለመለየት በሚል ፈሊጥ እነዚህን አምላካዊ ገለጻዎች ከትርጓሜ አናራቁትም፤ እንዲሁም ግልፅ መልዕክታቸውን በመቆልመም “መጠጡ የነፍስ እርካታን፣ ፍራፍሬዎቹ የመልካም ስራን ውጤት፣ አልባሳቱ የኃጢያት መሸፈንን.. ይወክላሉ! ..ቅብርጥሰዮ..!” እያልን የጀነትን ህልውና ከመሰረቱ አናፋርስም!⁽²⁾

-
- (1) “ተፍሲሩጥ-ጠበሪይ” (1/392)፣ “ተፍሲር ኢብኒ አቢ ሓቲም” (1/66)፣ “አል-በዕሥ ወን-ኑሹር” ሊጎል-በይሀቂይ ገፅ 542፣ እና ሌሎች መዛግብት ላይ በትክክለኛ ሰነድ ተላልፏል።
  - (2) ከሞት በኋላ መቀስቀስን የሚያስተባብሉት የባጢኒይ-ያህ ቡድኖች መረጃዎችን በዚህ መልኩ እንደሚያጣምሙ ጥቆማ አልፏል፤ ሌሎች የተዕጢል ጎራዎች ለነርሱ በዚህ ጉዳይ ላይ የሚሰጧቸውን ምላሾች በአላህ ባህሪያት ላይ ለራሳቸው ቢመከሩባቸው መልካም ነበር! ምክንያቱም “ለምን እነዚህን ግልፅ እውነታዎች በሌላ በመተርጎም ታስተባብላላችሁ?” ሲሏቸው መልሳቸው “እናንተ የአላህን ባህሪያት የተመለከቱ እውነታዎችን በሌላ እንደምትተረጉሙት ነው እንጂ ማስተባበል አይደለም! እናንተው በከፈታችሁት በር ነው የገባነው!!” የሚል ይሆናል!! አላህ ልብ ይስጠን!

መቋጫ

↳ ስለዚህም የባህሪያት ጥቅል ስያሜ መገጣጠም በፍጡራን መካከል እንኳ የይዘትንና የሁኔታን አንድነት ወይም መመሳሰል የሚያመለክት ሳይሆን እንዴት የፈጣሪና የፍጡር መመሳሰልን ያመለክታል?!

ፍጡራን ራሳቸው አንዳንድ ጥቅል ስያሜዎችን እየተጋሩ በመካከላቸው አላህ ብቻ የሚያውቀው ሰፊ ልዩነትና መበላላጥ መኖሩ የተረጋገጠ ከሆነ በታላቁ ፈጣሪና በደካማው ፍጡር መካከል ያለው ልዩነት እንዴት ይመጠናል?! በምንስ ይለካል?! የዚህ ልዩነት ሚስጥርስ በየትኛው አንደበት ይፈታል?!

በመሆኑም አላህን ራሱን በገለጸበት መልኩ በመግለፅ ሂደት ምንም አይነት የማመሳሰል ስጋት ሊፈጠር አይገባም፤ ለፈጣሪ የፀደቁት ባህሪያትን የምናረጋግጠው ለርሱ ብቻ በሚገባ ልዩ መልኩ እንጂ ከፍጡር ጋር በሚያመሳሰለው ይዘት አለመሆኑን አውቀናልና!

➤ አል-አማም አቡ-ል-ሐሰን አል-አሸጻሪይ (324 ዓ.ሂ) እንዲህ ብለዋል:-

« .. لم يكن وصفه بأنه حيّ وقادِرٌ وعالمٌ يوجب تشبيهه لمن وصفناه بذلك منّا، وإنما يوجب اتفائهما في ذلك اتفائاً في حقيقة الحي والقادر والعالم، وليس اتفائهما في حقيقة ذلك يوجب تشابهاً بينهما، ألا ترى أنّ وصفَ الباري -عز وجل- بأنه موجودٌ ووصفَ الإنسانِ بذلك لا يوجب تشابهاً بينهما، وإن كانا قد

اتفقا في حقيقة الموجود، ولو وجب تشابههما بذلك لوجب تشابه السواد والبياض بكونهما موجودين...»

«እርሱን (አላህን) “ህያው፣ ቻይ፣ አዋቂ..” ብሎ መግለፅ ከእኛ (ፍጡራን) መሀል በእነዚህ ባህሪያት ከምንገልፃቸው ጋር የሚያመሳስለው አይደለም! ይልቁንም በእነዚህ መገለጫዎች መጋጠማቸው የሚያስገነዝበው “ህያው፣ ቻይ፣ አዋቂ..” በሚሉት ጥቅል እውነታዎች መጋጠማቸውን እንጂ መመሳሰላቸውን አይደለም፤ ፈጣሪ “ያልለ” (الموجود) መሆኑንና ሰውም “ያልለ” (الموجود) መሆኑን መግለፅ ሁለቱም በጥቅሉ ያልሉ በመሆናቸው እውነታ ላይ ቢጋጠሙም መመሳሰላቸውን ግን የሚያስገነዝብ እንዳልሆነ አትመለከትም?! በዚህ ረገድ የግድ የሚመሳሰሉ ቢሆኑ ኖሮ ነጭና ጥቁር ሁለቱም ያልሉ /የሚገኙ/ በመሆናቸው (ብቻ) የሚመሳሰሉ በሆነ ነበር!..»⁽¹⁾

ቁርአናዊ ማረጋገጫ

የላይኛውን መሠረት ከሚያረጋግጡ እውነታዎች መካከል አላህ ራሱን በሰየመባቸው ስሞች ፍጡራንን የጠራባቸው በርካታ

(1) “ሪሳላህ ኢላ አህሊ’ሥ-ሠቛር” ሊአቢ’ል-ሐሰን አል-አሽዓሪይ ገፅ (120-121)

አንቀጾች መኖራቸው ነው! ባህሪያቱን በገለፀባቸው ቃላትም የአንዳንድ ፍጡራንን ባህሪያት ገልጿል!

የተወሰኑ ቁርአናዊ ምሳሌዎችን አብረን እንቃኝ:-

 አላህ ራሱን በርካታ ቦታዎች ላይ “ህያው” (الْحَيِّ) ብሎ ሰይሟል:-

 ﴿اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ﴾ [البقرة: ٢٥٥، وآل عمران ٢]

↳ «(ሰዘሳሰም) ህያውና ራሱን ቻዩ (ተብቃቂ) ከሆነው ስሳህ በቀር (ሕውነተኛ) ስምሳክ የሰም!» [አል-በቀራህ 255/ አሊ-ዒምራን 2]

 ﴿وَتَوَكَّلْ عَلَى الْحَيِّ الَّذِي لَا يَمُوتُ﴾ [الفرقان: ٥٨]

↳ «በዚያም በማደሞተው ህያው (ስምሳክ) ሳይ ተመካ..» [አል-ፋርቃን 58]

↳ እንዲሁም ከፍጡራት ከፊሉን በተመሳሳይ ስያሜ ጠርቷል:-

 ﴿يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ﴾ [الروم: ١٩]

↳ «ከሙት ህያውን ያወጣል፤ ከህያውም ሙትን ያወጣል!» [አር-ሩም 19]

ቃዲያ “ህያው” የሚለው ቃል በጥቅል መልዕክቱ የፈጣሪንና የፍጡርን ህያውነት ቢያካትትም ይዘታቸው ግን ጭራሽ ሊነፃፀር የሚችል አይደለም፤ የፈጣሪ ህያውነት በሰዎች አንደበት የሚብራራ ባይሆንም ቢያንስ ከፍጡራን በተለየ መልኩ መጀመሪያና መጨረሻ የሌለው፤ ከማንኛውም እንከን የጠራ ፍፁም.. መሆኑን እናውቃለን!

በመሆኑም ከማመሳሰል “ለማምለጥ” ብለን የቃሉን ግልፅ ትርጓሜ መቆልመም አያስፈልገንም! ይህ ማመሳሰል ከሆነ መቼም ህያው ካልሆኑ ነገሮች ጋር ከማመሳሰል አይብስም! ልብ ይበሉ!

 እንዲሁም ራሱን “ሰሚው”ና “ተመልካቹ” ብሎ ጠርቷል:-

 ﴿لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ﴾ [الشورى: 11]

↳ «ከንደርሱ ያስ (ከሦሳዳ) ሦጎም የሰም፤ ከርሱም ሰሚውና ተመሳካቹ ነው::» [አሻ-ሹራ 11]

 ﴿إِنَّ اللَّهَ كَانَ سَمِيعًا بَصِيرًا﴾ [النساء: 58]

↳ «በርግጥ ስላህ (ሁሴም) ሰሚ፣ ተመሳካቹ ነበር!» [አን-ኒሳ 58]

↳ ከፍጡራኑም ከፊሉን በዚያው ስያሜ ገልጿል:-

 ﴿إِنَّا خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ نُطْفَةٍ أَمْشَاجٍ نَبْتَلِيهِ فَجَعَلْنَاهُ سَمِيعًا بَصِيرًا﴾

→ «ከኛ ሰውን ሰገኔትነው ከተቀሳቀሰ የፍትወት ጠብታ ፈጠርነው፤ ከናም ሰሚ፤ ተመሰክሮች ስደረግነው::»^[አል-ኢንሳን 2]

አዎን! አላህ ሰሚና ተመልካች ነው፤ ሰውም እንዲሁ! ሆኖም የአላህ መስማትና ማየት ከሰው መስማትና ማየት ጋር ሊነፃፀር አይችልም። የልዩነቱን ሚስጥር በውስን ግንዛቤያችን መፍታት ባንችልም ቢያንስ የአላህ መስማት እንደ ደካማው ፍጡር በርቀት ወይም በሌላ ምክንያቶች እንደማይገደብ እናውቃለን! የድምፆች ዝግታ ወይም መደራረብ፣ አሊያም የቋንቋዎች መለያየት ምንም ሳያገደው ሁሉንም እኩል ይሰማል! ጨለማም ይሁን ሌላ ግርዶሽ ሳይወስነው ሁሉንም እኩል ያያል! ጥራትና ፍፁምነት የተገባው ጌታችን ስሙ የተቀደሰ ነው!

መቼም ከፍጡራን ጋር እንዳይመሳሰል ሰግተን ይህን መሰል የምልዐት መገለጫ በመንፈግ በማያዩና በማይሰሙ ነገሮች አንመስለውም!

☞ እንዲሁም ራሱን “ሩህሩህ”ና “አዛኝ” (رُءُوفٌ رَّحِيمٌ) ብሎ ጠርቷል፡-

﴿إِنَّ اللَّهَ بِالنَّاسِ لَرُءُوفٌ رَّحِيمٌ﴾ [البقرة: 173]

→ «ከሳህ ሰሰዎች በጣም ረኅረኅ ስዛኝ ነው»^[አል-ብቀራህ 143]

↳ መልዕክተኛውንም በተመሳሳይ ቃል እንዲህ ሲል ገልጿል፡-

﴿ لَقَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِّنْ أَنفُسِكُمْ عَزِيزٌ عَلَيْهِ مَا عَنِتُّمْ حَرِيصٌ عَلَيْكُمْ بِالْمُؤْمِنِينَ رَءُوفٌ رَّحِيمٌ ﴾ [التوبة: ١٢٨]

↳ «ከራሳቸው የሆነ፣ ችግራቸው ልኩ የሚሆንበት፣ በስናገተ (መቻላን) ሳይ የሚጓጓ፣ በአማኞችም በጣም ረኅረኅ ስዓኝ የሆነ መሰጠክተኛ በርግጥ መጥቶሳችኋል!» [አት-ተውባህ 128]

የፈጣሪ ርህራሄና እዝነት ግን እንደ ፍጡር ርህራሄና እዝነት እንዳልሆነ የታወቀ ነው!

👉 እንዲሁም ራሱን “ንጉሥ” ብሎ ሰይሟል፡-

﴿ فَتَعَلَىٰ اللَّهُ الْمَلِكُ الْحَقُّ ﴾ [طاه: ١١٤، المؤمنون: ١١٦]

↳ «ስላህ - ስሙነተኛው ንጉሱ - (ከዓዲያን ከሚሱት) ሳቀ!» [ዉ.ፖ 114፣ አል-መ-አሚኑን 116]

﴿ هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْمَلِكُ الْقَدُّوسُ ... ﴾ [الحشر: ٢٣]

↳ «ስርሱ ስላህ ነው ፤ ያ ከርሱ በቀር ሲሳ ስምሳክ የሲሰ ፤ ንጉሱ ፤ ከጉድሰት ሁሉ የጠራው..» [አል-ሐሽር 23]

↳ ለአንዳንድ ፍጡራንም ይህንን መጠሪያ አፅድቋል፡-

﴿ وَقَالَ الْمَلِكُ أَتُؤْمِنُ بِهِ... ﴾ [يوسف: ٥٠، ٥٤]

→ « ንጉሱም “ስምጡሰኝ” ስሰ..» [ዩሱፍ 50 ፣ 54]

ይኸኛው ንጉስ ግን እንደዚያኛው ንጉስ እንዳልሆነ ግልፅ ነው!

ራሱን “አዋቂ”ና “ቻይ” (ታጋሽ) (عَلِيمٌ حَلِيمٌ) ብሎ

ሰይሟል:-

﴿وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَلِيمٌ﴾ [النساء: 12]

→ «ስሳህም ስዋቂ ቻይ ነው!» [አን-ኒሳአ 12]

↳ ከፍጡራንም እነኚህን መጠሪያዎች የሰጣቸው አሉ:-

﴿وَبَشِّرُوهُ بِعُلْمٍ عَلِيمٍ﴾ [الذاريات: 28]

→ «በስዋቂ ወንድ ስጅ (ኢስሐቅ) ስበሰርነው::» [አዝ-ዛሪያት 28]

﴿فَبَشِّرْنَاهُ بِعُلْمٍ عَلِيمٍ﴾ [الصافات: 101]

→ «በቻይ ወንድ ስጅ (ኢስማኒል) ስበሰርነው::» [አሱ-ዒፋት 101]

ታዲያ የፈጣሪ አዋቂነትና ቻይነት ከፍጡር ጋር እንደማይመሳሰል የተረጋገጠ ነው።

⇒ በባህሪያትም ደረጃ ስለራሱ ባወሳባቸው ገለፃዎች ስለፍጡራን አውስቷል:-

ለራሱ “እውቀትን” አፅድቋል:-

﴿أَنْزَلَهُ، يَعْلَمُهُ﴾ [النساء: 166]

→ «(ቀርሳንን) በእውቀቱ ስወረደው..» [አገ-29ኛ 166]

﴿وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِّنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ﴾ [البقرة: 200]

→ «ከእውቀቱም ስርሱ በሻው ካልሆነ በቀር ምንም ያህል ስያካልሱም::» [አል-በቀራህ 255]

→ አንዳንድ ባሮቹንም በዚህ ባህሪ ገልጿል:-

﴿وَإِنَّهُ لَدُوُّ عِلْمٍ لِّمَا عَلَّمْنَاهُ﴾ [يوسف: 68]

→ «ስርሱም (የሰቀብ) ስኛ ስላሳወቀነው የእውቀት ባለቤት ነው» [ዮሴፍ 68]

﴿فَرِحُوا بِمَا عِنْدَهُمْ مِنَ الْعِلْمِ﴾ [غافر: 83]

→ «ስነርሱ ዘንድ ባለው እውቀት ተደስቱ!» [ግራር 83]

ይኸኛው እውቀትና ያኛው ግን ፍፁም አይመሳሰሉም!

ለራሱ “ሃይል” አፅድቋል:-

﴿إِنَّ اللَّهَ هُوَ الرَّزَّاقُ ذُو الْقُوَّةِ الْمَتِينُ﴾ [الذاريات: 58]

→ «ከሳህ በርግጥ ስርሱ ነው ሲሳዩ ሰዎች፣ የሃደስ ባስቤት፣ ብርቱው!» [አገ-ዛሪያት 58]

﴿أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ الَّذِي خَلَقَهُمْ هُوَ أَشَدُّ مِنْهُمْ قُوَّةً﴾ [فصلت: 10]

→ «ያ የፎጠራቸው ከሳህ ስርሱ ከነሱ በሃደስ የበረታ መሆኑን ስሳዩህ?» [ፉስ-ሲላት 15]

↳ ለአንዳንድ ፍጡራንም ሀይልን አፅድቋል፡-

﴿وَيَزِدْكُمْ قُوَّةً إِلَىٰ قُوَّتِكُمْ﴾ [هود: 52]

→ «...በሃደሳቸውም ሳዩ ሃደስ ደጠምርሳችኋል...» [ሁድ 52]

ይኸኛው ሃይልና ያኛው ጭራሽ አይገናኙም!

☞ እንዲሁም ለራሱ “ፍላጎት”ን/“መሻት”ን እንዳረጋገጠው ለባሮቹም በዚያው አንቀፅ አረጋግጧል፡-

﴿تُرِيدُونَ عَرَضَ الدُّنْيَا وَاللَّهُ يُرِيدُ الْآخِرَةَ﴾ [الأنفال: 17]

→ «የቀርቤቱን ዓለም ጥቅም ትፎስጋሳቸው፤ ከሳህ የመጨረሻደቱን ዓለም ደፎስግሳችኋል!» [አል-አንፋል 67]

የፈጣሪ ፍላጎት ግን ከፍጡር ፍላጎት ይለያል።

☞ ለራሱ “መውደድ”ን እንዳረጋገጠውም ለባሮቹ አረጋግጧል፡-

﴿سَوْفَ يَأْتِي اللَّهُ بِقَوْمٍ يُحِبُّهُمْ وَيُحِبُّونَهُ﴾ [المائدة: ٥٤]

→ «...ከሳህም የሚወዳቸውንና የሚወዱትን ህዝቦች ወደፊት ያመጣል..» [አል-ማኢዳ 54]

ሁለቱ መውደዶች ግን ይለያያሉ።

☞ ለራሱ (ከሃዲያንን) “መጥላትን” እንዳፀደቀውም ለፍጡራን አፅድቋል፡-

﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا يُنَادُونَ لَمَقْتُ اللَّهِ أَكْبَرُ مِنْ مَقْتِكُمْ أَنْفُسَكُمْ إِذْ تُدْعَوْنَ إِلَى الْإِيمَانِ فَتَكْفُرُونَ﴾ [غافر: ١٠]

→ «ከህደያ የካዳት ሰዎች "ወደ እምነት በምትጠሩና በምትከዱ ጊዜ ከሳህ (ከኖንተን) መጥሳቱ ነፍሶቻችሁን (ዛሬ) ከመጥሳታችሁ የበሰጠ ነው" ተብሰው ደግጠራሉ።» [ጌራር 10]

ሁለቱ መጥላቶች ግን የተለያዩ ናቸው።

☞ (በሴረኛ ጠላቶቹ ላይ) “እንደሚያሴር” እንደገለፀው አንዳንድ ፍጡራንም እንደሚያሴሩ ገልጿል፡-

﴿وَيَمْكُرُونَ وَيَمْكُرُ اللَّهُ وَاللَّهُ خَيْرٌ الْمَكْرِينِ﴾ [الأنفال: ٣٠]

→ «(ከሉሉም) ያሴራሉ፤ ከሳህም ያሴራል፤ ከሳህም ከሚያሴሩ ሁሉ የተሻለ ነው!» [አል-አንፋል 30]

﴿ إِنَّمَا يَكِيدُونَ كَيْدًا ﴿١٥﴾ وَآكِيدُ كَيْدًا ﴿١٦﴾ فَهَلِ الْكَافِرِينَ أَمَهُلَهُمْ رُبُّدًا ﴿١٧﴾ ﴾

[الطارق: ١٥-١٧]

→ «ከነርሱ ማሴርን ያሴራሱ፤ ስኔም ማሴርን ስሴራሰሁ፤ ከሃዲዎችንም ቀን ስጣቸው፤ ጥቂትን ጊዜ ስቆዳቸው!» [አጥ-ጧሪቅ 15-17]

የፍጡራን ማሴር በጥቅል እይታ እንደ አላማውና አፈፃፀሙ አዎንታዊ ወይም አሉታዊ ገፅታ ሊኖረው ይችላል! ሆኖም የአላህ "ማሴር" የአመፀኞችን የጥፋት ሴራ እነርሱ በማይገምቱት ዘዴ በማምከንና አዘናግቶ በመቅጣት ስለሆነ ሁሌም አዎንታዊ ከመሆኑ ባሻገር የረቀቀ ጥበቡን፣ የመጠቀ ችሎታውንና አሸናፊነቱን ከሚያጎሉት እውነታዎች ይመደባል።

ታዲያ በሁሉም የቁርአን አንቀጾች የሚስተዋለው አገባብ የሚያስገነዝበው መልዕክት በዚህ የምሉዕነት ይዘት የተገደበ በመሆኑ ልቅ በሆነ ሂደት “አላህ ያሴራል” ብሎ እንደ መገለጫው መቁጠር ተገቢ አይሆንም፤ ገለፃው ቁርአናዊ አገባቡን በመልዕክት ደረጃ የተከተለ መሆን አለበትና።

☞ ለራሱ “ዲዝ-ዛህ” (عِزَّة) ⁽¹⁾ እንዳፀደቀው ለመልዕክተኛውና ለአማኞችም አፅድቋል:-

(1) “ዲዝ-ዛህ” (عِزَّة) በዐረብኛ ሶስት መልዕክቶችን ሊያስጨብጥ ይችላል:- አሸናፊነት፣ ሀያልነት/ብርቱነት እና ክቡርነት/የደረጃ የበላይነት። =>

﴿وَلِلَّهِ الْعِزَّةُ وَلِرَسُولِهِ وَلِلْمُؤْمِنِينَ﴾ [المناققون: ٨]

↳ «ከሸናፊነትም ስህተት፣ ስመሰጠትና ስሙስሚኖች ነው!» [አል-ሙናፊቶን 8]

የአላህ አሸናፊነት እንደ ፍጡራት አይደለም፤ ሀያልነቱና ክቡርነቱም እንዲሁ!

📖 እንዲሁም ራሱን በ“ተናጋሪነትና በግናገር” ገልጿል:-

﴿وَكَلَّمَ اللَّهُ مُوسَى تَكْلِيمًا﴾ [النساء: ١٦٤]

↳ «ከሳህም ሙሳን ማነጋገርን ስነጋገረው!» [አን-ጊሳኦ 164]

﴿تِلْكَ الرُّسُلُ فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ عَلَى بَعْضٍ مِّنْهُمْ مَّن كَلَّمَ اللَّهُ﴾ [البقرة: ٢٥٣]

↳ «ስነዚያ መሰጠትኞቹ ናቸው፤ ከፊሳቸውን ከከፊሳቸው ስለበሰጥን፤ ከነሱም መካከል ከሳህ ያነጋገረው ስለ..» [አል-በቀራህ 253]

↳ ለከፊል ፍጡራትም ይህንኑ ባህሪ አፅድቋል:-

=> [“ሸእት”-ዱዓእ” ሊ’ል-ኸጥ-ጣቢ ገፅ 47-48፣ “አል-ካፊየቱ አሽ-ሻፊያህ” (“ኑኒይ-የቱ’ብኒ’ል-ቀይ-ዩም”) የሰንኝ ቁጥር 3262-3265 ይመልከቱ።]

﴿ وَقَالَ الْمَلِكُ أَتُؤْمِنُ بِدِيٍّ أَسْتَخْلِصُهُ لِنَفْسِي فَلَمَّا كَلَّمَهُ قَالَ إِنَّكَ الْيَوْمَ لَدَيْنَا

مَكِينٌ أَمِينٌ ﴿ [يوسف: ٥٤]

→ «ንጉሱም፦ “ከርሱን አምጡልኝ፤ ሰራሴ ግሰኛ ሳድርግው” አሰ፤ ባናገረውም ጊዜ “አንተ ዛሬ እኛ ዘንድ ታማኝ ባሰሟል ነህ” አሰ።» [ዮሴፍ 54]

አዎን! ሁለቱ ማናገሮች እንደሚለዩዩ አይታወቁም! “አላህ የሚናገር ከሆነ ሰዎች ለመናገር የሚያስፈልጋቸው ነገር ሁሉ የግድ ያስፈልጉታል!” በሚል አጉል ፈ.ሊ.ጥ ባህሪውን መንፈግ ቁልነት ነው! የጌታን ልዩ የመሆን ሚስጥርም መጋፋት ነው!

☞ እንዲሁም ራሱን ከበላይ በመሆን (ኢስቲዋእ) ገልጿል፦

﴿ الرَّحْمَنُ عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوَى ﴿ [طاه: ٥]

→ «ከር-ረሕማን በዐርሹ ሳይ ሆነ» [ጣ.ፃ 5]

(በሌሎች ስድስት አንቀጾችም ይህንኑ መልዕክት አፅንቷል!)

↳ ፍጡራኑንም በአንዳንድ ቦታዎች ላይ በተመሳሳይ ቃል ገልጿል፦

﴿ فَإِذَا اسْتَوَيْتَ أَنْتَ وَمَنْ مَعَكَ عَلَى الْفَلَكَ ... ﴿ [المؤمنون: ٢٨]

→ «ሰንተ ስብረውህ ካሱት ጋር በመርከቧ ሳይ (ወጥተህ) በተስተካከሰክ ጊዜ..» [አል-ሙአሚን፡ 28]

﴿وَأَسْتَوَتْ عَلَى الْجُودِيِّ﴾ [هود: ٤٤]

→ «(መርከቧም) “ጁዲይ” (በተባሰ ተራራ) ሳይ ተስተካከሳ ሲገኝ» [ሁድ፡ 44]

﴿..وَجَعَلَ لَكُمْ مِنَ الظَّالِمِينَ الَّذِينَ أَنعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مَا تَرَ كَبُورَ ﴿١٢﴾ لِسْتَوُوا عَلَى ظُهُورِهِ﴾

﴿ثم تذكروا نعمة ربكم إذا استويتم عليه﴾ [الزخرف: ١٢-١٣]

→ «ከመርከቦችና ከቤተ ስንሰሳዎች የሞተሳፊራባቸውን ያደረገላቸውም ነው፡- በጄርባዎቹ ሳይ (ወጥታችሁ) ስንድስተካከሱ፣ ከዚያም በርሱ ሳይ በተስተካከላቸው ጊዜ የጌታችሁን ፀጋ ስንድታስታውሱ..» [አዝ-ዙኸ፡ 12-13]

የፈጣሪ ከበላይ መሆንና የፍጡር ፍፁም እንደሚለያይ ማንም የማይስተው እውነታ ነው! “አላህ ከዐርሽ በላይ ከሆነ ለርሱ ዐርሽ ያስፈልገዋል ማለት ነው! ዐርሽ ይሸክመዋል ማለት ነው! ምንትሴ..” እያሉ የተለመዱ ደረቅ ማስፈራሪያዎቻቸውን በማራገብ የበላይነቱን የሚያስተባብሉ ሰዎች ከዚህ በፊት እንደተጠቀመው መጀመሪያውኑ የአላህን ከዐርሽ በላይ የመሆን ይዘት የሚገነዘቡት ልክ ፍጡራን ከፍ ባለ ነገር ላይ በሚሆኑበት ይዘት ስለሆነ ከማመሳሰል በሽታቸው ለመዳን የተለመደውን የትርጉም ማጣመም ይፈፅማሉ! «ማንኛውም “ሙዐጥ-ጢል” “ሙሽብ-ቢህ” ነው!» ብለን አልነበር?!

ቀድሞውኑ የአላህን ክብር ስለሆነ በላይ መሆን በዚህ መልኩ የሚረዳ ለአላህ ተገቢውን ክብር የሚሰጥ አይደለም! አላህ ከእንደዚህ አይነት ጉድለት የጠራ ነው! ከማንኛውም ፍጡር ምንም አይነት እርዳታ የማይፈልግ ተብቃቂ ጌታ ነው! ዐርሽን፣ ሰማያትንና ምድርን እንዲሁም መላ ፍጡራንን በወሰን-የለሽ ችሎታው የሚቆጣጠረውና የሚያስተናብረው ማን ሆነና?! ያለ እርሱ እርዳታ የትኛውም ፍጡር ሊኖርም ሆነ ሊቆም መች ይችልና?! ሃያሉ አምላካችን ልቅናና ጥራት የተገባው ነው!

﴿إِنَّ اللَّهَ يُمِصُّكُمُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ أَنْ تَزُولَا وَلَئِن زَالَتَا إِنْ أَمْسَكَهُمَا

مِنْ أَحَدٍ مِّنْ بَعْدِهِ إِنَّهُ كَانَ حَلِيمًا غَفُورًا﴾ [فاطر: ٤١]

→ «ከሳህ ሰማያትንና ምድርን እንዳይወገዱ ይደዳቸዋል፤ ቢወገዱ ከርሱ ሴሳ እንድም የሚደዳቸው የሰም! እነሆ እርሱ ታጋሽ መሆኑ ነው::» [4.ጠ.ር 41]

 እንዲሁም ለራሱ “እጅ” አፅድቋል:-

﴿قَالَ يَا إِبْلِيسُ مَا مَنَعَكَ أَنْ تَسْجُدَ لِمَا خَلَقْتُ بِإِيْدِي﴾ [ص: ٧٥]

→ «“ኢብሲስ ሆይ! በሁሰት እጅኛ ሰፈጠርኩት ከመስገድ ምን ከስከስህ?!” አለ::» [ሷ.ድ 75]

↳ ለፍጡራኑም እጆችን አፅድቋል:-

﴿يُخْرِبُونَ بُيُوتَهُمْ بِأَيْدِيهِمْ وَأَيْدَى الْمُؤْمِنِينَ﴾ [الحشر: ٧]

↳ «ቤቶቻቸውን በእጃቸውና በሙስሚኖች እጃች ያፈርሳሉ!»^[አል-ሐሽር 2]

የፈጣሪ እጆች ግን ከፍጡር እጆች ሙሉ በሙሉ የተለዩ ናቸው! ስለ አላህ እጆች ሲሰሙ በህሊናቸው ከሚወጥኑት የፍጡር እጆች ምስል ለመሸሽ በ“ተእዊል” ስም ባህሪውን ከመሠረቱ መናድ የታወቀው የ“ተዕጢል” አራማጆች ተውኔት ነው!

---

* በነዚህና በሌሎች ብዙ አንቀጾች ላይ አላህ ለራሱ ባፀደቃቸው በርካታ መጠሪያዎችና ባህሪዎች ፍጡራትን መጥራቱና መግለፁ ይታወቃል።⁽¹⁾ እነዚህን ባህሪያት በተገቢው መልኩ ማፅደቅ ማመሳሰል ከተባለ ውንጀላው በተዘዋዋሪ የሚቀሰረው በቁርአን ባለቤት ላይ ይሆናል!!

➤ አል-አማም አድ-ዳሪሚይ (280 ዓ.ሂ) እንዲህ ብለዋል:-

---

(1) ለተጨማሪ ምሳሌዎች “አት-ተውሒድ..” የተሰኘውን የአል-አማም ኢብኑ ሹዘይማህ (311 ዓ.ሂ) መፅሀፍ (1/51-69)፣ እንዲሁም “አት-ተድሙሪይ-ያህ” የተሰኘውን የሸይኹ-ል-አሰላም ኢብኑ ተይሚይ-ያህ መፅሀፍ ከገፅ 21 እስከ 30 ይመልከቱ።

«فَإِنْ كُنَّا مُشَبَّهَةً عِنْدَكَ أَنْ وَحَدَّنَا اللَّهُ إِلَهَا وَاحِدًا بِصِفَاتٍ أَخَذْنَاهَا عَنْهُ وَعَنْ كِتَابِهِ
فَوَصَفْنَا بِمَا وَصَفَ بِهِ نَفْسَهُ فِي كِتَابِهِ، فَاللَّهُ فِي دَعْوَاكُمْ أَوْلُ الْمُشَبَّهِينَ بِنَفْسِهِ! ثُمَّ رَسُولُ
اللَّهِ ﷺ الَّذِي أَنْبَأَنَا ذَلِكَ عَنْهُ!!»

«አላህን ከራሱና ከመጻፍቱ በያዝናቸው ባህሪያት መሠረት በመጻፍቱ ራሱን በገለጸበት በመግለፅ አንድ አምላክ አድርገን ነጥለን በመገዛታችን አንተ ዘንድ አመሳሳዮች ከሆንን በመግታችሁ መሠረት የመጀመሪያው ራሱን አመሳሳይ አላህ ነው ማለት ነው! ቀጥሎም ይህንን ስለራሱ ያሳወቁን የአላህ መልዕክተኛ ﷺ!» (1)

መቼም ይህንን ለማለት የሚደፍር ሙስሊም የለም!

➤ እንዲሁም አል-ኢማም ኢብኑ ዑብዲ'ል-በር (463 ዓ.ሂ) እንዲህ ይላሉ:-

«وَمُحَالٌ أَنْ يَكُونَ مَنْ قَالَ عَنِ اللَّهِ مَا هُوَ فِي كِتَابِهِ مَنْصُوصٌ مُشَبَّهًا إِذَا لَمْ يُكَيَّفْ شَيْئًا
وَأَقَرَّ أَنَّهُ لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ»

(1) “ግንቅዱ ዑሥማን ኢብኑ ሰዒድ ዐላ ቢሽር አል-መሪሲ አል-ዐኒድ” ሊ'ድ-ዳሪሚይ (1/303)

«ስለአላህ በመፅሃፉ በግልፅ የሰፈረውን የተናገረ ስለሁኔታው ካልገለፀና እንደርሱ ያልለ (አምሳያ) እንደሌለ ካረጋገጠ በፍፁም አመሳሳይ ሊሆን አይችልም!»⁽¹⁾

ቀላሉ መፍትሄ

የአላህ ስሞችና ባህሪያት የተወሰኑት የርሱ ሆነው፤ ወደ እርሱም ተጠግተው ስለሆነ ከርሱ ውጭ ለማንም ተገቢ አይሆኑም! የፍጡራን መገለጫዎችና ባህሪያትም የተወሰኑት የነሱ ሆነው፤ ወደ ባለቤቶቹ ተጠግተው ስለሆነ ለፈጣሪ ተገቢ አይሆኑም! የፈጣሪን መገለጫ ለርሱ ብቻ በሚገባ መልኩ እናፀድቃለን፤ የፍጡራንን ደግሞ ለነርሱ ብቻ በሚገባ መልኩ! አለቀ! ደቀቀ!

(1) “አሊንስቲዥካር” ሊብኒ ዐብዲ’ል-በር (2/528)

ሁለተኛው መሠረት

ስለክፊክ የአካህ መገኘጫዎች መናገር ስኬቶቹም እንደመናገር ነው!

ማብራሪያ

ስለክፊክ የአካህ ባህሪያት በአረጋጋጭም ይሁን በአፍራሽ ትንታኔ መናገር ስለሌሎችም እንደመናገር ነው። ይህ ማለት የአካህን ባህሪያት አንዱን ከሌላው ሳይለዩ ሁሉንም በቁርአንና በትክክለኛ ሐዲሥ በተጠቀሱበት ሂደት እኩል ማስተናገድ የግድ ነው፤ ከፊሉን ተቀብሎ ሌላውን ማስተባበል ግን እርስ በርሱ የሚጋጭ የተምታታ አካሄድ ነው።

የተወሰኑ ባህሪያትን እየተቀበሉ ከሌሎቹ የሚደነብሩት አንዳንድ ጎራዎች እነዚያኞቹን ከማፅደቅ ያገዳቸው የማመሳሰል ስጋት እነዚህኞቹም ላይ እንደማይቀርላቸው ሊያስተውሉ ይገባል! መፍትሄው እነዚህን ለርሱ ብቻ በሚገባ ይዘት እንደተቀበሉት ሁሉ በሌሎቹም ላይ የሚወጥኑትን ተጨባጭ ያልሆነ ስጋት ወደ ኋላ በመተው ሁሉንም ለርሱ ብቻ በሚገባ ሂደት መቀበል ነው! እነዚህን ማፅደቅ ማመሳሰል ካልሆነ ሌሎቹንም ማፅደቅ ማመሳሰል አይሆንም! ሌሎቹን ማፅደቅ ማመሳሰል ከሆነ ግን እነዚህንም ማፅደቅ ማመሳሰል ነው!

ምሳሌ

አንድ ሰው እንደ አሽዐሪይ-ያዎች ለአካህ እውቀትን (علم)፣ ችሎታን (قدرة)፣ መስማትን (سمع)፣ ማየትን (بصر)፣

መፈለግ/መሻትን (مشيئة/إرادة) እና መሰል ባህሪያትን በጥቅሉ እንደሚያፀድቅ እየተናገረ እንደ መውደድ (مَحَبَّة)፣ መጥላት (كراهية)፣ እዝነት (رحمة) ያሉ ሌሎችን ደግሞ የማይቀበልና ቀጥተኛ ትርጓሜያቸውን የሚቆለምም ከሆነ “ባፀደቅካቸውና በተቃወምካቸው ባህሪያት መካከል ምንም ለውጥ የለም፤ ምክንያቱም ስለ አንዱ ባህሪ በምትተነትንበት መልኩ ስለሌላውም መተንተን ይቻላልና!” እንለዋለን!

“ባህሪያቱን ያፀደቅከው በእነዚህ ስያሜዎች ከሚገለፁ የፍጡራን ባህሪያት ጋር ሳታመሳስል ከሆነ ያስተባበልካቸውንም ባህሪያት በዚሁ መልኩ ከፍጡራን ባህሪያት ጋር ሳታመሳስል ማፀደቅ ትችላለህ!”

- እርሱም:- “ግን እኮ መቆጣት ለፈጣሪ አይገባም! ምክንያቱም ቁጣ የንዴት ስሜት ነው፤ የደም መፍላት ነው!..» የሚል ምላሽ ከሰነዘረ እንዲህ እንለዋለን:-

- “ፍላጎትስ ጥቅምን ለማግኘት ወይም ጉዳትን ለማስቀረት በልብ የሚያድር ስሜታዊ ዝንባሌ አይደለምን?!”

- እርሱም:- “አይ! ይህማ የፍጡር ፍላጎት መገለጫ ነው! እኔ ለጌታ የማፀድቀው ፍላጎት ለርሱ ማንነት የሚገባውን ነው!” ማለቱ አይቀርም!

- እኛም፡- “ያኛውም የፍጡር ቁጣ መገለጫ ነው! እኛ እንድታፀድቅ የጠየቅንህም መቆጣት ለጌታ ማንነት የሚገባውን ነው!” እንለዋለን! (1)

ስለሌሎች ባህሪያትም በተመሳሳይ ሂደት ምላሽ ይሰጠዋል!

* “እነዚህን ባህሪያት ከሌሎች ነጥዬ በቀጥታ ያረጋገጥኩት አእምሯዊ መረጃዎችን በመመርኮዝ ነው! ለምሳሌ፡- ፍጡራትን በተለያዩ ነገሮች መለያየቱና ማበላለጡ ፍላጎት/መሻት እንዳለው ያሳያል..ወዘተ” ብሎ ከተከራከረ (2) በሶስት መንገዶች መልስ መስጠት እንችላለን፡-

1- በእንዲህ ያለ የእምነት ጉዳይ ላይ በ“አእምሮ” ላይ ብቻ ተመርኩዞ መለኮታዊ እውነታዎችን ማፅደቅና መሻር ከባድ አደጋ ያዘለ የስህተት አካሄድ ነው! (3) እስቲ ንገረን ጎበዝ! በማን አእምሮ ነው የቁርአንና የሐዲሥ እውነታዎች የሚለኩት?! ደግሞም በመሰል ርዕሰ-ጉዳዮች ላይ የሚነሱ ውዝግቦችን ሊቋጭ የሚችለው

(1) የባህሪን ጥቅል መልዕክትና ባህሪው በፍጡር ላይ የሚያስከትለውን ተፅዕኖ አለመለየት ለመሰል ስህተቶች መነሻ ነው። ለምሳሌ፡- “የደም መፍላት” ቁጣ በሰው ላይ የሚያሳድረው አንድ ተፅዕኖ እንጂ ቁጣ ራሱ አይደለም! “የጥርስ መገለጥና የጉንጭ መሰብሰብ” እኛ የምናውቀው የሳቅ ውጤት እንጂ ሳቅ ራሱ አይደለም!..

(2) ብዙ የአሽዐሪይ-ያህ አቀንቃኞች እንደሚሉት!

(3) ማብራሪያውን አለፍ ብሎ ይደርሱበታል፤ ኢን-ሻአ’ላህ!

ብቸኛው ፍርድ ከበላይ የሚመጣ አምላካዊ ብይን ነው! ሁሉም የራሱን ዳኛ ከሰየመ ግን መስማማት ላይ አይደረስም!

2- እነዚያን ባህሪያት ባፀደቅክባቸው አእምሯዊ መንገዶች ወይም በተሻለ መልኩ በቁርአንና በሐዲሥ የተወሰኑትን ሌሎች ባህሪያት ማረጋገጥ ይቻላል!

ለምሳሌ፡- ለባሮቹ በጎ መዋሉና ጥፋታቸውን ይቅር ማለቱ “እዝነቱ”ን ያመለክታል፤ ታዛዦችን በመልካም መመንዳቱ “መውደዱ”ን ያመለክታል፤ ከሃዲያንን ለዘላለም መቅጣቱ እነርሱን “መጥላቱ”ን ያሳያል..!

3- በምትለው ብንስማማ እንኳ ከአንድ በላይ ማስረጃዎች ሊቀርቡለት በሚችል ነጥብ ላይ አንድ ማስረጃ መጓደሉ (ሌላ ማስረጃ እስካለ ድረስ) ነጥቡን ውድቅ አያደርገውም! ወደ አንድ ከተማ ከሚያመሩ ሁለት መንገዶች አንዱ ቢዘጋ ወደ ከተማው ጭራሽ መድረስ አይቻልም ማለት ነው እንዴ?!

ስለሆነም “አእምሯዊ” መረጃዎች የሚያመለክቱት ሰባቱን ወይም ስምንቱን ባህሪያት ብቻ ቢሆን ኖሮ እንኳ ሌሎቹ በቁርአንና በሐዲሥ እስከተረጋገጡ ድረስ ያለማመንታት ልንቀበላቸው ይገባል!⁽¹⁾

---

(1) ይህ ምላሽ የስህተተኞችን የአቋም ግጭትና መምታታት ለማሳየት የሚነገር እንጂ ቁርአንና ሐዲሥ በውስጣቸው አእምሯዊ ማስረጃዎችን አላቀፉም ማለት እንዳልሆነ ግልፅ ነው!

* እዚህ ላይ ትኩረት የሚሻው ነጥብ ከፊል ባህሪያትን ብቻ የሚያፀድቁ ሰዎች እነሱንም ጭራሽ ለሚያስተባብሉ ሌሎች ጎራዎች ምላሽ ለመስጠት በጥቅሉ የሚጠቀሙበት ስልት ራሱ ለነሱ ለራሳቸው መልስ ለመስጠት የሚያገለግል መሆኑ ነው!

ለምሳሌ:- የአሽዐሪይ-ያህ ቡድኖች የሚቀበሏቸውን ጥቂት ባህሪያት ከነአካቴው ለሚያስተባብሉት ሙዕተዚላዎችና ጀህሚይ-ያዎች እነዚህን ባህሪያት ማዕደቅ አላህን ከፍጡራን ጋር ማመሳሰል እንዳልሆነ በማብራራት ምላሽ ይሰጧቸዋል! ይህ ስልታቸው ራሱ እነርሱ ራሳቸው የሚያስተባብሏቸውን ባህሪያት አስመልክቶ የሚሰጣቸው የማረሚያ ስልት ይሆናል! ለሌሎች ይህን ምላሽ እየሰጡ ለራሳቸው ‘አሻፈረን’ ካሉ ግን ቀመራቸው (ፎርሙላቸው) የተመሰቃቀለ በመሆኑ ውጤቱም እንደዚያው ነው የሚሆነው! (1)

(1) በመሠረቱ ከቁርአን መለኮታዊ አስተምህሮት በማፈንገጥ ሌላ አመለካከትን ያስተናገደ ሁሉ እንዲህ የተምታታ ሂደት መከተሉ አይቀርም፤ አላህ እንዲህ ይላል:-

﴿ أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ الْقُرْآنَ وَلَوْ كَانَ مِنْ عِنْدِ غَيْرِ اللَّهِ لَوَجَدُوا فِيهِ اخْتِلَافًا كَثِيرًا ﴾ [النساء: 82]

↳ «ቁርአንን ስያስተነተኑምን?! ከሐሳብ ሴሳ ዘንድ (የወረደ) ቢሆን ኖሮ በውስጡ ብዙ ግጭቶችን ባገኙ ነበር!» [አጎ-ኒላጸ 82]

ለዚህ ነው አላህ ከሃዲያንን በሚከተለው መልኩ የገለጻቸው:- =>

* ይህን መሠረት በማብራራት የአላህ ባህሪያትን በሙሉ በመንፈግ ባዶ ስሞችን የሚቀበሉት ሙዕተዚላዎችን በተመሳሳይ ስልት ማረም ይቻላል! እንዲህ እንላቸዋለን:-

«ስሞቹንና ባህሪያቱን መለያየት የተምታታ አካሄድ ነው! “በገሀዱ አለም በባህሪያት እንደሚገለፅ የምናውቀው “ጂስም” ብቻ ነው.. እንቶ ፈንቶ!” በማለት ባህሪያቱን የምታስተባብሉ ከሆነ በስያሜም ደረጃ በገሀዱ አለም ‘ህያው’፣ ‘አዋቂ’፣ ‘ቻይ’፣ ..ወዘተ ተብሎ እንደሚጠራ የምታወቁት “ጂስም” ስለሆነ ስሞቹንም ልታስተባብሉ ነውን?!»

* እንደዚሁም “ሰለ አላህ በጥቅሉ መኖሩን እንጂ ምንም አይነት ስሞችንም ይሁን ባህሪያት አናፀድቅም!” ለሚሉት ፅንፈኛ ጀህሚይ-ያዎችና መሰሎቻቸውም እንዲህ እንላቸዋለን:-

«የአላህን “መኖር” ያረጋገጣችሁት ከፍጡራን “መኖር” ጋር ሳታመሳስሉ ከሆነ የስሞቹንና የባህሪያቱንም ይዘት ከፍጡራን ስሞችና ባህሪያት ጋር ሳታመሳስሉ ማፅደቅ ይገባችኋል፤ ስሞቹንና ባህሪያቱን ማፅደቅ ማመሳሰል ከሆነ ደግሞ “መኖሩን”ም ማፅደቅ

=> ﴿بَلْ كَذَّبُوا بِالْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ فَهُمْ فِي أَمْرٍ مَّرِيحٍ﴾ [٥: ١٠]

↳ «ደስቀንም ስውነቱ በመጣሳቸው ጊዜ ስስተባበሱ፤ ስነርሱ በተምታታ ነገር ውስጥ ነው ያሱት!» [ቃፍ 5]

ማመሳሰል ስለሚሆን ጭራሽ “መኖሩ”ን በግልፅ አንደበት ልትክዱ ነው!»

በእንዲህ አይነት አካሄድ ይህ “መሠረት” ሁሉም የጥመት ሰለባዎች ራሳቸውን እንዲያርሙ በር የሚከፍት ነው፤ ታዲያ ማን ይሆን ወደ ምራቻ አፀድ የሚገባው?!

ሶስተኛው መወረት

ስከ አካህ ባህሪያት መናገር ስከ “ዛቱ” እንደመናገር ነው!

ማብራሪያ

ፍጡር በገሀዱ አለም ህልውናው የሚለይበት “ዛት” (ذات) (1) እንዳለው ሁሉ ፈጣሪም ልዩ “ዛት” እንዳለው ይታወቃል። አብዛኛዎቹ አንጃዎች ይህንን በግልፅ አንደበት ለማስተባበል አይደፍሩም! ታዲያ ሁሉም በጥቅሉ እንደሚስማማው የአላህ “ዛት” ከሌሎች “ዛቶች” ጋር በፍፁም የማይመሳሰል ነው።

ይህን ካረጋገጥን የርሱ “ዛት” መገለጫ ባህሪያትም ከሌሎች “ዛቶች” መገለጫ ባህሪያት ይለያሉ ማለት ነው! ስለዚህ የአላህን ባህሪያት ከፍጡራን ባህሪያት ጋር ላለማመሳሰል በመስጋት ትርጓሜያችውን የሚጠመገዙት ቡድኖች ለአላህ ሌሎች “ዛቶች”ን የማይመስል “ዛት” እንዳረጋገጡት ሁሉ ለዚህ ልዩ “ዛቱ” የሌሎች “ዛቶች”ን ባህሪያት የማይመስሉ ልዩ ባህሪያትን ማረጋገጥ የግድ ይላቸዋል!

(1) “ዛት” (ذات) የሚለው ቃል በመሰል አገባቦቹ የሚወክለው መልዕክት የአንድ ነገር ህልውና በተጨማሪም የሚረጋገጥበት ገሀዳዊ መለያ እንደሆነ አሳልፏል። ብዙዎች እንደሚያደርጉት “ዛት”ን በ“አካል” መተርጎም መልዕክቱን ማጥበብ ይሆናል!

➤ ስሙ-ጥሩ የሐዲሥ ጠቢብ አል-ኸጢብ አል-በሻዳዲ (463 ዓ.ሂ) እንዲህ ይላሉ:-

«والأصلُ في هذا أنّ الكلامَ في الصفات فرغَ عن الكلامِ في الذات، ويحتذي في ذلك حدّوه ومثاله، فإذا كان معلوماً أن إثبات ربِّ العالمين -عزّ وجلّ- هو إثباتُ وجودٍ، لا إثباتُ كيفيةٍ، فكذلك إثباتُ صفاته، إنما هو إثباتُ وجودٍ، لا إثباتُ تحديدي وتكليفٍ..» .

«የዚህ ጉዳይ መሠረት:- ስለ ባህሪያቱ መናገር ስለ “ዛቱ” የመናገር ቅርንጫፍ መሆኑ ነው! የርሱንም ዱካና ምሳሌ ይከተላል! የዓለማቱ ጌታን ህልውና ማፅደቅ መኖሩን እንጂ ሁኔታውን (ገድቦ) ማፅደቅ እንዳልሆነ ታዋቂ ከሆነ እንደዚያው ባህሪያቱንም ማፅደቅ መኖራቸውን ማፅደቅ እንጂ ይዘታቸውንና ሁኔታቸውን ገድቦ ማፅደቅ አይደለም!»⁽¹⁾

አዎን! ስለ አላህ “ዛት” ይዘትና ሁኔታ እንደማናውቀው ሁሉ ስለ ባህሪያቱ ይዘትና ሁኔታ አናውቅም፤ ሆኖም ያንን በጥቅሉ እንደምናፀድቀው ሁሉ ይህንንም እናፀድቃለን!

(1) “መስከላህ ፊስ-ሲፋት” ሊዳል-ኸጢብ አል-በሻዳዲ ገፅ 8፤ “ተዝኪረቱዳ-ሁፍ-ፋዝ” ሊዝ-ዘሀቢይ (3/1142)፤ “ሲዩሩ አዕላሚን-ኩባላእ” (18/283)፤ “አል-ዑሉው” ገፅ 172 ታዋቂው ዓሊም አቡ ሱላይማን አል-ኸጥ-ጣቢ (388 ዓ.ሂ) እንዲሁ ተመሳሳይ ንግግር አላቸው፤ “አል-ዑሉው” ገፅ 185 ይመልከቱ።

“ዛት”ና ባህሪዬ አይነጣጠሉም!

በመሠረቱ አንድን “ዛት” ከሌላው የሚለዩት መገለጫዎቹ ስለሆኑ ምንም አይነት ባህሪ የሌለው “ዛት” ጭራሽ ሊኖር አይችልም - በህሊና ሰመመን ካልሆነ በስተቀር! ባህሪያትም በገሀዱ ዓለም ለብቻቸው ከባህሪያቱ ባለቤት ተነጥለው ሊኖሩ እንደማይችሉ ጥቆማ አልፏል! ስለሆነም የአላህን ባህሪያት በሙሉ ወይም በከፊል ማስተባበል የመኖር ህልውናውን በሙሉ ወይም በከፊል እንደ ማስተባበል ነው!

ሰለፎች ይህንን እውነታ አስቀድመው ስለተረዱ የ“ተዕጢል” ጎራዎች የሚያመልኩት የሌለ ባዶ ኢምንትን (عدم) እንደሆነ ይናገሩ ነበር! ለአብነትም ያህል:-

➤ ታላቁ ኢማም ሐም-ማድ ኢብኑ ዘይድ (179 ዓ.ሂ) እንዲህ ይላሉ:-

«مَثَلُ الْجُهْمِيَّةِ مَثَلُ رَجُلٍ قِيلَ لَهُ: أَيْنِ دَارُكَ نُحْلَةً؟ قَالَ: نَعَمْ. قِيلَ: فَلَهَا حُوصٌ؟ قَالَ: لَا. قِيلَ: فَلَهَا سَعْفٌ. قَالَ: لَا. قِيلَ: فَلَهَا كَرْبٌ؟ قَالَ: لَا. قِيلَ: فَلَهَا جِدْعٌ؟ قَالَ: لَا. قِيلَ: فَلَهَا أَصْلٌ؟ قَالَ: لَا. قِيلَ: فَلَا نُحْلَةَ فِي دَارِكَ!»

«የጀህሚዬ-ያዎች ምሳሌ ልክ “በግቢህ ውስጥ ዘንባባ አለ?” ተብሎ እንደተጠየቀ ሰው ነው፤

- እሱም “አዎን!” አለ።
- “(ዛፉ) ቅጠል አለው?” ተባለ።

- “አይ!” አለ!
- “ዘርፍ አለው?” ተባለ።
- “አይ!” አለ!
- “ቅርንጫፍስ አለው?” ተባለ።
- “አይ!” አለ!
- “ግንድስ አለው?” ተባለ።
- “አይ!” አለ!
- “ሰር አለው?” ተባለ።
- “አይ!” አለ!
- “እንግዲያውስ በግቢህ ውስጥ ዘንባባ የለም!” ተባለ! ⁽¹⁾

➤ አል-አማም ዐብዱላህ ኢብኑል-ሙባረክ (181 ዓ.ሂ) እንዲህ ብለዋል፡-

---

(1) “ሸርሑ መዛሂቢ አህሊ’ስ-ሱን-ናህ” ሊብኒ ሻሂን ገፅ 23፣ “ኢብጣሎት-ተእዌላት ሊአኸባሪ’ስ-ሲፋት” ሊ’ል-ቃዲ አቢ የፅላ (1/55)፣ “አል-ሑጅ-ጃህ ፊ በያኒ’ል-መሐጅ-ጃህ” ሊአቢ’ል-ቃሲም አት-ተይሚይ (1/441)

«لَيْسَ تَعْبُدُ الْجَهْمِيَّةَ شَيْئًا!»

«ጀህሚይ-ያዎች ምንም ነገር አያመልኩም!»⁽¹⁾

- በሌላም ጊዜ እንዲህ ብለዋል:-

«..فَإِنَّهُمْ يَجْعَلُونَ رَبَّكَ الَّذِي تَعْبُدُ لَا شَيْءًا!»

«..እነርሱ የምትገዛው ጌታህን የሌለ ነገር ያደርጉታልና!»⁽²⁾

➤ አል-ኢማም የዚድ ኢብኑ ሃሩን (206 ዓ.ሂ) እንዲሁ ተመሳሳይ ንግግር አላቸው።⁽³⁾

➤ አል-ኢማም ሙሐመድ ኢብኑል-ሐሰን አሹ-ሸይባኒ (189 ዓ.ሂ) እንዲህ ብለዋል:-

(1) “አስ-ሱን-ናህ” ሊዐብዲላህ ኢብኒ’ል-ኢማሚ አሕመድ (1/109)

(2) “አስ-ሱን-ናህ” ሊዐብዲላህ ኢብኒ’ል-ኢማሚ አሕመድ (1/110)

(3) “አስ-ሱን-ናህ” ሊ’ል-ኸል-ላል (5/91)፣ “አል-ኢባናህ” ሊብኒ በጥ-ጣህ (2/100)

«..فَمَنْ قَالَ بِقَوْلِ جَهْمٍ فَقَدْ فَارَقَ الْجَمَاعَةَ؛ لِأَنَّهُ قَدْ وَصَفَهُ بِصِفَةٍ لَا شَيْءَ!»

«..የጅሀምን ንግግር የተናገረ ከሙስሊሞች ስብስብ አፈንግጧል! ምክንያቱም ጭራሽ በሌለ ነገር መገለጫ ገልጾታልና!»⁽¹⁾

➤ የኢማሞች ኢማም በመባል የሚታወቁት ኢብኑ ኸ-ዘይማህ (311 ዓ.ሂ) እንዲህ ብለዋል:-

«..وَجَلَّ رَبُّنَا عَنْ مَقَالَةِ الْمُعْطَلِينَ، وَعَزَّ أَنْ يَكُونَ عَدَمًا كَمَا قَالَهُ الْمُبْطُلُونَ، لِأَنَّ مَا لَا صِفَةَ لَهُ عَدَمٌ!»

«ጌታችን ከሙዐጥ-ጢላህ ንግግር የላቀ ሆነ! ሀሰተኞች እንደሚሉትም የሌለ ኢምንት ከመሆን የጠራ አሸናፊ ሆነ! - ምክንያቱም (ምንም) ባህሪ የሌለው ነገር = የማይገኝ ኢምንት ነውና!»⁽²⁾

➤ ታዋቂው የኢስላም ሊቅ አል-ኢማም ኢብኑ ሀብብ-ባር (463 ዓ.ሂ) እንዲህ ይላሉ:-

«..وَيَزْعُمُونَ أَنَّ مَنْ أَفَرَّ بِهَا مُشَبَّهُ، وَهُمْ عِنْدَ مَنْ أَثْبَتَهَا نَافُونَ لِلْمَعْبُودِ!»

(1) “ሸርሑ ኡሱሊ’ዕቲቃዲ አህሊ’ስ-ሱን-ነቲ ወል-ጀማሀህ” ሊ’ል-ላለካኢይ (2/432)

(2) “አት-ተውሂድ” ሊ’ብኒ ኸ-ዘይማህ (1/26)

«..በነርሱ (በአላህ ባህሪያት) ያመነ አመሳሳይ እንደሆነ (መጠን-ጢላህ) ይምግታሉ! እነርሱ (የአላህን ባህሪያት) ያፀደቁት ዘንድ የአምላክን (መኖር) የሚያፋርሱ ናቸው!»⁽¹⁾

* እነዚያ የሰለፍ ሊቃውንት ከላይ የሰፈረው ድምዳሜ ላይ የደረሱት ነገሩን በተዘዋዋሪ የሚያስገነዝቡ የቀደምት ጀህሚይ-ያዎችን ንግግሮች በማስተዋል ብቻ እንደሆነ ከታወቀ የኋለኞቹ ስለ አላህ በድፍረት የሚናገሩትን የሚከተለውን ቁልጭ ያለ አፍራሽ ሀተታ ቢሰሙ ኖሮ ምን ይሉ ነበር:-

«ليس داخل العالم ولا خارجهُ، ولا محايثًا له ولا مباينًا، ولا متّصلا به ولا منفصلا عنه، ولا فوق ولا تحت...!!»

ትርጉሙም:- «በፍጥረት-ዓለሙ ውስጥ አይደለም፤ (ከፍጥረት-ዓለሙ) ውጭም አይደለም! በርሱ (ድንበር) ውስጥ የገባም አይደለም፤ የወጣም አይደለም! ከርሱ ጋር የተያያዘም አይደለም፤ የተነጠለም አይደለም፤ ከላይም አይደለም፤ ከታችም አይደለም!..»!⁽²⁾

(1) “አት-ተምሂድ” ሊጎብኒ ዐብዲጎል-በር (7/145)

(2) እንደ አሽዐሪ-ያህ ያሉ ጎራዎች የሚያስተጋቡትን ይህንን መሰል ቃል በሰለፎች ዘመን የነበሩት የተፅጢል አቀንቃኞች በግልፅ ለመናገር አብዛኛውን ጊዜ አይደፍሩም ነበር! ከዚህ ይልቅ “አላህ በቦታ ስለማይገደብ ሁሉም ቦታ ነው ያለው!” ማለትን ነበር የሚመርጡት። ያኔ አላህ ከዐርሽ =>

የቀድሞው የአሽዐሪይ-ያህ መንገድ እውነተኛ ጠንሳሽ የሆነው ኢብኑ ኩል-ላብ (243 ዓ.ሂ) እንኳ እንዲህ ይላል፡-

=> በላይ አለመሆኑን መናገር እጅግ የሚያሳቅቅ አስገራሚ ትንግርት በመሆኑ የተነሳ ከጥቂት አጋጣሚዎች በስተቀር በግልፅ ባይናዘዙም ይህንን የተረዱ ዑለማዎች ግን በመገረም ያጋልጧቸው ነበር! ይህንን ከሚያሳዩ ጥቅሶች መካከል፡-

ታላቁ ኢማም ሐም-ማድ ኢብኑ ዘይድ (179 ዓ.ሂ) ስለ ጀህሚይ-ያዎች እንዲህ አሉ፡- «አነርሱ የሚጥሩት (የሚዘይዱት) ጠሰማይ ምንም (አምላክ) የለም' ለማለት ነው!» [“አስ-ሱን-ናህ” ሊዐብዲ'ላህ ኢብኒ አሕመድ (1/117-118)፣ “ኸልቁ አፍዓሊ'ል-ዲባድ” ሊ'ል-ቡኻሪይ ገፅ 31፣ “አስ-ሱን-ናህ” ሊ'ል-ኸል-ላል (5/127)]

በተመሳሳይ መልኩ ዐብ-ባድ ኢብኑ'ል-ዐው-ዋም (185 ዓ.ሂ)፡- «ቢሽር አል-መሪሲን እና ጓዶቹን አናግራያቸዋለሁ! የንግግራቸው መጨረሻ የሚመለሰው “በሰማይ ምንም የለም!” ወደሚለው (ነጥብ) እንደሆነ አይቻለሁ!» [“አስ-ሱን-ናህ” ሊ.አብዲ'ላህ ኢብኒ አሕመድ (1/126-127)፣ “አስ-ሱን-ናህ” ሊ'ል-ኸል-ላል (5/113)]

ይህን መሰል የመገረም ንግግር ከተናገሩት ኢማሞች መካከል፡- አይ-ዩብ አሰ-ሰኸ-ቲያኒ (131 ዓ.ሂ)፣ ጆሪር ኢብኑ ዐብዲ'ል-ሐሚድ (187 ዓ.ሂ)፣ አቡ በክር ኢብኑ'ል-ዐይ-ያሽ (194 ዓ.ሂ)፣ ዐብዱ'ር-ረሕማን ኢብኑ መሀዲ (198 ዓ.ሂ) እና ሌሎች ይገኛሉ።

ሆኖም ዘመን ሲገፋ፣ እውቀት ሲጠፋ፣ ጥመት ሲስፋፋ የጥንቶቹ ሙዐጥ-ጢላህ የሚያለባብሱትን የኋለኞቹ አይን አውጥተው ገለጡት! አልፈውም አላህ ከዐርቹ በላይ መሆኑን የሚያረጋግጡ ሙስሊሞችን በሙሉ በከሃዲነት ፈረጁ! ወይ ፈተና!

«وأخرجُ من النظر والخبر قولُ من قال: لا هو في العالم ولا خارجُ منه! ففناه نفيًا مستويًا؛ لأنه لو قيل له: صفه بالعدم، ما قدر أن يقولَ فيه أكثرَ منه!..»

«ከአእምሯዊ ምልክታም ከነጋሪት ማስረጃዎችም (ቁርአንና ሐዲሥ) ይበልጥ ያፈነገጠው ደግሞ “በፍጥረተ-ዓለሙ ውስጥም አይደለም፤ ውጭም አይደለም!” በማለት (ሁለቱንም) እኩል የሚያፈርሰው ተናጋሪ ንግግር ነው! ምክንያቱም “(አላህን) ጭራሽ በሌለ ኢምንትነት መገለጫ ግለፀው!” ቢባል ከዚህ የበለጠ ንግግር ሊናገር አይችልምና!»⁽¹⁾

ያሳለፍናቸው የሶስቱ መሠረቶች ማብራሪያዎች የሁለቱንም ጠርዘኛ ምድቦች “የማመሳሰል” በሽታ ከመሠረቱ የሚፈነቅሉ ፍቱን መድሃኒቶች መሆናቸውን አይተናል። ብዙሃኑ የሙስሊም ህብረተሰብ እነዚህን መሠረቶች ባሳለፍነው መልኩ መተንተንና ማስረዳት ባይችል እንኳ እውነታውን በፍልስፍና ባልተበከለ ልቦና ስለሚያገናዝብ በአላህ ስሞችና ባህሪያት ዙሪያ ያለው እምነት እነዚያ ቡድኖች ከገቡበት ውጥንቅጥ የጠራ ነው።

(1) “በያኑ ተልቢሲጋል-ጀህሚይ-ያህ” ሊሸይኸጋል-ኢስላም (1/44)፤ “ደርኡ ተዓሩዲጋል-ዐቅሊ ወን-ነቅል” (6/119) (ኢብኑ ፋረክ እንዳተላለፉት)

ክፍል አራት

ሸሪዓዊ ልባስ!

ሙዐጥ-ጢላዎች አላህ ራሱን የገለጸባቸውን ባህሪያት እንዳሉ ተቀብሎ ማፅደቅ እርሱን ከፍጡራን ጋር ማመሳሰል እንደሆነ በመሞገት መልዕክታቸውን ለመቀየር ደፋ ቀና የሚሉት ከቁርአን ወይም ከትክክለኛ ሐዲሥ መረጃ አግኝተው እንዳልሆነ ግልፅ ነው! ነገሩ ሌላ ነው!⁽¹⁾ ሆኖም አብዛኛዎቹ በሸሪዓ ልባስ ብዙሃኑን ለመሸንገል በየአጋጣሚው የሚያነሷቸው አንዳንድ ጥቅል ጥቅሶች እንዳሉ ይታወቃል! አንድ የቁርአን አንቀፅ በምሳሌነት እንውሰድ:-

﴿لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ﴾ [الشورى: 11]

→ «እንደርሱ ያስ (ስምሳያ) ምንም የስም፤ ስርሱም ሰሚውና ተመሳካቹ ነው::» [አሹ-ሹራ 11]

እስካሁን ባሳለፍናቸው ማብራሪያዎች ይህን መሰል ጥቅል የቁርአን አንቀጾች ለአላህ የፀደቁትን ዝርዝር ባህሪያት የሚያፋርስ መልእክት እንደሌላቸው በተለያዩ መንገዶች ያረጋገጥን ቢሆንም ጥቂት ተያያዥ ጥቆማዎችን በአጭሩ እናክል:-

1- ይህንና መሰል የቁርአን አንቀጾችን ያወረደው ሌሎች ባህሪያቱ የተረጋገጡባቸውን አንቀጾችንም ያወረደው ጌታ ራሱ ስለሆነ

(1) የነገሩን እውነተኛ ገፅታ አለፍ ብለው ይደርሱበታል!

የሚጋጩ መልዕክቶች ሊኖሯቸው አይችልም! ስለዚህ በሁሉም ማመን ግዴታ ነው። ይህ የሚቻለው ደግሞ ሁሉንም ባህሪያቱን ከምንም ጋር ሳያመሳስሉ በማፅደቅ ብቻ እንደሆነ ተብራርቷል።

2- ስለባህሪያቱ ሁኔታ ሳያነሱ መልዕክታቸውን ለርሱ ብቻ በሚገባ መልኩ ማፅደቅ አላህ ወድቅ ያደረገው ማመሳሰል ውስጥ እንደማይካተት የታወቀ ነው፤ ምክንያቱም የስያሜ መገጣጠም የይዘትን መመሳሰል አያመላክትምና! የዚህ ማብራሪያም ከምሳሌዎች ጋር አልፏል።

3- የላይኛው አንቀፅ ሁለት ዋና ዋና መልእክቶችን አዘጋጅ፡-
«ከንደርሱ ያስ (ከምሳያ) ምንም የሰሞ» የሚለው የአንቀፁ የመጀመሪያ ክፍል ፈጣሪን ከፍጡር ጋር በምንም መልኩ ማመሳሰል ወድቅ መሆኑን የሚያስገነዝብ ሲሆን፤ «ከርሱም ስሚውና ተመሳሳይ ነው» የሚለው መቋጫ ደግሞ መስማትና ማየትን ጨምሮ ለአላህ በመረጃ የተረጋገጡትን ስሞችና ባህሪያት ተቀብሎ ማፅደቅ የግድ መሆኑን ይጠቁማል። ስለሆነም መረጃነቱ ለኛ እንጂ ለነሱ አይደለም! የዚህን አንቀፅ መልእክት ራሱ በትክክል ተግባራዊ አድርገው ቢሆን ወደ እውነተኛው ጎዳና በተመሩ ነበር! ይህን የሚያፀናው ደግሞ የሚቀጥለው ነጥብ ነው፡-

4- አንድ ነገር የሚወደሰው በመገለጫዎቹ ምጥቀት እንጂ በባህሪ-አልባነቱ እንዳልሆነ ግልፅ ነው! «ከንደርሱ ያስ (ከምሳያ) ምንም የሰሞ» ማለቱ ውዳሴ በመሆኑ የመለያ ባህሪያቱን መብዛት እንጂ ተቃራኒውን ሊያመላክት አይችልም! ምክንያቱም ቃሉ የሚያሳየው ባህሪያት እንደሌሎት ቢሆን ኖሮ ባዶነትን የሚጠቁም ይሆን ነበር፤

ባዶነት ደግሞ እንደስያሜው ባዶነትን እንጂ ምሉዕነትን እንደማያስጨብጥ ከዚህ በፊት አይተናል።

5- እንደነሱ አባባል አላህ እጅግ ብዙ ቦታዎች ላይ በተለያዩ ስልቶች ራሱን የገለጸባቸውን ጉልህ መልዕክቶች መቀበል እንደሌለብን የሚያመላክተን እንዲህ በደፈናው አምሳያ እንደሌለው በመንገር ብቻ ከሆነ ንግግሩ በብዙኃኑ ሙስሊሞች የማይፈታ የቅኔ ቋጠሮ ነው ማለት ነው!! ቃሉ ከእንዲህ ያለ መድበስበስ ፍፁም ለጠራውና ለላቀው ጌታችን ምስጋናና ውዳሴ የተገባ ነው!

እንዴ! የላይኛውን ጥቅል አንቀፅ እንደ መረጃ አጣቅሶ አላህ ራሱን በተደጋጋሚ የገለጸበትን እዝነት፣ ቁጣ፣ መውደድ፣ መጥላት፣ መናገር፣ በዐርሹ ላይ መሆን፣ ፊት፣ እጅ ..እና ሌሎች በጣም ብዙ መገለጫዎችን በአንድ ስንዝር መደምሰስ እኮ አላህ በምድር ላይ ያለውን ነገር ሁሉ ለኛ እንደፈጠረልን የተናገረበትን ጥቅል አንቀፅ⁽¹⁾ ተመርኩዞ እንደ ስርቆት፣ ዘረፋ፣ ዝሙት፣ አስካሪ መጠጥ፣ የአሳማ ስጋን መብላት.. ያሉ ግልፅ ሸሪዓዊ ክልከላዎችን ከማስተባበል የከፋ ነው። ምክንያቱም አላህ ስለራሱ የገለጸባቸው አንቀጾች ስለ ሐላልና ሐራም ህግጋት ከገለጸባቸው ይበልጥ የጎሉና የበዙ ናቸውና!

(1) ﴿هُوَ الَّذِي خَلَقَ لَكُمْ مَّا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا﴾ [البقرة: 29]

→ «ስርሱ ያ በምድር ያሰውን በሙሉ ሰናነተ የፎጠረ ነው።» [አል-ብቀራህ 29]

ክፍል አምስት

የበሽታው እውነተኛ መነሻ!

“ታዲያ ግን እነዚያ የጥመት አራጋቢዎች እንዲያው ምን ነክቷቸው ነው ጥርት ያለውን የነብያት ጎዳና የሚፃረሩት ጃል?!” ብለው ብዙዎች ሲጠይቁ በህሊናዬ ይታየኛል! መልሱም፡-

መሪዎቻቸው በዋነኝነት ሀይማኖታዊ ምራቻን የሚያፈላልጉት በቁርአን ወይም በነብያት አስተምህሮት ውስጥ ስላልሆነ ነው!⁽¹⁾

“እንዴት?” ማለት ጥሩ!

ከላይ እንዳየነው ቀጥተኛውን መንገድ በመልቀቅ የጥመት ጉዞ የጀመሩት ቡድኖች የብሽሩታቸው ዋነኛ መነሻ ምን እንደሆነ አውቀናል፤ የማመሳሰል ብሽሩታ! ብዙዎች የማይረዱት ከባድ እውነታ ግን ለዚህ መነሻ ሌላ መነሻ መኖሩ ነው። በርዕሱ ላይ

---

(1) ይህ በዚህ ጉዳይ ላይ የተሳሳተን ሁሉ የሚመለከት ፍርድ ባይሆንም ዋነኞቹን ያለ ምንም ማጋነን ይመለከታል፤ እንዲያው ለመሆኑ የቁርአንና የሐዲሥ መመሪያዎችን “ቃላዊ ማስረጃዎች እንጂ አእምሯዊ ስላልሆኑ እርግጠኝነትን አያወርሱም!” እያሉ ከሚያጣጡ አንደበቶች ምን ይጠበቃል?!

“የቁርአንና የሐዲሥ ማስረጃዎች እርግጠኝነትን አያስገኙም!” የሚለው አቋም የሙዕተዚላዎችና የአብዛኛዎቹ አሽቦሪዬ-ዮች እምነት መሆኑን በግልፅ ከተናዘዙት የአሽቦሪዬ-ያህ አቀንቃኞች መካከል አል-ጁርጃኒይ አንዱ ነው። [“ሸርሐ-መዋቂፍ” (“አል-ቃኢድ ኢላ ተስሒሒ-ላ-ዐቃኢድ” ሊ-ላ-ሙዕል-ሊሚይ ገፅ 44 ላይ እንደተመለከተው)]

ካሏቸው ሁሉም ዝርዝር ብዥታዎች በስተ-ጀርባ ያለ አንድ ጉዳይ አለ! “ዲልሙል-ከላም”!

“ዲልሙል-ከላም”

ይህ ዘርፍ ስለፈጣሪ መኖርና መሰል እምነታዊ ጉዳዮች ሀይማኖታዊ ባልሆነ መንገድ የሚያጠና የተምታታ ፍልስፍናዊ አካሄድ ሲሆን አብዛሃኛዎቹ መርሆዎቹ ከጥንቶቹ የግሪክ ፈላስፋዎች አስተምህሮት የተቀዱ ናቸው!!

የተለያዩ የጥመት ጭፍራዎች በአላህ ስሞችና ባህሪያት ዙሪያ በተሳሳተ የእምነት ጎዳና ላይ እንዲያዘግሙ እውነተኛ መነሻ የሆናቸው ይኸው ፍልስፍና ነው! ይዘቱ ቀጥተኛ አእምሯዊ ስልቶች ላይ የተገነባ ቢመስላቸውም እውነታው ግን በውስጡ ከትክክለኛ ግንዛቤ የራቁ መንደርደሪያ ሀሳቦችና ድምዳሜዎች የተሰገሰጉበት ረጅም የሙግት ጎዳና መሆኑ ነው!

በዚሁ አካሄድ ላይ ዕድሜያቸውን የፈጁ ሙግተኞች ከቀናው ቁርአናዊ መንገድ ከማፈንገጣቸው ባሻገር መጨረሻቸው ግራ መጋባት፣ መጠራጠርና መቆጨት መሆኑን የአብዛኛዎቹ ታሪክ ይመስክራል!⁽¹⁾ ቀድሞውኑ በእምነት ጉዳይ ላይ የፈጣሪን ግልፅ መመሪያ ወደኋላ ገሸሽ አድርጎ ወደ ከሀዲያን የሀሳብ ቅርጫት የማምራት ውጤት ይህ እንጂ ምን ሊሆን ይችላል?! እንዴትስ

(1) የተወሰኑ ምሳሌዎችን ለማግኘት “ደርኡ ተዓሩዲ’ል-ዐቅሊ ወን-ነቅል” (1/159-163)፣ “አስ-ሰዋዲቁ’ል-ሙርሰላህ” (2/664-669) ይመልከቱ።

የዚህ ታላቅ መለኮታዊ ሀይማኖት ባለቤቶች በእምነታቸው መሠረቶች ላይ የሌሎች ጥገኛ ሊሆኑ ይችላሉ?! ስለፈጣሪ ባላወቁ ከሀዲያን ፈሊጥ ላይ ተመርኩዞ ስለፈጣሪ ለማወቅ መኳተን ተኩላን ለእረኝነት ከመምረጥ አይብስም?!

በመሆኑም የቀደምት ትውልድ ዑለማዎች በአንድ አቋም ይህንን መንገድና ባለቤቶቹን አጥብቀው ያወግዙ ነበር!⁽¹⁾ አንድ ምሳሌ ብቻ እንይ:-

➤ አል-ኢማም አሽ-ሻፊዲይ እንዲህ ብለዋል:-

«لَا أَنْ يُبْتَلَى الْعَبْدُ بِكُلِّ مَا نَهَى اللَّهُ عَنْهُ سِوَى الشَّرْكَ، خَيْرٌ لَهُ مِنْ "الْكَلَامِ"، وَلَقَدْ أَطَّلَعْتُ مِنْ أَصْحَابِ الْكَلَامِ عَلَى شَيْءٍ، مَا ظَنَنْتُ أَنْ مُسْلِمًا يَقُولُ ذَلِكَ!»
«አንድ ሰው ከ«[ዲልመል]-ከላም» ይልቅ ከሽርክ በስተቀር ባሉት አላህ በክለካቸው ሁሉም (ሀጢያቶች) ቢፈተን ይሻለዋል! በርግጥ ከ«ከላም» ባለቤቶች መስሊም ይናገረዋል ብዬ ያልጠረጠርኩትን ነገር ሰምቻለሁ!»⁽²⁾

(1) በዚህ ረገድ የተናገሩትንም በ«ሰነድ» ያሰፈሩ በርካታ መዛግብት ይገኛሉ። ለምሳሌ ያህል:- “ዘም-መል-ከላሚ ወአህሊህ” የተባለውን የአቡ ኢስማዲል አል-ሀረዊ (481 ዓ.ሂ) ባለ አምስት ጥራዝ ጥንቅር ይመልከቱ።
(2) “አዳቡ-ሽ-ሻፊዲይ ወመናቂቡህ” ሊብኒ አቢ ሓትም ገፅ 137፣ “ዘም-መል-ከላሚ ወአህሊህ” ሊአቢ ኢስማዲል አል-ሀረዊ (4/306-307) ቁጥር 1164፣ “ሒልየቱል-አውሊያእ” ሊአቢ ኑዐይም (9/111-112)፣ “መናቂቡ-ሽ-ሻፊዲይ” ሊል-በይሀቂይ (1/453-454)። እና ሌሎች መዛግብት ላይ በትክክለኛ ሰነድ ሰፍሯል።

ታዲያ ሰለፎች ይህንን መጫ አካሄድ እንዲህ የኮነት አንዳንዶች እንደሚገምቱት በአዳዲስ ፍልስፍናዊ ቃላት የተሞላ ስለሆነ ብቻ አይደለም፤ ከመሠረታዊ የዲን መርሆዎች ጋር ከመጣረስ አልፎ ወደ ክህደትና ጥርጣሬ አዘቅቶች አንሸራቶ ስለሚያስገባም ጭምር እንጂ!

ለምሳሌ፡- አል-ኢማም አቡ ዩሱፍ (182 ዓ.ሂ) እንዲህ ብለዋል፡-

«مَنْ طَلَبَ الدِّينَ بِالْكَلامِ تَزَنَّدَقَ!..»

«ዲንን በ“ከላም” የፈለገ ሰው ዚንዲቅ (ከእምነት የወጣ ክሃዲ) ይሆናል..!»⁽¹⁾

* ታዲያ እንዴት ይህ ስርጉ-ገብ ፍልስፍና የአላህን ባህሪያት እንዲያፋርሱ ምክንያት ሆናቸው?

ጉዳ እንዲህ ነው፡-

↳ የነሱ ዋነኛ ልፋትና ትልቁ ጥረት የፈጣሪን መኖር “አእምሯዊ” ብለው በሚጠፉት ፍልስፍናዊ መንገድ ማረጋገጥ ነው! ይህንንም የሁሉም ሰው ተቀዳሚ ግዴታ አድርገውታል!⁽¹⁾

(1) “ሸርሑ ኡሱሊ’ዕቲቃዲ አህሊ’ሱ-ሲን-ናህ” ሊ’ል-ላለካኢይ (1/166)፤ “አል-ኢባናህ” ሊ’ብኒ በጥ-ጣህ (አል-ኪታቡ’ል-አው-ወል) (2/537-538)፤ “ዘም-መ’ል-ከላሚ ወአህሊህ” (4/210)። አል-ኢማም ማሊክም ይህንኑ ማለታቸው ተዘግቧል።

ታዲያ ይህንን ለማረጋገጥ ሁሉም የሚከተሉትን ፍልስፍናዊ ቀመር “ደሊጎሎ-አዕራድ” (دليل الأعراض) ወይም “ደሊሎ ሎዲዲ-ዓለም” (دليل حدوث العالم) ብለው ይጠሩታል። ይህ መንገድ ሀተታው የበዛ፣ ሀሳቡ የተንዛዛ፣ ቃናው የጠነዛ ከመሆኑ ጋር ለብዙ ንትርኮች በር የሚከፍት ደካማ ስልት ነው! እንዲያም ሆኖ ግን በአንድ ጎን በዚህኛው ስልት የፈጣሪ መኖርን ማረጋገጥና በሌላ ጎን በቁርኣንና በነብዩ (ﷺ) አስተምህሮት የተወሰኑትን አብዛኛዎቹን የፈጣሪ ባህሪያት ማፅደቅ የማይቻል እንደሆነ ያምናሉ! - አንዱ ሌላውን ያፋርሳልና! ስለሆነም “ብቸኛ” አድርገው የሚያምኑትን ይህን “አእምሯዊ ስልት” ከመተው የአላህ ባህሪያት የፀደቁባቸውን ቁርኣናዊና ሐዲሳዊ ማስረጃዎችን መጋፈጥ መረጡ፤ - የቻሉትን ትርጉሙን በመቆልመም፣ ያልቻሉትን ደግሞ...!!

የዚህን “ሚስጥር” ለመረዳት የስልቱን ይዘት በጣም በማሳጠር እንደሚከተለው እንገልፀዋለን!

---

(1) አልፎ ተርፎም ይህንን ሀተታ ጭራሽ ሳያውቁ ንፁህ የእምነት ኑሮ የሚገፉትን ብዙሃኑ ህዝብ-ሙስሊም አስመልክቶ ተወዳግበዋል፡- እምነታቸው ትክክል ነው ወይስ ውድቅ? ወይስ ትክክል ከመሆኑ ጋራ በህይወቱ አንዴም ቢሆን የፈጣሪን መኖር በዚህኛው ስልት ያላረጋገጠ ሁሉ ወንጀለኛ ይሆናል?! ይህ ፍርዳቸው ወደዱም ጠሉም ሰላቦችንና ቀደምት ትውልዶችን የሚመለከት ይሆናል! ምክንያቱም እነርሱ ይህንን ፍልስፍናዊ መንገድ የሚያውቁና የሚያራምዱ እንዳልነበሩ ግልፅ ስለሆነ!!

“ማንኛውም ነገር ከሁለት ክፍሎች አይወጣም!” አሉ! “ወይ ‘ጀውሀር’ (جوهر) ነው! ወይ ደግሞ ‘ዐረድ’ (عَرْض)!” “‘ጀውሀር’ የሚባለው ገሀዳዊ ግኝት ያለው ቁስ አካል ሲሆን፤ ሲገጣጠም ‘ጂስም’ ይሆናል! ‘ዐረድ’ ደግሞ የ‘ጂስም’ መገለጫ (ባህሪ) ነው!” አሉ።

“ማንኛውም ‘ጂስም’ እንደ መንቀሳቀስ ወይም አለመንቀሳቀስ ካሉ የ‘ዐረድ ክስተቶች’ ስለማይነጠል (ጀውሀርና ዐረድ) አንዱ ሌላውን ቀድሞ አይገኝም! ሌላን ነገር ቀድሞ ያልተገኘ ሁሉ ከጊዜ በኋላ የተገኘ መጤ ነው፤ ማንኛውም መጤ ነገር ደግሞ ለመገኘት የግድ አስገኚ ያስፈልገዋል።”

“በዚህ ‘ማስረጃ’ መሠረት በዓለማችን ላይ ያሉት ነገሮች ሁሉ እያንዳንዳቸው የ‘ጀውሀር’ና የ‘ዐረድ’ ቅንብር በመሆናቸው ከጊዜ በኋላ የተገኙ መጤ ናቸው፤ ማንኛውም መጤ ነገር ደግሞ የግድ አስገኚ ስለሚያስፈልገው ይህ አለም አስገኚ (ፈጣሪ) አለው ማለት ነው!” ይላሉ!

“በዚህ መሠረት ጌታ “ዐረድ” (ባህሪያት)ን የሚያስተናግድ ከሆነ “ጂስም” ይሆናል! “ጂስም” ደግሞ ፍጡር እንጂ ፈጣሪ አይሆንም!” የሚለው ድምዳሜ ላይ ደረሱ!⁽¹⁾

(1) ሁሉም ሙዕተ-ጢላዎች ስለ አላህ ባህሪያት ያላቸው አፍራሽ አቋም የተገነባበት ዋነኛ መሠረት ይህ ነው፤ ሆኖም “መረጃውን” በመተንተን ሂደት ላይ በጥቂቱ የሚለያዩ አቀራረቦችንና ቅደም-ተከተሎችን =>

ር እንግዲህ ሙስሊሞች ሆይ! የነገሩ ሁሉ እውነተኛ መነሻ ይህ ነው! የአላህን ባህሪያት የሚያፋርሱበት እውነተኛው “መረጃቸው”ም ይኸው ነው!- ፍልስፍናውን የሸሪዓ ልባስ ለማልበስ ያለ ቦታው የሚመዘቸው አንቀጾች ቢኖሩም!!

ጥቆማ

ር ይህን ፍርክርክ ስልት ተጠቅሞ አላህ በግልፅ ቋንቋ ለራሱ ያፀደቃቸውን መገለጫዎች ማፋረስ ከመሠረቱ ውድቅ የሆነ አካሄድ መሆኑን በብዙ መንገዶች የሚያረጋግጡ አስተማማኝ ሸሪዓዊና ቀጥተኛ አእምሮዊ መልሶች እንዳሉ የታወቀ ነው። ሆኖም በዋነኝነት የተፈለገው የችግሩን እውነተኛ መንስኤ ማመላከት ስለሆነ በሚከተሉት ጥቂት ጥቆማዎች እንብቃቃለን! :-

1- በቅድሚያ የፈጣሪን መኖር ማወቅ አእምሮዊ ብቻ ሳይሆን እጅግ ጉልህ ህዋሳዊና ተፈጥሯዊ እውነታ (فطرة) በመሆኑ አብዛኛዎቹ ከሀዲያን እንኳ ያልተጠራጠሩበት መስክ ነው! ታዲያ እነዚያ የ“ከላም” አንጃዎች እድሜያቸውን የሚፈጁት እነ አቡ ጆህል እና አቡ ለሀብ እንኳ ቀድሞውኑ ያልተጠራጠሩበትን ጉዳይ ለማረጋገጥ መሆኑ አያሳዝንም?!

=> ሊጠቀሙ ይችሉ ይሆናል! ሙዕተዚላዎችና የቀድሞዎቹ አሽዐሪይ-ዮች በአንዳንድ ባህሪያት ዙሪያ የተለያዩ አቋሞችን ያንፀባረቁት በዚህ ሂደት የ“ዐረድ”ን ትርጓሜ አስመልክቶ በነበራቸው ቀጭን ልዩነት የተነሳ ነው። ፅሁፉን እንዳላወሳሰበው ባልሰጋ ኖሮ ዝርዝርሩን ከነምላሹ ባሰፈርኩ ነበር!

﴿قَالَتْ رَسُولُهُمْ أَلَيْسَ اللَّهُ بِكَافٍ عَبْدَهُ فَاطِرِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ [إبراهيم: 10]

→ «መስዕድከተኞቻቸውም “በአሳህ ደግሞ ጥርጥር አለህ ስንዴ?- የሰማያትና የምድር ፈጣሪ በሆነው?!” አሉ::» [ኢ-ብራሂም 10]

2- ይህን ስልት የዲን አካል አድርጎ መቁጠር ውግዝ የፈጠራ ተግባር ከመሆኑ ባሻገር እንዲያውም በነብያት ጭራሽ የማያምኑ ፈላስፋዎች⁽¹⁾ የተጓዙበት መንገድ ነው! ይህንን የራሳቸውን ስልት የቆረቆሩትም የነብያትን መልዕክት ከመሠረቱ የማይቀበሉ በመሆናቸው ነው!⁽²⁾ ነብያት ወለል ባሉ በርካታ ስልቶች አላህን ብቻ ወደ ማምለክ ከመጣራታቸው ጋራ ሰዎች የፈጣሪን መኖር በዚህኛው መንገድ ማመን እንዳለባቸው አንድም ጊዜ እንዳላስተማሩ ሁሉም ያውቃል! የዚህ ህዝብ-ሙስሊም ቀደምት ትውልዶችም በፍፁም ይህንን መንገድ አልተጠቀሙም፤ በተቃራኒው ስለዚህ ግርድፍ ፍልስፍና የሰሙት ሁሉ ሲቃወሙትና ሲያጣጥሉት ነበር።

➤ አል-ኢማም አቡ ሐዲሩ እንዲህ ተብለው እንደተጠየቁ ተዘግቧል፡-

«مَا تَقُولُ فِيمَا أَحَدَثَ النَّاسُ مِنَ الْكَلَامِ فِي الْأَعْرَاضِ وَالْأَجْسَامِ؟»

(1) እንደ አሪስቶታል/አሪስ ጣጣሊስ ያሉ!
(2) “አል-ኛንያህ ዐኒን-ከላሚ ወአህሊሂ” የተሰኘውን የአል-ኢማም አል-ኸጥ-ጣቢይ (388 ዓ.ሂ) አጭር መፅሀፍ ይመልከቱ።

«ሰዎች ስለ “አዕራድ” (የ“ዐረድ” ብዙ ቁጥር) እና «አጅሳም» (የ“ጂስም” ብዙ ቁጥር) ስለፈጠሩት ወሬ ምን ይላሉ?»

መልሳቸው እንደሚከተለው ነበር፡-

فَقَالَ: «مَقَالَاتُ الْفَلَّاسِفَةِ! عَلَيْكَ بِالْأَثَرِ وَطَرِيقَةِ السَّلْفِ، وَإِيَّاكَ وَكُلَّ مُحَمَّدٍ؛ فَإِنَّهَا بَدْعَةٌ!»

- «የፈላስፋዎች ንግግር (ነው)! አደራህን “አሠር” (የረሱልና የሰሀባዎችን ፋና) እና የቀድሞዎቹን ትውልዶች (ሰለፎች) መንገድ (ተከተል!)፤ (አደራህን) ሁሉንም አዳዲስ (መንገዶች) ተጠንቀቅ፤ እነሱ ቢድግህ ናቸውና!»⁽¹⁾

3- ስልቱ ከብዙ ልፋት በኋላ የፈጣሪን መኖር የሚያመለክት ቢሆን ኖሮ እንኳ ፍንትው ያለውን የእውነታዎች ሁሉ እውነታ እንደ ድብቅ ጉዳይ በእንዲህ ያለ ጥምዝምዝና ውስብስብ መንገድ ለማረጋገጥ መሞከር ትልቅ ስህተት ነው። ምክንያቱም ትክክለኛ አእምሮ የሚፈርደው የመረጃ አቀራረብ ስልት ድብቅ ነገርን አድማጩ በሚያምንበት ግልፅ መረጃ ማመላከት እንደሚገባ እንጂ በተቃራኒው ግልፁን እውነታ በድብቅ መንገድ ለማረጋገጥ መኳተን አይደለም።

(1) “ዘም-ሙጎል-ከላሚ ወአህሊሂ” ሊጎአቢ ኢስማኢል አል-ሀረዊ (4/213-214) ቁጥር= 1015 ፣ “አሓዲሥ ፊ ዘም-ሚጎል-ከላሚ ወአህሊህ” ሊአቢጎል-ፊድል አል-ሙቅሪእ ገፅ 86

➤ አቡጊዳ-ሐሰን አል-አሽዕሪይ እንዲህ ይላሉ:-

«..كان ما يُستدلّ به من أخباره - عليه السلام- على ذلك أوضح دلالةً من دلالة الأعراس التي اعتمد على الاستدلال بها الفلاسفة ومن اتبعها من القدرية، وأهل البدع المنحرفين عن الرسل - عليهم السلام -؛ من قيل أن الأعراس لا يصح الاستدلال بها إلا بعد رتب كثيرة يطول الخلاف فيها، ويَدِّق الكلام عليها..»

«..በርሳቸው (በረሱል ﷺ) ንግግሮች ላይ በመመርኮዝ መረጃን ለዚህ ጉዳይ ማቅረብ ፈላጎቶቻችን እነሱን የተከተሏቸው እንደ ‘ቀደሪይ-ያህ’ (መዕተዚላህ) ያሉ ከመልዕክተኞች (መንገድ) ያፈነገጡ የቢድዓህ ባለቤቶች ከሚመረኮዙበት የ‘አዕራድ’ መረጃ ስልት ይበልጥ ግልፅ ነው! ምክንያቱም የ‘አዕራድ’ መረጃ ግቡን የሚመታው የረዘመ ውዝግብና የተወሳሰበ ንግግርን ካቀፉ ብዙ ደረጃዎች በኋላ ነው..!»⁽¹⁾

4- የዚህ ስልት አንዳንድ መንደርደሪያዎች በስህተት ላይ የተገነቡ በመሆናቸው በትክክለኛ አእምሯዊ ሂደት የሚፈለገውን ግብ በመምታት ፈንታ በተቃራኒው ብዙ አስከፊ መዘዞችን ያስከትላሉ! ብዙዎች ይህንን መጫ ስልት በመመርኮዛቸው የተነሳ ከላይ እንዳሳለፍነው የአላህን ህልውና በሚያፋርስ መልኩ መገለጫዎቹን

(1) “ሪሳላህ ኢላ አህሊ’ሥ-ሠቛር” ሊአቡጊዳ-ሐሰን አል-አሽዕሪይ ገፅ (105-

ሲንዱ ላስተዋለ ለማረጋገጥ የሚለፉት የፈጣሪ መኖርን ሳይሆን አለመኖርን ይመስላል!

እንዲያው ሌላው ቀርቶ በማያወላዳ ሁኔታ የፀደቁትን የአላህ መገለጫዎች ለማስተባበል ዋነኛ መነሻ ከመሆን ሌላ ምንም መዘዝ ባይኖረው ኖሮ እንኳ ውድቅ ለመሆኑ ይህ ብቻ በቂ ማስረጃ ይሆን ነበር! ታዲያ ከመቶ ያለፉ ሌሎች ክፉ መዘዞችን የሚያስከትል መሆኑ ከታወቀስ ምን ይባላል ጎበዝ?!(1)

5- ይህ ስልት የተመሠረተባቸው አንዳንድ መንደርደሪያዎችና ፅንሰ ሃሳቦች አሻሚ ይዘት ያላቸው ከመሆናቸው ባሻገር እውነታን በሚጥስ መልኩ ለሚታለመው ውጤት እንዲውሉ የሚቆለመሙ ቃላትን ያማከለ ነው።

ለምሳሌ፡- “ዐረድ” የሚለው የባህሪ ስያሜ ውስጥ ‘ድርጊቶችን’ ሁሉ ያካትታሉ፤ “ማንኛውንም ክስተት” (حوادث) መፈፀምና ማስተናገድም መቀየር (ለውጥ) በመሆኑ የፍጡር እንጂ የፈጣሪ መገለጫ አይደለም!..” በማለት አሻሚ ቃል ይሰነዘራሉ! ይህን የሚሉት አላህ በሚሻ ጊዜ የሚፈፀማቸውን አድራጎታዊ መገለጫዎች ሁሉ በ‘ክስተት’ ስም ውድቅ ለማድረግ ነው! ይህንን ሲያራምዱም ለባህሪዎቹ የተለመዱ ቅጥያዎችን እየለጠፉ ነው። ለምሳሌ፡- በፈለገው ጊዜ መናገሩን “ክስተት” ነው!” በማለት

(1) “ሙኸተሰር አስ-ሰዋዲቅ አል-ሙርሰላህ” (2/481) ይመልከቱ!

ያጣጥሉታል⁽¹⁾፤ በቁርአኑ እንዳፀደቀው በእለተ-ቂያማህ ለፍርድ መምጣቱን “እንቅስቃሴ ነው..!” በማለት ያስተባብሉታል። ምክንያቱም በነሱ ቤት መንቀሳቀስም ሆነ አለመንቀሳቀስ ሁለቱም ክስተት ናቸው! “ክስተት ደግሞ መቀየር ነው! ፈጣሪ ደግሞ አይቀየርም!..” ይላሉ።

→ በመሠረቱ መናገርም ይሁን መንቀሳቀስ ወይም አለመንቀሳቀስ “መቅቀየር” መሆናቸው የነሱ ፍልስፍናዊ አጠራር እንጂ ከነሱ ውጭ ያሉ ባለ አእምሮዎች የሚስማሙበት እንዳልሆነ ግልፅ ነው!

→ “የመንቀሳቀስ”ና “ያለመንቀሳቀስ” ማስፈራሪያን በተመለከተ በቅድሚያ ከዚህ በፊት እንደተብራራው ይህን መሰል በቁርአንና በሐዲሥ የሌሉ ገለፃዎችን በአዎንታዊም ይሁን በአፍራሽ መልኩ አንጠቀምም! በቃ! በርዕሱ ላይ የቁርአንና የሐዲሥን ገለፃ አንተላለፍም!

ሆኖም ይህንንና መሰል የሽብር ቃል የሚነዙ ሰዎች ከዚህ በስተጀርባ የሚያገኙት ተጨባጭ ውጤት እንደሌለ ሊያውቁ ይገባል! ምክንያቱም፡- የአላህ መምጣት እንደ ፍጡር የግድ መንቀሳቀስን የሚያስገነዝብ ከሆነ ቁርአንና ትክክለኛ ሐዲሥ

---

(1) አሽ-ዐሪይ-ዮችና ማቲሪዲይ-ያዎች ከዚህ ለመሸሽ ብለው ነው “ቁርአንን የአላህ ቃል ብለን የምንጠራው በዘይቤያዊ ገለፃ ሲሆን ይህም ጥቅል መልዕክቱ ከአላህ ዘንድ የወረደ ከመሆኑ አንፃር ብቻ እንጂ ቃላቱና የፊደላቱ ክሸን ግን ፍጡር ነው” በማለት በሙዕተዚላዎችና በሰለፎች መሃል ለመስፈር የሞከሩት!

በቀጥታም ሆነ በተዘዋዋሪ የሚያስገነዝብው ነገር ሁሉ ሐቅ ነው! ይህንን የግድ የሚያስገነዝብ ካልሆነ ደግሞ የሙዓጥ-ጢላዎች ተቃውሞ ከመሠረቱ ተንኮታኮተ ማለት ነው። - ሁለቱም አያዋጣቸውም! ስለዚህ በመሰል ስልቶች ቁርአናዊ እውነታን መጋፋት መረጃዎችን ከማጣመም በቀር የሚፈይደው ትርፍ የለም!

ደግሞም በጥቅሉ አላህ የሻውን ሁሉ ማድረግ የሚችል መሆኑ የምሉእነቱ መገለጫ እንጂ ጉድለት አይደለም! ይህንን ፅኑ እውነታ በአሻሚ ቃላት መናድ አይቻልም!

➤ ታዋቂው የኢስላም ሊቅ አል-ፉደይል ኢብኑ ዒያድ (187 ዓ.ሂ) እንዲህ ይላሉ:-

«إِذَا قَالَ لَكَ جَهْمِي: أَنَا أَكْفُرُ بِرَبِّ يَزُولُ عَن مَكَانِيهِ، فَقُلْ: أَنَا أَوْمُنُ بِرَبِّ يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ»!

«አንድ ጀህሚይ “እኔ ከቦታው በሚወገድ ጌታ እክዳለሁ!” ካለህ “እኔ ደግሞ የሻውን በሚሰራ ጌታ አምናለሁ!” በል!»⁽¹⁾

(1) “ኸልቁ አፍዓሊ’ል-ዒባድ” ሊ’ል-ቡኸሪ ገፅ 33፣ “አል-ኢባናህ” ሊ’ብኒ በጥ-ጠህ (3/203)፣ “ኸርሑ ኡሱሊ’ዕቲቃዲ አህሊ’ስ-ሱን-ናህ” ሊ’ል-ላለካኢይ (3/452)

➤ አል-ኢማም ኢብካቅ ኢብኑ ራሀወይህ (238 ዓ.ሂ) እና አል-ኢማም የሕያ ኢብኑ መዒን (233 ዓ.ሂ) ተመሳሳይ ንግግር አስፍረዋል።⁽¹⁾

→ በጣም የሚደንቀው ደግሞ አላህ ዘንድ እውነተኛ አምላክ ያለመሆን አንድ ምልክት አለመናገር ሲሆን እነርሱ ዘንድ ግን መናገር ነው!! አላህ እንዲህ ብሎ ተናግሯል፡-

﴿ وَأَتَّخَذَ قَوْمُ مُوسَىٰ مِنْ بَعْدِهِ ۖ مِنْ حُلِيِّهِمْ عِجَلًا جَسَدًا لَهُ خُورٌ أَلْمَ يَرَوْنَ أَنَّهُ لَا يُكَلِّمُهُمْ وَلَا يَهْدِيهِمْ سَبِيلًا ﴾ [الأعراف: ١٤٨]

↳ «የሙሳ ህዝቦችም ከርሱ (መሢድ) በኋላ ሙሽት ያሰው በድን ጥጃ ከጌጦቻቸው (በመስኔት) (አምሳክ አድርገው) ያዙ፤ እርሱ እንደማያናገሩቸውና መንገድ እንደማይመሩቸው አሳዩምን?!..» [አል-አሳራፍ 148]

(1) “አል-ኢባናህ” ሊጎብኒ በጥ-ጠህ (3/206)፣ “ሸርሑ ኡሱሊጎፊታዲ አህሊጎሱ-ሱን-ናህ” ሊጎል-ላለካኢይ (3/456)፣ “አል-አስማኡ ወንስ-ሲፋት” ሊጎል-በይሀቂይ (2/375-376)፣ “ሲየሩ አዕላሚን-ኑባእ” ሊጎዝ-ዘሀቢይ (11/376)

ተውሒድን በንፅፅራዊ አመክንዮ?

በመሠረቱ የእምነት ጉዳዮችን በንፅፅራዊ አመክንዮ ላይ መገንባት እንደማይፈቀድ ቀደምት የኢስላም ሊቃውንት ተስማምተዋል።

➤ ታላቁ የፊቅህ ምሁርና የአቡ ሐኒፋ ቅርብ ተማሪ አል-ኢማም አቡ ዩሱፍ (182 ዓ.ሂ) እንዲህ ብለዋል፡-

«وَأَيْسَرَ التَّوْحِيدُ بِالْقِيَاسِ لِأَنَّ الْقِيَاسَ يَكُونُ فِي شَيْءٍ لَهُ شَبَهُ وَمِثْلٌ، وَاللَّهُ لَا شَبَهَ لَهُ وَلَا مِثْلَ»

«مثل»

«ተውሒድ በንፅፅራዊ አመክንዮ አይሆንም፤ ምክንያቱም ንፅፅር ቢጤና አምሳያ ላለው ነገር ብቻ የሚሆን ነው። አላህ ደግሞ ቢጤም አምሳያም የለውም!»⁽¹⁾

➤ እንዲሁም ታላቁ ሊቅ ኢብኑ ዐብዲ'ል-በር (463 ዓ.ሂ) እንዲህ ይላሉ፡-

«لَا خِلَافَ بَيْنَ فُقَهَاءِ الْأُمُصَارِ وَسَائِرِ أَهْلِ السُّنَّةِ، وَهُمْ أَهْلُ الْفِئَةِ وَالْحَدِيثِ فِي نَفْيِ الْقِيَاسِ فِي التَّوْحِيدِ»

---

(1) ኢብኑ መንዳህ - “አት-ተውሒድ” ጥራዝ 3፣ ገፅ 306፣ ቁጥር 890፤ አቡ'ል-ቃሲም አት-ተይሚይ - “አል-ሐጅ-ጃህ ፊ በያኒ'ል-መሐጅ-ጃህ” ጥራዝ 2 ገፅ 122

«በተውሒድ ጉዳይ ላይ ንፅፅራዊ ልኬት ውድቅ ስለመሆኑ የየከተሞች ሊቃውንት እንዲሁም የፊቅህና የሐዲሥ እውቀት ባለቤት የሆኑት ሌሎች አህሉስ-ሱን-ናዎች መካከል ምንም ውዝግብ የለም!»⁽¹⁾

እዚህ ላይ ልብ ሊሉት የሚገባው እምነትን በሚያወርሱ ትክክለኛ አእምሮዊ መረጃዎች መሠረት እውነታዎችን ማመዛዘንና ማገናዘብ ይኸኛው ምልክታ ውስጥ እንደማይካተት ነው። ሆኖም በሸሪዓ የፀደቁ እውነታዎችን ለማፍረስ በ“አእምሮዊ” ንፅፅሮች ላይ መመርኮዝ አደገኛ ነው። በአዋቂዎች አንደበት የተወገዘውም ይኸው ነው።

➤ ስሙ-ጥሩ የሐዲሥ ጠቢብ አል-ኸጢብ አል-በግዳዳ (463 ዓ.ሂ) ይህንን ሲጠቅሱ እንዲህ ብለዋል፡-

«..وَالضَّرْبُ الثَّانِي مِنَ الْقِيَاسِ فِي التَّوْحِيدِ: هُوَ الْقِيَاسُ الْمَذْمُومُ الَّذِي يُؤَدِّي إِلَى الْبِدْعِ وَالْإِلْحَادِ؛ نَحْوُ تَشْبِيهِ الْخَالِقِ بِالْمَخْلُوقِ، وَتَشْبِيهِ صِفَاتِهِ بِصِفَاتِ الْمَخْلُوقِينَ، وَدَفْعِ قَائِسِهِ مَا أَثْبَتَ اللَّهُ تَعَالَى لِنَفْسِهِ، وَوَصَفَتَهُ بِهِ رُسُلُهُ مِمَّا يَنْفِيهِ الْقِيَاسُ بِفِعْلِهِ.»

(1) ኢብኑ ዐብዲ’ል-በር - “ኛሚዑ በያኒ’ል-ዒልሚ ወፈድሊሂ” ጥራዝ 2 ገፅ 887

«በተውሒድ ላይ ሁለተኛው የ“ቂያስ” (ገፅፅራዊ አመክንዮ) አይነት ወደ ቢድዓ እና ከሀይማኖት ወደ ማፈንገጥ የሚያመራው የተወገዘው ቂያስ ነው፤ (ለምሳሌ) ፈጣሪን ከፍጡር ጋር ወደ ማመሳሰል፤ ባህሪያቱንም ከፍጡራን ባህሪያት ጋር ወደ ማመሳሰል፤ እንዲሁም ቂያስ አድራጊው አላህ ለራሱ ያፀደቀውንና መልዕክተኞቹም እርሱን የገለፁበትን (መገለጫ) በቂያሱ ከሚያስተባብላቸው ሌሎች እውነታዎች ጋር ገሸሸ እንዲያደርግ የሚያበቃ ነው።»⁽¹⁾

ወሳኝ ማብራሪያ

የብዙ ስህተቶች መነሻ ከህዋሳችን ስለተሰወሩ መለኮታዊ ጉዳዮች ይዘት ለመገንዘብ በአለማችን የምናያቸውን ነገሮች እንደ መመዘኛ በመውሰድ መላምት መሰንዘር ነው።

ስለ መለኮት ስናስብ ስለ ተፈጥሯዊ ህግጋት ያለን ቅድመ ግንዛቤና ስለፍጡራን የምናውቃቸው እውነታዎች ሳናውቀው ተፅእኖ እንዳያሳድሩብን መጠንቀቅ ያሻል። ይህ በመለኮታዊ አጀንዳዎች ላይ ይቅርና በአለማዊ ነገሮች ላይ እንኳ ትክክለኛ ድምዳሜ ላይ ለመድረስ የሚያስችል አካሄድ አይደለም። ይህንን ቁልጭ አድርጎ የሚያሳይ አንድ ትልቅ ምሳሌ አብረን እናጠን፡-

(1) “አል-ፈቂሁ ወል-ሙተፈቅ-ቂህ” ሊ’ል-ኸጢብ አል-በግዳዲ ገፅ 397

የ“ሩሕ” ምሳሌ

ሩሐችን (ነፍሳችን) የህያውነታችን ሚስጥርና የእኛነታችን ዋና ክፍል ከመሆኗ ጋር ትክክለኛ ምንነቷን ግን በውል አናውቅም! ይህ ከመሆኑ ጋር ሰዎች ስለ ሩሕ ምንነት የሚሰነዘሯቸው መላምቶች እጅግ ብዙ ናቸው!⁽¹⁾

አንዳንዶች “ልዩ ጂስም ነች!” ሲሉ ሌሎች ደግሞ “ዐረድ ነች!” ይላሉ! ሌሎች “እንዲሁ ህይወት ከመሆኗ ውጭ የተለየ ህልውና የላትም!” ሲሉ አንዳንዶች የሰውነት አንድ አካል መሆኗን ይገልጻሉ። ከዚህ ውጭ የሚደንቁ ዝርዝሮችንም የሚያትቱ አሉ!

ይበልጥ ትኩረት የሚሰበው ግን አንዳንድ ፈላስፋዎች ሩሕን የሚገልፁት ፈጣሪን በሚገልፁበት ስልት መሆኑ ነው!! “በሰውነት ውስጥም አይደለችም፤ ከሰውነት ውጭም አይደለችም! ከሰውነት ጋር የተያያዘችም አይደለችም፤ የተነጠለችም አይደለችም፤ የምትንቀሳቀስም አይደለችም፤ የማትንቀሳቀስም አይደለችም..!” ይላሉ! የጠናባቸው ደግሞ “በዓለም ውስጥም አይደለችም፤ ውጭም አይደለችም!” ይላሉ!!⁽²⁾

(1) ለብዙ ምሳሌዎች “አር-ሩሕ” ሊብኒ’ል-ቀይ-ዩም ከ(2/573) ጀምሮ ይመልከቱ።
(2) “አት-ተድ-ሙርይ-ያህ” ሊብኒ’ል-አሰላም ገፅ 51

መቼም ይህ ምን አይነት ቋንቋ እንደሆነ የሚያውቀው አላህ ብቻ ነው!! “ጭራሽ ስላልተፈጠረች ሩሕ መገለጫ ንገሩን!” ቢባል ምን የተለየ ነገር እንደሚያክሉ አሁንም አላህ ነው የሚያውቀው!

የውዝግቡ ዋና መነሻ ሰዎች በነባራዊው ዓለም የሚያውቁት የሩሕ አምሳያ ሳይኖር ህልውናዋ ስለሚረጋገጥበት መገለጫ በተዛነፈ ንፅፅር መገመታቸው ነው።⁽¹⁾

ለምሳሌ፡- አንዳንዶች ይዘቷን ከ‘ጂስም’ ለመለየት ህልውናዋን ከመሠረቱ በሚያፋርስ መልኩ ይተረጉሟታል! ሌሎች ደግሞ አንዳንድ መገለጫዎቿን በማየት ብቻ “እንደማንኛውም ‘ጂስም’ ነች!” ይላሉ! እነዚህ ወገኖች በዚህ ገለፃ የፈለጉት ‘ሰውነት’ ማለትን ከሆነ ይህ ግልፅ ስህተት ነው! ምክንያቱም ሩሕ ከሰውነት ጋር ተለያይታ የምትወሳና ከርሱም ተነጥላ በራሷ ህልውና ልትገኝ የምትችል በመሆኗ ነው! ያሏት አንዳንድ ባህሪያትም ከሰውነት ወይም ከሌሎች ‘ጂስሞች’ ባህሪያት ጋር በቃል ደረጃ ቢገጥሙም በሁኔታ ግን ይለያያሉ።⁽²⁾

(1) ከዚህ በፊት እንደተጠቆመው የአንድን ነገር ሁኔታ ማወቅ የሚቻልባቸው አማራጮች ሶስት ብቻ ናቸው፡- እርሱን ማየት፣ አምሳያውን ማየት፣ ምንነቱን በተመለከተ እውነተኛ የሆነ ገለፃ ማግኘት።

(2) ለምሳሌ፡- ከተኛ ሰው ሰውነት በሙሉ ሳትነጠል ወደ ላይ መውጣቷ፣ እንዲሁም እንቅስቃሴዋ እንደ ሌሎች ‘ጂስሞች’ ሳይሆን እንደ መላኢካዎች ረጅም ርቀትን በቅፅበት የሚያዳርስ መሆኑ..ወዘተ ይጠቀሳሉ። [“ሸርሐ ሐዲሢን-ኑዙል” ሊሸይኪ’ል-ኢስላም ገፅ (262-301)፣(396-400) ይመልከቱ።]

“ጁስም” ናት!” ሲሉ ያሰቡት የራሷ ህልውና ያላት፤ “እዚህ” ወይም “እዚያ” በማለት ሊያመላክቷት የሚቻል ለማለት ከሆነ ግን የቃሉ አጠቃቀም አሻሚ ቢሆንም ሀሳቡ ልክ ነው።

ያም ሆነ ይህ ትክክለኛው አካሄድ በማስረጃ የተደገፉትን መገለጫዎቿን ማፅደቅና በርግጠኝነት የማያውቁትን ጉዳይ ደግሞ በዝምታ ማለፍ ነበር፤ የሚከተለው አምላካዊ ፍርድ የሁሉንም መላምት በር የሚዘጋ ነውና!

وَسَأَلُونَاكَ عَنِ الرُّوحِ قُلِ الرُّوحُ مِنْ أَمْرِ رَبِّي وَمَا أُوتِيتُمْ مِنَ الْعِلْمِ إِلَّا قَلِيلًا ﴿٨٥﴾ [الإسراء: ٨٥]

→ «ስለ ሩሕም ይጠይቁሃል፤ “ሩሕ ከጌታይ (ሚስጥራዊ) ጉዳይ ነው፤ ከእውቀትም ጥቂትን እንጂ ስለተሰጣችሁም!” በሳቸው።»
[አል-ኢስራአ 85]

ታዲያ ከዚህ ጋር ፍሕ በተለያዩ ቁርአናዊና ሐዲሳዊ ማስረጃዎች በተለያዩ ጥቅል መገለጫዎች መወሳቷን መርሳት አይገባም! እንደምትሰማ፣ እንደምታይ፣ እንደምታውቅ፣ እንደምትደሰት፣ እንደምትከፋ፣ በእንቅልፍ ወቅት ከሰውነት (ሳትላቀቅ) እንደምትወጣ፣ በሞት ጊዜ ጭራሽ ከአካል እንደምትነጠል፣ የሚቼ አይንም እንደሚከተላት፣ መላኢካዎች እንደሚይዟትና በልዩ ከፈን

እንደሚያኖሯት፣ ከዚያም ወደ ሰማይ እንደምታርግና ተመልሳ ከሰውነት ጋር እንደምትዋሃድ እና ሌሎች ባህሪዎቿ ተገልፀዋል።⁽¹⁾

መቋጫ

ር ታዲያ የሩሕን ትክክለኛ ይዘት አለማወቃችን በመረጃ የፀደቁትን ጥቅል መገለጫዎቿን በተለያዩ ፈሊጦች የምናፋርስበት ምክንያት እንደማይሆን ግልፅ ነው። እናም እነዚህን ባህሪያት ማስተባበል ህልውናዎን መንፈግ ከሆነ የታላቁን ጌታ ባህሪያት ሁኔታና ውስጣዊ ይዘት ባለማወቃችን ጥቅል መልዕክታቸውን ማስተባበል ደግሞ ከዚህ እጅግ የከፋ መሆኑንን ማስተዋል አይከብድም!

ሩሕ ፍጡር ከመሆኗ ጋር በገሃዱ ዓለም የሚታወቅ አምሳያ ስለሌላት መገለጫዎቿ በልዩ መልኩ ያለ “እንዴት” የሚረጋገጡላት ከሆነ የሩሕ ፈጣሪ ደግሞ ከዚህ እጅግ በላቀ መልኩ ፍፁም አምሳያ የሌለው ስለሆነ የመጠቁት ባህሪያቱ ያለ “እንዴት” በልዩ መልኩ መረጋገጣቸው ይበልጥ የተገባ ነው ማለት ነው! ያስተውሉ!

የእኛ ድርሻ የተነገረንን ተቀብለን ቃሉንም ጥቅል መልዕክቱንም ማፅደቅ እንጂ በውስን አእምሮችን ያልተረዳነውን ጉዳይ ሁሉ በራሳችን አተረጓጎም በመጠምዘዝ እውነታውን ማፋረስ አይደለም!! እናም አላህ ስለራሱ የነገረንን ነገር ይዘት ተረዳንም አልተረዳን

(1) ለተጨማሪ መገለጫዎቿና ማስረጃዎቻቸው “አር-ሩሕ” ሊብኒ’ል-ቀይ-ዩም ከ(2/580) ጀምሮ ይመልከቱ።

እንዳለ መቀበል የግድ ነው፤ ሁኔታው ባይገለፅልንም የተባልነውን ሳንቀይር ማመን አማራጭ የሌለው መንገድ ነው።

አእምሮችን አንዳንዴ አለማዊ ነገሮችን እንኳ በአግባቡ ላይረዳ እንደሚችል ግልፅ ነው፤ ከሁለት ክፍለ ዘመናት በፊት የነበሩ ነዋሪዎች ዛሬ በእጃችን ስላሉት ቀላል የቴክኖሎጂ መሳሪያዎች ትንቢት ስምተው ቢሆን ኖሮ ብዙዎቹ ጭራሽ ሊሆን የማይችልና አእምሮም የማይቀበለው እንደሆነ በፈረዱ ነበር! (1)

(1) ሌላ አጭር ምሳሌ:- እንዲህ ብለን እናስብ:- ከአለማዊ ስልጣኔ ሙሉ በሙሉ የራቀ ማህበረሰብ ውስጥ የሚኖሩ ሰዎች ከመካከላቸው አንድ ታማኝ ግለሰብ ወደ ከተማ የመውጣት እድል አግኝቶ እዚያ ስላየው ጉድ ለዘመዶቹ ሲያጫወት “የሰውን ንግግር ድምፁን ሳይቀይር እንዳለ የሚደግም ቁራጭ ብረት አየሁ!” ይላቸዋል፤ - የሞባይል ቀፎ ወይም ሌላ የድምፅ መቅረጫ መሳሪያ ማለቱ ነው! ከዚህ በላይ ሊያስረዳቸው አልቻለም፤ ቢችልም ኖሮ እነሱ አይገነዘቡትም! ችግሩ ግን እነሱ ከርሱ ተለይተው ያለ በቂ እውቀት የራሳቸውን መላምት መስንዘር ያዙ! “ያ እንጤ የነገረን ብረት የሰውን ንግግር የሚደግም ከሆነ የሚሰማበት ጆሮና የሚናገርበት ምላስ አለው ማለት ነው! ምላስ ካለው ደግሞ የግድ አፍ ይኖረዋል! ..ስለዚህ ህይወት ያለው ፍጡር ነው! እንደዛ ከሆነ ደግሞ በአፉ መመገቡ አይቀርም! የሚመገብ ከሆነ ደግሞ..!! አይ! እንደዚያማ አይሆንም! የብረት እንስሳ አይተን አናውቅም! ስለዚህ እንጤ ማለት የፈለገው ‘ሰው ሲናገር ብረቱ የሚናገር ይመስላል!’ ለማለት እንጂ..! ወይ ደግሞ ተሳስቶ ይሆን?..”...ምሳሌውን እናንተው ጨርሱት!

በመስል አካሄድ ዝርዝሩን ያላወቅነውን የመለኮት ርዕስ ከነአካቴው ማስተባበል ደግሞ ከዚህ የከፋ ነው፤ የኛ የሙስሊሞች መገለጫም አይደለም። አላህ ከሃዲያንን ሲወቅስ እንዲህ ብሏል፡-

﴿بَلْ كَذَّبُوا بِمَا لَمْ يُحِيطُوا بِعِلْمِهِ ۗ وَلَمَّا يَاْتَهُمْ تَأْوِيلُهُ﴾ [يونس: 39]

↳ «ደብቁንም ከውቀቱን ባሳካሰቡት ነገር ከስተባበሱ፤ ገሃዳዊው ፍቺ ገና ሳይመጣሳቸው በፊት!» [የኑስ 39]

በመሆኑም “አላህ እንዲህ አይነት ባህሪ ካለው እንዲህ ነው ማለት ነው..!” እያሉ ራሱን የገለፀባቸውን ባህሪያት ይዘት ያለ እውቀት መተንተን ለአደገኛ መዘዞች ይዳርጋል! የ“ተዕጢል” ጭራራዎች ጥመት ዋነኛ መነሻ ይህ እንጂ ሌላ ምን ሆነና?!

➤ አል-ኢማም ዐብዱል-ዐዚዝ ኢብኑል-ማጅሹን (164 ዓ.ሂ) እንደሚከተለው ብለዋል፡-

«..فَأَمَّا الَّذِي جَحَدَ مَا وَصَفَ الرَّبُّ مِنْ نَفْسِهِ تَعَمُّقًا وَتَكَلُّفًا فَقَدْ اسْتَهْوَتْهُ الشَّيَاطِينُ فِي الْأَرْضِ حَيْرَانًا، فَصَارَ يَسْتَلِدُّ بِزَعَمِهِ عَلَى جَحْدِ مَا وَصَفَ الرَّبُّ وَسَمَّى مِنْ نَفْسِهِ بِأَنْ قَالَ: لَا بُدَّ إِنْ كَانَ لَهُ كَذَا مِنْ أَنْ يَكُونَ لَهُ كَذَا! فَعَمِيَ عَنِ الْبَيِّنِ بِالْحَفِيِّ، وَجَحَدَ مَا سَمَّى الرَّبُّ مِنْ نَفْسِهِ، بَصَمَتِ الرَّبُّ عَمَّا لَمْ يُسَمِّ مِنْهَا..»

«..ይታ ከራሱ ባህሪያት የገለፀውን ጠልቆ በመፈላፈልና በመፍጨርጨር ያስተባበለውማ ግራ የተጋባ ሆኖ ሰይጣኖች (አታልለው) በምድር ላይ መንገድ አስተውታል፤ በመሆኑም “እንዲህ ያለ ነገር ያለው ከሆነማ የግድ እንዲህ ያለ ነገርም

ይኖረዋል..!” በማለት ጌታ ከራሱ ባህሪያት የገለፀውንና የሰየመውን ለማስተባበል በርሱ ቤት መረጃ ማቅረብ ያዘ! በድብቁ የተነሳ ከግልፁ ታወረ! ጌታ ስለ ራሱ ሳያወሳ በዝምታ ባለፋቸው (ዝርዝሮች) ምክንያትም ስለ ራሱ (በግልፅ) ያወሳውን ካደ!»⁽¹⁾

አዎን! ያላወቅነውን አለማወቃችን ያወቅነውን እንድናስተባብል ምክንያት ሊሆነን አይገባም! ያስተውሉ!

---

* ልብ ሊሉት የሚገባው ነጥብ በነብያት አስተምህሮት ውስጥ ከትክክለኛ አእምሯዊ እውነታዎች ጋር የሚጋጭ አንድም ነገር የለም፤ ሊኖርም አይችልም! ከሰዎች አእምሮ ጣራ በላይ የሆኑ ነገሮች ግን አሉ! ታዲያ ጥመት የጠማቸው ጥራዝ ነጠቆች ይዘታቸውን ፍለጋ ያለ አቅማቸው ይፈላፈላሉ! ፀጉርም ይሰነጥቃሉ! አዋቂዎች ግን ከአላህ ዘንድ የወረደውን ሁሉ በቅን ልቦና ይቀበላሉ!

﴿هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَيْكَ الْكِتَابَ مِنْهُ آيَاتٌ مُحْكَمَاتٌ هُنَّ أُمُّ الْكِتَابِ وَأُخَرُ مُتَشَابِهَاتٌ فَأَمَّا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ زَيْغٌ فَيَتَّبِعُونَ مَا تَشَبَهَ مِنْهُ ابْتِغَاءَ الْفِتْنَةِ وَابْتِغَاءَ

(1) “አል-ኢባኒ” ሊግብኒ በጥ-ጠህ (3/63)፣ “አል-ዑሉው” ሊግዝ-ዘሀቢይ ገፅ

تَأْوِيلُهُ وَمَا يَعْلَمُ تَأْوِيلَهُ إِلَّا اللَّهُ وَالرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ يَقُولُونَ ءَأَمَّنَّا بِهِ ۗ كُلٌّ مِّنْ عِنْدِ رَبِّنَا ﴿آل عمران: ٧﴾

→ «ከርሱ ባንተ ሳይ መልከፍን ያወረደው ነው፤ ከርሱ ፍጹም የሆኑ (ግበሬ) ስንቃዎች ስሱ፤ ስነሱም የመልከፍ 'ስነት' (መሠረተና ዋነኛ መገሰጫ) ናቸው፤ ሴሱቶ (ደግሞ) "ሙተኛቢህ" (በአንጻሩ ስኛሚ ገፊታ ያሳቸው) ናቸው፤ ስነዚያ በስባቸው ሞተት ያስሰ ፎተናን በመፈሰግና "ተስቂሱን"(1) በመፈሰግ የተመሳሰሰውን (ስኛሚውን) ደከታተሳሱ፤ "ተስቂሱን" ከስሳህ በቀር ማንም ስያውቅም፤ በስውቀት ውስጥ የሰረጹትም "በርሱ ስምነናሰ፤ ሁሉም ከጌታችን ዘንድ ነው" ደሳሱ..» [አሊ. ሩምሬ. 7]

ተወዳጁ መልእክተኛ (ﷺ) ይህንን አንቀፅ አንብበው እንዲህ ብለዋል:-

«إِذَا رَأَيْتُمُ الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ مَا تَشَابَهَ مِنْهُ، فَأُولَٰئِكَ الَّذِينَ سَمَى اللَّهُ؛ فَاحْذَرُوهُمْ»

(1) “ተስቂል” በቁርአናዊ አገባቡ መሠረት የሚያስተላልፈው:- “የአንድ ንግግር ገንዳዊ ይዘት ወይም ውጫዊ ፍፃሜ” የሚለውን መልዕክት መሆኑንና ይህንን ገሀዳዊ ይዘት ወይም ፍፃሜ በቃል ደረጃ መግለፅም እንዲሁ “ተስቂል” እንደሚባል እንዳይዘነጉ!

→ «እነዚያ ክርሱ (ከቁርሳን) የተመሳሰሉውን (እሻሚ ሆኖ ያገኙትን) የሚከታተሉትን ካደቸሁ ስሳህ (በስንቀፁ) የጠቀሰው ስነሱኑ ነውና ተጠንቀቋቸው!»⁽¹⁾

---

(1) አል-ቡኻሪይ (4547)፣ ሙስሊም (2665) ላይ ከእናታችን ዓሊሻህ እንደተላለፈው።

ክፍል ስድስት

“ተእዊል”

ከዚህ በፊት እንደተጠቆመው የአላህን መገለጫዎች መቀበል የማይፈልጉ ሁሉ የመረጃዎቹን ትክክለኛ መልዕክት በማፋረስ በሌላ የሚተኩበትን ሂደት “ተእዊል” ብለው ይጠሩታል! እነሱ ዘንድ የ“ተእዊል” ፍቺ፡- የአንድን ንግግር ጉልህ (ظاهر) መልዕክት በመተው በሌላ ዘይቤ መተርጎም ነው!⁽¹⁾

በዚህ ፍቺ መሠረት “ተእዊል”ን ሊያስተናግዱ የሚችሉ ንግግሮች የግድ ከአንድ በላይ መልዕክቶችን የተሸከሙ ሲሆኑ አንደኛው መልዕክት ከሌላው ይበልጥ የጎላ በመሆኑ ቀድሞ ወደ አእምሮ ይዘልቃል፤ ሆኖም ይሸኛው መልዕክት በቦታው ተፈላጊ እንዳልሆነ የሚያስገነዝብ አሳማኝ መረጃ ሲኖር ወደ ድብቁ መመለስ አማራጭ የሌለው ግዴታ ይሆናል ማለት ነው!

---

(1) ይህ ከጊዜ በኋላ የመጣ ቴክኒካዊ ፍቺ ሲሆን ቃሉ በቁርአናዊ አገባቡ መሠረት የሚያስተላልፈው፡- “የአንድ ንግግር ገሃዳዊ ይዘት ወይም ውጫዊ ፍፃሜ”፤ ወይም ይህንን ገሃዳዊ ይዘትና ፍፃሜ በቃል ደረጃ መግለፅ የሚለውን መልዕክት እንደሆነ አሳልፈናል። (ከገፅ 74-76 ይመልከቱ።) ስርወ-ቃሉ በሰለፎች ዘንድ በግስም ይሁን በስም መልኩ የሚያስጨብጠው መልዕክት በዚህ ዙሪያ ያለ ነው። ስለሆነም አንዳንድ ጊዜ ከቁርአን ውጭ ሰፊ ባለ አገባቡ በጥቅሉ “ተፍሲር” (መግለፅ፣ ማብራራት) የሚል መልዕክት ይኖረዋል። ሆኖም በቀጥተኛም ይሁን በ“ዘይቤያዊ”፣ በ“ግልፅ”ም ይሁን በ“ድብቅ” ትርጓሜ አይገደብም!

ይህንን ቀመር በአላህ ባህሪያት ላይ ተግባራዊ የሚያደርጉት እንደሚከተለው ነው፡- “የአላህ ባህሪያት የተወሰዱት አብዛኛዎቹ መረጃዎችን ጉልህ መልዕክት መቀበል አላህን ማመሳሰልና ለርሱ ጉድለትን ማፅደቅ ስለሆነ የግድ ሌላ ዘይቤያዊ ትርጉም ልንፈልግ ይገባል!” ይላሉ።

በመሠረቱ ለዚህ መደምደሚያ ያበቃቸው እውነተኛ “መረጃቸው” ከዚህ በፊት ያየነው ፍልስፍናዊ መነሻ እንደሆነ ግልፅ ነው! ስለሆነም ስለ ተእዋል የሚያሰፍሩትን ትንታኔና የባህሪያቱን ትርጓሜ ለመቆልመም የሚከተሉትን ስልት ያስተዋለ አላማቸው አላህ የፈለገውን መልዕክት መረዳትና ማፅደቅ ሳይሆን ማስረጃዎቹ ከሚያንፀባርቁት ጉልህ መልዕክት በተገኘው ቀዳዳ ሁሉ መሸሽ እንደሆነ በቀላሉ ይረዳል! (1)

እውነታው ይህ ስለሆነ እነርሱ ዘንድ በዋናነት ግዴታ የሚሆነው ጉልህ መልዕክታቸውን አለመቀበል መሆኑንና የተእዋል ትርጓሜ

(1) እንደ አዝማች ከሚደጋግሟቸው መርሆዎቻቸው መካከል የሚከተለው ስንኝ አንዱ ነው፡-

"وَكُلُّ نَصْرٍ أَوْهَمَ التَّشْبِيهًا   أَوْلُهُ أَوْ فَوْضٌ وَرُمْ تَنْزِيهًا!"

«ማመሳሰልን የሚያስገነዝብ ማንኛውም መረጃን በሌላ ተርጉም! ወይም ትርጓሜውን (ወደ አላህ) አስጠጋ! አላህንም (ቀጥተኛው ትርጉም ከሚያስጨብጠው መልዕክት) ለማጥራት ፈልግ!!»
[“ጀውሀረተጋተውሒድ” (“ቱሕፈቱ’ል-ሙሪድ” ከተባለው ማብራሪያ ጋር የታተመው) ገፅ 156]

ማፈላለግ ትርፍ ነገር መሆኑን ብዙዎቹ ይናዘዛሉ! (1) አብዛኞቹ የአሽዐሪይ-ያህ መንገድ አቀንቃኞች በዚህ ላይ ተመስርተው የመረጃዎቹን ጉልህ መልዕክት ሳይቀበሉ ባዶ ቃላትን ብቻ ማስተናገድን (“ተፍዊድ”ን) “የሰለፎች መንገድ” ይሉታል! (2) የ‘ተእዊል’ ትርጓሜ መስጠቱን ደግሞ የሽለፎች (ተተኪ ትውልዶች) መንገድ! አያይዘውም፡- “የሰለፎች አካሄድ ይበልጥ ከአደጋ የራቀ ነው፤ የሽለፎች ደግሞ ይበልጥ በእውቀትና በጥበብ የተሞላ ነው!” ሲሉ ያለ እፍረት ይናገራሉ! እንግዲህ ‘ሽለፎች’ የሚሏቸው በ‘ጊልሙል-ከላም’ ፍልስፍና የተጠመቁትን መሰሎቻቸውን ነው!

ሱብሐንላህ! እነዚያ የከሃዲያን ፍልስፍና አራማጆች፣ እነዚያ የእምነት ጓላ ቀሮች፣ እነዚያ የጥርጣሬ ተከታዮች.. አላህ ካወደሳቸውና ለሰው ዘር ተምሳሌት ካደረጋቸው ሰሐባዎችና ተከታዮቻቸው ጋር በምን ዓይነት ድፍረት ነው ቀድሞውኑ የሚነፃፀሩት?! እንዴትስ ሆኖ ነው ስለ አላህ ባህሪያት በእውቀትና በጥበብ ከነሱ የሚሻሉት!..

(1) ለአብነት ያህል "ሙሽኪል አል-ሐዲሥ" ሊብኒ ፉረክ (267)፣ "አሽ-ሻሚል" ሊ'ል-ጁወይኒ (561)፣ እንዲሁም "አሳሱ አት-ተቅዲስ" ሊ'ል-ፈሽር አር-ራዚ (173) ሊጠቀሱ ይችላሉ።

(2) ይህ በሰለፎች ላይ ቅጥፈት መሆኑን የሚያረጋግጡ ጥቅሶችን አሳልፈናል! እንዲሁም በምዕራፍ አንድ ባሳልፍነው የሶስተኛው መርሆ ማብራሪያ ላይ ይህንን ውድቅ የሚያደጉ አንዳንድ ማስረጃዎችን አይተናል!

“ጉልህ (ظاهر) መልዕክት”!

የ‘ተእዊል’ ፅንሰ-ሀሳብ የተገነባው እነዚያ የቁርአንና የሐዲሥ ማስረጃዎች የሚያስገነዝቡት ጉልህ መልዕክት “አላህን ከፍጡራኑ ጋር የሚያመሳስል ነው!” በሚለው መንደርደሪያ ላይ መሆኑ ከላይ ተጠቁሟል። አዎን! የችግሩ ምንጭ ይኸው መሆኑን ከበቂ ማብራሪያና ምላሽ ጋር አይተናል።

ሆኖም እዚህ ላይ ትኩረት ሊቸረው የሚገባ አንድ ነጥብ አለ! እይታቸው በማመሳሰል ብዥታ የተጋረደ ሰዎች አላህ ራሱን ከገለፀባቸው ንግግሮች በግርድፍ ግንዛቤያቸው የሚረዱትን የፍጡራን መገለጫ “ጉልህ (ظاهر) መልዕክት” ብለው መጥራታቸው የዋሆችን የሚያጠምዱበት የተለመደ ማሳሳቻ ነው! ይህ የጉድለት “መልዕክት” ለነሱና ለመሰሎቻቸው ብቻ ነው “ጎልቶ” የታየው! በጥቅሉ ማስረጃዎች የሚያንፀባርቁት “ጉልህ” መልዕክትን በተመለከተ ያላቸው እይታ በተዛባ ግንዛቤ ላይ የተመሠረተ ስለሆነ ለብዙ አስከፊ መዘዞች ይጋለጣሉ! አንዱና ዋነኛው አላህ ራሱን የገለፀባቸው ንግግሮች የሚያንፀባርቁት መልእክት ተገቢ እንዳልሆነ በማሰብ እንደምንም ብሎ በሌላ “የተእዊል” ትርጓሜ ለመተካት መኳተን ነው!

↳ ሱብሐነ’ላህ! ቀድሞውኑ አላህ ለሰዎች ምራቻ ባወረደው ተአምራዊና ጥበባዊ መፅሀፍ ራሱን የገለፀበት ንግግሩ በጉልህ መልእክቱ የሚያስገነዝበው እንዲህ ያለ ክህደትን እንደሆነ ማሰብ ምን ያለ ድፍረት ነው?!

* አንድ ቁም ነገር እንተዋወስ! “ንግግር” ማለት የቋንቋን ስርዓት በጠበቀ ሂደት የተዋቀሩ ቃላት የሚያስገኙት ውጤት እንጂ ለየብቻ የሚመዘዙ ቁንፅል ቃላት ስብስብ እንዳልሆነ ይታወቃል! ስለሆነም የአንድ ቃል ጉልህ መልዕክት የሚንፀባረቀው ከአገባቡ አኳያ እንደሆነ ማንኛውም አስተዋይ ይረዳል! ይህም ማለት ቃሉ በአንድ አረፍተ-ነገር ወይም ሀረግ ተሰክቶ የሚያስገነዝበው መልዕክት በሌላ አገባብ ከሚያስገነዝበው ሊለይ ይችላል!

በዚሁ መልኩ ለጌታ መገለጫ ሆኖ የተወሳ ቃል በዚያ አሰካኩ የሚያንፀባርቀው ጉልህ መልዕክት በሌላ ቦታ የፍጡር መገለጫ ሆኖ ሲጠቀስ ከሚያንፀባርቀው ጋር በይዘት ፍፁም ይለያያል! -አላህ ለራሱ ያፀደቃቸው ባህሪያት በሙሉ የተከሸኑበት ቋንቋዊ አገባብ የሚያንፀባርቀው እውነተኛ ጉልህ መልዕክት ከፍጡራን ጋር መመሳሰሉን የሚጠቁምበት ምንም መንገድ የለምና። ስለሆነም ብዙሃኑ ሙስሊሞች እነዚያን ማስረጃዎች ሲሰሙ ወደ አእምሯቸው የሚሰርፀው ለፈጣሪ ሃያልነትና ልቅና የሚገባው መልዕክት በመሆኑ ሌላ ትርጓሜ ፍለጋ አልኳተኑም!

በዚህ መሠረት የአላህ ባህሪያት የተወሰዱባቸው ማስረጃዎች ጉልህ (ظاهر) ወይም ቀጥተኛ መልዕክት ተፈላጊ ነው ወይስ አይደለም? የሚለው ጥያቄ የሚፈታው ተናጋሪው ጉልህነትንና ቀጥተኛነትን ከሚለካበት ሚዛን አኳያ ይሆናል ማለት ነው፡- “ቀጥተኛው/ጉልህ መልዕክት” በሚለው ቃል ያሰበው የፍጡራንን መገለጫ ከሆነ ይህ ተፈላጊ እንዳልሆነ ግልፅ ነው፤ ለአላህ ልቅና የሚገባውን ከሆነ ደግሞ ይህ በርግጥ ተፈላጊ ነው። ስለፎችም የመረጃዎቹን ጉልህ መልዕክት ማፅደቅ የግድ እንደሆነ ሲናገሩ የሚፈልጉት ይኸኛውን

ንፁህ ይዘት እንጂ በማመሳሰል አባዜ የተበከሉ ህሊናዎች የሚወጥኑትን እንዳልሆነ ግልፅ ነው!

የ‘ተእዊል’ መስፈርቶች

ንግግሮች ከሚያስተላልፉት መልዕክት ግልፅነት አኳያ በሶስት ሊከፈሉ ይችላሉ⁽¹⁾:-

የመጀመሪያው ክፍል:- አንድ መልዕክትን ብቻ ቁልጭ አድርጎ የሚያስተላልፍ ነው! (نص)

ሁለተኛው ደግሞ:- ከአንድ በላይ መልዕክቶችን ሊያስተላልፍ የሚችል ሲሆን አንደኛው መልዕክት ግን ከሌሎቹ ይበልጥ ነልቶ ይንፀባረቃል! (ظاهر)

ሆኖም ከአገባቡ አንፃር ጉልህ መልዕክቱ ተፈላጊ እንደሆነ የሚያፀኑ አመላካቾች ሲኖሩ ወይም በተናጋሪው አንደበት በዚህኛው ይዘት ሲደጋገም መልዕክቱ በአንዱ ላይ ብቻ ስለሚወሰን ከመጀመሪያው ክፍል ጋር የሚቀላቀል ይሆናል ማለት ነው!

ሶስተኛው ደግሞ:- ከአንድ በላይ መልዕክቶችን በእኩል ጉልህነት ሊያስገነዝብ የሚችል ሲሆን ተፈላጊውን መልዕክት ለመረዳት የግድ ማብራሪያ የሚሻ ነው! (مُجمل)

☞ አብዛኛዎቹ የቁርአንና የሐዲሥ ገለፃዎች የመጀመሪያዎቹ ሁለቱ ክፍሎች ውስጥ እንደሚካተቱ ግልጽ ነው!

(1) ይህ በአብዛኛዎቹ የኡሱሉ’ል-ፊቅህ መፃሕፍት ላይ የሚጠቀስ እውነታ ነው።

ታዲያ ‘ተእዊል’ ከላይ ባየነው ቴክኒካዊ ፍቺው መሠረት የአንድን ንግግር ጉልህ (ظاهر) መልዕክት በመተው በሌላ ዘይቤ መተርጎም በመሆኑ ተፈፃሚ የመሆን እድል ያለው በሁለተኛው ክፍል ላይ ብቻ እንደሆነ ልብ ይበሉ!

አብዛኛዎቹ የአላህ ባህሪያት የተጠቀሱባቸው ማስረጃዎች ደግሞ ከአገባባቸው አንፃር ከአንድ በላይ መልዕክትን የሚያስተላልፉ ስላልሆኑ የመጀመሪያው ክፍል ውስጥ የሚገቡ ናቸው! አንዳንድ ባህሪያት ላይ የሚጠቀሱ ዝርዝር መረጃዎች በመሠረታዊ እይታ በሁለተኛው ክፍል ውስጥ ሊገቡ ቢችሉም ባህሪያቱ በሌሎች ግልፅ ሂደቶች በመፅደቃቸውና በተመሳሳይ ይዘት በመደጋገማቸው ወደ መጀመሪያው ክፍል ይጠቃለላሉ! ስለሆነም ማስረጃዎቹ ለ‘ተእዊል’ የሚያስተርፉት ትንሽም አግድም የለም ማለት ነው!

ሆኖም እንዲያው ይሁን ተብሎ ሁሉም መረጃዎች በሁለተኛው ክፍል ውስጥ ቢካተቱ ኖሮ እንኳ የሚቀየር ነገር የለም! ምክንያቱም የአንድ ንግግርን ‘ጉልህ’ መልዕክት በመተው በሌላ “ዘይቤያዊ” ይዘት ለመተርጎም የግድ አምስት መስፈርቶች ሊሟሉ ይገባል! ይህ ማለት ተእዊሉ ግቡን የሚመታው አምስቱንም ማጣሪያ ፈተናዎች በየተራ ማለፍ ሲችል ብቻ ነው! ያ ደግሞ “ላም አለኝ በሰማይ..!” ነው! ማጣሪያዎቹን እነሆ! ⁽¹⁾

(1) ዑለማዎች የተእዊል መስፈርቶችን በተለያዩ ገለፃዎች አብራርተዋል፤ አምስቱን በራሴ ገለፃ አስፍራዎቻቸው። ለምሳሌ ያህል፡- “መጀመ-ዑ-ዓ-ል-ፈ-ታዋ” (3/360)፤ “ሙኸተሰር አስ-ሰዋዒቅ” (1/94)፤ (3/946)፤ =>

ማጣሪያ ቁጥር 1

ቃሉ የሚያንፀባርቀውን ጉልህ ወይም ቀጥተኛ መልዕክት በመተው ወደ ሌላ ዘይቤያዊ ትርጓሜ ማምራት ከተለመደው የቋንቋ ሂደት መውጣት በመሆኑ ለዚህ ምክንያት የሚሆን አሳማኝ መረጃ ማቅረብ፤

➤ አል-ኢማም አሽ-ሻፊዲይ (204 ዓ.ሂ) እንዲህ ብለዋል፡-

«..وَالْحَدِيثُ عَلَى ظَاهِرِهِ، وَإِذَا اخْتَمَلَ الْمَعْنَى فَمَا أَشْبَهَ مِنْهَا ظَاهِرَ الْأَحَادِيثِ
أَوْلَاهَا بِهِ»

«ሐዲሥ በጉልህ መልዕክቱ ላይ ነው ያለው፤ (ከአንድ በላይ) ትርጓሜዎችን የሚያስተናግድ ከሆነ የሐዲሡ ጉልህ መልዕክት የሚመስለው (መልዕክት) ይበልጥ ተገቢ ይሆናል።»⁽¹⁾

=> “አል-በሕሩ’ል-ሙሐጥ” ሊጎዝ-ዘርከሺ (5/44) ፣ “አል-ሙዋፈቃት” ሊጎሽ-ሻጢቢይ (3/330) ይመልከቱ።

(1) “አዳቡ’ሽ-ሻፊዲይ ወመናቂቡሁ” ሊጎብኒ አቢ ሓቲም ገፅ 178፤ “ሂልዮቱ’ል-አውሊያእ” ሊአቢ ኑዐይም (9/105)

ማጣሪያ ቁጥር 2

ቃሉ የሚተረጎምበት ዘይቤ በጥቅሉ በቋንቋ የሚታወቅ መሆኑ፤

ካልሆነ ግን ቋንቋ ላይ የሚፈፀም ቅጥፈት ይሆናል ማለት ነው!

ማጣሪያ ቁጥር 3

ይህ ዘይቤያዊ ትርጓሜ ከዚህኛው አገባብና የንግግር ሂደት አንፃር የሚታወቅ መሆኑ፤

ምክንያቱም አንድ ቃል በተወሰነ አገባብ የሚያስተላልፈውን ዘይቤያዊ መልዕክት በሌላ አገባብ ላያስተላልፍ ይችላልና!

ይህ ትኩረት የሚሻ ጉዳይ በመሆኑ በአማርኛ ምሳሌ እናብራራው!
“መርገጥ” የሚለውን ስርወ ቃል በተለያዩ አገባቦች ሰክተን እንየው:-

- 1- “መብት መርገጥ”፤
- 2- “ጮቤ መርገጥ”፤
- 3- “ስብሰባ ረግጦ መውጣት”

ሁሉም ዘይቤዎች ከመርገጥ ጋር የተቆራኙ ቢሆንም መልዕክታቸው ግን እንደየአገባባቸው ስለሚለያይ አንዱን በሌላው መተርጎም አይቻልም!

ለምሳሌ፡- አንድ ሰው “እገሌ ረገጠኝ!” ሲል ንግግሩን በመብት ረገጣ ወይም በሌላ ዘይቤ መተርጎም ከመሠረታዊው ቋንቋዊ ሂደት መውጣት በመሆኑ የግድ አሳማኝ ምክንያት ያስፈልገዋል! ጭራሹት ቀጥተኛ መልእክቱን በሚያፀና እና ዘይቤያዊ ትርጓሜን በሚፃረር አገባብ ከታጀበማ ከአንድ በላይ መልዕክት አይኖረውም! ለምሳሌ፡- “እገሌ በቆዳ ጫማው ረገጠኝ!”፤ “...በተኛሁበት ሆዴ ላይ ረገጠኝ!” ወዘተ ሲባል የተጸደቀ በር ጥርቅም ብሎ ይዘጋል ማለት ነው! ያስተውሉ!⁽¹⁾

---

(1) ይህንን መርህ በመረዳት አንዳንድ ሙግተኞች አላህ በዐርሹ ላይ መሆኑን በሚያረጋግጡ አንዳንድ መረጃዎች ዙሪያ ቋንቋዊ ውዥንብር ለማንሳት «ኢስቲዋእ’ አሰራ ምናምን ትርጉም አለው፤ ዐርሽ ይህን ያህል ትርጉም አለው..ምንትሴ!» የሚሉት ዋጋ የሌለው ተቃውሞ መሆኑን በቀላሉ ማወቅ ይቻላል፤ ምክንያቱም እነርሱ እንደሚሉት ቃሉ በተለያዩ አገባቦች ብዙ ትርጉሞችን የሚያንፀባርቅ ቢሆን እንኳ አላህ በቁርአኑ ላይ ለራሱ ያፀደቀው ‘ኢስቲዋእ’ እና ‘ዐርሽ’ ግን በምንም መልኩ ከሚታወቀው አንድ መልዕክት ውጪ ትርጓሜ ሊኖረው አይችልም! -ንግግሩ ይህንን በሚያፀኑ አገባቦችና በርካታ መረጃዎች የታጀበ ነውና! በመሠረቱ በዓረብኛ ቋንቋ “ኢስተዋእ” የሚለው ቃል “ዐላ” (عَلَى) ከሚለው መስተዋድድ ጋር ሲቆራኝ የሚጠቁመው “ከላይ መሆንን” ብቻ ነው። በአንፃሩ እነርሱ እንደሚያደርጉት ይህንን ቁርአናዊ ሀረግ “ኢስተውላ” (ተቆጣጠረ!) ብሎ መቆልመም በ42 መንገዶች ወድቅ መሆኑን ለማረጋገጥ ከፈለጉ “ሙኽተስር አስ-ስዋዒቅ አል-ሙርሰላህ” (3/888-946) ይመልከቱ!

ማጣሪያ ቁጥር 4

የንግግሩ ጉልህ መልዕክት አንዴ ከተለቀቀ በኋላ የተለያዩ ዘይቤያዊ ትርጓሜዎችን ሊያስተናግድ ስለሚችል አንዱን ለይቶ ለመምረጥ በቂ ምክንያት ማቅረብ!

ማጣሪያ ቁጥር 5

ጉልህ መልዕክቱን ለሚያጠናክሩና ይህን ዘይቤያዊ ትርጓሜ ለሚያፋርሱ ሌሎች መረጃዎችና አመላካቾች በሙሉ አጥጋቢ መልስ መስጠት!

ታዲያ የተዕጢል አራማጆች የሚያራግቧቸውን የ‘ተእዊል’ (የ“ተሕሪፍ”) ትርጓሜዎችን በነዚህ ማጣሪያዎች ስንፈትናቸው ሁሉም ከጅምሩ ተንኮታኩተው እንደሚወድቁ ግልፅ ነው! መጣሪያ ቁጥር አንድን ለማለፍ የሚያቀርቡት ምክንያት “ባህሪያቱን በቀጥታ ማፅደቅ ማመሳሰል ነው፤ የፍጡራንን መገለጫ መስጠት ነው..” የሚለውን የተለመደ አባዜ ነውና! ይህ መነሻ ደግሞ ከመሠረቱ ውድቅ እንደሆነ በተለያዩ መገዶች አውቀናል። ስለዚህ ፋይሉ ከወዲሁ ይዘጋል ማለት ነው። በዚህ ላይ ይህንን ማጣሪያ ዘለው ቢያልፉ እንኳ አብዛኛዎቹ ትርጓሜዎች ሁለተኛውን ማጣሪያ አያልፉም! ከዚያ በኋላ ያሉትን የሚያልፍማ ለይስሙላ ያህል እንኳ አይገኝም!

ይህንን ይበልጥ ለመረዳት እነርሱ “ጠንካራ” ብለው የሚደገፉትን አንድ የ‘ተእዊል’ ትርጓሜ በምሳሌነት እንውሰድ፡-

ምሳሌ⁽¹⁾

አላህ እንዲህ ብሏል፡-

﴿ قَالَ يَا بَلِيسُ مَا مَنَعَكَ أَنْ تَسْجُدَ لِمَا خَلَقْتُ بِإِيْدِي ﴾ [ص: ٧٥]

→ «(ከሳህ) ከስ፡- ‘ኪብሊስ ሆይ! በሁስቱ ከጃቹ ሰፈጠርኩት (ስኳዶም) ከንዳትሰግድ ምን ከስከሰህ?’» [ሷ.ፍ. 75]

አብዛኛዎቹ የተዕጢል ኅራዎች አላህ በዚህም ይሁን በሌሎች ቦታዎች ላይ ለራሱ ያረጋገጠውን እጅ የሚተረጉሙት በፀጋ/ውለታ (نعمة) ወይም በችሎታ (قُدْرَة) ነው!⁽²⁾

እስቲ ይህንን ትርጓሜ በአምስቱ ማጣሪዎች እንፈትነው፡-

(1) በዚህ ምሳሌ ላይ የጥመት ሰለባዎች እንዴት ግልፅ ማስረጃዎችን በመተው በአሻሚ ነገሮች ላይ እንደሚንጠላጠሉ አብረን እንቃኛለን!

﴿ فَأَمَّا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ زَيْغٌ فَيَتَّبِعُونَ مَا تَشَبَّهُ مِنْهُ .. ﴾ [آل عمران: ٧]

→ «እነዚያ በስባቸው ሞጠት ያሰ የተመሳሰሉውን (አሻሚውን) ይከታተላሉ..» [አሊ. ሳ.ም.ፊ. 7]

(2) ለዚህ ተእዋል ሰፋ ያለ ምላሽ ከሰጡት ዑለማዎች መካከል አቡ’ል-ሐሰን አል-አሽዐሪይ አንዱ ናቸው። “አል-ኢባናህ” የተሰኘውን መፅሀፋቸውን ከገፅ 443 እስከ 469 (በአዲሱ እትም) ይመልከቱ።

* የመጀመሪያውን ማጣሪያ በተመለከተ መልዕክቱን ከጉልህ ይዘቱ ለማስወገድ የሚያቀርቡት ‘መረጃ’ ያው “እጅ ካለው ከፍጡራን ጋር ይመሳሰላል፤.. ‘ጂስም’ ይሆናል!..” የሚለው የተሰለቸ ሙግት ነው!

ይህ ደግሞ ከዚህ በፊት እንዳረጋገጥነው ጭራሽ መሠረት የሌለው ባዶ ስጋት ነው! የተለያዩ የአላህ ባህሪያትን ከፍጡራን ባህሪያት ጋር ሳናመሳሰል እንደምናፀድቀው ሁሉ እጆቹም ከፍጡራን እጆች ፍፁም የተለዩ መሆናቸውን ከማፅናት ጋር ስለሁኔታቸው ሳንዘባርቅ ባህሪውን እንዳለ ከማፅደቅ የምንቆጠብበት ምንም ምክንያት የለም!

➤ ታዋቂው የሐዲሥ ሊቅ አል-ኢማም አት-ቲርሚዚይ (279 ዓ.ሂ) እንዲህ ብለዋል:-

«..قَدْ ذَكَرَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ فِي غَيْرِ مَوْضِعٍ مِنْ كِتَابِهِ الْيَدَ وَالسَّمْعَ وَالْبَصَرَ، فَتَأَوَّلَتْ الْجَهْمِيَّةُ هَذِهِ الْآيَاتِ؛ فَفَسَّرُوها عَلَى غَيْرِ مَا فَسَّرَ أَهْلُ الْعِلْمِ، وَقَالُوا: إِنَّ اللَّهَ لَمْ يَخْلُقْ آدَمَ بِيَدِهِ! وَقَالُوا: إِنَّ مَعْنَى الْيَدِ هَاهُنَا الثُّوَّةُ! وَقَالَ إِسْحَاقُ بْنُ إِبْرَاهِيمَ: إِنَّمَا يَكُونُ التَّشْبِيهُ إِذَا قَالَ: يَدٌ كَيْدٍ، أَوْ مِثْلُ يَدٍ، أَوْ سَمْعٌ كَسَمْعٍ، أَوْ مِثْلُ سَمْعٍ... وَأَمَّا إِذَا قَالَ كَمَا قَالَ اللَّهُ تَعَالَى: يَدٌ، وَسَمْعٌ، وَبَصَرٌ، وَلَا يَقُولُ: كَيْفٌ، وَلَا يَقُولُ: مِثْلُ سَمْعٍ، وَلَا كَسَمْعٍ، فَهَذَا لَا يَكُونُ تَشْبِيهًا، وَهُوَ كَمَا قَالَ اللَّهُ تَعَالَى فِي كِتَابِهِ: ﴿لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ﴾ [الشورى: 11]»

«አላህ ከአንድ በላይ ቦታዎች ላይ እጅን፣ መስማትንና ማየትን በርግጥ አውሰቷል፤ ጆህሚይ-ያዎች ግን እነዚህን አንቀጾች

በ‘ተእዊል’ ተርጉመው የእውቀት ባለቤቶች ከገለፁት በተለየ መልኩ አብራሯቸው! እናም “አላህ አደምን በእጁ አልፈጠረም” አሉ! እንዲሁም “እዚህ ቦታ ላይ የ‘እጅ’ ትርጓሜ ‘ሀይል’ ነው!” አሉ! ኢስሓቅ ኢብኑ ኢብራሂም [ኢብኑ ራሀወይህ] እንዲህ አሉ፦ “ማመሳሰል የሚሆነው “እንዲህ ያልለ ወይም ይሄ አይነት እጅ”፣ ‘እንዲህ ያልለ ወይም ይሄ አይነት መስማት’ ሲባል ነው፤...ነገር ግን አላህ እንደተናገረው ‘እጅ፣ መስማት፣ ማየት’ ብሎ ‘እንዴት’ ካላለ፣ ‘እንዲህ አይነት፣ እንዲያ ያለ መስማት..’ ካላለ ማመሳሰል አይሆንም። አላህ ራሱ በመፅሃፉ እንዳለው ‘ሽንደርሱ ያበበ (ሰምሳያ) ምንም የሰም፤ ስርሱም ሰሚውና ተመሰክቶ ነው’ [አጥ-ሹራ 11]»(1)

ስለዚህ ሊገነቡት ያሰቡት እዚሁ ላይ ተፍረክርኮ ይናዳል! የ‘ተእዊሉ’ በርም ከወዲሁ ይዘጋል! ሆኖም ምሳሌውን ይበልጥ ለማብራራት በይሁንታ እንቀጥል፦

* ወደ ሁለተኛው ማጣሪያ ስናልፍ፦ በርግጥ “እጅ” (د) የሚለው ቃል በአንዳንድ የዐረብኛ አገባቦች ውለታን ወይም ችሎታን ሊያመለክት ይችላል! ለዚህም በርካታ ምሳሌዎች አሉ። ሆኖም ይህ ዘይቤ በየትኛውም የቁርአን አንቀፅ ላይ ተጠቅሶ አያውቅም፤ እጆችም ይሁኑ ውለታና ችሎታ በሁሉም ቦታዎች የተወሰኑት በተለመዱት ቃላት ነው! ስለዚህ ይህ ትርጓሜ በጥቅሉ ለቁርአናዊ ገለፃ እንግዳ ነው ማለት ነው!

(1) “ሱነኑት-ቲርሚዚይ” ኪታቡንዝ-ዘካህ፣ ከሀዲስ ቁጥር (662) በኋላ

ያም ሆነ ይህ አንድ ቃል በአንድ አገባብ የሚያስገነዝበውን መልዕክት በሌላ ላያስገነዝብ ስለሚችል የግድ በሚቀጥለው ማጣሪያ መፈተን ይኖርበታል፡-

* በሶስተኛው ማጣሪያ ላይ ደግሞ ምንም አይነት የ‘ተእዊል’ እድል አናገኝም! ምክንያቱም፡-

1ኛ- ዐረቦች እጅ (يد) በሚለው ቃል ውለታን ወይም ችሎታን የሚያመለክቱበት ዘይቤያዊ አሰካክ በአንቀፁ ላይ ከምናየው በግልፅ የሚለይ በመሆኑ ነው! ለምሳሌ፡-

«لَوْلَا يَدٌ كَانَتْ لَكَ عِنْدِي لَمْ أَجْزِكَ بِهَا لِأَجْبُنُكَ»

ማለትም፡- “እኔ ዘንድ ያለህ ያልመለስኩልህ “እጅ” (=ውለታ) ባይኖር ምላሽ እሰጥህ ነበር..!”⁽¹⁾

እንዲሁም “እገሌ ይህንን የሚጋፈጥበት እጅ (=ችሎታ) የለውም!” ይላሉ።

በአንቀፁ ላይ ያለው የቃሉ አገባብ ግን በዚህ መልኩ ሊተረጎም አይችልም! ምክንያቱም ዐረቦችም ይሁኑ ሌሎች “በእጆቼ ሰራሁ፤ በእጄ ፃፍኩኝ፤ በእጄ ያዘኩኝ..” የሚሉት በትክክል በእጅ መፈፀምን ለማመልከት ብቻ ነው! ለዚህም ነው አንድ ተናጋሪ “ለእገሌ ብር ሰጠሁት፤ ..ደብዳቤ ፃፍኩኝ..” ሲል የግድ በእጁ መስጠቱን ወይም መፃፉን አያስገነዝብም፤ ሌላ ሰው የርሱን ብር

(1) አል-ቡኻሪይ (2731) (ዑርወህ ኢብኑ መስዑድ ለአቡ በክር የተናገረው)

እንዲሰጠው ወይም በስሙ እንዲፀፍ ትዕዛዝ አስተላልፎ ሊሆን ይችላልና! “በእጄ ሰጠሁት፤ ..በእጄ ፃፍኩኝ” ካለ ግን በትክክል በራሱ እጅ መስጠቱንና መፃፉን ብቻ ነው የሚያሳየው!

ሆኖም አንዳንዶች ይህንን እውነታ ለማፋረስ ከዚህ ጋር የማይገናኝ አንቀፅ ይጠቅሳሉ:-

﴿وَالسَّمَاءَ بَيْنَهَا بَاتِدِدِ﴾ [الذاريات: ٤٧]

→ «ሰማደንም በሀደስ (ከጠናክረን) ገነባናት» [አዝ-ዛሪያት 47]

በአንቀፁ ላይ “አይድ” (أيد) የሚለው የ“የድ” (يد = እጅ) ብዙ ቁጥር መስፈራቸው ነው! ይህ ግልፅ የቋንቋ ድህነት ነው! ምክንያቱም:- ይህ ቃል “አይ” (آ = ጠነከረ/በረታ)፣ “የኢዱ” (يئيد = ይጠነክራል/ይበረታል) የሚለው ግስ አርዕስት (مصدر) እንጂ እነርሱ እንዳሰቡት አይደለም። ቃሉ በተለያየ ቅርፅ ሲነገርም የሚያስገነዝበው ይህንኑ (ብርታት/ጥንካሬ) ነው! ከቁርአን ሁለት ምሳሌዎችን እንይ:-

﴿وَأَذْكُرْ عَبْدَنَا دَاوُدَ ذَا الْأَيْدِ﴾ [ص: ١٧]

→ «ባስ ሀደስ (ብርታት) የሆነውን ባሪያችንን ዳዉድ አውሳ..» [ሷድ 17]

﴿وَأَيْكِدُهُ بِجُودٍ لَّمْ تَرَوْهَا﴾ [التوبة: ٤٠]

→ «ባሪያችንን ሰራዊቶችን አበረታው..» [አት-ተውባህ 40]

እናም ይህ የታወቀ ቀጥተኛ ቋንቋዊ መልዕክቱ እንጂ ዘይቤያዊ ትርጓሜ ወይም ‘ተአዊል’ አይደለም! ከሰለፎችም ይሁን ከቋንቋ ሊቆች ቃሉን በመሰል አገባቦች (እጆች) ብሎ የተረዳም ማንም የለም! ይህንን በአይኑ ለማየት የሚሻ የተለያዩ የ‘ተፍሲር’ና የቋንቋ መዛግብትን ማገላበጥ ብቻ ነው የሚጠበቅበት!

➤ አል-ኢማም ኢብኑ ኸዘይማህ እንዲህ ይላሉ:-

«فَمَنْ لَا يُفَرِّقُ بَيْنَ الْيَدِ وَالْأَيْدِ فَهُوَ إِلَى التَّعْلِيمِ وَالتَّسْلِيمِ إِلَى الْكُتَاتِبِ أَحْوَجُ مِنْهُ إِلَى التَّرْؤُسِ وَالْمُنَاطَرَةِ!»

«በ“የድ” (እጅ) እና በ“አይድ” (ብርታት) መካከል ያለውን ልዩነት የማያውቅ ሰው ለመሪነትና ለክርክር ከሚያስቀድሙት ይልቅ ሊያስተምሩትና ለመሠረተ-ትምህርት ሊያስረክቡት የሚያስፈልገው ነው!»⁽¹⁾

ስለሆነም ይህ ጭራሽ ከርዕሱ ውጭ የሆነ መግት ነው፤ ቃላቱ በፊደል ይዘታቸው ሊመሳሰሉ የሚችሉበት አገባብ ቢኖርም በመልዕክት ግን ጭራሽ የሚለያዩ ናቸውና!⁽²⁾

(1) “አት-ተውሒድ” ሊብኒ ኸዘይማህ (1/191)
(2) ወደ መልካም ስራ ገፋፊ ምክንያትና የበግ ቆዳ ገፋፊ በስርወ ቃል ከመሠረቱ እንደሚለያዩት ማለት ነው!

በዚህ ላይ ደግሞ አላህ በአንቀፁ ላይ ያለው በጥቅሉ “ቢአይድ” (بأيدي) እንጂ ወደ ራሱ በማስጠጋት “ቢአይዲና” (بأيدينا) አይደለም!

2ኛ- አላህ አባታችን አደምን በሁለት እጆቹ እንደፈጠራቸው በተናገረበት አንቀፅ ላይ (እጆች) በሚለው ፈንታ ‘ፀጋዎች’ ወይም ‘ችሎታዎች’ የሚለውን አስገብተን ስንሞክር የዐረፍተ-ነገሩን ይዘት እጅግ ባይተዋር ያደርገዋል፡- «በሁለቱ ፀጋዎቼ ለፈጠርኩት!»፣ «በሁለቱ ችሎታዎቼ ለፈጠርኩት!»!! ለመሆኑ የአላህ ፀጋዎች ሁለት ብቻ ናቸው እንዴ?! ችሎታውስ ለሁለት ይከፈላል??!

በዐረብኛ ቋንቋ አንድ ነገር በሁለትዮሽ (ጥንድ) (مُتَعَيِّن) ይዘት ከተገለፀ ብዛቱ የግድ (በቁጥር) ሁለት ብቻ እንደሆነ ያሳያል! የአላህ እጆች ደግሞ በዚህ ብቻ ሳይሆን በተለያዩ ማስረጃዎች ላይ ሁለት መሆናቸው ተረጋግጧል። በሌላ ቦታ ከአገባቡ ጋር በሚሄድ ቃና በነጠላ ወይም በብዜት አጠራር መጠቀሳቸው ግን በዐረብኛው ህግ መሠረት የተገደበ ቁጥርን ስለማያስገነዝብ ከዚያ ጋር የሚጋጭ አይደለም!

3ኛ- በአንቀፁ ላይ «በዙስቱ ስጃቹ ስፎጠርኩት» የሚለው በፀጋ ወይም በችሎታ የሚተረጎም ከሆነ አባታችን አደም ከሌሎች ፍጡራን በምን ተለዩ?! በዚህ ትርጓሜ መሠረት “አላህ ሁሉንም ነገር በእጁ ነው የፈጠረው!” ብሎ መናገር ይቻላል ማለት ነው!

ሰዎች በትንሳኤ ቀን አማላጅ ፍለጋ ወደ ታላላቅ ነብያት እየሄዱ በልዩ ትሩፋቶቻቸው ሲያወድሷቸው አባታችን አደምን ደግሞ

«አንተ የሰው ዘር አባት ነህ፤ አላህ በእጁ ፈጥሮሃል፤ መላኢካዎች እንዲሰግዱልህም አድርጓል..»⁽¹⁾ የሚሏቸው ይህ አንድ መለያቸው ስለሆነ አይደል እንዴ?!

ይህ ግልፅ ነው፤ አል-ሐምዱ ሊሳህ! ሆኖም አንዳንዶች አሁንም ይህንን እውነታ ለማፋረስ ቋንቋዊ አገባቡ የሚለይ አንድ የቁርአን አንቀፅ ይጠቅሳሉ፡-

﴿أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَا خَلَقْنَا لَهُمْ مِمَّا عَمِلَتْ أَيْدِينَا أَنْعَمًا﴾ [يس: ٧١]

→ «እጃችንን ከከረተ ስኛ ስንሰሰችን ስንደፈጠርንሳቸው ደግሞ ስሳዩምን?» [ያሲ.3 71]

ይህንን ከመጀመሪያው አንቀፅ ጋር በማነፃፀር “ይህ አንቀፅ አላህ እንሰሰችን በእጆቹ መፍጠሩን እንደማያመለክተው ሁሉ የመጀመሪያውም አደምን በእጆቹ እንደፈጠራቸው አያመለክትም!” ይላሉ!

↳ ሆኖም የዐረብኛን ቋንቋ ጠልቆ የተረዳ ሰው የሁለቱን ልዩነት በቀላሉ ማስተዋል ይችላል። ልብ ይበሉ፤ በመጀመሪያው አንቀፅ ሰዋስዋዊ ሂደት ላይ የድርጊቱ ቀጥተኛ ባለቤት ሆኖ የተወሳው አላህ ራሱ ነው፤ እጆቹ ደግሞ የድርጊቱ መፈፀሚያ መሆናቸውን ለማሳየት ከመስተዋድድ ጋር ተቆራኝተዋል፡- «..በሁለቱ ስጃቹ

(1) አል-ቡኻሪይ (3340)፣ (7516)፣ ሙስሊም (194)

በፎታላጅ..»! ይህ ዓይነት ገለጻ ከላይ እንዳየነው በትክክል በእጅ መፈጸምን የሚያስገነዝብ ነው!

በሌላኛው አንቀፅ ላይ ግን ድርጊቱን በቀጥታ ወደ እጆቹ በማስጠጋት «..እጃቸን ከሰፈት..» ብሏል። ይህ የዐረብኛ አሰካክ የሚያመላክተው ድርጊትን በጥቅሉ መፈጸምን እንጂ የግድ በእጅ መስራትን አይደለም! አገባቡ የሚያፀናው ዋነኛ መልዕክት የተያያዘው ከእጆቹ ባለቤት ጋር እንጂ ከእጆቹ ራሳቸው ጋር አይደለምና! ያ ቢሆን ኖሮ «እንስሶችን በእጆቻችን እንደፈጠርንላቸው..» ባለ ነበር! ደግሞም በአንቀፁ ላይ ከእጆቹ ጋር ያቆራኘው ቃል «እንደፈጠርንላቸው» የሚለውን ሳይሆን «ከሰፈት» የሚለውን መሆኑ ይህንን እውነታ ያፀናል።

ይህ የተለመደ ገለጻ ሌሎች ቁርአናዊ ምሳሌዎችም አሉት፡-

﴿ وَمَا أَصْبَحُكُمْ مِنْ مَّصِيْبَةٍ فِيمَا كَسَبَتْ أَيْدِيكُمْ وَيَعْفُوا عَنْ كَثِيْرٍ ﴾ [الشورى: 30]

→ «ከመከራም የሚያገኛቸው ሁሉ እጃቸው በሰፈት ነው፤ ከብዙም ደቅር ደባሰ» [አሹ-ሹራ 30]

﴿ ذَلِكَ بِمَا قَدَّمْتُمْ أَيْدِيكُمْ وَأَنَّ اللَّهَ لَيْسَ بِظَلَامٍ لِّلْعَبِيدِ ﴾ [آل عمران: 182]

→ «ያ (ቅጣት) ከጃቻቸው ባስቀደሙት (ስራ) ነው፤ ስላህም ሰባፎቹ በዳዳ ባሰጡበት ነው!» [አሊ. ዓ.ም. 182 / አል-አንፋል 51]

ልብ ያድርጉ! ሰዎች ኃጢአትን የሚፈፀሙት የግድ በእጆቻቸው ብቻ ስላልሆነ «በእጆቻችሁ በሰራችሁት..» ወይም «በእጆቻችሁ ባስቀደማችሁት..» ሳይሆን ከጃቻቸው በሰራችሁት፤ ከጃቻቸው ባስቀደሙት ነው ያለው። ስራ በብዛት የሚከናወነው በእጅ ከመሆኑ አንጻር ይህ ዓይነቱ ገለጻ በእጅ የማይፈፀም ስራን ጨምሮ ማንኛውንም ድርጊት በጥቅሉ ለማመላከት ይውላል! በአማርኛችን «እገሌ የእጁን አገኘ!» የሚለው ገለጻ ከዚህ ጋር ይቀራረባል፤ «የስራውን አገኘ!» ማለት እንደሆነ ግልፅ ነው።

ስለዚህ እነሱ ለሚያጣቅሱት አንቀፅ በአተርጓሚ አቻ የሚሆኑት እነዚህና መሳሪያ አንቀጾች እንጂ የመጀመሪያው አይደለም!

በዚህ ላይ ይኸኛው ላይ ራሱ እጆቹን በፀጋ ወይም በችሎታ መተርጎም የሚያስኬድ አይደለም፤ አስፈላጊነትም የለውም፤ ቀድሞውኑ እንስሳዎችን በእጁ እንደፈጠረ የሚያስገነዝብ አይደለምና!

ደግሞም ፀጋ/ውለታ የሚፈለግበት «የድ» (يد) ብዙ ቁጥሩ «አይዲ» (أيدي) ሳይሆን «አያዲ» (أيادي) ነው።⁽¹⁾

(1) «አል-አ.ባናህ» ሊኦኪኦል-ሐሰን አል-ሽዐሪይ ገፅ 452-453 ይመልከቱ።

ሆኖም ይኸኛውም ይሁን የመጀመሪያው አንቀፅ እነሱ በሚሉት ዘይቤ ቢተርጎም ኖሮ እንኳ ይህ ሁሉ ክርክር የአባታችንን አደም አንድ ትሩፋት ለመካድ ካልሆነ በስተቀር የአላህን ሁለት እጆች ለማስተባበል አይረዳቸውም ነበር! ምክንያቱም፡-

4ኛ- በቋንቋ ልማዳዊ ህግ መሠረት ‘እጅ’፣ ‘ፊት’ እና የመሳሰሉት ቃላት በዘይቤያዊ ገለፃ የአንድ ህያው ነገር መገለጫ ሆነው የሚወሰኑት ቀድሞውኑ ከባህሪያቱ ባለቤቶች አንዱ ከሆነ ብቻ ነው!

ለምሳሌ፡- “ስልጣኑ በእገሌ እጅ ነው ያለው!” ሲባል ነገሩ በቁጥጥሩ ስር እንዳለ ወይም በፈቃዱ የሚወሰን እንደሆነ እንጂ ‘ስልጣን’ የሚባል ግዑዝ ነገር በመዳፋ ጭብጥ ውስጥ መኖሩን እንደማያሳይ ግልፅ ነው! እንዲሁም “እገሌ ለድሆች እጁን ይዘረጋል” ሲባል ለጋስነቱን፣ “እጁ አይፈታም” ሲባል ደግሞ ተቃራኒውን ያስገነዝባል! ሆኖም በሁለቱም ገለፃዎች ላይ የግድ የእጁ አካል ላይዘረጋም ላይታጠፍም ይችላል። ግን መስጠት አብዛኛውን ጊዜ የሚፈፀመው እጅን በመዘርጋት ከመሆኑ አኳያ ገለፃው ይህን መሰል መልዕክት ያስተላልፋል!

ታዲያ የቋንቋ ባለቤቶች በዚህ መሳይ ዘይቤ ሕያው ነገርን የሚገልፁት ቀድሞውኑ በትክክል እጅ ያለው ወይም የነበረው ከሆነ ብቻ ስለሆነ ከዘይቤያዊው መልዕክቱ ጎን ለጎን ከእጅ ባለቤቶች

አንዱ መሆኑን ያሳያል።⁽¹⁾ ጭራሽ ህይወት የሌለውን ነገር በተመለከተ ደግሞ “ፊት ለፊት” (بين يديه) እንደሚለው ካሉ እጅግ ጥቂት አገባቦች በስተቀር መሰል ዘይቤያዊ ገለጻዎችን በፍፁም አይጠቀሙም! ለምሳሌ፡- “ዝናቡ በደመናው እጅ ነው!” ወይም “ደመናው ለእርሻው እጁን ይዘረጋል!”.. አይባልም!! ዘይቤው የሚሰራው ለእውነተኛ እጅ ባለቤቶች ብቻ ነውና!⁽²⁾

በዚህ መሠረት አላህ በዘይቤያዊም ይሁን በሌላ ይዘት ስለ እጁ ያወሳበት ማንኛውም መረጃ በቀጥታም ይሁን በተዘዋዋሪ ባህሪውን በትክክል የሚያፀድቅ ነው! ሰለፎችም የአላህን እጅ በቀጥተኛ ንግግር ከሚያረጋግጡ ማስረጃዎች ባሻገር ይህን መሰል አንቀጾችንም በአስረጅነት ያጣቅሱ የነበረው ከዚህ አንጻር ነው። ለምሳሌ፡-

﴿ وَقَالَتِ الْيَهُودُ يَا اللَّهُ مَعْلُوَّةٌ غَلَّتْ أَيْدِيهِمْ وَلِعِنُوا لِمَا قَالُوا لَئِنْ يَدَاهُ مَبْسُوطَتَانِ يُنْفِقُ كَيْفَ يَشَاءُ ﴾ [المائدة: ٦٤]

- (1) ግለሰቡ እጆቹ የተቆረጡ ቢሆን እንኳ ቅድሚያ የእጅ ባለቤት የነበረ ከመሆኑ አኳያ በዚህ ገለጻ ውስጥ ይካተታል! ምክንያቱም ሰዎች በመሠረታዊ እይታ ባለ እጆች ናቸውና!
- (2) “ነቅዱ ዑሥማን ኢብኒ ሰዒድ ዐላ ቢሽር አል-መሪሲ አል-ዐኒድ” ሊ’ድ-ዳሪሚይ (1/235-238)፣ “መጅሙዑል-ፈታዋ” ሊሸይኸ’ል-ኢስላም (6/370)፣ እንዲሁም “ሙኸተሰር አስ-ሰዋዒቅ አል-ሙርሰላህ” (3/958-968) ይመልከቱ!

→ «ስደቡዶችም “የሰላሳ ስጅ የታሰረች ናት!” ስሱ! ስጃቸው ደታሰሩ! ባሉትም ሳቢያ ደረገው! ደስቁንስ ሁስቱ ስጃቸው የተዘረጉ ናቸው፤ ስንደፈስገው ደስግሳሲ..» [አል-ማአዳህ 64]

ይህ አንቀፅ የአላህን ቸርነት ያስገነዝባል፤ ከዚህ ጋር ደግሞ በትክክል የእጆች ባለቤት መሆኑን አያይዞ ያሳያል፤ ሁለቱ መልዕክቶች የሚነጣጠሉ አይደሉምና!

በዚህ ላይ ደግሞ እነዚያ ከሃዲያን “እጁ የታሰረች ናት!” ባሉ ጊዜ የሰጣቸው መልስ ሙዐጥ-ጢላዎች እንደሚሉት “እርሱ ጭራሽ እጅ የለውም!” የሚል አይደለም! እንዲያውም «ሁስቱ ስጃቸው የተዘረጉ ናቸው!» ብሎ በቁጥር ገድቦ ማስፈሩ እውነታውን ይበልጥ ያፀናል፤ አላህ ልብ ይስጠን!

እንደዚሁም:-

﴿تَبْرَكَ الَّذِي يَدِيَهِ الْمُلْكُ﴾ [الملك: ١]

→ «ያ ንግስና በእጁ የሆነው ጌታ ትረፋቱ በዛ..» [አል-ሙልክ 1]

﴿فَسُبْحَانَ الَّذِي يَدِيَهِ مَلَكُوتُ كُلِّ شَيْءٍ﴾ [يس: ٨٣]

→ «ያ የሁሉም ነገር ስልጣን በእጁ የሆነው (ጌታ) ጥሩት የተገባው ነው!» [ያሲ፣ 83]

﴿يَدِكَ الْخَيْرُ﴾ [آل عمران: ٢٦]

→ «..ጠባቂዎ (ዙብ) በእጅህ ነው..» [አሊ. 9፡26]

እነዚህና መሰል አንቀጾች አላህ የንግስና፣ የስልጣንና የመልካም ነገር ሁሉ ባለቤት መሆኑን ሲያስገነዝቡ እጅ እንዳለውም በዚያው ያመላክታሉ፤ በመሠረቱ የእጅ ባለቤት ባይሆን ኖሮ እነዚህን መሰል ገለፃዎች አያስፍርም ነበርና!

በዚህ መሠረት አንዳንድ ጊዜ ቀደምት የኢስላም ሊቃውንት እነኚህን መሰል አንቀጾች ሲያብራሩ የሐረጉን ጥቅል መልዕክት ብቻ አስፍረው ማለፋቸው እንደ ‘ተእዊል’ የሚቆጠር አይደለም፤ የእጅ ባለቤት መሆኑ የታወቀ በመሆኑ በየቦታው መጠቀሱ የግድ አይደለምና!

↳ በጥቅሉ የ‘ተእዊል’ አራማጆች ላለመስጠም ባገኘው እንጨት ላይ እንደሚንጠላጠል ሰው ብዙ ቢፍጨረጨሩም ይህንን ማጣሪያ ለማለፍ የሚያስችል መረጃ የላቸውም!

* አሁን ደግሞ ወደ አራተኛው ማጣሪያ እንለፍ:- የአንቀፁን ጉልህ መልዕክት ከለቀቁ ወዲህ ከ‘ዘይቤያዊ’ ትርጓሜዎቹ አንደኛውን ለይቶ ለመምረጥ የሚያስችል በቂ ምክንያት አያቀርቡም! እንዲያውም አብዛኛዎቹ በዚህም ይሁን በሌሎች ቦታዎች ላይ ‘ተእዊላቸውን’ የሚያራምዱት በጥርጣሬ መንፈስ “የተፈለገው እንዲህ ሊሆን ይችላል፣ እንዲያም ሊሆን ይችላል..!” እያሉ የምናልባትን ሀተታዎችን በመደርደር ነው።

➤ አል-ኢማም አድ-ዳሪሚይ (280 ዓ.ሂ) ለአንድ የጀህሚይ-ያህ አቀንቃኝ ይህንን ብለዋል:-

«أولم تذكُر في كتابك أَنَّهُ لَا يُحْتَمَلُ فِي التَّوْحِيدِ إِلَّا الصَّوَابُ فَقَطُّ؟ فَكَيْفَ تَحُوضُ فِيهِ بِمَا لَا تَدْرِي: أَمْصِيبُ أَنْتَ أَمْ مَخْطِئٌ؟! لِأَنَّ أَكْثَرَ مَا نَرَاكَ تَفْسِرُ التَّوْحِيدَ بِالظَّنِّ، وَالظَّنُّ يُخْطِئُ وَيُصِيبُ، وَهُوَ قَوْلُكَ: يُحْتَمَلُ فِي تَفْسِيرِهِ كَذَا، وَيُحْتَمَلُ كَذَا تَفْسِيرًا، وَيُحْتَمَلُ فِي صِفَاتِهِ كَذَا، وَيُحْتَمَلُ خِلَافَ ذَلِكَ، وَيُحْتَمَلُ فِي كَلَامِهِ كَذَا وَكَذَا. وَالْإِحْتِمَالُ ظَنٌّ عِنْدَ النَّاسِ غَيْرُ يَقِينٍ، وَرَأْيٌ غَيْرُ مُبِينٍ، حَتَّى تَدْعِي لِلَّهِ فِي صِفَةٍ مِنْ صِفَاتِهِ أَلْوَانًا كَثِيرَةً وَوُجُوهًُا كَثِيرَةً أَنَّهُ يُحْتَمَلُهَا لَا تَقِفُ عَلَى الصَّوَابِ مِنْ ذَلِكَ فَتَحْتَارُهُ، فَكَيْفَ تَنْدُبُ النَّاسَ إِلَى صَوَابِ التَّوْحِيدِ، وَأَنْتَ دَائِبٌ تَجْهَلُ صِفَاتِهِ وَأَنْتَ تَقِيسُهَا بِمَا لَيْسَ عِنْدَكَ بِيَقِينٍ؟»

«ተውሒድ ላይ ከትክክለኛው አንድ እምነት በቀር ተቀባይነትን ሊያገኝ የሚችል እንደሌለ በመፅሀፍህ ጠቅሰህ የለ?! ታዲያ እንዴት ትክክል መሆንህን ወይም መሳሳትህን በማታውቅበት ንግግር ስለርሱ ትዘላብዳለህ?! ምክንያቱም ስለ ተውሒድ አብዛኛውን ጊዜ በግምት ስትተነትን ነው የምናይህ! ግምት ደግሞ ሊሳሳት ወይም እውነትን ሊገጥም ይችላል፤ ይህም “ተፍሲሩ እንዲህ ሊሆን ይችላል፤ ይህን ያህል ተፍሲሮችን ያስተናግዳል፤ በባህሪያቱም የተፈለገው እንዲህ ሊሆን ይችላል፤ ከዚህ የተለየ መልዕክትም ያስተናግዳል፤ ንግግሩም እንዲህ ያለ ትርጓሜ ሊኖረው ይችላል..” የምትለው ንግግርህ ነው! “ሊሆን ይችላል” የሚለው ግምት ሰዎች ሁሉ ዘንድ ጥርጣሬ እንጂ እርግጠኝነት አይደለም! ግልፅ ያልሆነ የግል አስተያየት ነው! ከባህሪያቱ በአንዱ ላይ ብቻ የተለያዩና ብዙ አይነት መላምቶችን “ሊሆን ይችላል” በማለት የምትሰነዘር እንጂ ትክክለኛውን ለይተህ የምትመርጥ እንኳ

አይደለህም! ታዲያ አንተ ራስህ ባህሪያቱን ሳታውቃቸው እየባዘንክና ራስህ እርግጠኛ ባልሆንክበት መመዘኛ እያነፃፀርካቸው እንዴት ሰዎችን ወደ ትክክለኛው ተውሒድ ልትጠራ ትችላለህ?!»⁽¹⁾

በመሠረቱ በዋነኝነት የሚያሳስባቸው ከጉልህ መልዕክቱ ማምለጥ እንጂ የተፈለገውን አምላካዊ መልዕክት መረዳት እንዳልሆነ ከላይ አይተናል!

* አምስተኛው ማጣሪያ ላይ ደግሞ ጭራሽ መፈናፈኛ የለም! አላህ ለርሱ ልቅና የተገቡ እጆች እንዳሉት በማያወላዳ ቃል የሚያረጋግጡትን ሌሎች ማስረጃዎች በምን አቅም ነው ሊጋፈጡ የሚችሉት! እስቲ ለአብነት ያህል በጣም ጥቂቱን እንተዋወስ!

አላህ እንዲህ ብሏል:-

﴿ وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ وَالْأَرْضُ جَمِيعًا قَبْضَتُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَالسَّمَوَاتُ مَطْوِيَّاتٌ بِيَمِينِهِ ﴾ [الزمر: ٦٧]

(1) “ኅቅዱ ዑሥማን ኢብኒ ሰዒድ ዐላ ቢሽር አል-መሪሲ አል-ዐኒድ” ሊ’ድ-ዳሪሚይ (2/798-799)

→ «ከሳህንም በሚገባው ሰክ ከሳክበረትም! - ምድር በመሳ በትንሳኤ ቀን ጭብጡ ሆና ሳለ፤ ሰማያትም በቀኙ የሚጠቀሱ ሆነው...!» [አዝ-ዙመር 67]

የአላህ መልዕክተኛም (ﷺ) የአንቀጹን መልዕክት በአፅናት ሲያረጋግጡ ጣቶቻቸውን እየጨበጡና እየዘርጉ በማሳየት እንዲህ አሉ:-

«يَأْخُذُ اللَّهُ - عَزَّ وَجَلَّ - سَمَاوَاتِهِ وَأَرْضِيهِ بِيَدَيْهِ، فَيَقُولُ: أَنَا اللَّهُ، أَنَا الْمَلِكُ...»

→ «ከሳህ ሰማያትንና ምድሮችን በሁለት ስጃቸ ደደዝና “እኔ ከሳህ ነኝ! እኔ ነጉሱ ነኝ!” ይሳሰብ።»⁽¹⁾

እንዲሁም እንዲህ ብለዋል:-

«تَكُونُ الْأَرْضُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ خُبْزَةً وَاحِدَةً، يَكْفُوهَا الْجَبَّارُ بِيَدِهِ، كَمَا يَكْفُو أَحَدَكُمْ خُبْزَتُهُ فِي السَّفَرِ؛ نُزُلًا لِأَهْلِ الْجَنَّةِ»

→ «ምድር የትንሳኤ ስለት ስንድ ሙስሙስ (ዳቦ) ትሆናለች፤ ስንዳችሁ ዳቦውን እያገባበጠ ሰጉዞ እንደሚያሰናዳው ሃያሱ (ጌታ) በስጃ ስገሳብጦ ሰጃነት ባለቤቶች መስተንግዳነት ያሰናዳታል!»⁽¹⁾

(1) (የሙስሊም ዘገባ) አል-ቡኻሪ (7412)፣ ሙስሊም (2788)፣ ከኢብኑ ዑመር እንዳስተላለፉት። እንዲሁም አል-ቡኻሪይ (7283) እና ሙስሊም (2787) ከአቡ ሁረይራህ የዘገቡትን ተመሳሳይ ሐዲሥ ይመልከቱ!

«إِنَّ الْمُفْسِدِينَ عِنْدَ اللَّهِ عَلَى مَتَابِرٍ مِنْ نُورٍ، عَنِ يَمِينِ الرَّحْمَنِ -عَزَّ وَجَلَّ-،
وَكَلَّتَا يَدَيْهِ يَمِينٌ..»

↳ «ፍተኞቻች ስላህ ዘንድ በብርሃን መንበሮች ሳይ ከስር-ረሐማን በስተቀኝ በኩል ደሆናቡ፤ ቡስቱም ስጃቹ ቀኝ ናቸው..»⁽²⁾

↳ የአላህ እጆች በነዚህና በሌሎች የቁርአንና የሐዲሥ ማስረጃዎች እንዲሁም በሰላቦችና በታቢዲዮች አንደበት ‘ተእዌል’ን ሊያስተናግዱ በማይችሉ የተለያዩ አገባቦች ከመቶ ጊዜ በላይ⁽³⁾ ተደጋግመው ተጠቅሰዋል! ከመያዝ፣ ከመጠቅለል፣ ከመጨበጥ፣ ከመዘርጋት፣ ከጣቶች፣ ከቀኝነት እና ከሌሎች መገለጫዎች ጋር ተወስተዋል! እነዚህ መረጃዎች የማያሳምኑት አላህ ልቦና እንዲሰጠው ይማፀን!

(1) አል-ቡኻሪ (6520)፣ ሙስሊም (2792)፣ አቡ ሰዲድ አል-ኹድሪይ ያስተላለፉት።

(2) ሙስሊም (1827)፣ ዑብዱላህ ኢብኑ ዐምር ያስተላለፉት። እጆቹ ፍጡራን ዘንድ እንደተለመደው የሚበላለጡ ሳይሆኑ ሁለቱም በትሩፋት ቀኝ ናቸው፤ ይህ የታወቀ የዐረብኛ ስልት ነው። ከዚህ አንፃር ሌላኛው እጁን በ‘ግራ’ መሰየም ምንም እንኳ አንዳንድ አወዛጋቢ መረጃዎች ላይ ቢፀድቅም አላህን ከማላቅ አንፃር ቃሉን አለመጠቀሙ ተገቢ ስርዓት መሆኑን ያሳያል።

(3) “ሙኸተሰር አስ-ሰዋዲቅ አል-ሙርሰላህ” (3/984)

“እናንተም እንደኛው..!”

ሙዐጥ-ጢላዎች የሚያራምዱት የ‘ተእዊል’ ቀመር ከመሠረቱ የተፋለሰ እንደሆነ አይተናል!

በዚህም የተነሳ የነብያት ተከታዮች ከቋንቋዊ አገባብ አንፃር ጎልቶ የሚንፀባረቀውን መልዕክት የሚያፀድቁባቸውን አንዳንድ ቀጥተኛ ትርጓሜዎች እንደ “ተእዊል” ቆጥረው “የኛም ‘ተእዊል’ እንደዚህ ነው!” በማለት የራሳቸውን ጥመት ለማቃናት ይሞክራሉ!

☞ የዚህ ውዥንብር ዋነኛ መነሻ ከላይ እንደተጠቆመው የአንድን ንግግር መልዕክት ጉልህነት የሚያዩት ከተሳሳተ አቅጣጫ መሆኑ ነው!

ምሳሌ

ከዚህ በመነሳት የ“ተዕጢል” አራማጆች የሐቅ ባለቤቶችን ከሚሞግቱባቸው ምሳሌዎች አንዱን እንመልከት፡-

- አላህ እንዲህ ብሏል፡-

[الحديد: ٤] ﴿وَهُوَ مَعَكُمْ أَيْنَ مَا كُنْتُمْ﴾

☞ «እርሱም የትም ብትሆኑ ከኛነት ጋር ነው!» [አል-ሐዲድ 4]

ብሻጉታ

ይህንና መስል አንቀጾችን በማጣቀስ የሐቅ ተከታዮችን እንዲህ ሲሉ ይሞግታሉ፡- «የነዚህ አንቀጾች ‘ጉልህ’ መልዕክት የሚያስገነዝበው አላህ በምድር ላይ ከሰዎች ጋር ተቀላቅሎ እንዳለ ነው! ሆኖም በእውቀቱ፣ በመስማቱ፣ በማየቱ፣ በቁጥጥሩ ..ወዘተ እንጂ እርሱ ራሱ በ‘ዛቱ’ ከኛ ጋር እንዳልሆነ ማመናችሁ ወደ “ተእዊል” እንዳመራችሁ የሚያሳይ ነው! ስለዚህ እናንተ ጉልህ መልዕክቱን እንዳለ መቀበል ስለማይቻል ይህን “ተእዊል” እንደፈጸማችሁት እኛም ጉልህ መልዕክቶችን መቀበል በማይቻልበት ቦታ ላይ ተእዊልን እንፈጸማለን!»

መልስ

ይህ ውዥንብር ውድቅ እንደሆነ ከሚያረጋግጡ በርካታ ምላሾች መካከል ጥቂቱን እነሆ፡-

አንደኛ፡- ቀድሞውኑ የነዚህ አንቀጾች ጉልህ መልዕክት እናንተ እንዳላችሁት አላህ በ‘ዛቱ’ ምድር ላይ ከባሮቹ ጋር ተቅላቅሎ እንዳለ የሚያስገነዝብ ሊሆን አይችልም፤ አብዛኛዎቹ ሙስሊሞችም አንቀጾቹን ሲሰሙ ይህ አፀያፊ እሳቤ በአእምሯቸው ጭራሽ ውል የማይል ሆኖ ሳለ እንዴት ‘ጉልህ’ ይባላል?! በኢስላም ታሪክም አንድም ዓሊም መስል አንቀጾችን እናንተ በምትወጥኑት መልኩ አልተረዳም! ይልቁንም አብሮነቱ በእውቀቱ፣ በመስማቱ፣ በማየቱ፣ በመቆጣጠሩና በመሳሰሉት ይዘቶች እደሆነና እርሱ ራሱ ግን ከዐርሹ በላይ እንደሆነ ያለ ምንም ውዝግብ ተስማምተዋል! ይህንን ስምምነታቸውን ከዘገቡት በርካታ ሊቃውንት መካከል አንዱ

የሆኑት አል-አማም አቡ ዑመር አጥ-ጠለመንኪ (429 ዓ.ሂ) እንዲህ ይላሉ፡-

«أجمع المسلمون من أهل السنة على أن معنى ﴿وَهُوَ مَعَكُمْ أَيْنَ مَا كُنْتُمْ﴾ ونحو ذلك من القرآن؛ أن ذلك علمته، وأن الله فوق السموات بذاته مستوٍ على عرشه كيف شاء»

«የሱን-ናህ ተከታይ ሙስሊሞች ስርሱም የትም ብትሆኑ ከናንተ ጋር ነው! የሚለውና መሰል የቁርአን መልእክት ኅውቀቱ እንደተፈለገበትና አላህ ራሱ ደግሞ ከሰማያት በላይ በዐርሹ ላይ በሻው ሁኔታ ከፍ ብሎ እንዳለ ተሰማምተዋል!»⁽¹⁾

ሌሎች ሊቃውንትም ይህንን የሰለፎች ስምምነት አዕድቀዋል።⁽²⁾ ይህ እውነታ አንቀዳቹ የሚያንፀባርቁት ጉልህ መልዕክት እናንተ የምትሉት አይነት ሊሆን እንደማይችል ያረጋግጣል!

ሁለተኛ፡- “ከናንተ ጋር” (معكم) የሚለው አገላለፅ በዐረብኛም ይሁን በሌሎች ቋንቋዎች የሚያስተላልፈው መሠረታዊ መልዕክት ሰፊ በመሆኑ ጥቅል አብሮነትን እንጂ የግድ የቦታ መጋራትን

(1) “አል-ዉሱል ኢላ መዕሪፈ-ቲ’ል-ኡሱል” በሚለው መፅሀፋቸው ያሰፈሩት። [“በያን ተልቢሲ’ል-ጀህሚይ-ያህ” (1/186)፤ “አል-ዑሉው” ገፅ 246 ይመልከቱ።]

(2) ከሰላሳቸ ዘመን ጀምሮ የነበሩ ቀደምት ምሁራን የአላህ አብሮነት በእውቀቱና በመሳሰሉት ይዘቶች እንጂ በ“ካቱ” እንዳልሆነ የተናግሯቸውን አንዳንድ ጥቅሶች ከአንቀዳቹ ማብራሪያዎች ጋር ለማየት “አል-አሣሩ’ል-መርዊይ-ያህ ፊ ሲፈ-ቲ’ል-መዲይ-ያህ” የተሰኘውን መፅሀፍ ይመልከቱ!

የሚያስገነዝብ አይደለም! ይህንን ጥቅል መሠረታዊ መልዕክት በተወሰነ ይዘት ላይ የሚገድበው ቃሉ የተነገረበት አገባብና አኳያ ነው። ‘ጉልህ’ መልዕክት የሚባለውም ከዚህ አንጻር ሰዎች በቀላሉ የሚገነዘቡት መልዕክት ነው።

ለምሳሌ:- በጎም ይሁን መጥፎ ተግባርን ከሌሎች ጋር መጋራት በአብሮነት (معيّة) ሊወሳ ይችላል፤ አላህ እንዲህ ብሏል:-

﴿يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَكُونُوا مَعَ الصَّادِقِينَ﴾ [التوبة: 119]

→ «ከኖንተ ያመናችሁ ሆይ! ከሳህን (በመፍራት) ተጠንቀቁት፤ ከእውነተኛዎቻችሁ ጋር ሁኑ!» [አት-ተውባህ 119]

እንዲሁም መላኪካዎች ለመርየም እንዲህ እንዳሏት ነግሮናል:-

﴿...وَأَرْكَبِي مَعَ الزَّكِيِّ﴾ [آل عمران: 43]

→ «..ከከጎንባሾች ጋርም ከጎንብሺ (ስገጂ)!» [አሊ. 9.ምራጉ 43]

ይህ መቼም እርሷ ከወንዶች ጋር ተቀላቅላ እንደምትሰግድ አያመላክትም!

- እንዲሁም አንድ ሰው በአንድ ሀይማኖታዊ ወይም ሌላ ርዕስ ላይ ስላለው አቋም ሲጠየቅ “ከ‘እገሌ’ ጋር ነኝ!” ብሎ ሊመልስ ይችላል፤ ምናልባት ግን በእሱና በ‘እገሌ’ መካከል ሰፊ የቦታ ርቀት ይኖራል፤ እንዲያውም ‘እገሌ’ ከብዙ ክፍለ-ዘመናት በፊት የኖረ

ግለሰብም ሊሆን ይችላል! ስለዚህ ከዚህ አገባብ የምንረዳው ጉልህ መልዕክት በአቋም ከርሱ ጋር መሆኑን እንጂ አንድ ቦታ ላይ መሰባሰባቸውን አይደለም!

- እንደዚሁ ሁሉ “በንግድ ስራ ከእገሌ ጋር መሆን፣ በጋብቻ ከእገሌ ጋር መሆን፣ በሀሳብ ከእገሌ ጋር መሆን፣ በቦታ ከእገሌ ጋር መሆን..” የሚሉት አባባሎች በአገባባቸው ልዩነት የተነሳ የተለያዩ የአብሮነት መልዕክቶችን ያስጨብጣሉ!

- እንዲሁም ዐረቦች “ለሊቱን ሙሉ ስንጓዝ ጨረቃ ከኛ ጋር ነበረች!” ሲሉ ከገለፃው ከጨረቃ ጋር በአንድ ቦታ መሰባሰባቸውን የሚገነዘብ የለም! ምናልባትም አንድ ሰው “ይህ ጉልህ መልዕክቱ ነው!” ብሎ ቢናገር ሊሳቅቦት ይችላል!

- እንዲሁም በሌላ አገር ያሉ ሰዎችን በስልክ እያናገረ ወይም በቀጥታ የምስል ቀረፃ ድርጊታቸውን እየተከታተለ ያለ ግለሰብ “ከነእገሌ ጋር ነኝ..” ብሎ መናገሩ የተለመደ ነው።

- እንደዚሁም አንድ ንጉስ ወይም ባለ ፀጋ ወይም ሌላ ሰው በሌላ አገር ያሉ ወገኖቹን የተለያዩ እርዳታዎችን እንደሚለግሳቸው ለመግለፅ “አይዟችሁ! እኔ ከናንተ ጋር ነኝ!” ይላቸዋል!

➤ አል-ኢማም አቡ ሐዲፋ አላህ በሰማይ (ከፍጡራኑ በላይ) እንጂ በምድር አለመሆኑን በፅሁፍ ባሰፈሩ ጊዜ አንድ ሰው ﴿وَهُوَ مَعَكُمْ﴾ (ሕርጉም ከናንተ ጋር ነው!) ስለሚለው አንቀፅ ሲጠይቃቸው

«ወደ አንድ ሰው ከርሱ የራቅክ ሆነህ ሳለ “እኔ ካንተ ጋር ነኝ!” ብለህ እንደምትፀፈው ነው!» ብለው መመለሳቸው ተዘግቧል። (1)

ስለዚህ በነዚህና በመሰል አኳያዎች ፍጡራን ሩቅ ካሉት ጋር (አብረው) መሆናቸው የሚቻል ከሆነ አላህ ከፍጥረተ-ዓለሙ በላይ ከፍ ያለ ሆኖ ከባሮቹ ጋር መሆኑ እንዴት ይታባላል?! የፍጡራን አብሮነት የግድ በቦታ መሰባሰብን የሚያመላክት ካልሆነ የታላቁ ፈጣሪ አብሮነት እንዴት ይህንን ያመላክታል?!

* አላህ ከባሮቹ ጋር መሆኑን የገለጻቸው አንቀጾች በቋንቋዊ አከሻሸናቸው ሁለት አይነት የአብሮነት መልዕክትን ሊያስገነዝቡ ይችላሉ:-

1- ከሙስሊሙም ይሁን ከሌላው ጋር መሆኑን በሚያሳዩ አገባቦች ላይ በእውቀቱ፣ በመስማቱ፣ በማየቱ፣ በቁጥጥሩ.. ወዘተ ከሁሉም ጋር መሆኑን፤

2- አብሮነቱን በአማኞች ላይ በሚገድብ አገባብ ደግሞ ከላይኛው መልዕክት ባሻገር በእርዳታው፣ በእንክብካቤው፣ በጥበቃውና በመሳሰሉት አኳያዎች ከነርሱ ጋር መሆኑን።

እናም ከአንቀጾቹ በቀጥታ የምንረዳው ጉልህ መልዕክት ይህ በመሆኑ የ‘ተእዊል’ ጥምዘዛ አያስፈልገውም!

(1) “አል-አስማኡ ወስ-ሲፋት” ሊ’ል-በይሀቂይ (2/337) ይመልከቱ።

ሶስተኛ:- አንቀጾቹ እርሱ በጣቱ ከእኛ ጋር ተቀላቅሎ መገኘቱን ጭራሽ እንደማያስገነዝቡ ከሚያስረዱት እውነታዎች መካከል አብዛኛዎቹ የእውቀቱን ፍፁምነትና መሰል መልዕክቶችን በሚያረጋግጡ አገባቦች የታጀቡ መሆናቸው ነው።

ለምሳሌ የላይኛውን አንቀፅ በሙሉ አገባቡ እናጠነው:-

﴿ هُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ يَعْلَمُ مَا يَلِجُ فِي الْأَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَمَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا يَعْرُجُ فِيهَا وَهُوَ مَعَكُمْ أَيْنَ مَا كُنْتُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴾ [الحديد: ٤]

→ «እርሱ ያ ሰማዎትንና ምድርን በስድስት ቀናት የፎጠረ፤ ከዚያም በዐርሹ ሳይ ከፍ ያስ ነው፤ በምድር ውስጥ የሚገባውን፣ ከፍሷም የሚወጣውን፣ ከሰማይ የሚወርደውንም በእርሷ ውስጥ የሚያርገውንም ያውቃል፤ እርሱም የትም ብትሆኑ ከናንተ ጋር ነው፤ ስላህም የምትሰሩትን ተመሳካች ነው!» [አል-ሐዲድ 4]

ልብ ይበሉ! በዐርሹ ላይ መሆኑን ከገለፀ በኋላ የእውቀቱን ፍፁምነት በምሳሌዎች አስገነዝበን፤ ከዚያም ከኛ ጋር መሆኑን ጠቅሶ የምንሰራውን ሁሉ እንደሚመለከት በመንገር አንቀፁን ቋጩ። ከፊትና ከኋላ ያሉት አረፍተ-ነገሮች የአብሮነት መልዕክቱ በእውቀቱ፣ በማየቱና በመቆጣጠሩ የሚገለፅ መሆኑን ቁልጭ አድርገው ስለሚያብራሩ የአንቀፁ ጉልህ መልዕክት ምን እንደሆነ መረዳት አያዳግትም!

በዚህ ላይ ደግሞ ከዐርሹ በላይ መሆኑን በመክፈቻው ላይ አስቀድሞ ማፅናቱ “ከኖነተ ጓር ነው” ከሚለው ቃል እርሱ ራሱ በምድር ከባሮቹ ጋር መሆኑን ለመገንዘብ ምንም ያህል መፈናፈኛ አላስቀረም! አዎን! አላህ ከዐርሹ በላይ ከፍጥረተ-ዓለሙ ውጭ ከመሆኑ ጋር ከዕውቀቱ የሚሰወር፣ ከእይታው የሚሸሸግ፣ ከቁጥጥሩ የሚወጣ.. ቅንጣት ነገር ባለመኖሩ በትክክል ከባሮቹ ጋር ነው! ስለሆነም በርካታ የሰለፍ ሊቃውንት ሁለቱን መልዕክቶች በአንድ ላይ አያይዘው ይናገሩ ነበር። ለአብነት ያህል፡-

➤ ታላቁ ሰሐቢይ ዐብዱላህ ኢብኑ መስዑድ (رضي الله عنه) እንዲህ ይላሉ፡-

«.. والله فوق العرش، ولا يخفى عليه شيء من أعمالكم»

«..አላህም ከዐርሹ በላይ ነው፣ ከምትሰሩትም ምንም ነገር አይሸሸግበትም!»⁽¹⁾

ሌላ ምሳሌ፡-

(1) “አል-ሙዕጃመ-አብቢር” ሊግጥ-ጠበራኒ (9/228)፣ “አር-ረድ-ዱ ዐለጎል-ጀህሚይ-ያህ” ሊግድ-ዳሪሚይ ገፅ 55፣ “አት-ተው-ሒድ” ሊብኒ ኹዘይማህ (1/243-244)፣ “አል-ዐዘማህ” ሊአቢጎሽ-ሸይኽ (2/565)፣ “ሸርሐ-ሉ-ሱ-ሊጎዕቲ-ቃዲ አህሊጎስ-ሱን-ናህ” ሊጎል-ላለካኢይ (3/395-396)፣ “አል-አስማኡ ወስ-ሲፋት” ሊጎል-በይሀቂይ (2/291) ..እና በሌሎች መዛግብት የተላለፈ ሲሆን አል-ኢማም አዝ-ዘሀቢይ [“አል-ዑሉው” ገፅ 79] እና ሌሎች የዘገባውን ትክክለኝነት መስክረዋል።

﴿ أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مَا يَكْتُوْنَ مِنْ نَجْوَى ثَلَاثَةٍ ۖ

إِلَّا هُوَ رَابِعُهُمْ وَلَا حَمْسَةَ إِلَّا هُوَ سَادِسُهُمْ وَلَا آدْنَى مِنْ ذَلِكَ وَلَا أَكْثَرَ إِلَّا هُوَ

مَعَهُمْ أَيَّنَ مَا كَانُوا ثُمَّ يَنْتَهُهُمْ بِمَا عَمِلُوا يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿المجادلة: ٧﴾

→ «ከሳህ በሰማያት ውስጥ ያሰውን በምድርም ውስጥ ያሰውን ሁሉ የሚያውቅ መሆኑን አታደምን? ከሦስት ሰዎች መንሾካሾክ አደኖርም - እርሱ አራተኛቸው ቢሆን እንጂ፤ ከሰምስትም (አደኖርም) - እርሱ ስድስተኛቸው ቢሆን እንጂ፤ ከዚያ ያነሰም የበዛም (አደኖርም) - እርሱ የትም ቢሆኑ ከነርሱ ጋር ቢሆን እንጂ! ከዚያም በትንሣኤ ቀን የሠሩትን ሁሉ ደነገሩቸዋል፤ ከሳህ ነገሩን ሁሉ ዐዋቂ ነው፡፡» [አል-መ-ጃደላህ 7]

የአንቀፁ መክፈቻ ስለ እውቀቱ፣ መዝጊያውም ስለ እውቀቱ እንደሚያወሳ ያስተውሉ! አዎን! ቀደምት አበው መሰል አንቀጾችን ተገን በማድረግ “አላህ ሁሉ ቦታ ነው” ሲሉ ለሚከራርከሩ ወገኖች ማምታቻ ይህን መሰል ማብራሪያ እንደ እርማት ይሰጡ ነበር። (1)

አሁንም ሌላ ምሳሌ:-

﴿ قَالَ لَا تَخَافَا إِنِّي مَعَكُمَا أَسْمَعُ وَأَرَىٰ ﴿طاه: ٤٦﴾

(1) ለተወሰኑ ጥቅሶች “አል-አሣሩ’ል-መርዊይ-ያህ ፊ ሲፈቲ’ል-መዒይ-ያህ” የተሰኘውን መፅሀፍ ከገፅ 18 ጀምሮ ይመልከቱ!

→ «(ስባህም) “ስትፍሩ! ስኔ ከኖንተ ጋር ነኝና - ስሰማሲሁ ስዖሲሁም!» ስሰ:::»^[ጣፃ 46]

አራተኛ:- አላህ ከፍጡራኑ በላይ መሆኑ ስፍር ቁጥር በሌላቸው መረጃዎች የተረጋገጠ በመሆኑ አብሮነቱ ከባሮቹ ጋር በቦታ መቀላቀሉን ሊያመላክት አይችልም!⁽¹⁾

↳ በጥቅሉ ይህ የሰለፎች ግንዛቤ ከሁል ጊዜው መርሃቸው ያፈነገጠ “ተእዊል” እንዳልሆነ ግልፅ ሆኗል፤ ምክንያቱም አላህ ከፍጡራኑ ጋር መሆኑን የገለፀባቸው ማስረጃዎች ቀድሞውኑ የቦታን መጋራት የሚያስገነዝቡ ስላልሆኑ መልዕክታቸውን ከላይ በተገለፀው መልኩ ማፅደቁ ጉልህ ቋንቋዊ ይዘታቸውን መከተል እንጂ የ“ተእዊል” ትርጓሜን ማራመድ አይደለምና! ይህንን የግድ “ተእዊል” ብለን መጥራት እንዳለብን የሙጥኝ ብሎ የሚሞግት ካልለ ደግሞ:- ይህ ተፍሲር የተዕጢል አራማጆች እንደሚያደርጉት የማያወላዱ ማስረጃዎችን በሚፃረር ፀጉር ስንጠቃ ቃላትን መጠምዘዝና ትርጉም ማዛባት ሳይሆን ቁልጭ ያሉ ማስረጃዎችን ተመርኩዞ እውነታውን

(1) የአላህን ከፍጥረተ-ዓለሙ በላይ መሆን በቀጥታም ይሁን በተዘዋዋሪ የሚያረጋግጡ ዝርዝር መረጃዎች ከሺህ እንደሚበልጡ አንዳንድ ቀደምት ምሁራን ተናግረዋል! ለምሳሌ ከአንጋፋዎቹ የሻፊዲያህ መዝሀብ ሊቃውንት አንዱ እንዲህ ይላሉ:- «በቁርአን ውስጥ አላህ ከፍጥረታቱ በላይ እንዳለ የሚያመለክቱ አንድ ሺህ ወይም ከዚያ በላይ የሆኑ መረጃዎች አሉ!» («መጅሙዑል-ፈታዋ» ጥራዝ 5 ገፅ 121 ይመልከቱ።) በርካታ የኢስላም ሊቃውንትም የተወሰኑት መረጃዎችን ያሰባሰቡ ጥራዞችን ደርሰዋል!

ማብራራት ነው! ስለዚህ በምንም መልኩ የሐቅ ባለቤቶች መንገድ ከጥመት ስለባዎች መንገድ ጋር ሊነፃፀር አይችልም። አል-ሐምዱ ሊጎላህ!

ከላይ በተብራራው መልኩ አላህ ቅርብ መሆኑን የጠቀሰባቸውና መሰል ገለፃዎች ላይ የሚነሱ ተመሳሳይ ውኃኖቻቸውም መልስ ሊያገኙ ይችላሉ!

ክፍል ሰባት

የማንቁያ ደወል!

በቁርአንና በትክክለኛ ሐዲሆች በግልፅ ሂደት የፀደቁትን የአላህ ስምችና ባህሪያት ለርሱ ልቅና በሚገባ መልኩ እንዳሉ ማረጋገጥ አማራጭ የሌለው ግዴታ መሆኑ በተለያዩ ማስረጃዎች ተብራርቷል!

ይሁንና አብዛኛዎቹን የአላህ መገለጫዎች ለፈጣሪ የማይገባ ጉድለትን እንደሚያንፀባርቁ በማመን ሳይታክቱ አንድ በአንድ የሚያፋርሱና ትርጓሜያቸውንም የሚጠመገዙ ጎራዎች እንዳሉ አውቀናል። ይህ አካሄዳቸው በተዘዋዋሪ የሚያንፀባርቀው መልዕክት እጅግ አደገኛ ነው! ሆኖም አብዛኛዎቹ አይረዱትም!

☞ ከዚህ በፊት እንደተገለፀው የአንድ ተናጋሪ ንግግር በተወሰኑ ርዕሶች ላይ ሁል ጊዜ አሻሚና የተደበሰበሰ የሚሆነው፡-

- ወይ ስለ ጉዳዩ ካለው እውቀት ማነስ ነው፤
- ወይ ደግሞ ከአገላለፅ ችሎታው ማነስ ነው፤
- አሊያም እውነታውን የመግለፅ ፍላጎት (ቅንነት) ካለመኖር ነው!

ከእነኚህ ሶስት እንክዳኞች አንዱም በአላህና በመልዕክተኛው ንግግር ወስጥ ፍፁም ሊኖር እንደማይችል ደግሞ የማይታበል እውነታ ነው።⁽¹⁾

በዚህ መሠረት እነዚያ የ‘ተዕጢል’ አራማጆች ካሉበት ሰመመን ይነቁ ዘንድ የሚከተሉትን ጥያቄዎች እናቀርብላቸዋለን፡-

1- የቁርአን አንቀጾችና የመልዕክተኛው አስተምህሮቶች እነዚያን የተለያዩ የአላህ ባህሪያት ደግመው ደጋግመው በሚያፀኑ የተለያዩ አገባቦች የሚያወሱት ለምንደነው?

1.1- አላህና መልዕክተኛው ለጌታ የሚገባውን መገለጫ ‘እንደናንተ’ የማያውቁ ሆነው ነው?!

1.2- ወይስ እናንተ በምታዘወትሯቸው ቃላት እውነታውን መግለፅ ተስኗቸው?!

1.3- ወይስ ሆን ብለው ጉዳዩን በማድበስበስ ሙስሊሞችን ለማሳሳት ነው?!

መልሳችሁ “አረ በፍፁም..!” የሚል እንደሆነ እንጠብቃለን! ታዲያ ምነው ለነዚያ ግልፅ መለኮታዊ መመሪያዎች እጅ መስጠት ተሳናችሁ?!

---

(1) በምዕራፍ አንድ ላይ የመጀመሪያውን መርህ ማብራራያ ደግመው ቢያዩት ይበልጥ ይጠቀማሉ!

2- አላህ ስለ ቁርአን ወደ እውነት የሚመራ ብርሃን፣ የተብራሩ አንቀጾችን ያዘለ፣ ለግንዛቤ የቀለለ፣ በግልጽ ዐረብኛ ቋንቋ የወረደ እና የመሳሰሉት መገለጫዎችን የተላበሰ እንደሆነ የሚነግረን ሁሉ እውነት አይደለም ማለት ነው?!

መቼም “እውነት ነው እንጂ!..” ማለታችሁ አይቀርም! ታዲያ:-

2.1- የጌታን ህልውና በሚመለከተው በዚህ ታላቅ መሠረት ላይ ቁርአን የሚያንፀባርቀው ጉልህ መልዕክት ክህደትን የሚያስገነዝብ ሊሆን ይችላል?!(1)

2.2- ወይስ አላህ በተዟዟረ ዘይቤ ራሱን ለማወደስ በቀጥታ ጉድለትን የሚያስተላልፉ ገለጻዎችን ደጋግሞ ያሰፍራል?

2.3- እንዴትስ የቁርአን አንቀጾች እርስ በርስ የሚቃረኑ ግልፅና ድብቅ መልዕክቶችን አጣምረው ያስተላልፋሉ? እንዲያ ከሆነ ቁርአን ሰምና ወርቁ ከሚያደናግር የቅኔ ፈተና የባሰ እንቆቅልሽ ነው ማለት አይደል?!

(1) ከአሽዐሪይ-ያህ ታላላቅ አቀንቃኞች አንዱ የሆነው አስ-ሰኑሲ (895 ዓ.ሂ) “የክህደት /የኩፍር/ መሠረቶች ስድስት ናቸው..” ብሎ አምስቱን ዘርዘሮ ስድስተኛውን እንዲህ ሲል ገለፀ:- “በእምነት መሠረቶች ላይ የቁርአንና የሐዲሥ ጉልህ መልዕክቶችን በአእምሯዊ ማስረጃዎችና በቁርጠኛ ሽሪዓዊ እውነታዎች ሳይመዘኑ እንዳሉ መያዝ..”! [“ሸርሑ ኡም-ሚል-በራሂን” ገፅ 81] እንደዚሁም አስ-ሷዊ እንዲህ ይላል:- “..የቁርአንና የሐዲሥ ጉልህ መልዕክቶችን መያዝ ከኩፍር መሠረቶች ነውና!”! [“ሐሺየቱስ-ሷዊ ዓላ ተፍሲሪል-ጀላለይን” (3/9)]

3- በዚህ ጉዳይ ላይ ሰዎች ምራቻን የሚያገኙት እናንተ በምትዳክሩበት “አእምሯዊ” መንገድ ከሆነ ቁርኣን የመውረዱ ፋይዳ ምንድነው?

3.1- እንዲያውም እንደናንተ አባባል ቁርኣን ብዙ ቦታዎች ላይ ስለ አላህ መገለጫዎች የሚያንፀባርቀው ጉድለትን ስለሆነ አማኞች እነዚህን ገለፃዎች ተከትለው በገፍ “ከሚጠሙ” ጭራሹኑ ባይወርድ አይሻልም ነበር?!

3.2- ወይስ ዓላማው በውስጡ ያሉትን የአላህ መገለጫዎች በግሪክ ፈላስፋዎች መርሆ መሠረት እንደምንም ማፋረስና መልዕክታቸውን በተገኘው መሳሪያ መቆልመም የሚችለው “ጮሌ” ማን እንደሆነ እድሜ በማይፈታው የእንቆቅልሽ ፈተና መለየት ነው?!

3.3- ውዝግባችንን ሁሉ ወደ አላህና መልዕክተኛው አስተምህሮት እንድንመልስ በቁርኣን ውስጥ በአፅኖት የታዘዘውስ “እንቆቅልሹን” ይባስ ለማወሳሰብ ነው?!

አንዳንዶች ከነዚህ ፅኑ ጥያቄዎች ለመገላገል የሚመዙት አንድ ደካማ መልስ አለ:- «እነዚህን አንቀዎች ያወረደው ሊፈትነን ነው!» ይላሉ!

ይህ በዚህ ቦታ በፍፁም የማይገጥም መልስ ነው፤ ምክንያቱም:-

ሀ- አላህ ሰዎችን የሚፈትነው እውነቱን ከጥመቱ በግልፅ የሚለዩ መመሪያዎችን ካወረደ በኋላ ብቻ ነውና! አላህ እንዲህ ብሏል:-

﴿ وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُضِلَّ قَوْمًا بَعْدَ إِذْ هَدَاهُمْ حَتَّى يُبَيِّنَ لَهُمْ مَا

يَتَّقُونَ ﴿التوبة: ١١٥﴾

→ «ከሳህ ህዝቦችን ከመፈቅው በኋላ የሚጠነቀቁትን ግሰፅ ስለኪያደርግላቸው ድረስ የሚያጠማቸው ስደደሰም!» [ከተ-ተውባህ 115]

በነዚህ ሰዎች ግንዛቤ መሰረት ግን እርሱ አምሳያ እንደሌለው በደፈናው ከሚጠቁሙ ጥቂት አንቀጾች በቀር ባህሪያቱ በዝርዝር የተወሰባቸው አንቀጾችን ጉልህ መልዕክት መቀበል እንደማይገባ በቁርአንም ይሁን በመልዕክተኛው አንደበት አንድም ግልፅ መረጃ ሳያስተላልፍልን የራሱን ቃል ተከትለን መንገድ ከሳትን በኋላ ለቅጣት ሊዳርገን ነው ማለት ነው!

ለ- ይህ ከጥቅሙ ይልቅ ጉዳቱ እጅግ ያመዘነና አብዛኛውን አማኝ ለጥመት የሚዳርግ ፈተና ይሆን ነበር:- ለመሆኑ እነኚህን ግልፅ መልዕክት ያዘሉ አንቀጾችና ነብያዊ አስተምህሮቶች በ“ዲልመጎል-ከላም” መርሆዎች ገልብጠው መረዳት የሚችሉት “ሙስሊሞች” ስንት ናቸው?!

ሐ- ይህ ከላይ እንደተብራራው የቁርአንና የሐዲሥ አስተምህሮት ግልፅነትን የሚቃረን አባባል ነው!

መ- ይህ በቁርአንና በሐዲሥ የተወደሱት ቀደምት ትውልዶች የማያውቁት አዲስ ፍልስፍና ነው፤ እውነት ቢሆን ከሌሎች በፊት አውቀውት ለተከታዩ ትውልድ በገለፁት ነበር። ሌሎች ምክንያቶችንም መጥቀስ ይቻላል..

4- የአላህ መልዕተኛ (ﷺ) ዘንድ ኢስላምን ለመማር አዋቂውም አላዋቂውም፣ ከተሜውም አገሬውም፣ ትልቁም ትንሹም ሁሉም ከተለያዩ የግንዛቤ ደረጃቸው ጋር ሲመጡ እርሳቸው አንዱን ከሌላው ሳይለዩ የአላህን ባህሪያት ያዘሉትን ቁርአናዊ አንቀጾችና ነብያዊ አስተምህሮቶች ያለ “ማስጠንቀቂያ” በገሀድ ያስተላልፉ ነበር። ታዲያ፡-

4.1- ግልፅ መልዕክቶቻቸው የተፈለጉ ባይሆን ኖሮ የ“ተእዊል” ማብራሪያዎችን በማከል ተከታዮቻቸውን ከውዥንብር እንዳያድኑ ምን ከለከላቸው?!

4.2- እንዴትስ ሙዐጥ-ጢላዎች ዘውትር እንደሚያደርጉት ባህሪያቱን በግልፅ ባያፋርሱ እንኳ ቢያንስ አንድ ቀን እንኳ ቀጭን ጥቆማ ሳያስተላልፉ አለፉ?

5- በአላህና በመልዕክተኛው አንደበት የተወደሱት ሰሐቦችና ተከታይ ትውልዶች የሙስሊሙ ህብረተሰብ ቀዳሚ ተምሳሌትና አርዓያ መሆናቸው ይታወቃል። ታዲያ፡-

5.1- ይህን መሠረታዊ “እውነታ” እነኚህ ምርጥ ትውልዶች ሳይረዱት ቀርተው ከጊዜ በኋላ የመጡት የካሃዲያን ፍልስፍና አቀንቃኞችና የእምነት ኋላ ቀሮች ደረሱበት ማለት ነው?!

5.2- ወይስ ሰለፎች እናንተ እንደምታደርጉት አጋጣሚ ሲመቻችም ሳይመቻች የእነዚህን መረጃዎች መልዕክት

ለማፋረስና ለመቆልመም ያልታደሉት ለዲን ህንጻ እናንተ የሚቆረቆሩ ስላልነበሩ ነው?!

5.3- ይልቁንም በቁርአንና በሐዲሥ የፀደቁትን የጌታ ባህሪያት በቀጥታና በተዘዋዋሪ የሚያረጋግጡ ግልፅ ንግግሮችን ይሰነዝሩ የነበረውስ ሆን ብለው ጉዳዩን ለማድበስበስ ነበር?!

በመጨረሻም አላህ ራሱን የገለፀባቸውን ባህሪያት ማፋረስን እንደ መሠረታዊ እምነት በመቁጠር በተለያዩ ውዥንብሮች የሙስሊሙን ህብረተሰብ ሰላም ለሚያደፈርሱት ወገኖች የሚከተለውን ስጦታ አበረክታለሁ:-

ታሪካዊ ውይይት

“ቁርአን ፍጡር ነው!” የሚለውን የአላህን የመናገር ባህሪ የሚያፋርስ የክህደት አቋም ባለመቀበላቸው ታስረው የነበሩ አንድ በእድሜ ጠና ያሉ ዓሊም ከአሕመድ ኢብን አቢ ዱአድ⁽¹⁾ ጋር ኸሊፋው አል-ዋሂቅ (232 ዓ.ሂ) ባለበት ያደረጉትን ምልልስ በአጭሩ እንደሚከተለው አቀርባለሁ:-

---

(1) ይህ የጀህሚይ-ያህ አቀንቃኝ አል-ኢማም አሕመድን ለማስገደል ሲጥር የነበረ የሱን-ናህ ቀንደኛ ጠላት ነው!

- [ኸሊፋው ለዓሊሙ:-] “ከአሕመድ ኢብን አቢ ዱኣድ ጋር ተወያዩ!”...
- [ዓሊሙ:-] “አሚሩ’ል-ሙእሚኒን ሆይ! የምንመላለሳቸውን ቃላት በደንብ ብታስተውልልን..?”
- [ኸሊፋው:-] “እሺ!”
- [ዓሊሙ ለኢብኑ አቢ ዱኣድ:-] “ይህ ሰዎችን ወደ እርሱ የምትጣራው (የቢድዓህ) ንግግርህ የዲን እምነት ወስጥ የሚካተት ግዴታና ያለ እርሱ ዲን የማይሞላ ነውን?”
- [ኢብኑ አቢ ዱኣድ:-] “አዎን!”
- [ዓሊሙ:-] “አላህ መልዕክተኛውን (ﷺ) ወደ ባሮቹ ሲልክ እርሳቸው እንዲያስተላልፉ ከታዘዙት የዲን ጉዳይ የሸሸጉት ነገር አለ?”
- [ኢብኑ አቢ ዱኣድ:-] “የለም”!
- [ዓሊሙ:-] “ታዲያ መልዕክተኛው (ﷺ) ወደዚህ ንግግርህ ተጣርተዋል?!”
- [ኢብኑ አቢ ዱኣድ:-] (ፀጥ!)⁽¹⁾
- [ዓሊሙ:-] “ተናገር እንጂ!”
- [ኢብኑ አቢ ዱኣድ:-] (አሁንም ፀጥ!)
- [ዓሊሙ ለኸሊፋው] “አሚሩ’ል-ሙእሚኒን ሆይ! አንድ (ብለህ ቁጠርልኝ)!”
- [ኸሊፋው:-] “አንድ!”

---

(1) “አዎን!” ካለ በምንም መረጃ ሊደግፈው የማይችል አይን ያፈጠጠ ቅጥፈት ስለሚሆን ነው ዝም ያለው! መልዕክተኛው (ﷺ) ወደ ተዕጢል ተጣርተዋል ብሎ የሚሞግት ካለ የምላሱን ቅጥፈት ልቦናው ያውቀዋል!

- [ዓሊሙ ለኢብኑ አቢ ዱኣድ:-] “ማነው እውነተኛው? ሀይማኖታችንን እንዳሟላልን የነገረግ^[አል-ማኢዳህ 3] አላህ? ወይስ ይህንን መጫን ግግርህን እስክናምን ድረስ ጎዶሎ እንደሆነ የነገርከን አንተ?!”
- [ኢብኑ አቢ ዱኣድ:-] (ፀጥ!)
- [ዓሊሙ:-] “መልሰልኝ!”
- [ኢብኑ አቢ ዱኣድ:-] (አሁንም ፀጥ!)
- [ዓሊሙ ለኸሊፋው] “አሚሩጎል-ሙእሚኒን ሆይ! ሁለት በልልኝ!”
- [ኸሊፋው:-] “ሁለት!”
- [ዓሊሙ ለኢብኑ አቢ ዱኣድ:-] “እስቲ ንገረኝ! ይህንን ግግርህን መልዕክተኛው አውቀውት ነበር ወይስ አላወቁትም?”
- [ኢብኑ አቢ ዱኣድ:-] “አውቀውታል!”
- [ዓሊሙ:-] “ሰዎችን ወደዚያ ጠርተዋል?”
- [ኢብኑ አቢ ዱኣድ:-] (አሁንም ፀጥ!)
- [ዓሊሙ ለኸሊፋው] “አሚሩጎል-ሙእሚኒን ሆይ! ሶስት በልልኝ!”
- [ኸሊፋው:-] “ሶስት!”
- [ዓሊሙ ለኢብኑ አቢ ዱኣድ:-] “እንደምትለው የአላህ መልዕክተኛ (ﷺ) ይህንን እያወቁት ተከታዮቻቸውን ወደዚህ ባለመጣራታቸው ተብቃቅተዋል?”
- [ኢብኑ አቢ ዱኣድ:-] “አዎን!”
- [ዓሊሙ:-] “አቡ በክር፣ ዑመር፣ ዑሥማንና ዐሊይም እንደዚሁ በዝምታ ተብቃቅተው ነበር?”
- [ኢብኑ አቢ ዱኣድ:-] “አዎን!”

- [ዓሊሙ ወደ ኸሊፋው በመዞር:-] “ረሱልን (ﷺ) አቡ በክርን፣ ዑመርን፣ ዑሥማንንና ዐሊይን ያብቃቃቸው ዝምታ የማያብቃቃህ ከሆነ፡- ለነሱ የተመቻቸው የማይመቸው ሁሉ አላህ ምቹትን ይንሳው!”

- [ኸሊፋው:-] “አዎን! ረሱልን አቡ በክርን፣ ዑመርን፣ ዑሥማንንና ዐሊይን ያብቃቃቸው ዝምታ የማያብቃቃን ከሆነ፡- ለነሱ የተመቻቸው የማይመቸው አላህ ምቹትን ይንሳው!!”

ከዚህ ጊዜ ጀምሮ ኸሊፋው የግል አቋሙን እንዳስተካከለ ይነገራል!⁽¹⁾

---

(1) “አሽ-ሸሪዓህ” ሊጎል-አጁር-ሪይ ገፅ 91፣ “ታሪኹ በጃዳድ” ሊጎል-ኸጢብ (11/271)፣ “አል-ኢባናህ” ሊጎብኒ በጥ-ጣህ (2/269)፣ እና ሌሎች መዛግብት ላይ ሰፍሯል።

ክፍል ስምንት

እውነታውን ለተፃረሩት ያለን ምልክታ

ትክክለኛውን የእምነት ጎዳና የሚስቱ ሁሉ አንድ ወጥ ብይን የሚመለከታቸው አይደሉም።

ሸይኹ'ል-ኢስላም ኢብኑ ተይሚይ-ያህ እንዲህ ይላሉ፡-

«وَمَا يَنْبَغِي أَيْضًا أَنْ يُعْرَفَ أَنَّ الطَّوَائِفَ الْمُنْتَسِبَةَ إِلَى مَتَّبِعِينَ فِي أَصُولِ الدِّينِ وَالْكَلامِ عَلَى دَرَجَاتٍ مِنْهُمْ مَنْ يَكُونُ قَدْ خَالَفَ السُّنَّةَ فِي أَصُولٍ عَظِيمَةٍ، وَمِنْهُمْ مَنْ يَكُونُ إِتْمًا خَالَفَ السُّنَّةَ فِي أُمُورٍ دَقِيقَةٍ..»

«..እንዲሁም ሊታወቅ የሚገባው ነገር በሀይማኖት መሠረቶችና በ“ካላም” ወደተለያዩ መሪዎች ራሳቸውን የሚያስጠጉ ጭፍራዎች በተለያዩ ደረጃዎች ላይ መሆናቸው ነው፡- ከነርሱ መካከል በታላላቅ መሠረቶች ላይ ትክክለኛውን ፈለግ የተፃረረ አለ፤ ከነርሱ መካከል ደግሞ ትክክለኛውን ፈለግ የጣሰው በውስብስብ ጉዳዮች ላይ የሆነ ይኖራል...»⁽¹⁾

የአላህን መገለጫዎች በተመለከተው ታላቅ ርዕሰ-ጉዳይ ላይ ግልፅ ጥመትን ያራቡ የነበሩት የመጀመሪያዎቹ የጀህሚይ-ያህ አቀንቃኞች ሰለፎች ዘንድ በጥቅል እይታ እንደ ከሃዲያን ይታዩ ነበር።⁽²⁾

(1) “መጀመሪያ-ፈታዋ” (3/348)

(2) ይህን እውነታ ያስተላለፉ በርካታ መዛግብት አሉ። ለምሳሌ፡- አል-ኢማም አል-ላለካይ (418 ዓ.ሂ) የቁርአንን የአላህ ንግግር መሆን =>

ምክንያቱም ግልፅ ማስረጃዎችን በማስተባበል ሁሉንም የፈጣሪን ስሞችና ባህሪያት ከመሠረቱ በማፋረሳቸው ነው። ሆኖም በነሱ ተፅእኖ ስር ያደሩት ሁሉ የግድ በዚህ እይታ የሚገመገሙ አይደሉም! ሸይኹል-ኢስላም ኢብኑ ተይሚይ-ያህ ስለ ፅንፈኛዎቹ ጀህሚይ-ያዎች እንዲህ ይላሉ፡-

«وَتَغْلَطُ مَقَالَاتُهُمْ مِنْ ثَلَاثَةِ أَوْجُهٍ؛ أَحَدُهَا: أَنَّ النُّصُوصَ الْمُخَالَفَةَ لِقَوْلِهِمْ فِي الْكِتَابِ وَالسُّنَّةِ وَالْإِجْمَاعِ كَثِيرَةٌ جِدًّا مَشْهُورَةٌ وَإِنَّمَا يُرَدُّونَهَا بِالتَّحْرِيفِ. الثَّانِي: أَنَّ حَقِيقَةَ قَوْلِهِمْ

=> ለማስተባበል “ፍጡር ነው!” የሚሉትን ጀህሚይ-ያዎች በጥቅሉ በከሃዲነት የፈረጁ በርካታ የሰለፍ ሊቃውንትን ከዘረዘሩ በኋላ እንዲህ ይላሉ፡-

«فَهَوْلَاءِ حَمْسُ مِائَةٍ وَخَمْسُونَ نَفْسًا أَوْ أَكْثَرُ مِنَ التَّابِعِينَ وَأَتْبَاعِ التَّابِعِينَ وَالْأَثَمَةَ الْمَرْضِيَّةَ سِوَى الصَّحَابَةِ الْحَيِّينَ عَلَى اخْتِلَافِ الْأَعْصَارِ وَمُضِيِّ السِّنِينَ وَالْأَعْوَامِ. وَفِيهِمْ نَحْوُ مِنْ مِائَةِ إِمَامٍ مِمَّنْ أَحَدَ النَّاسِ يَقُولُهُمْ وَتَدَيُّنُوا بِمَدَاهِبِهِمْ ، وَلَوْ اسْتَعَلْتُ بِنَقْلِ قَوْلِ الْمُحَدِّثِينَ لَبَلَّغْتَ أَسْمَاءَهُمْ أَلَوْفًا كَثِيرَةً»

«እነኚህ ከደጋጎቹ ሰላቦች ውጪ ያሉ ዘመናቸው ከመለያየቱና አመታት ከመተካካታቸው ጋር ከታቢዲዮች፣ ከነርሱ ተከታይ ትውልዶችና ከ(ሌሎች) ተወዳጅ ኢማሞች (የተውጣጡ) አምስት መቶ ሃምሳ ወይም ከዚያ በላይ የሚሆኑ ነፍሶች ናቸው! በውስጣቸውም ሰዎች ንግግራቸውን ይዘው መዝገቦቻቸውን የሚከተሉ የሆኑ መቶ ያህል ኢማሞች ይገኛሉ! የቅርብ ጊዜዎቹን (ዓለሞች) ንግግሮች በማጣቀስ ብጠመድ ኖሮ ስሞቻቸው ብዙ ሺዎች በደረሱ ነበር!» [“ሸርሑ ኡሱሊ’ዕቲቃዲ አህሊ’ስ-ሱን-ናህ” ሊ’ል-ላለካኢይ (2/344)]

تَعْطِيلُ الصَّانِعِ وَإِنْ كَانَ مِنْهُمْ مَنْ لَا يَعْلَمُ أَنَّ قَوْلَهُمْ مُسْتَلْزِمٌ تَعْطِيلِ الصَّانِعِ، فَكَمَا أَنَّ
 أَصْلَ الْإِيمَانِ الْإِقْرَارُ بِاللَّهِ فَأَصْلُ الْكُفْرِ الْإِنْكَارُ لِلَّهِ. **الثَّالِثُ:** أَنَّهُمْ يُخَالِفُونَ مَا اتَّفَقَتْ
 عَلَيْهِ الْمَلَائِكَةُ وَأَهْلُ الْفِطْرِ السَّلِيمَةِ كُلِّهَا؛ لَكِنَّ مَعَ هَذَا قَدْ يَخْفَى كَثِيرٌ مِنْ مَقَالَتِهِمْ
 عَلَى كَثِيرٍ مِنْ أَهْلِ الْإِيمَانِ حَتَّى يَظُنُّ أَنَّ الْحَقَّ مَعَهُمْ لِمَا يُورِدُونَهُ مِنَ الشُّبُهَاتِ. وَيَكُونُ
 أَوْلَيْكَ الْمُؤْمِنُونَ مُؤْمِنِينَ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ بَاطِنًا وَظَاهِرًا؛ وَإِنَّمَا التَّبَسُّ عَلَيْهِمْ وَاشْتَبَهَ هَذَا كَمَا
 التَّبَسُّ عَلَى غَيْرِهِمْ مِنْ أَصْنَافِ الْمُبْتَدِعَةِ، فَهَؤُلَاءِ لَيْسُوا كُفْرًا قَطْعًا! بَلْ قَدْ يَكُونُ مِنْهُمْ
 الْفَاسِقُ وَالْعَاصِي، وَقَدْ يَكُونُ مِنْهُمْ الْمُخْطِئُ الْمَعْفُورُ لَهُ، وَقَدْ يَكُونُ مَعَهُ مِنَ الْإِيمَانِ
 وَالتَّقْوَى مَا يَكُونُ مَعَهُ بِهِ مِنْ وِلَايَةِ اللَّهِ بِقَدْرِ إِيْمَانِهِ وَتَقْوَاهُ.»

«ንግግራቸው በሶስት ነዮች አስከፊነቱ ይገለጻል:- አንደኛ:-
ንግግራቸውን የሚቃረኑ የቁርአን፣ የሐዲሥና የኢጅማዕ ማስረጃዎች
እጅግ ብዙና የታወቁ ናቸው። ሆኖም እነዚህን የሚመልሷቸው
በማጣመም ነው! ሁለተኛው:- የንግግራቸው እውነተኛ ገፅታ
የፈጣሪን ህልውና ማስተባበል ነው - ምንም እንኳ ከነርሱ መካከል
የንግግራቸው ውጤት የፈጣሪን ህልውና ማስተባበል መሆኑን
የማያውቅ ቢኖርም! እምነት በመሠረታዊ እይታ በአላህ ማመን
እንደሆነው ሁሉ ክህደትም በመሠረታዊ እይታ አላህን መካድ
ነው። ሶስተኛው:- እነርሱ ሁሉም የእምነት መንገዶችና የንፁህ
ተፈጥሮ ባለቤቶች የሚስማሙባቸውን እውነታዎች ይፃረራሉ!
ሆኖም ይህ ከመሆኑ ጋር የብዙ ንግግሮቻቸው እውነተኛ ገፅታ
ከብዙ የኢማን ባለቤቶች ሊሰወር ይችላል - በሚያቀርቡት
ውዥንብር የተነሳ እውነቱ ያለው እነርሱ ዘንድ እስኪመስለው
ድረስ! ከመሆኑም ጋር እነዚያ አማኞች በግልፅም በድብቅም

በአላህና በመልዕክተኛው የሚያምኑ ይሆናሉ። ይህ የተምታታባቸውና የተመሳሰለባቸው ልክ ሌሎች የተለያዩ የቢድዓህ ሰለባዎች (እውነታው) እንደተምታታባቸው ነው! በርግጠኝነት እነዚህ ከሃዲያን (ካፊሮች) አይደሉም! ይልቁንም ከነርሱ መካከል አመፀኛና ወንጀለኛ የሚሆን ይኖራል፤ እንዲሁም የተሳሳተና ጥፋቱ የሚማርለት ይኖራል፤ ምናልባትም ኢማንና ተቅዋ (የአላህ ፍራቻ) ያለውና በዚያው ልክም የአላህን ወዳጅነት የሚጎናፀፍ ይኖራል!»⁽¹⁾

ማስጠንቀቂያ

በተለያዩ ሊቃውንት አንደበት የአላህን ባህሪያት ማፋረስ ክህደትን (ኩፍርን) መፈፀም እንደሆነ የሚያስገነዝቡ ጥቅል ፍርዶችን መስፈርቶች ሳይሟሉ በቀጥታ በግለሰቦች ላይ ተፈፃሚ ማድረግ አይፈቀድም! ምክንያቱም በጥቅል ገለፃ “ይህንን የሰራ ካፊር ይሆናል!” ሲባል በዋነኝነት የሚፈለገው ተግባሩ የክህደት ተግባር (ኩፍር) እንደሆነ ማመላከት እንጂ ይህንን በየትኛውም ምክንያት የተገበረ ሁሉ ያለ ቅድመ-ሁኔታ ከኢስላም ይሰናበታል ማለት አይደለምና!

አሁንም ሸይኹ'ል-ኢስላም ኢብኑ ተይሚይ-ያህ እንዲህ ይላሉ:-

«...فَتَكْفِيرُ الْمُعَيَّنِ مِنْ هَؤُلَاءِ الْجُهَالِ وَأَمْتَالِهِمْ - بِحَيْثُ يُحَكِّمُ عَلَيْهِ بِأَنَّهُ مِنَ الْكُفَّارِ - لَا يَجُوزُ الْإِفْدَامُ عَلَيْهِ إِلَّا بَعْدَ أَنْ تَقُومَ عَلَى أَحَدِهِمُ الْحُجَّةُ الرِّسَالِيَّةُ الَّتِي يَتَبَيَّنُ بِهَا أَنَّهُمْ

(1) “መጅሙዑል-ፈታዋ” (3/354-355)

مُخَالِفُونَ لِلرُّسُلِ - وَإِنْ كَانَتْ هَذِهِ الْمَقَالَةُ لَا رَيْبَ أَنَّهَا كُفِّرَ - . وَهَكَذَا الْكَلَامُ فِي تَكْفِيرِ
 جَمِيعِ الْمُعَيَّنِينَ مَعَ أَنَّ بَعْضَ هَذِهِ الْبِدْعَةِ أَشَدُّ مِنْ بَعْضٍ، وَبَعْضُ الْمُبْتَدِعَةِ يَكُونُ فِيهِ
 مِنَ الْإِيمَانِ مَا لَيْسَ فِي بَعْضٍ؛ فَلَيْسَ لِأَحَدٍ أَنْ يُكْفِرَ أَحَدًا مِنَ الْمُسْلِمِينَ وَإِنْ أَخْطَأَ
 وَعَلِطَ حَتَّى تُقَامَ عَلَيْهِ الْحُجَّةُ وَتُبَيَّنَ لَهُ الْمَحَجَّةُ. وَمَنْ تَبَتَّ إِيمَانُهُ بَيِّينٍ لَمْ يَزُلْ ذَلِكَ عَنْهُ
 بِالشَّكِّ؛ بَلْ لَا يَزُولُ إِلَّا بَعْدَ إِقَامَةِ الْحُجَّةِ وَإِرْزَالَةِ الشُّبْهَةِ!»

«...እንደነዚያ መሃይማኖት መሰሎቻቸው ያልሉ ግለሰቦችን በተመለከተ አንዳቸው ነብያትን የተፃረረ መሆኑ የሚገለፅበት መለኮታዊ ማስረጃ ከፀናበት በኋላ ካልሆነ በቀር ከከሃዲያን እንደሚመደብ በመፍረድ በ"ኩፍር" ወደ መፈረጅ ማምራት አይፈቀድም! - ንግግሩ ያለምንም ጥርጥር የከህደት ንግግር ቢሆን እንኳ! ከፊል ቢድግዎች ከከፊሉ የባሱ ከመሆናቸውና ከፊል የቢድግህ አራማጆች ከፊሎቹ ዘንድ የሌለ (የተሻለ) እምነት ያላቸው ከመሆናቸው ጋር ይህ ገለፃ ማንኛውንም ግለሰብ በከሃዲነት መፈረጅን የተመለከተ ነው!

እናም ማንም ሰው ከሙስሊሞች አንዱ ቢሳሳት እንኳ ማስረጃው ፀንቶ እስኪደርሰውና እውነተኛው መንገድ እስኪገለጥለት ድረስ በከሃዲነት የመፈረጅ መብት የለውም! አማኝነቱ በርግጠኝነት የፀደቀ ሰው ይህ (አማኝነቱ) በጥርጣሬ አይወገድም፤ ይልቁንም ማስረጃው ከፀናበትና ውዥንብሩ ከፀዳለት በኋላ እንጂ አይወገድም!»⁽¹⁾

(1) “መጅሙሁል-ፈታዋ” (12/500-501)

ይህንን ሚዛናዊ የአህሉስ-ሱን-ናህ አካሄድ የሚፃረር ፅንፈኛ አቋም የሚያንፀባርቁት ግለሰቦችና ቡድኖች ዋነኛ ስህተት ሁለት እርከኖች አሉት፡-

አንደኛው፡- ጥፋት ያልሆኑ ነገሮችን እንደጥፋት በመቁጠር፣ ወይም ጥፋት ቢሆኑ እንኳ ለክህደት ጭራሽ የማያበቁ ጉዳዮችን በማጋነን በክህደት መፈረጅ ሲሆን፤

ሁለተኛው፡- የኩፍር ወይም የሽርክ መገለጫዎችን የፈፀሙ ግለሰቦችን ወይም ቡድኖችን መስፈርቶች መሟላታቸውንና የብይኑን ተፈፃሚነት የሚያግዱ ምክንያቶች አለመኖራቸውን ሳያረጋግጡ በቀጥታ በከሃዲነት መፈረጅ ነው።

አንድ የኩፍር አቋም ያንፀባረቀ ግለሰብ በከሃዲነት እንዳይፈረጅ ሊያግዱ ከሚችሉ ምክንያቶች መካከል አለማወቅ፣ መሳሳት፣ መገደድና የመሳሰሉት ይገኛሉ።

ብዙ የቢድዓህ ጎጠኞች ሁለቱንም የስህተት እርከኖች በመፈፀም ህዝቡ-ሙስሊሙን ሲያውኩና ሲከፋፍሉ እንደኖሩ የሚያረጋግጡ እማኞች በታሪክ ማህደር የሰፈሩ ሲሆን በነባራዊው ሂደት አንዳንዶቹ ዘንድ በተጨባጭ የምናየው የ“ተክፊር” ግንፍልተኝነትም በቂ መስካሪ ነው!⁽¹⁾ የሚደንቀው ግን ከላይ

(1) “አሕባሾች” ለዚህ ጥሩ ምሳሌ ይሆናሉ! በርካታ ዑለማዎችን ጨምሮ ብዙዎችን ያለ አግባብ በከሃዲነት (በካፊርነት) እንዲፈረጁ ምክንያት የሆኗቸውን ግድፈቶች ከእርማቶቻቸው በአጭሩ ለመቃኘት “ፊርቀቱ” ለ-አሕባሽ” የተሰኘውን ጥናታዊ ፅሁፍ ከ(2/645) ጀምሮ ይመልከቱ።

ያሳለፍነው የአህሉጎስ-ሱን-ናህ ሚዛናዊ ብይን በተለያዩ ፅሁፎቻቸው ከመብራራቱ ጋር እነርሱን በተቃራኒው የተክፊር ጥማት ያለባቸው አድርጎ ለመሳል የሚደረገው ያሳሰለሰ መፍጨርጨር ነው፤ የማንን ለማንን?

ጠዘጊያ

እንግዲህ አንባቢ ሆይ!

1- እውነታው ግልፅ ነው! አላህ ለራሱ በቁርአኑ ወይም በመልዕክተኛው አንደበት ያፀደቀውን ሁሉ ያለ ማመሳሰልና ያለ ትርጉም ማጣመም እንቀበላለን፤ ለርሱ ልቅና በሚገባ መልኩ የባህሪያቱን ጥቅል መልዕክት እናረጋግጣለን። ይህ ነው የነብያትና የተከታዮቻቸው ጎዳና! ይህ ነው ውዝግብን የሚፈታው ቀላሉ የመፍትሄ አካሄድ!

2- ሁል ጊዜም ቢሆን የነብያት ተከታዮች የሚጓዙበት መንገድ በህሊና ሰላምና በልቦና ስክነት የታጀበ ነው! ተፃራሪው ደግሞ በንትርክና በጥርጣሬ የተወሳሰበ ነው።

3- በአንዳንድ ሁኔታዎች የጥመት አቀንቃኞች በርዕሱ ላይ የሚያንፀባርቁት ትክክለኛ አቋም ካልለ ቀድሞውኑ በቁርአንና በሐዲሥ በቀጥታም ሆነ በተዘዋዋሪ የሰፈረና የእውነት ተከታዮች ዘንድ የታወቀ እንጂ ሌላ ሊሆን አይችልም፤ ስለዚህ ከነርሱ የሚከጀል አዲስ እውነታ የለም። እውነትን ከገጠሙባቸው ውጭ ያሉ ንግግሮቻቸው ደግሞ የቁርአንም ይሁን ሌሎች አእምሯዊ መረጃዎች ላይ የተመረከዙ አይደሉም፤ ሆኖም የሐቅ ተከታዮችን የሚጋፈጡባቸው ስልቶች በአብዛኛው ከሚከተሉት አራት ምድቦች አይወጡም፡-

ሀ- አዳዲስ የቢድዓህ ፈሊጦችን መፈልሰፍና እነርሱን እንደ መመዘኛ ማቅረብ፤

ለ- ፅኑ እውነታዎች ላይ ማጠራጠሪያ ጥናቶችን ማቅረብ፤

ሐ- እነ “እገሌ”ን በጭፍን መከተል፤ (1)

መ- እውነተኞችን በሀሰት ለማጥላላት መቅጠፍ! (2)

ይህንን አስተዋዮች አያጡትም! (3)

---

(1) አላህ እንዲህ ይላል:-

﴿ اتَّبِعُوا مَا أَنْزَلَ إِلَيْكُم مِّن رَّبِّكُمْ وَلَا تَتَّبِعُوا مِن دُونِهِ أَوْلِيَاءَ ﴾ [الأعراف: 3]

→ «ከጌታችሁ ዘንድ ወዳናነተ የወረደውን ተከተሱ፤ ከርሱ ውጭ ሌሎች ረዳቶችን ስተከተሱ!» [አል-አፊላፍ 3]

(2) የእውነት ተከታዮች ላይ ከሚቀጥፏቸው የተለመዱ ውሸቶች መካከል:-

«አላህን በሰው ይመስላሉ፣ “እንደ ሰው አካል አለው!” ይላሉ..»..ወዘተ የሚሉት ይገኙበታል!

(3) ታዋቂው ምሁር ኢብኑል-ቀይ-ዪም የላይኛውን ቁምነገር ሲጠቁሙ እንዲህ ይላሉ:-

واسمع نصيحة من له خُبْر بما عند الورى من كثرة الجولان
ما عندهم واللّه خيرٌ غير ما أخذوه عمّن جاء بالقرآن
والكلُّ بعد: فبدعةٌ أو فُرْيئةٌ أو بحثٌ تشكيكٍ ورأى فلان!

ሶስት ምክሮች

1ኛ- ትክክለኛውን ኅዳና ለሳቱ

አላህ እንዲህ ይላል፡-

﴿قُلْ إِنَّمَا أَعِظُكُمْ بِوَاحِدَةٍ أَنْ تَقُومُوا لِلَّهِ مَشِئَةً وَفَرَادَىٰ ثُمَّ تَنْفَكُوا﴾

[سبأ: ٤٦]

→ «“እኔ የምገሰፃችሁ በአንዲት ነገር ብቻ ነው!” በሳችሁ! :- ስሕሳህ ብሳችሁ ሁለት ሁለት ሆናችሁና ስዩብቻ ተነስታችሁ ከዚያ ስንድታስተውሱ!..»^[ሰበእ 46]

ያስተውሉ! ተጨባጩ ዓለም እንደሚመስከረው ብዙ ሰዎች በተሰበሰቡበት አጋጣሚ እውነታን አጣርቶ የሚያሳይ ውይይት መፈፀም እጅግ አስቸጋሪ ነው - በተለይ በእምነት ጉዳይ ላይ! ምክንያቱም በአብዛኛው ንፁህ እሳቤን የሚያደፈርሱና ጭፍን ወገንተኝነትን የሚቀሰቅሱ ሁኔታዎች መንፀባረቃቸው አይቀርምና! በአንቀፁ ላይ እንደተመለከተው ሁለት ሆነው አንዱ የደረሰበትን እውነታ ለሌላው በማቅረብ በቅንነት መወያየት ለአስተውሎት አመቺ ሁኔታን ይፈጥራል! ለብቻው የሆነም ሰው ባልተረበሸ ልቦና መረጃዎችን የማገናዘብ እድል ይኖረዋል።⁽¹⁾

ከዚህ ጋር አላህ ቀጥተኛውን መንገድ እንዲመራን መማፀን ሊዘነጋ የሚችል ጉዳይ አይደለም!

(1) “አል-በሕሩጋል-ሙሒጥ” (ተፍሲር አቢ ሐይ-ያን) (7/290-291) ይመልከቱ።

2ኛ- ጥርጣሬን ለሚያስተናግዱ

መሠረቱ የተጠናከረ ርዕሰ-ጉዳይ ላይ ለሚነሱ አላፊ ውዥንብሮች ትክክለኛ ምላሽን አለማወቅህ/ሽ በጉዳዩ ላይ ጥርጣሬን አያጭርም! ምክንያቱም መሠረታዊ እርግጠኝነት በቅርንጫፋዊ ጥያቄ ሊናወጥ አይገባምና! በዚህ ላይ ደግሞ አንተ ልትፈታው ያልቻልከውን የጥርጣሬ ቋጠሮ ሌላ አዋቂ በአላህ ፈቃድ ይፈታዋል!

«ልቦናህን ለአላፊ ሃሳቦችና ውዥንብሮች እንደ እስፖንጅ አታድርገው! - እነሱን መጥጦ ከነሱ ሌላ የሚተፋው አይኖረውምና! ነገር ግን እንደ ጠንካራ መስታወት አድርገው:- ውዥንብሩ ከላይ በኩል ያልፋል፤ ወደ ውስጥ ግን አይዘልቅም! በጥራቱ አሳልፎ ያያችዋል፤ በጥንካሬውም ይቋቋማችዋል! የሚያጋጥምህን ውዥንብር ሁሉ ለልብህ የምታግተው ከሆነ ግን የውዥንብር መጠራቀሚያ ይሆናል!»⁽¹⁾

3ኛ- እውነቱን ለተረዱ

እውነትን ለማወቅ አላህ የረዳው ሰው እርሱን ሊያመሰግንና በዚያ ላይ እንዲያፀናው ሊማፀነው ይገባል። ሌሎችን በንቀት አይን ከማየትም ራሱን ሊጠብቅ የግድ ይላል።

(1) ከሸይኸ'ል-ኢስላም ኢብኑ ተይሚይ-ያህ ወርቃማ ምክሮች አንዱ ነው።
“ሚፍታሑ ዳሪስ-ሰዓዳህ” ሊብኒ'ል-ቀይ-ዩም (1/140) ይመልከቱ።

በተረፈ እውነታውን ለማመላከት የምናደርገው ጥሪ ሁልጊዜ በጥበብና በእውቀት ላይ የተገነባ ይሁን! የተረዳ ሁሉ ሌላን ሊያስረዳ እንደማይችልም አይዘንጉ! ከፍሬ-ቢስ ክርክር መራቅም አንድ ብልሃት ነው! ከሁሉ በላይ ውድ ንብረታችን እምነታችን ነውና እንዳይበከል እንጠብቀው፤ እንንከባከበው!

አላህ ሁላችንንም ወደ ቀጥተኛው ጎዳና ይምራን!

ጨርሻለሁ!

- معتقد أهل السنة والجماعة في أسماء الله وصفاته - للدكتور محمد بن خليفة التميمي - الناشر: مكتبة أضواء السلف - الرياض - الطبعة الأولى

- تقض الإمام أبي سعيد عثمان بن سعيد على المرسي الجهمي العنيد فيما افترى على الله عز وجل من التوحيد - لعثمان بن سعيد الدارمي - تحقيق: رشيد بن حسن الألمعي - الناشر: مكتبة الرشد - الرياض - الطبعة الأولى

من أهمّ مراجع المادّة العِلْمِيَّة :

- الإبانة عن أصول الديانة - لأيّ الحسن علي بن إسماعيل الأشعري - تحقيق د. صالح بن مقبل العصيمي - الناشر: دار الفضيلة - الرياض - الطبعة الأولى
- التدمرية (تحقيق الإنبات للأسماء والصفات وحقيقة الجمع بين القدر والشرع) - لأيّ العباس أحمد بن عبد الحلّيم بن تميمية الحراني - تحقيق: د. محمد بن عودة السعوي - الناشر: مكتبة العبيكان - الرياض - الطبعة الثامنة.
- تقريب التدمرية - لمحمد بن صالح العثيمين - الناشر: مدار الوطن - الرياض.
- الرد على الجهمية - لعثمان بن سعيد النارمي - تحقيق: أيّ عاصم الشواحي - الناشر: المكتبة الإسلامية - القاهرة.
- رسالة إلى أهل الثغر بباب الأبواب - لأيّ الحسن علي بن إسماعيل الأشعري - تحقيق: عبد الله شاكر الجنيدي - الناشر: عمادة البحث العلمي بالجامعة الإسلامية - المدينة المنورة -
- فتح رب البرية بتلخيص المحوية - لمحمد بن صالح العثيمين - الناشر: دار ابن الجوزي - الدمام.
- الفتوى المحوية الكبرى - لأيّ العباس أحمد بن عبد الحلّيم بن تميمية الحراني - تحقيق: د. حمد بن عبد المحسن التويجيري - الناشر: مكتبة دار المنهاج - الرياض.
- كتاب التوحيد وإثبات صفات الرب - لمحمد بن إسحاق بن خزيمة - تحقيق: عبد العزيز بن إبراهيم الشهوان - الناشر: مكتبة الرشد - الرياض - الطبعة الخامسة
- مختصر الصواعق المرسلة على الجهمية والمعطلة لابن قيم الجوزية - اختصار محمد بن الموصلي - تحقيق: د. الحسن بن عبد القادر العلوي - الناشر: مكتبة أضواء السلف - الرياض.
- مقالة التعطيل والجعد بن درهم - للدكتور محمد بن خليفة التميمي - الناشر: مكتبة أضواء السلف - الرياض - الطبعة الأولى

والله المسؤول أن يوقني والمسلمين لسداد القول والعمل، ويُجَنِّبَنَا الْفَوْتَ
والزلل، والحمد لله رب العالمين.

أبو حنيفة إياس بن محمد

الحمد لله وكفى، والصلاة والسلام على عبده المصطفى، أما بعد:

فهذه رسالة موجزة وضعتها باللغة الأمهرية -الإثيوبية- في تقرير الدلائل على إثبات صفات الله الواردة في الكتاب وصحيح السنّة؛ لتكون -ياذن الله- وقايةً من سهام التعطيل وجنّة، ولم يكن من مقصودي تحرير المسائل في أفراد الصفات، وإنما أشرت إلى قواعد راسخة تحلّ العقد، وتُنير الدرب لمن رام تحقيق هذا الأصل من المُعتقَد، وحلّيتها بأمثلة تُقرب الأقصى، وتُدلّل ما لعلّه عسر على الفهم واستعصى..

هذا، وقد استقيت أغلب موادّ الرسالة من كتب بعض الأعلام، منها: "الفتوى الحموية الكبرى"، و"التدمرية" كلاهما لشيخ الإسلام ابن تيمية، و"مختصر الصواعق المرسلّة" للإمام ابن القيم - اختصار الموصلي -، و"الرد على المريسي" للإمام الدارمي، و"التوحيد" للإمام ابن خزيمة، وغير ذلك من مصنفات الأئمة الكثيرة التي أشرت إلى بعضها في الحواشي، مع زيادات تبين المقصود، وتفي بالموعود.

ومقاصد هذا التأليف مبسّطة في بايين؛ أما الأول: فيحتوي على شرح بعض الأصول في تقرير الحق الذي يجب على المسلمين اعتقاده، وبيان مذهب السلف في ذلك، وأما الثاني: ففي ذكر بعض القواعد التي تدكّ حصون المخالفين، وتقلع جذور مقالاتهم.

وسميتها: جنة المؤمنين في إثبات صفات رب العالمين.

جَنَّةُ الْمُؤْمِنِينَ

في إثبات

صفات رب العالمين

(باللغة الأمهرية)

إعداد

أبو حنيفه إلياس بن أحمد

الطبعة الثانية

١٤٣٧ هـ